

วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์ ที่ทรงสำแดงแก่ท่านยอห์น

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบปติสอัสสระ)
โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบปติสนอร์ธสตาร์)
1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน
คิวดัล, มินเนโซต้า 55811
218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง
สงวนลิขสิทธิ์ 2007
นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน
คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน
เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายชื่อพระกัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์

ที่ทรงสำแดงแก่ท่านยอห์น

บทนำสู่หนังสือวิจารณ์: ชื่อทางการของหนังสือเล่มนี้ วิจารณ์ซึ่งทรงสำแดงแก่ท่านยอห์น เผยให้เห็นชื่อผู้แต่งซึ่งปรากฏชัดในข้อแรกด้วย หนังสือนี้ถูกเขียนขึ้นในประมาณปี ค.ศ.96 โดย อัครทูตยอห์นหลังจากที่ท่านถูกเนรเทศให้ไปอยู่ที่เกาะปัทมอส หากจะกล่าวให้ถูกต้องยิ่งขึ้น หนังสือเล่มนี้เป็นสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผยแก่ยอห์น โดยตรงถึงเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้น เห็นได้ชัดว่าหนังสือเล่มนี้เริ่มต้นในยุคคริสตจักรและกล่าวล่วงหน้าโดยตรงถึงนิรันดร์กาล หนังสือนี้นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับยุคแห่งความทุกข์เวทนาใหญ่ยิ่งมากกว่าเนื้อหาส่วนอื่นของพระคัมภีร์ จากนั้นนำเสนอเกี่ยวกับการครองราชย์ในยุคพันปีของพระคริสต์และอาณาจักรนิรันดร์ที่จะตามมา ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงตั้งตาคอยจากสมัยของยอห์น ไปสู่นิรันดร์กาล หนังสือเล่มนี้อาจมีโครงสร้างดังนี้: I. บทนำ-บทที่ 1; II. สารเจ็ดฉบับถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่ง แคว้นเอเชีย-บทที่ 2-3; เหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นตามมา- บทที่ 4-22

เนื้อหาส่วนที่เป็นคำพยากรณ์ของหนังสือเล่มนี้นำเสนอการเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในยุคเจ็ดปีและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อจากนั้น ดังนั้น โดยรวมแล้วจึงเรียงลำดับตามเหตุการณ์ หนังสือเล่มนี้ใช้รูปแบบเลขเจ็ดต่างๆ เช่น การพิพากษาของตราประทับทั้งเจ็ด, การพิพากษาของเสียงแตรทั้งเจ็ด, บุคคลทั้งเจ็ด, ชั้นทั้งเจ็ด, เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ด ฯลฯ นอกจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเหล่านี้แล้วยังมีหลายบทที่สอดแทรกข้อมูลเสริมเกี่ยวกับวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ด้วย นีรวมถึงพวกยิวส่วนน้อยในบทที่ 7, เรื่องของพยานทั้งสองในบทที่ 11, เรื่องของบุคคลทั้งเจ็ดในบทที่ 12, พระเมษโปดกบนภูเขาไซโยนในบทที่ 14 พร้อมกับมหานครบาบิโลนในบทที่

17-18 ด้วย บท 'สวดแทรก' เหล่านี้ดูเหมือนจะสรุปย่อหรือให้ภาพรวมของเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในโลกสักกัณ

ถึงแม้ว่าคริสตจักรถูกพุดถึงจนจบบทที่ 3 แต่หลังจากนั้นเป็นต้นไปก็ไม่ถูกพบเห็นบนแผ่นดินโลกอีกเลย และถูกพบในสวรรค์ในบทที่ 4 และกลับมาอีกที่พร้อมกับพระคริสต์ในบทที่ 19 ดังนั้น นี่จึงสื่อถึงการรับขึ้นก่อนยุคเจ็ดปีอย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้ จุดสนใจบนแผ่นดินโลกตั้งแต่บทที่ 4 ไปจนจบบทที่ 20 จึงเกี่ยวข้องกับชนชาติอิสราเอล ตั้งแต่บทที่ 4 จนจบบทที่ 22 หนังสือเล่มนี้สอดคล้องกับสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียลและจากจุดนั้นไปจนถึงอาณาจักรสวรรค์

บุคคลสำคัญในหนังสือเล่มนี้คือ พระเยซูคริสต์ เนื้อหาหลักโดยทั่วไปคือ การสิ้นสุดลงแห่งยุคสมัยในการเสด็จกลับมาของพระองค์ จุดสนใจหลักตั้งแต่บทที่ 4 เป็นต้นไปมีเนื้อหาเกี่ยวกับบอวานกาล

ภาพรวมของวิวรณ์ 1: บทแรกของวิวรณ์จริงๆแล้วก็เป็นบทนำสู่หนังสือเล่มนี้ โดยพัฒนาใจความหลักของหนังสือเล่มนี้ นั่นคือ "สิ่งที่จะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า" บทแรกก็ยังนำเสนอสาเหตุของการเขียนหนังสือเล่มนี้ด้วย นั่นคือ การเปิดเผยของพระเยซูคริสต์แก่ยอห์นบนเกาะปัทมอส เนื้อหาส่วนท้ายของวิวรณ์ 1 นำเสนอการเสด็จมาพบยอห์น โดยพระเยซูคริสต์บนเกาะปัทมอส

วว 1:1 สารสำคัญของหนังสือเล่มนี้ถูกสรุปย่อในคำพูดที่กระชับ วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์รู้ถึงสิ่งที่จะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า ดังนั้นการเปิดเผยนี้จึงมาจากพระเจ้าพระบิดาถึงพระเยซูผู้ทรงส่งต่อยอห์นผ่านทางทูตสวรรค์คนหนึ่งซึ่งไม่ถูกระบุชื่อ คำที่แปลว่า วิวรณ์ (อาพอคาลิปซีส) (ซึ่งเป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *apocalypse*) มีความหมายตรงตัวว่า 'การเปิดเผย' คำที่แปลว่า ในไม่ช้า (เอ็น ทาคอส) มีความหมายตรงตัวว่า 'ในความรวดเร็ว' ดังนั้นสิ่งสำคัญจึงไม่ใช่ว่าเหตุการณ์เหล่านั้นที่มีพยากรณ์ไว้จะเกิดขึ้นเมื่อไร แต่จะเกิดขึ้นอย่างไรต่างหาก เมื่อการรับขึ้นและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตามมาในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง ก็จะทำให้เกิดขึ้นด้วยความรวดเร็ว

ดังนั้น สารที่สำคัญนี้จึงมาโดยการที่ "พระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปสำแดงแก่
ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์" ทูตสวรรค์ที่ไม่ถูกระบุชื่อนี้ได้นำเสนอความจริงเหล่านี้แก่ยอห์นผู้
เป็นอัครทูต ขณะที่หนังสือเล่มนี้จะเผยให้เห็น เนื้อหาบางส่วนของหนังสือนี้จึงเป็นการเปิดเผย
โดยตรงจากพระเยซูคริสต์แก่ยอห์น เนื้อหาส่วนอื่นๆก็ถูกส่งต่อโดยทูตสวรรค์คนนี้

วว 1:2 ยอห์นกล่าวอย่างสุขุมว่าท่านเป็นพยานฝ่ายพระวณะของพระเจ้า และเป็นพยานฝ่ายคำพยานของพระเยซูคริสต์ และฝ่ายสิ่งต่างๆทั้งหมดที่ท่านได้เห็น ดังนั้น ยอห์น
จึงกลายเป็นผู้บันทึกรายงานการพิจารณาคดีในชั้นศาลซึ่งกำลังจะถูกเปิดเผยให้เห็น

วว 1:3 ผู้เขียนท่านนี้จึงสรุปคำพูดเกริ่นนำของท่านด้วยการทูลขอพระพรของ
พระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระวิญญูณบริสุทธิทรงสัญญาผ่านทางยอห์นว่าจะทรงอวยพรทุก
คนที่ (1) อ่านและ (2) ผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้, (3) และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์
นี้ วัตถุประสงค์ท้ายสุดคือการประพาดตาม, การถือปฏิบัติ หรือการเชื่อฟังสิ่งที่จะถูกเขียนต่อไปนี้ นี้
สอดคล้องกับหลักการที่ถูกพบทั่วพระคัมภีร์ที่ว่าพระเจ้าทรงอวยพรผู้ที่เชื่อฟัง ถึงแม้ว่าการ
ประยุกต์ใช้โดยตรงจะเกี่ยวข้องกับหนังสือวิวรณ์ แต่การประยุกต์ใช้แบบกว้างกว่าก็ครอบคลุม
ถึงพระคัมภีร์ทั้งเล่มเช่นกัน ดู วิวรณ์ 22:7,14

ดังนั้น พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอวยพรเมื่อเรา (1) อ่านพระวณะของพระองค์, (2) ฟัง
พระวณะของพระองค์ และ (3) เชื่อฟังพระวณะของพระองค์ เราเห็นถึงความเร่งด่วนอย่าง
ชัดเจนในวลีที่ว่า "เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว" เหตุการณ์ต่างๆที่กำลังจะถูกเปิดเผยจึงน่าจะ
ใช้ความหมายตรงนี้ ดังนั้น การใกล้เข้ามาของสิ่งเหล่านั้นซึ่งเดี๋ยวจะเกิดขึ้นแล้วจึงถูกสื่ออย่าง
ชัดเจน หากนี่เป็นจริงในตอนนั้น มันก็เป็นจริงในตอนนี้อีกยิ่งกว่าขนาดไหน

วว 1:4 ผู้รับการเปิดเผยนี้ถูกพูดถึง ยอห์นเรียนมายังคริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ใน
แคว้นเอเชีย แคว้นเอเชียที่ถูกพูดถึงนี้คือ แคว้นหนึ่งของจักรวรรดิโรมซึ่งกินพื้นที่ชายฝั่งตะวัน
ตกเฉียงใต้ของทวีปเอเชียย่อย ในแคว้นนั้น คริสตจักรเจ็ดแห่งได้ถูกตั้งขึ้นซึ่งจะถูกกล่าวถึงใน
สองบทต่อไป ในรูปแบบที่คล้ายคลึงกับจดหมายฝากฉบับอื่นๆในพระคัมภีร์ใหม่ คำทักทายของ

หนังสือเล่มนี้เริ่มต้นด้วยคำอวยพรที่คุ้นเคย ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับพระคุณและสันติสุข
คุณธรรมอันสูงส่งทั้งสองประการนี้ได้ถูกทูลขอในจดหมายฝากส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์ใหม่

ยอห์นจึงกล่าวถึงผู้ทรงประทานสารแห่งการเปิดเผยนี้ จากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้
และผู้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น ดังนั้น ผู้ทรงประทานการเปิดเผยนี้จึงทรงเป็น
อยู่ที่ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตในเวลาเดียวกัน แน่หนอนที่พระองค์ผู้นี้หาใช่ใครอื่นไม่
นอกจากพระเจ้า ความเป็นนิรันดร์ของพระองค์ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจน พระองค์ทรงเป็นอยู่
เสมอมา พระองค์ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้และจะทรงเป็นอยู่ตลอดไป นี่คือการเสด็จกลับมาได้ทุก
เมื่อของพระองค์ด้วย (ในพระคริสต์) วลีสุดท้าย "ผู้จะเสด็จมานั้น" มีความหมายตรงตัวว่า 'ผู้ที่
กำลังเสด็จมา'

หนังสือที่จะสำแดงนี้ยังถูกถือว่ามีที่มาจากพระวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของ
พระองค์ด้วย พระวิญญาณทั้งเจ็ดนี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจน บางคนเชื่อว่านี่หมายถึง
คุณสมบัติทั้งเจ็ดประการของพระวิญญาณของพระคริสต์ตามที่พยากรณ์ไว้ในอิสยาห์ 11:1
บางคนก็เชื่อว่านี่เป็นตัวแทนเชิงสัญลักษณ์ของการรับใช้เจ็ดประการในพระคัมภีร์ใหม่ของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งถูกแสดงในเลขเจ็ด ซึ่งเป็นเลขแห่งความสมบูรณ์แบบ ไม่ว่าจะในกรณีใด
พระวิญญาณ (เหล่า) นี้ก็อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า ดังนั้น ที่ว่าที่มาของสารนี้เป็นมาจาก
สวรรค์จึงเป็นสิ่งที่เราไม่อาจโต้แย้งได้เลย มันมีที่มาจากพระเจ้า (ข้อ 1) โดยทางพระเยซู (ข้อ 5)
พร้อมกับพระวิญญาณ (เหล่านี้) ที่อยู่หน้าพระที่นั่ง นี่จึงสื่ออย่างชัดเจนว่าตรีเอกานุภาพทรงเป็น
ผู้ประทานสารนี้

วิว 1:5 และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ และทรงเป็นผู้แรกที่ได้อ
ฟื้นจากความตาย และผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงในโลก แต่พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย
และได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์

ยอห์นกล่าวชัดเจนว่าหนังสือเล่มนี้มา "จากพระเยซูคริสต์" โดยเฉพาะ จากนั้นท่านก็ให้
หนึ่งในคำบรรยายที่ครอบคลุมและงดงามที่สุดในพระคัมภีร์ใหม่เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
เรา พระองค์ทรงถูกบรรยายว่าเป็น (1) "พยานที่สัตย์ซื่อ" องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกนิยาม

ว่าเป็นพยานผู้หนึ่งที่มีความสัตย์ซื่อในทุกด้าน ไม่ว่าจะในด้านบทบัญญัติ ด้านจริยธรรม และด้านความถูกต้อง ข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพยานถึงความจริงของพระเจ้าก็เป็นแบบอย่างให้แก่เราในทุกวันนี้ด้วย นี่สื่อถึงการเป็นพยานรับรองในเรื่องดังกล่าว พระองค์ทรงถูกเรียกว่าเป็น (2) "ผู้แรกที่ไต่พินิจจากความตาย" นี่สื่อชัดเจนถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ นอกจากนี้ นี่ยังสื่อด้วยว่าคนอื่นอีกมากมายจะทำตามแบบของพระองค์ในการเป็นขึ้นจากความตายนั่นคือพวกเราผู้ที่ถูกไต่แล้วในพระองค์ สุดท้าย พระองค์ทรงถูกบรรยายว่าเป็น (3) "ผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงในโลก" คำที่แปลว่า **ผู้ทรงครอบครอง (ฮาร โคน)** มีความหมายประการหนึ่งว่า 'ผู้เป็นใหญ่' หรือ 'ผู้ปกครอง' ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงครอบครองเหนือกษัตริย์ทั้งปวงบนแผ่นดินโลกทั้งในบัดนี้และในยุคเหล่านั้นที่จะมาด้วย

หนังสือเล่มนี้จึงถูกอุทิศให้แก่พระเยซูคริสต์ อัครทูตท่านนี้ให้คำบรรยายสามประการอันเปี่ยมด้วยอำนาจเกี่ยวกับพระองค์ผู้ที่หนังสือเล่มนี้ถูกอุทิศถวายให้ (1) พระองค์ได้ทรง "รักเราทั้งหลาย" ช่างเป็นคำต่อท้ายอันยิ่งใหญ่สำหรับพระองค์และเป็นพระพรสำหรับเรา (2) พระองค์ได้ทรง "ชำระบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์" คุณสมบัติในการชำระล้างของพระโลหิตของพระคริสต์ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจน การชำระบาปเป็นมาโดยพระโลหิตของพระคริสต์แต่เพียงเท่านั้น และไม่ใช่โดยบังเอิญในรูปแบบใดทั้งสิ้น ดู 1 ยอห์น 1:7

วิว 1:6 สุดท้าย (3) พระองค์ได้ทรงตั้งเราไว้ให้เป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ คำบรรยายที่สามเกี่ยวกับพระราชกิจของพระคริสต์มีลักษณะเป็นคำพยากรณ์ สักวันหนึ่งในอาณาจักรที่จะมาของพระองค์ วิสุทธิชนผู้เป็นที่รักและที่ถูกซื้อไว้แล้วด้วยพระโลหิตของพระองค์จะปกครองและครอบครองร่วมกับพระองค์ ดังนั้นบางคนในคริสตจักรในวันนั้นจะเป็นกษัตริย์และบางคนจะรับใช้เป็นปุโรหิต โดยมีหน้าที่บางอย่างต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ถึงแม้ว่าในตอนนี้อย่างไรก็ตามผู้เชื่อมีตำแหน่งปุโรหิตอยู่จริงๆ แต่ในวันนั้นมันจะยิ่งปรากฏชัดเจนมากขึ้นเมื่อบางคนในหมู่ชนของพระเจ้าจะรับหน้าที่ที่มองเห็นได้ในอาณาจักรของพระองค์

ดังนั้นแค่พระองค์ คือ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ยอห์นจึงทูลขอ พระ
เกียรติและไถ่สวรณ์จะมีแค่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน คำสุดท้าย *เอเมน* มีความหมายตาม
บริบทนี้ว่า 'ขอให้เป็นอย่างนั้น' แน่ทีเดียวที่สง่าราศีและการครอบครองดังกล่าวเป็นขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยไถ่รอดของเราตลอดไปเป็นนิตย์

วิว 1:7 ยอห์นกล่าวต่อไปถึงสรุปย่อที่เป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับสิ่งที่องค์พระผู้เป็น
เจ้าของเราจะทรงกระทำในไม่ช้า `ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคน
เหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ถูกนำเสนออย่าง
ชัดเจน การเสด็จกลับมานั้นจะมีสองระยะ (1) การรับขึ้นของคริสตจักร และ (2) การเสด็จกลับ
มาของพระองค์ด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง เห็นได้ชัดว่าข้อความตรงนี้พูดถึงระยะที่สอง
เมื่อพระเยซูเสด็จมาในการรับขึ้น ถึงแม้ว่ามันจะเกิดขึ้นในเมฆ แต่เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่ว่านัยน์ตา
ทุกดวงจะได้เห็นพระองค์ อย่างไรก็ตาม เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่
ยิ่ง ประชาชาติต่างๆบนแผ่นดินโลกจะเห็นพระองค์ตามที่มีบันทึกไว้ในวิวรณ์

19:11,19 นอกจากนี้ในมัทธิว 24:27-30 พระองค์ทรงถูกกล่าวว่าจะเสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า
ทรงฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก บริบทตรงนั้นสื่อชัดเจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของ
พระองค์ นั่นคือระยะสุดท้ายของการเสด็จกลับมาที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ ในวันนั้น คนทั้ง
ปวงที่รอดจากยุคเจ็ดปีจะเห็นพระองค์ ดู มัทธิว 26:64 ด้วย

นอกจากนี้ คนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์ก็จะเห็นพระองค์ เห็นได้ชัดว่า ชนชาติยิวในวัน
นั้นจะไม่เพียงเห็นพระองค์เท่านั้นแต่จะจำพระองค์ได้ด้วย เศคาริยาห์ 13:6 ดูเหมือนจะพูดถึง
การกลับมาเจอกันอีกอันแสนขมขื่นนั้น คำสอนเกี่ยวกับอวสานกาลของพระคัมภีร์ดูเหมือนจะ
สื่อว่า ก่อนถึงตอนนั้น ชนชาติอิสราเอลส่วนใหญ่หากไม่ใช่ทั้งหมดก็จะได้รับความรอด พวกเขา
จึงถูกนำมาเผชิญหน้ากับการกระทำที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้ล่วงเกินต่อพระองค์ที่ทางเขน
เมื่อหลายร้อยปีก่อน

สุดท้าย และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์' ความหมายก็คือว่า ประชาชาติ
ทั้งปวงบนแผ่นดินโลกในวันนั้นจะรำไห้เมื่อพวกเขารู้ว่าพระองค์ผู้ที่พวกเขาได้ต่อต้านและ

ปฏิเสธมาจนถึงเดี๋ยวนี้ได้เสด็จกลับมาแล้วตอนนี้พร้อมด้วยฤทธานุภาพ พวกเขาอยู่ฝ่ายแพ้และพวกเขาต้องจำใจยอมรับความจริงข้อนี้ พวกเขาทำได้แต่ร้องไห้ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์

คำเกริ่นนำของยอห์นจึงจบลงแต่เพียงเท่านี้ ท่านจึงทูลขอ จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน นั่นคือ ขอให้เป็นไปตามนั้น!

วิว 1:8 พระเยซูเองจึงทรงใส่ความเห็นโดยตรงของพระองค์เข้าไปด้วย องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า "เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน ผู้จะเสด็จมานั้น และผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด" ความเป็นนิรันดร์ของพระคริสต์จึงถูกเอ่ยถึงอีกครั้งเมื่อพระองค์ทรงเรียกตัวเองด้วยตัวอักษรแรกและตัวสุดท้ายของพยัญชนะกรีก นั่นคือ *อัลฟา* และ *โอเมกา* มันเป็นส่วนหนึ่งที่สื่อถึงการเป็นนิรันดร์และครอบคลุมทุกสิ่ง เกรงว่าจะมีใครไม่เข้าใจตามนั้น พระเยซูจึงทรงประกาศเพิ่มเติมอีกว่าพระองค์ทรงเป็นทั้ง "ปฐมและเป็นอวสาน" ทุกสิ่งในจักรวาลมีจุดเริ่มต้นและจุดจบของมันในพระองค์ พระองค์ทรงใส่ความเห็นเพิ่มเติมอีกว่าพระองค์ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้, ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อนและจะเสด็จมา ความคิดที่สำคัญแบบเดียวกันนี้ก็ถูกยกว่าเป็นของพระเจ้าพระบิดาในข้อ 4 พระเยซูจึงทรงประยุกต์ใช้เอกลักษณ์แบบเดียวกันนี้กับพระองค์เอง ความเป็นพระเจ้าของพระองค์จึงถูกพูดถึงอย่างชัดเจน นอกจากนี้ การเสด็จกลับมาในไม่ช้าของพระองค์ก็ถูกสื่ออีกครั้งด้วย สุดท้ายพระองค์ทรงประยุกต์ใช้ตำแหน่งหนึ่งซึ่งถูกสงวนไว้สำหรับพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวกับพระองค์เอง นั่นคือ "ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด" ในพระภาคของพระองค์ มีฤทธิ์เดชและพลานุภาพอันไร้ขีดจำกัด การเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ผ่านทางยอห์นในหนังสือเล่มนี้จึงตามมาต่อไป

วิว 1:9 ข้าพเจ้า ยอห์น พี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก และร่วมราชอาณาจักร และร่วมความอดทนของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปัตมอส เนื่องด้วยพระวอนของพระเจ้า และเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์ คราวนี้ยอห์นนำเสนอสาเหตุที่ต้องมีการเปิดเผยจากพระเจ้านี้ ก่อนอื่นท่านเรียกตัวเองต่อผู้อ่านของท่านว่าเป็น (1) พี่น้องของท่านทั้งหลาย, (2) และ "เพื่อนร่วมการยากลำบาก" นี้สื่อชัดเจนว่ายอห์นได้เผชิญกับการข่มเหงเพราะคำพยานเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ดังที่จะกล่าวต่อไปในไม่ช้า ผลที่ตามมาก็คือ

ท่านถูกเนรเทศไปยังเกาะปัทมอส ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้อ่านของท่านถูกบรรยายว่าเป็นเพื่อนร่วมการยากลำบากก็บ่งชี้ว่าพวกเขาที่กำลังเผชิญกับการข่มเหงเช่นกัน รัฐบาลโรมได้เริ่มการข่มเหงอันเลื่องชื่อของมันต่อคริสตจักรแล้ว แต่ยอห์นเขียนว่าตัวท่านและพวกเขาต่างเป็นเพื่อน "ร่วมราชอาณาจักรและและร่วมความอดทนของพระเยซูคริสต์" ถึงแม้ว่าการข่มเหงได้กลายเป็นความจริงอันแสนโหดร้าย แต่พวกเขาก็อุ้มใจในความหวังแห่งสง่าราศีที่รออยู่เบื้องหน้าและความอดทน (ความเพียรพยายามที่จำเป็น) ของพระเยซูคริสต์เพื่อพวกเขา พระองค์ไม่เคยหมดหวังในตัวพวกเขาถึงแม้ว่าพวกเขาถูกข่มเหงอย่างหนักก็ตาม

ยอห์นจึงเขียนว่าท่านได้ถูกเนรเทศไปอยู่เกาะปัทมอส “เนื่องด้วยพระวาทะของพระเจ้าและเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์” เกาะนี้เป็นเกาะที่มีคนอยู่ประปรายและตั้งอยู่นอกชายฝั่งทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของทวีปเอเชียในทะเลอีเจียน โดยอยู่ติดกับแคว้นเอเชีย เกาะนี้มีความยาวประมาณสิบไมล์และกว้างประมาณห้าไมล์ มันเป็นส่วนหนึ่งของหมู่เกาะสปอราเดสซึ่งตั้งอยู่ห่างจากเมืองเอเฟซัสไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณสี่สิบไมล์ อิกนาทีอุสกล่าวว่ายอห์นได้ถูกเนรเทศให้ไปอยู่ที่นั่นโดยจักรพรรดิโดมิเทียนในประมาณปี ค.ศ. 95 หรือ 96 เทอร์ทุเลียนอ้างว่ายอห์นได้ถูกโยนลงไปในภาชนะที่บรรจุน้ำมันร้อนๆแต่ก็ไม่ได้รับอันตรายแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ โดมิเทียนจึงขับไล่ท่านให้ไปอยู่เกาะปัทมอสซึ่งถูกใช้เป็นที่สำหรับนักโทษ

ยอห์นกล่าวชัดเจนถึงความผิดของตัวเอง มันเป็นเพราะพระวาทะของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซูคริสต์ นี่จึงน่าจะหมายถึงงานเขียนพระกิตติคุณและจดหมายฝากหลายฉบับที่ท่านเขียน การแจกจ่ายงานเขียนดังกล่าวจึงอาจถูกมองว่าเป็นการกระทำผิดซึ่งทำให้ท่านต้องถูกเนรเทศให้ไปอยู่ที่เกาะปัทมอส นอกจากนี้ แม้จะชราแล้ว แต่ท่านก็ไม่หยุดกล่าวคำพยานของท่านเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ คู 1:2 เห็นได้ชัดว่ายอห์นเสียชีวิตบนเกาะนี้ในช่วงเวลาหนึ่งหลังจากเขียนหนังสือวิวรณ์เสร็จ

วิว 1:10 พระวิญญาณได้ทรงคลอใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจเสียงแตร คราวนี้อักษรทูตท่านนี้บรรยายถึงการที่ท่านได้เจอกับพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้วบนเกาะปัทมอส ท่านบรรยายถึงตัว

เองว่า "พระวิญญาณได้ทรงคลาย" ท่าน นี้สื่อถึงประสบการณ์วิญญาณออกจากร่างที่อาจ คล้ายคลึงกับที่เปาโลมีตามที่ท่านบรรยายไว้ใน 2 โครินธ์ 12:2-4 ในข้อนั้นเปาโลนำเสนอตัวเอง ว่าได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม ตามที่หนังสือวิวรณ์จะเปิดเผยให้เห็น เห็นได้ชัดว่ายอห์นมี ประสบการณ์ที่คล้ายๆกัน พระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงพาท่านไปในวิญญาณสู่ สวรรค์ซึ่งเป็นทีี่ท่านได้เห็นสิ่งที่ท่านนำมาเปิดเผยต่อ (ผู้พยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมหลายท่านก็ มีประสบการณ์แบบที่ไม่ต่างจากยอห์น เช่น อิชยาห์, เอเสเคียล, ดาเนียล)

ช่วงเวลานั้นคือ "วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า" (the Lord's day) บางคนพยายามมองว่านี่เป็น 'วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า' (Day of the Lord) ในความหมายเชิงอวสานกาลซึ่งไวยากรณ์อาอา อนุโลมได้ อย่างไรก็ตาม ทรรศนะตามประวัติศาสตร์ซึ่งมีอยู่ท่วมทับนั้นก็เชื่อว่า วันที่ถูกพูดถึงนี้ก็เป็นวันหนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นคือ 'วันต้นสัปดาห์' หรือ วันอาทิตย์นั่นเอง ตั้งแต่สมัยแรก เริ่มของความเชื่อแบบคริสเตียน คริสตจักรยุคต้นถือว่าวันต้นสัปดาห์เป็นวันที่พวกเขามาร่วม ประชุมกันเพื่อระลึกถึงการฟื้นคืนพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดู กิจการ 20:7 และ 1 โครินธ์ 16:2 เท่าที่เป็นไปได้ทั้งหมดนี้อ้างถึงวันเดียวกัน มันจึงกลายเป็นคำศัพท์ใหม่ที่ใช้สืบต่อ มาจนถึงทุกวันนี้

ถึงแม้ว่าวันอาทิตย์ (Sunday) เป็นคำที่ชวนให้นึกถึงโรมที่กราบไหว้สิ่งต่างๆในธรรมชาติ แต่วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็สื่อความหมายพิเศษซึ่งเหล่าคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์ให้แก่วันต้น สัปดาห์ บางทีในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าวันนั้นยอห์นอาจกำลังอธิบายหรือใคร่ครวญพิเศษ อยู่ พระเจ้าโดยพระประสงค์ของพระองค์จึงทรงเลือกวันนั้นเพื่อที่จะเปิดเผยให้ท่านเห็นถึงสิ่งที่ จะเกิดขึ้นในกายภาคหน้า

ในวันนั้นเองยอห์นได้ยืนข้างหลังท่าน "พระสุรเสียงดัง...ดุจเสียงแตร" ที่น่าสนใจคือคำ ว่า "พระสุรเสียงดัง" คำกรีกสองคำที่ถูกแปลตามนั้นคือ *เมกะฟาส* และ *โฟเน* คำภาษาอังกฤษ *megaphone* จึงเป็นภาพประกอบที่ไม่ผิดแต่อย่างใด นี้สื่อถึงเสียงพูดที่ดังและมีพลังมากๆ ยอห์น เปรียบว่าเสียงนี้เป็นเหมือน "เสียงแตร" น่าสังเกตว่าในพระคัมภีร์มีการเชื่อมโยงกันระหว่างพระ สุรเสียงของพระเจ้าและเสียงแตร ดู อพยพ 19:16, 1 เรสะโลนิกา 4:16 และวิวรณ์ 4:1 เป็น ตัวอย่าง นี้สื่อถึงเสียงที่ก้องกังวาน มีพลัง และชวนให้ตกใจมากๆ

วิว 1:11 ตรัสว่า "เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และ
สิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ และฝากไปให้คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย คือ
คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสมอร์น่า เมืองเปอร์กัมมัม เมืองธียาทิรา เมืองซาร์ดีส เมืองฟีลา
เดลเฟีย และเมืองเลาดิเซีย"

เสียงอันดังสนั่นนั้นประกาศก้องว่า "เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้อง
ปลาย" ตามที่บอกไว้ในข้อ 8 อัลฟาและ โอเมกาเป็นตัวอักษรแรกและสุดท้ายในพยัญชนะกรีก
และตามที่พระสุรเสียงนี้ได้กล่าวไว้ พระองค์ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ตามที่ข้อพระ
คัมภีร์ต่อไปจะเปิดเผยให้เห็น ผู้ตรัสคำพูดนี้คือพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงแสดงให้เห็นความ
เป็นนิรันดร์ของพระองค์อีกครั้งอย่างสั้นๆ

พระองค์ทรงสั่งยอห์นว่า "สิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ" อีกไม่ช้ายอห์นจะถูก
เปิดเผยให้เห็นเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคต ท่านจึง
ถูกสั่งให้เขียนไว้ "ในหนังสือ" คำที่แปลเช่นนั้น (บิบลิออน) หมายถึงหนังสือเล่มเล็กๆและโดย
เฉพาะอย่างยิ่งเอกสารที่เป็นม้วนหนังสือ

ยอห์นถูกสั่งต่อไปให้ส่งหนังสือเล่มนี้ไปยัง "คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย"
แคว้นเอเชียก็คือแคว้นที่ท่านพูดถึงตามที่บอกไว้ในข้อ 4 มันกินพื้นที่ฝั่งตะวันตกของพื้นที่ที่
สมัยก่อนเรียกกันว่าแคว้นเอเชียน้อย (หรือตุรกีในปัจจุบัน) นี้นี้อาจมีคริสตจักรอยู่เจ็ดแห่งใน
แคว้นนี้ คริสตจักรทั้งเจ็ดนี้ถือว่าอยู่ใกล้กับเกาะปัทมอสที่ยอห์นอยู่ในตอนนั้น เห็นได้ชัดว่า
ยอห์นส่งสารที่ถูกเขียนถึงแต่ละคริสตจักรให้แก่พวกเขา ท่านอาจส่งหนังสือทั้งเล่มไปยัง
คริสตจักรแต่ละแห่งด้วยเช่นกัน

ทั้งเจ็ดเมืองที่มีคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งนี้ได้แก่ (1) *เอเฟซัส* โดยคริสตจักรที่นั่นถูกตั้งโดย
เปาโลตามที่มิบบอกไว้ในกิจการ 18; (2) *สมอร์น่า* ซึ่งเป็นเมืองท่าบนทะเลเอเจียนห่างออกไปทาง
เหนือของเมืองเอเฟซัสประมาณ 40 ไมล์; (3) *เปอร์กัมมัม* ซึ่งตั้งอยู่ไปทางเหนือและตะวันตกของ
เมืองเอเฟซัส; (4) *ธียาทิรา* ตั้งอยู่ย้อนไปทางใต้และตะวันออกของเมืองเหล่านี้; (5) *ซาร์ดีส* ซึ่ง
เป็นเมืองหนึ่งที่ตั้งอยู่ทางทิศใต้และตะวันออกของเมืองธียาทิรา; (6) *ฟีลาเดลเฟีย* ซึ่งเป็นเมือง

หนึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองซาร์คิส และ (7) เลาคีเซีย ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเมืองฟีลาเดลเฟีย ห้าเมืองหลังนี้ถูกเชื่อมต่อกันโดยถนนสายหนึ่งซึ่งมีทหารโรมประจำการอยู่ซึ่งทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างทั้งห้าเมืองนี้มีความสะดวก

วิว 1:12 ข้าพเจ้าจึงเสด็จมาทางประตูเสียงที่ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น ครั้นเสด็จแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน ยอห์นจึงหันไปดูว่าประตูเสียงที่ตรัสกับท่านนั้นมาจากไหน เมื่อหันไปดู ท่านก็เห็น “คันประทีปทองคำเจ็ดคัน” บางคนเสนอว่าท่านได้เห็นสิ่งที่เรียกกันว่า เมโนราห์ (Menorah) ของพวกยิว ซึ่งก็คือคันประทีปคันหนึ่งที่มีตะเกียงเจ็ดดวง นั่นอาจเป็นไปได้

อย่างไรก็ตาม คำที่แปลว่า **คันประทีป** (ลูกนิอา) ก็เป็นคำพหูพจน์ ซึ่งสื่อว่าท่านได้เห็นคันประทีปเจ็ดคัน ทรรศนะนั้นถูกสนับสนุนในข้อต่อไปที่ยอห์นบรรยายถึงพระเยซูว่าทรงอยู่ท่ามกลางคันประทีปเหล่านั้น เราควรหมายเหตุด้วยว่าถึงแม้ว่าคำนี้จะถูกแปลเป็น ‘คันประทีป’ แต่ความหมายตรงนี้ก็น่าจะหมายถึงตะเกียงน้ำมันมะกอกมากกว่า ไม่ว่าจะในกรณีใด พวกมันก็เป็นอุปกรณ์ที่ใช้กันทั่วไปเพื่อให้แสงสว่าง

วิว 1:13 และในท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดคันนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนกับบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์กรมพระบาท และทรงคาดผ้ารัดประคดทองคำที่พระอุระ ท่ามกลางคันประทีปทองคำเหล่านี้ ยอห์นเห็นภาพแทนตัวอันน่าทึ่งของ “บุตรมนุษย์” เห็นได้ชัดว่ายอห์นได้รับอนุญาตให้ได้เห็นพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้วในสภาพที่ทรงเปี่ยมด้วยสง่าราศี เพราะว่าตอนนี้พระองค์ทรงอยู่ในสวรรค์ ถึงแม้ว่าได้รับการคลไจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ดูเหมือนว่าท่านต้องพยายามคิดหาคำพูดเพื่อใช้บรรยายถึงความยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของท่านผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้ว เราจำได้ตอนที่เปาโลซึ่งตอนนั้นยังเป็นคนบาปที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่ได้รับอนุญาตให้เห็นพระองค์ในแบบคล้ายๆกันในกิจการ 9 ท่านก็ล้มลงกับพื้นและตาบอดไปสามวัน ยอห์นมีข้อได้เปรียบตรงที่ท่านเป็นผู้รับใช้ที่บังเกิดใหม่แล้วของพระคริสต์ และได้รับใช้พระองค์มาตลอดชีวิตด้วยผู้ใหญของท่าน

ท่านจึงพยายามที่จะบรรยายถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านในสง่าราศีของพระองค์ในตอน ที่พระองค์ทรงเสด็จมาพบท่านที่นั่นในวันนั้น ยอห์นบรรยายถึงพระองค์ว่าทรง “ฉลองพระองค์

กรอมพระบาท” ความยิ่งใหญ่แบบกษัตริย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจึงถูกแสดงออกในความ
สภาพเรียบร้อยของพระองค์ พระองค์ทรงคาด “ผ้ารัดประคดทองคำ” บริเวณหน้าอกและอาจ
พาดเหนือไหล่ของพระองค์ด้วย ถึงแม้ว่านี่อาจเป็นของแปลกสำหรับชาวตะวันตก แต่เครื่องแต่ง
กายดังกล่าวก็เป็นของธรรมดาสำหรับชาวโรมและชาวกรีกในสมัยนั้น มันเป็นเครื่องประดับกาย
ที่ใช้เพื่อขับเสือกลมชั้นนอกให้โดดเด่นและเหน็บเสือกลมที่อยู่ข้างใต้มัน

**ว 1:14 พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะสีขาว และขาวดุจ
หิมะ และพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง** ยอห์นบรรยายต่อไปเกี่ยวกับพระเศียร (ศีรษะ)
และพระเกศา (เส้นผม) ของพระเยซูว่าไม่เพียงมีสีขาวดุจขนแกะเท่านั้น แต่ยัง “ขาวดุจหิมะ”
ด้วย ไม่มีสิ่งใดที่จะขาวไปกว่าหิมะที่เพิ่งตกใหม่ๆ มันสื่อถึงความบริสุทธิ์ที่สุด ความหมายตรงนี้
ไม่น่าใช่แค่รูปลักษณะภายนอกที่ถูกฟอกขาว แต่หมายถึงความบริสุทธิ์แบบไร้ขีดจำกัด และมี
รัศมีสว่างไสว “พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง” นี้สื่อถึงสายพระเนตรของพระองค์ที่เพ่ง
ตรงแบบทะลุทะลวงอันแสดงถึงพระพิโรธอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เราควรหมายเหตุคำว่าดุจ
ตรงนี้ ยอห์นไม่ได้กล่าวว่าพระเนตรของพระองค์เป็นเปลวเพลิง แต่พระเนตรคู่นั้นดุจเปลวเพลิง
เห็นได้ชัดว่าท่านพูดโดยใช้คำเปรียบเปรย

**ว 1:15 พระบาทของพระองค์ดุจทองคำสัมฤทธิ์เงางาม ราวกับว่าได้ถูกหลอมใน
เตาไฟ พระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ำมากหลาย** ยอห์นบรรยายต่อไปว่าพระบาทของ
พระองค์ “ดุจทองคำสัมฤทธิ์เงางาม ราวกับว่าได้ถูกหลอมในเตาไฟ” พระองค์ผู้ทรงถูกบรรยายถึงนี้
ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับความสุขใจของทองคำหลอม เมื่อรวมทั้งหมดแล้ว ยอห์นก็นำ
เสนอบรรยายของพระเยซูคริสต์ในพระกายที่ได้รับสง่าราศีแล้วของพระองค์ซึ่งสื่อถึงความ
บริสุทธิ์อันสว่างไสวและลุกเป็นไฟซึ่งสื่อถึงการพิพากษา ท่านบรรยายถึงพระสุรเสียงของ
พระองค์ว่าเป็นเหมือน “เสียงน้ำมากหลาย” ภาพเปรียบเทียบนี้ถูกใช้ในเอเสเคียล 43:2 และอีกครั้งใน
วิวรณ์ 14:2 และ 19:6 เราไม่ทราบว่ายอห์นเคยได้ยินเสียงน้ำตกท่าใหญ่หรือไม่ แน่แน่นอนที่ท่าน
ย่อมเคยได้ยินเสียงลมพัดคลื่นกระทบฝั่ง แน่แน่นอนที่เสียงดังกล่าวเป็นเสียงที่น่าตื่นตะลึงพิริบ
เราสามารถได้ยินเสียงแบบนี้แม้จากที่ไกลมากๆ ได้ นี่สื่อว่าพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็น

เจ้าของเราในพระกายที่ได้รับสง่าราศีแล้วของพระองค์เป็นเสียงที่ดังก้องกังวานและเปี่ยมด้วยพลังยิ่งนัก

ว 1:16 พระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และมีพระแสงสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และสี่พระพักตร์ของพระองค์ดูจดังดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานุภาพของพระองค์ ยอห์นบรรยายต่อไปถึงนิมิตที่ท่านได้เห็นเกี่ยวกับพระเยซู ท่านได้เห็น “พระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์” ซึ่งจะถูกนิยามในข้อ 20 จากพระโอษฐ์ของพระองค์ท่านได้เห็น “พระแสงสองคมที่คมกริบ” ถึงแม้ว่าพระเยซูทรงสำแดงพระองค์ในรูปแบบนี้เพื่อให้เห็นแก่ยอห์น แต่ภาพเปรียบเทียบก็ชัดเจน พระวณะของพระองค์ถูกบรรยายว่าเป็นเหมือนกับดาบสองคม ดู เอเฟซัส 6:17 และฮีบรู 4:12 เห็นได้ชัดว่าแหล่งที่มาของสิ่งนี้คือ พระโอษฐ์ของพระองค์ นี่สื่อเพิ่มเติมถึงฤทธิ์เดชของพระโอษฐ์ของพระองค์ด้วย เพราะพระสุรเสียงของพระองค์ถูกบรรยายว่าเป็นเหมือนเสียงน้ำมากหลาย ไม่มีพลังใดในธรรมชาติที่มีอำนาจมากไปกว่าแรงของน้ำที่ถูกพลังขับเคลื่อน เช่นเดียวกัน ไม่มีพลังใดที่มีอำนาจฝ่ายวิญญาณมากไปกว่าพระวณะของพระเจ้า ตามที่ถูกสื่อ พระวณะของพระเจ้านั้นคมกริบและตามที่ฮีบรู 4:12 ได้กล่าวไว้ พระวณะของพระเจ้าแทงทะลุไปจนถึงก้นบึ้งแห่งใจมนุษย์

สรุปแล้วก็คือว่า ยอห์นบรรยายนิมิตของท่านเกี่ยวกับสี่พระพักตร์ของพระคริสต์ผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้วว่าเป็นเหมือน “ดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานุภาพของพระองค์” คำที่แปลว่า สี่พระพักตร์ (*ออพซีส*) มีความหมายโดยทั่วไปว่า ‘รูปลักษณะ’ ดังนั้นยอห์นได้เห็นรูปลักษณะของพระเยซู (ตามที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงประทานสง่าราศีแก่พระองค์อย่างสูงแล้ว) ว่าเป็นเหมือนกับความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน ในช่วงที่ดวงอาทิตย์อยู่ห่างจากเส้นศูนย์สูตรมากที่สุด ณ เส้นรุ้งเขตร้อน สี่พระพักตร์ของพระคริสต์สว่างไสวอย่างเหลือที่จะกล่าวจริงๆ

ว 1:17 เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์ เหมือนกับคนที่ตายแล้ว แต่พระองค์ทรงแตะตัวข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์เบื้องขวา แล้วตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องคั่นและเป็นเบื้องปลาย ดังนั้น เมื่อยอห์นได้เห็นพระองค์

ผู้ทรงได้รับสง่าราศีอย่างมากจากพระบิดาหลังจากที่พระองค์เสด็จกลับขึ้นไปยังสวรรค์แล้ว ท่านก็ “ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนกับคนที่ตายแล้ว” การเปิดเผยอันน่าสะพรึงกลัวของพระเยซูคริสต์ในรูปกายที่ได้รับสง่าราศีแล้วก็ทำให้ยอห์นตกใจกลัวเสียจนท่านทรุดตัวลงเหมือนคนที่ตายแล้วต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ นี่จึงสื่อชัดเจนถึงความบริสุทธิ์อันเจิดจรัสของพระองค์ อย่างไรก็ตาม เรายังเห็นชัดเจนถึงพระเมตตาอันอ่อนโยนและความรักอันกอบปรีย์ด้วยพระกรุณาของพระองค์ด้วย พระองค์จึงทรง “ตะแคงตัว” ยอห์น “ด้วยพระหัตถ์เบื้องขวา” และตรัสแก่ท่านว่า “อย่ากลัวเลย” จงสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ถึงแม้ว่าทรงน่าสะพรึงกลัวในความบริสุทธิ์ แต่พระองค์ก็ทรงอ่อนโยนและกรุณาต่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์

พระเยซูจึงตรัสแก่ยอห์นต่อไปว่า “เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย” นี่เป็นครั้งที่สามแล้วในบทนี้ที่ความเป็นนิรันดร์ของพระคริสต์ถูกนำเสนอ ได้สื่อถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์อย่างชัดเจน

วิว 1:18 พระเยซูตรัสต่อไปว่า **และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ ดูกิจการเรายังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน** หลายเรื่องที่สำคัญถูกสื่อตรงนี้ (1) ประการแรก พระเยซูตรัสถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และ (2) การถวายตัวพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาแทนเราเพื่อให้เราได้รับความรอด แต่พระองค์ยังตรัสถึง (3) การดำรงอยู่ก่อนแล้วมาตลอดชั่วนิรันดร์และความเป็นนิรันดร์ของพระองค์ตลอดทุกยุคสมัยด้วย ซึ่งแสดงถึงความ เป็นพระเจ้าของพระองค์อีกครั้ง รูปกาลของคำกริยาที่บอกอะไรเราด้วย หากแปลตรงตัวแล้ว คำพูดนี้ก็แปลได้ว่า ‘เราเป็นผู้ที่กำลังมีชีวิตอยู่ และได้ตายไปแล้ว และดูกิจการที่กำลังมีชีวิตอยู่ไปจนตลอดทุกยุคสมัย เอเมน’ ยกเว้นคำตรัสของพระองค์ที่ว่าพระองค์ได้ตายไปแล้ว รูปกาลของคำกริยาที่เป็นปัจจุบันซึ่งสื่อถึงการดำรงอยู่เสมอไป มันเป็นเช่นนั้นก่อนที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์และจะเป็นเช่นนั้นต่อไป ‘ตลอดทุกยุคทุกสมัย’ (นั่นคือ สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์) นั่นย่อมทำให้เรากล่าวว่า ‘เอเมน’ จริงๆ

ท่านกล่าวต่อไปถึงสิทธิอำนาจแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ **และเราถือลูกกุญแจแห่งนรกและแห่งความตาย** คำที่แปลว่า **นรก** มีความหมายตรงตัวว่า *ฮานเดส* ดูคำอธิบายเกี่ยวกับ

คำนี้ได้ที่วิวรณ์ 20:13 สิ่งที่สำคัญก็คือ ความจริงของพวกยิวที่ว่ากุญแจแห่งความตายและแดนคนตายอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ไม่ต้องสงสัยเลยว่ายอห์นตระหนักถึงเรื่องนี้ดีพอๆกับผู้อ่านของท่าน นี่สื่อชัดเจนอีกครั้งถึงความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ เพราะพระองค์เองทรงถือกุญแจเหล่านั้น

วิว 1:19 พระเยซูจึงทรงสั่งยอห์นว่า จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น และเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย การแบ่งเป็นสามตอนของหนังสือเล่มนี้จึงถูกนำเสนออย่างมีชั้นเชิง (1) มีสิ่งเหล่านั้นที่ยอห์นได้เห็นมาแล้ว (อดีตกาล) (2) มีสิ่งเหล่านั้นที่ท่านจะกล่าวถึงซึ่งเกิดขึ้นในตอนนั้น (ปัจจุบันกาล) สิ่งเหล่านี้จะเป็นจดหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งซึ่งถูกส่งมาจากพระเยซูผ่านทางยอห์นไปถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งดังกล่าว จากนั้น (3) ยอห์นได้รับบัญชาให้เขียนสิ่งที่ท่านจะได้เห็นซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย นั่นจะกินพื้นที่ส่วนใหญ่ของหนังสือเล่มนี้ ดังนั้นพระเยซูจึงทรงแบ่งหนังสือเล่มนี้ในบทแรกซึ่งเป็น (1) สิ่งต่างๆที่ยอห์นได้เห็นแล้ว; (2) บทที่ 2 และ 3 ซึ่งเป็นสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในตอนนั้น และ (3) บทที่ 4 ถึง 22 ซึ่งเป็นสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

วิว 1:20 ส่วนความลึกลับของดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ก็คือ ดาวทั้งเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคันประทีปเจ็ดคันซึ่งเจ้าได้เห็นแล้วนั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด"

เช่นเดียวกับในเนื้อหาส่วนใหญ่ของหนังสือวิวรณ์ สัญลักษณ์ต่างๆถูกนิยามไว้ ซึ่งเหลือพื้นที่น้อยมากสำหรับการตีความแบบคาดเดา พระเยซูจึงทรงนิยามให้ยอห์นทราบถึง “ความลึกลับของดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น” ดาวทั้งเจ็ดคือ “ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด” คำที่แปลว่า **ทูตสวรรค์ (อังกะลอก)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้นำสาร’ ผู้นำสารทั้งเจ็ดของคริสตจักรทั้งเจ็ดนี้จึงน่าจะหมายถึงศิษยาภิบาลของพวกเขา เราควรหมายเหตุว่าคนเหล่านั้นที่พระคริสต์ได้ทรงเลือกให้ทำงานของพระองค์ในตำแหน่งศิษยาภิบาลก็อยู่ในพระหัตถ์ข้างขวาของพระองค์ นี่น่าจะทำให้เกิดความอ่อนใจสำหรับผู้ใดก็ตามที่ดำรงตำแหน่งอันศักดิ์สิทธิ์และสูงส่งดังกล่าว ถึงแม้ว่าตำแหน่งนี้นำมาซึ่ง

ภาระหนักและซาตานก็โจมตีหนักมากด้วยก็ตาม แต่ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้มาเป็นผู้เลี้ยงแกะของพระองค์ก็อยู่ตรงกลางพระหัตถ์ข้างขวาของพระองค์

พระเยซูจึงทรงนิยามว่าคนประทีปทั้งเจ็ดคือผู้ใด พวกเขาคือคริสตจักรทั้งเจ็ดที่ถูกเอ่ยชื่อไปแล้วนั่นเอง น่าสนใจตรงที่ว่าคริสตจักรท้องถิ่นแห่งพระคัมภีร์ใหม่ถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนกับโคมไฟแบบหนึ่ง บางคนแปลคำนี้ว่า ‘เชิงตะเกียง’ ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาถูกบรรยายว่าเป็นทองคำก็เปิดเผยให้เห็นถึงคุณค่าของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้า นอกจากนี้ หน้าหลักซึ่งถูกสื่อก็คือ คริสตจักรท้องถิ่นต้องเป็นความสว่างให้แก่โลกที่มีมืดมิด หากเปรียบว่าคริสตจักรเป็นเหมือนประภาคารก็ใช้ได้เช่นกัน ตามจริงแล้วพระเยซูทรงสอนพวกสาวกของพระองค์ในตอนต้นของการรับใช้ของพระองค์ว่าพวกเขาต้องเป็นความสว่างในโลกนี้ นี่สื่อชัดเจนว่า หลังจากที่พระเยซูผู้ทรงเป็นความสว่างของโลกนี้จริงๆ ได้เสด็จจากไปแล้ว คริสตจักรซึ่งเป็นผู้สืบทอดที่พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งไว้ก็จะได้รับหน้าที่นั้นต่อ คุณ มัทธิว 5:14

ภาพรวมของวิวรณ์ 2: องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงมีสารถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส, สเมอร์นา, เปอร์กัมมัม และธียาทิรา ตามลำดับ สารแต่ละฉบับที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดก็ดำเนินตามรูปแบบที่เกิดขึ้นซ้ำกัน ในแต่ละกรณี สารนั้นก็ถูกส่งถึงทูตสวรรค์ของคริสตจักรนั้นๆ (คือศิษยาภิบาลของคริสตจักรนั้นๆ) ในสารแต่ละฉบับ พระเยซูทรงให้คำบรรยายเกี่ยวกับพระองค์เองในเชิงบทกวี ในบางกรณี พระองค์ตรัสชมคริสตจักรเท่าที่พระองค์ทรงทำได้ ในกรณีส่วนใหญ่แล้ว พระองค์ก็วิจารณ์คริสตจักรแต่ละแห่งพร้อมกับคำเตือนสติให้กลับใจใหม่ สุดท้ายในทุกกรณีพระองค์ทรงมีคำสัญญาแก่ “ผู้ที่มีชัยชนะ” ซึ่งดูเหมือนไม่ได้เจาะจงสำหรับทุกคนและใช้กับเราในสมัยนี้ได้ด้วย ในพระสัญญาเหล่านั้นยังมีการนำเสนอรายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับบำเหน็จต่างๆแห่งสวรรค์ด้วย

วิว 2:1 ผู้ที่ถูกเขียนถึงคือ ทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส คำที่แปลว่า ทูตสวรรค์ (อังกฤษ: angel) มีความหมายทั่วไปว่า ‘ผู้นำสาร’ และดูเหมือนจะสื่อถึงศิษยาภิบาลของคริสตจักรอย่างชัดเจน พระเยซูจึงทรงให้คำบรรยายแรกอันมีเอกลักษณ์เกี่ยวกับพระองค์เอง ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และดำเนินอยู่ท่ามกลางคัน

ประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อเราดู วิวรรณ์ 1:20 ดาวทั้งเจ็ดคือ ผู้นำสาร (ศิษยาภิบาล) ของคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งและคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดคือ คริสตจักรทั้งเจ็ด สิ่งที่น่าสนใจก็คือว่า พระเยซูทรงดำเนิรอยู่ท่ามกลางคริสตจักรเหล่านั้น หากนี่เป็นจริงในตอนนั้น มันก็ย่อมเป็นจริงในสมัยนี้ด้วย การที่เราได้รู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเฝ้าดูและตรวจตราคริสตจักรต่างๆ ในแบบที่เรามองไม่เห็นก็เป็นเรื่องที่ทำให้เราตาสว่าง มันยังน่าอัศจรรย์ด้วยที่ได้รู้ว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้เสมอ

วิว 2:2-3 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทุรชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเขาเป็นอัครทูต และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมุสา 3 เรารู้ว่าพวกเจ้าได้ทนและมีความเพียร และเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีไฉ้อ่อนระอาไป

สำหรับคริสตจักรแต่ละแห่งในทั้งเจ็ดแห่งนี้ พระเยซูทรงออกความเห็นของพระองค์โดยตรัสว่า “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า” พระองค์ทรงทราบสิ่งที่เรากำลังทำอยู่รวมถึงสิ่งที่เราไม่ได้กำลังทำอยู่ด้วย สำหรับคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส พระองค์ตรัสเสริมว่าพระองค์ทรงรู้จัก “ความเหนื่อยยากและความอดทน” ของพวกเขา คำที่แปลว่า ความเหนื่อยยาก (คอปอส) มีความหมายว่า ‘การงานอันเหน็ดเหนื่อย’ คำที่แปลว่า ความอดทน (ฮูพอมอเน) มีความหมายนัยหนึ่งว่า ‘ความเพียรพยายาม’ คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสเป็นคริสตจักรที่ทำงานซึ่งพากเพียรทำงานต่อไป นอกจากนี้ พระเยซูตรัสชมพวกเขาต่อไปโดยตรัสว่าพวกเขาไม่ได้ “ทนต่อทุรชน” นั่นคือ พวกเขาไม่ยอมทนต่อความบาป นอกจากนี้ พวกเขามีการแยกแยะฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะตรวจจับคนเหล่านั้นที่อ้างตัวผิดๆว่าเป็นอัครทูต และพบว่าคนเหล่านั้นเป็นคนมุสา แม้กระทั่งในสมัยแรกๆ ในประวัติศาสตร์คริสตจักร พวกเขาสอนเท็จก็มีอยู่ทั่วแล้ว

พระเยซูทรงชมพวกเขาต่อไปโดยตรัสว่าพวกเขา “ได้ทนและมีความเพียร และเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีไฉ้อ่อนระอาไป” พวกเขาได้แบกรับภาระแล้ว พวกเขาได้เพียรพยายามแล้ว พวกเขาได้เหนื่อยยากเพราะเห็นแก่พระเยซูแล้ว และพวกเขาไม่ได้อ่อนระอาในการทำดี เมื่อคุณทั้งหมดแล้ว นั่นก็เป็นคำชมที่มีพลังมากจริงๆ

ว 2:4 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง ก็ว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า

อย่างไรก็ตาม พระเยซูก็ทรงมีคำวิจารณ์สำหรับคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสเช่นกัน พวกเขาได้ “ละทิ้งความรักดั้งเดิม” ของพวกเขา ความรักนั้น ไม่ได้ถูกนิยามไว้ แต่มันน่าจะเป็นความรักที่พวกเขามีต่อพระเยซูคริสต์เจ้า ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ทำทุกสิ่งที่พวกเขาถูกเรียกให้กระทำแล้ว แต่มันก็ได้กลายเป็นการทำพอเป็นพิธีและความรักที่พวกเขามีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาก็ได้จืดจางลงไป ดังนั้น สิ่งต่างๆ เช่น การนำวิญญาณ การรับใช้ และการแยกออกก็เริ่มถดถอยลงไปเช่นกัน

ว 2:5 พระเยซูทรงกำชับพวกเขาว่า เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้

หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม มีคำเทศนาสามเรื่องในคำเตือนนี้ (1) จงระลึกสภาพฝ่ายวิญญาณแบบเดิมของพวกเขา นั่นคือ ความรัก, ความตื่นตัว และความทุ่มเทตอนที่พวกเขาได้รับความรอดใหม่ๆ มันอาจหมายถึงสมัยที่เปาโลได้ตั้งคริสตจักรขึ้นที่นั่น พระองค์ยังทรงกำชับพวกเขาอีกให้ (2) กลับใจเสียใหม่ นั่นคือ กลับไปสู่ความร้อนรนแบบเดิมนั้น จากนั้นพระองค์ตรัสสั่งให้พวกเขา (3) ปฏิบัติตามอย่างเดิม ถึงแม้ไม่ได้ถูกนิยามไว้ แต่มันก็น่าจะหมายถึงความร้อนรนในการเป็นพยานหลังจากได้รับความรอดใหม่ๆ คริสตจักรนี้เดิมทีเป็นคริสตจักรที่นำวิญญาณ แต่พอผ่านไปหลายปี ความร้อนรนนี้ก็มอดลงไปแล้ว

พระเยซูทรงเสริมคำเตือนที่เป็นกลางไว้ว่า มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะยกคัน

ประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่ นี่สื่อว่าหากคริสตจักรใดหมดวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นที่จะเผยแผ่ข่าวประเสริฐ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็อาจเอาความสว่างแห่งข่าวประเสริฐออกไปวางไว้ที่อื่น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีกิจในการตั้งคริสตจักร เมื่อคริสตจักรใดในพื้นที่หนึ่งๆ หย่อนนำวิญญาณผู้ที่หลงหาย องค์พระผู้เป็นเจ้าก็อาจเอาพระพรของพระองค์ไปจากที่นั่นและไปใส่ไว้ในคริสตจักรแห่งใหม่ซึ่งจะพยายามที่จะนำวิญญาณผู้หลงหาย ยังมีอาคารคริสตจักรและโครงสร้างที่เป็นองค์กรตั้งอยู่มากมายในชุมชนหลายแห่ง อย่างไรก็ตาม พระพรของพระเจ้าและความสว่างแห่งข่าวประเสริฐได้ถูกโอนย้ายไปยังภารกิจใหม่แล้วซึ่งยินดีที่จะทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จ

ว 2:6 แต่ว่าพวกเจ้ายังมีความดีอยู่บ้าง คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโค

เลาส์นิยมที่เราเองก็เกลียดชังเช่นกัน พระเยซูทรงเพิ่มคำชมสุดท้ายเข้าไป พวกเขาเกลียดชัง
กิจการของพวกนิโคเลาส์นิยมซึ่งพระองค์ก็ทรงเกลียดชังเช่นกัน พวกนิโคเลาส์นิยมไม่เคยถูก
ระบุว่าเป็นเหมือนคนกลุ่มใดที่เรารู้จักเลย บางคนได้พยายามที่จะแสวงหาความเข้าใจจากความรู้อัน
เรื้อรังที่มาจากคำ (นิโค---พิซิต และ เลาส์--- ผู้คน) โดยเสนอเรื่องการมาถึงของพวกเขาซึ่งมี
อำนาจปกครอง เช่น ระบบบาทหลวงของพวกโรมันคาทอลิก เป็นต้น อย่างไรก็ตาม นั่นจะยังไม่
เกิดจนกว่าจะอีกหลายร้อยปีต่อมา พระเยซูตรัสถึงเรื่องนี้โดยใช้คำกริยาปัจจุบันกาล
อย่างไรก็ตามเมื่อเราพิจารณาถึงสิ่งที่พระเยซูได้ตรัสตรงนี้และในข้อ 15 พวกนิโคเลาส์นิยม (ไม่
ว่าพวกเขาจะเป็นใครก็ตาม) ก็มีความผิดในเรื่องต่อไปนี้ (1) พวกเขาซึ่งเป็นเหมือนบาลาอัมใน
สมัยโบราณพยายามที่จะเสนอการประนีประนอมกับชาวโลกโดยสนับสนุนการรับประทานของ
ไหวรูปเคารพ นั่นน่าจะสื่อถึงปัญหาที่ใหญ่กว่า คือ การประนีประนอมกับโลก (2) นอกจากนี้
พวกนิโคเลาส์นิยม เช่นเดียวกับบาลาอัม ก็เพิกเฉยและถึงกับยอมรับการดำเนินชีวิตแบบเหลว
ไหลด้วย อีกครั้งที่หลักการที่ใหญ่กว่าคือ การประนีประนอมกับโลก คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส
ไม่ยอมทนต่อการประนีประนอมและการร่วมมือกับโลกเช่นนั้น น่าสังเกตต่อไปว่าพระเยซูทรง
ยอมรับตรงๆว่าเกลียดชังสิ่งเหล่านั้น นี่น่าจะทำให้เราเลิกกดดันคริสตจักรให้ประนีประนอม
และร่วมมือกับโลกได้แล้ว

ว 2:7 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้

ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ในท่ามกลางอุทยานสวรรค์ของ
พระเจ้า'

เช่นเดียวกับที่ปรากฏในสารอีกหกฉบับ พระเยซูทรงปิดท้ายด้วยการตรัสว่า “ใครมีหูก็
ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย” ความหมายแบบง่ายก็คือว่า ‘หาก
พวกท่านสามารถได้ยิน ก็จงฟัง จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะตรัสต่อคริสตจักรทั้งหลาย’
น่าสนใจอีกว่าข้อความในสารทั้งเจ็ดฉบับพูดถึง “คริสตจักรทั้งหลาย” มันอยู่ในรูปพหูพจน์ซึ่ง
บ่งบอกถึงคริสตจักรท้องถิ่นหลายแห่งซึ่งต่างจาก ‘พระศาสนจักร’ และสิ่งที่หลายคนอนุมานว่า

เป็นคริสตจักรสากล พระคัมภีร์ใหม่ทั้งฉบับเน้นเรื่องคริสตจักรท้องถิ่นต่างๆและแทบไม่เคยพูดถึง ‘พระกายของพระคริสต์’ แบบสากล ลึกลับและใหญ่โตเลย พระเยซูทรงส่งสารไปยังคริสตจักรทั้งหลาย ไม่ใช่ ‘พระศาสนจักร’

จากนั้นในแต่ละฉบับของสารทั้งเจ็ดนั้น พระเยซูก็เสริมว่า “ผู้ใดมีชัยชนะ” คำหลังนี้แปลมาจากคำว่า นิกาโอ ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ‘พิชิต’ ความหมายที่ใหญ่กว่าก็คือ ‘ผู้ใดที่ได้รับชัยชนะ’ หรือ ‘มีชัยในการสู้รบ’ นั่นคือ ชัยชนะที่มีต่อโลก, เนื้อหนัง และพญามาร ซึ่งสามสิ่งนี้เป็นศัตรูฝ่ายวิญญาณของเรา

ในแต่ละฉบับของสารทั้งเจ็ดนี้ซึ่งขึ้นต้นด้วย “ผู้ใดมีชัยชนะ” มีพระสัญญาตามมาด้วย พระสัญญาเหล่านี้ไม่ได้มีไว้สำหรับคริสตจักรนั้นๆ โดยเฉพาะแต่มีลักษณะทั่วไปมากกว่า พระสัญญาเหล่านี้ใช้ได้กับคริสเตียนทุกคนที่ชนะโลก, เนื้อหนัง และพญามารในการดำเนินชีวิต คริสเตียนแต่ละวันของพวกเขา ตามจริงแล้วเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด คำกำชับที่เราได้รับก็คือ ให้เรายืนหยัดต่อสู้และเมื่อเสร็จแล้วจะยืนมั่นได้

พระสัญญาข้อแรกสำหรับการมีชัยชนะ (ได้รับชัยชนะ) ก็คือว่า พระเยซูจะทรง “ให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ในท่ามกลางอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า” ต้นไม้แห่งชีวิตอยู่ในสวรรค์ตามที่มิบอกล่าวไว้ในวิวรณ์ 22:2, 14 นี่สื่อว่านั่นเป็นสิทธิพิเศษที่บางคนจะได้รับในสวรรค์ ในขณะที่บางคนจะไม่ได้รับ ตามที่บรรยายไว้ใน 22:2 ต้นไม้แห่งชีวิตมีผลสิบสองชนิดและใบของมันก็มีไว้รักษาประชาชาติทั้งหลาย เห็นได้ชัดว่ามันเป็นพระพรพิเศษในสวรรค์ซึ่งถูกสงวนไว้เป็นพิเศษสำหรับคริสเตียนทั้งหลายที่ได้มีชัยต่อโลก, เนื้อหนัง และพญามารในชีวิตนี้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คนเหล่านี้ดำเนินชีวิตคริสเตียนที่ทุ่มเท บริสุทธิ์ และเชื่อฟัง โดยดำเนินในความนบนอบเชื่อฟังต่อพระประสงค์ของพระองค์ อันเป็นการปรนนิบัติพระองค์ ในวิวรณ์ 22:14 เงื่อนไขข้อหนึ่งสำหรับการเข้าถึงต้นไม้แห่งชีวิตในตอนนั้นได้ก็คือ ความเชื่อฟังต่อพระบัญชาต่างๆของพระองค์ในชีวิตนี้ ในตอนนี้ แน่่อนที่นี้ต้องขึ้นอยู่กับการที่ว่าคนๆนั้นได้รับความรอดแล้วด้วย ตรงนี้ไม่ได้พูดถึงความรอด แต่พูดถึงบำเหน็จบางส่วนซึ่งจะมาพร้อมกับความรอดในสวรรค์

ว 2:8 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองสมอร์นาว่า “พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก ได้ตรัสดังนี้ว่า สารฉบับต่อไปถูกส่งถึงคริสตจักรที่เมืองสมอร์นาผ่านทางศิษยาภิบาลของคริสตจักร สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์เกี่ยวกับคริสตจักรที่เมืองสมอร์นาก็คือว่า พวกเขาไม่โค่นติเลย มันเป็นคริสตจักรแห่งเดียวในทั้งเจ็ดแห่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ทรงวิจารณ์

นี่เป็นอีกครั้งที่พระเยซูทรงให้คำบรรยายอันไพเราะเกี่ยวกับพระองค์เอง พระองค์ทรงบรรยายถึงตัวเองว่าเป็น “เบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก” พระองค์ไม่เพียงตรัสเพียงสั้นๆ อีกครั้งถึงความเป็นนิรันดร์และความเป็นพระเจ้าของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงเตือนให้เราระลึกถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์อีกด้วย พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ไปแล้ว แต่บัดนี้กำลังทรงพระชนม์อยู่

ว 2:9 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า และเรารู้ว่าพวกเจ้ามีความทุกข์ลำบากและยากจน (แต่เจ้าก็มั่งมี) และรู้เรื่องการหมิ่นประมาทของคนเหล่านั้นที่กล่าวว่า เขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของซาตาน พระเยซูตรัสชมคริสตจักรนี้ โดยบรรยายถึง “แนวการกระทำ, ความทุกข์ลำบากและยากจน” ของพวกเขา “(แต่เจ้าก็มั่งมี)” นี่เป็นคริสตจักรหนึ่งที่ได้เผชิญกับความทุกข์ยากและขัดสนในทางวัตถุ กระนั้น พระเยซูทรงชี้ให้เห็นอย่างรวดเร็วว่า อันที่จริงแล้วพวกเขาก็มั่งมีฝ่ายวิญญาณ ช่างเป็นภาพที่ตรงกันข้ามกับคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซียที่ร่ำรวยและมีข้าวของเพิ่มพูนขึ้น แต่ก็ยากจนขึ้นแค้นในฝ่ายวิญญาณ ถึงแม้อาจไม่ใช่คำพูดที่เป็นจริงสักทีเดียว แต่ความมั่งคั่งในทางวัตถุและความมั่งคั่งในฝ่ายวิญญาณก็ดูเหมือนจะเข้ากันไม่ได้ และตามจริงแล้ว พระเยซูก็ตรัสไว้ว่า คนมั่งมีจะเข้าอาณาจักรสวรรค์ก็ยากนักหนา ถึงแม้ว่าคริสตจักรหลายแห่งในอเมริกาถือว่ามั่งคั่ง แต่บ่อยครั้งพวกเขาก็ยากจนในทางกลับกัน คริสตจักรต่างๆ ที่อยู่ในประเทศที่ประสบกับความยากลำบากก็มักยากจนเมื่อเปรียบกับมาตรฐานของชาวตะวันตก แต่ก็มิชีวิตชีวาฝ่ายวิญญาณในแบบที่ไม่เป็นที่รู้จักในอเมริกา

นอกจากนี้ พระเยซูตรัสชมพวกเขาต่อไปเกี่ยวกับการแยกแยะคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าตนเองเป็น “พวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของซาตาน” พระเยซูอาจทรง

หมายถึงธรรมศาลาจริงๆที่เมืองสเมอร์นาและพวกยิวปลอมๆ พวกเขาจึงเป็นธรรมศาลาของ
ซาตาน คู โรม 2:28-29 แต่ความหมายที่น่าจะไข่มากกว่าก็เป็นเชิงอุปมา พระเยซูอาจทรงใช้คำว่า
พวกยิว ในความหมายเชิงอุปมาเพื่อสื่อถึงประชากรของพระเจ้า ในเมืองสเมอร์นาอาจมีพวกยิว
โดยกำเนิดที่อ้างตัวว่าเป็นประชากรของพระเจ้าทุกๆที่ความเป็นจริงแล้วพวกเขาทำกิจการของ
ซาตาน ไม่ว่าจะในกรณีใด คริสตจักรที่เมืองสเมอร์นาก็มีความเข้าใจฝ่ายวิญญาณที่จะทราบถึง
ความเสแสร้งของคนเหล่านั้นได้

ว 2:10 พระเยซูทรงให้กำลังใจพวกเขาต่อไปโดยตรัสว่า **อย่ากลัวความทุกข์**
ทรมาณต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ความยากลำบากจะเข้ามา เพราะการข่มเหงก็เข้ามาจริงๆสำหรับ
คนมากมายในคริสตจักรยุคต้น แต่พระเยซูทรงกำชับพวกเขาว่าไม่ต้องกลัวมัน พระองค์ทรงชี้ให้
เห็นต่อไปว่า **ดูเถิด พญามารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อจะลงใจเจ้า** เราเห็นชัดเจนถึง
แหล่งที่มาของการข่มเหง มันคือพญามารนั่นเอง บางครั้งพระเจ้าจะทรงยอมให้ความทุกข์ดัง
กล่าวเข้ามาเพื่อทดสอบและชำระให้บริสุทธิ์ ความเห็นที่ว่าและเจ้าทั้งหลายจะ**ได้รับความทุกข์**
ทรมาณถึงสิบวันอาจเป็นเชิงอุปมาโดยหมายถึงช่วงเวลาที่ยาวนานๆ (บางคนคิดว่านี่หมายถึง
การข่มเหงสิบครั้งโดยเหล่าจักรพรรดิโรมันที่มีต่อคริสตจักร อย่างไรก็ตาม นั่นก็กินเวลาหลาย
ศตวรรษ ตรงนี้สารก็ถูกส่งถึงคริสตจักรนั้นที่เมืองสเมอร์นา ความหมายที่ใหญ่กว่าก็คืออาจเป็น
ได้ว่า ถึงแม้ว่าการข่มเหงจะเกิดขึ้นบ่อยๆ แต่ปกติแล้วมันก็ไม่กินเวลานานนัก

ไม่ว่าจะในกรณีใด คำกำชับที่ชัดเจนของพระเยซูก็คือ **แต่เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย**
และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า บำเหน็จที่ทรงสัญญาไว้สำหรับความสัตย์ซื่อ **ในตอนนี่** ก็
คือ มงกุฎแห่งชีวิตซึ่งจะทรงประทานให้ในสวรรค์**ในตอนนั้น** นำมาเหตุอีกตรงที่ว่าในต้น
ฉบับเท็กซัส ริเชปทัส วลีนี้กล่าวตรงตัวว่า ‘มงกุฎแห่งชีวิต**อันนั้น**’ มันน่าจะเป็นหนึ่งใน
มงกุฎเหล่านั้นที่จะทรงประทานให้ที่บัลลังก์พิพากษาโดยขึ้นอยู่กับความสัตย์ซื่อ เนื้อหาที่
สอดคล้องกันเกี่ยวกับมงกุฎแห่งชีวิตถูกพบในยากอบ 1:12 ซึ่งพูดถึงคนเหล่านั้นที่สู้ทนการ
ทดลองและการทดสอบ ตรงนั้นมีการ**สื่อถึงความสัตย์ซื่อและความทุกข์**ยากเหมือนที่กล่าวถึง
ตรงนี้

ว 2:11 **ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย' อีกครั้งที่คำเตือนให้ตั้งใจฟังสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลายถูกกล่าวซ้ำ** คุณความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ใน 1:7 นอกจากนี้ เงื่อนไขของการมีชัยชนะก็ถูกกล่าวถึง ตรงนี้มันเป็นพระสัญญาทั่วไปในเรื่องความรอด การไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองย่อมสื่อถึงการที่ชื่อของทุกๆ คนหนึ่งได้ถูกจดไว้แล้วในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกตามที่มิบรยายไว้ใน วิวรรณ์ 20:12-15 คนเหล่านั้นจะได้รับ ความรอด การมีชัยชนะในที่นี้ก็คือ ชัยชนะเหนือการต่อต้านของพญามารเมื่อเรากลับใจมาหาพระคริสต์

ว 2:12 **จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กัมมว่า `พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบตรัสดังนี้ว่า** สารฉบับที่สามถูกส่งถึงผู้นำสาร (ศิษยาภิบาล) ของคริสตจักรใน **เมืองเปอร์กัมม** ขอให้ถูกบัญชาให้เขียนว่า “พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบตรัสดังนี้ว่า” พระเยซูจึงให้คำบรรยายอันไพเราะและเป็นเอกลักษณ์เกี่ยวกับพระองค์เองอีกครั้ง พระองค์ยอมทรงหมายถึง ฮีบรู 4:12 ที่พระวจนะของพระเจ้าถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับดาบสองคม ขอให้บรรยายถึงพระองค์แบบนี้ในวิวรรณ์ 1:16 ว่าทรงมีพระแสงสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์

ว 2:13 **เช่นเดียวกับในแต่ละฉบับของสารทั้งเจ็ด พระเยซูตรัสอีกครั้งว่า เรา รู้จัก** **แนวการกระทำของเจ้า** นี่สื่อว่าพระองค์ทรงทราบไม่ใช่แค่เจตนาของเราเท่านั้น แต่ยังทราบสิ่งที่เรากำลังทำอยู่จริงๆ เพื่อพระองค์ด้วย พระองค์จึงทรงตรัสชมคริสตจักรที่เมืองเปอร์กัมมต่อไปว่า **เรา รู้จักที่อยู่ของเจ้าคือเป็นที่นั่งของซาตาน** **เจ้า ยึดนามของเราไว้มั่น**

คำที่แปลว่า **ที่นั่ง (ชรอนอส)** มักถูกแปลเป็น ‘บัลลังก์’ คำนี้จึงอาจมีความหมายเชิงอุปมา มากกว่าซึ่งสื่อถึงอิทธิพลของซาตานในศาสนาเทียมเท็จ มันเป็นที่รู้จักกันด้วยว่าตำแหน่งผู้นำของศาสนาที่ลับของชาวบาบิโลนเดิม ซึ่งเป็นบ่อเกิดอันโสมมของศาสนาเทียมเท็จทั้งปวง ได้ย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่เมืองเปอร์กัมมเพราะเหตุผลทางการเมือง ของป้อมที่สร้างขึ้น โดยซาตานนี้จึงทำให้เมืองเปอร์กัมมกลายเป็นศูนย์บัญชาการใหญ่ของมันและแผ่ขยายอิทธิพลอันดำมืดของมัน

ไปทั่วชุมชนนั้นด้วย (จะย้ายถิ่นฐานไปยังกรุงโรมต่อไป) ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า คริสตจักรที่เมืองเปอร์กัมมตั้งอยู่ในเงามืดของศาสนาเทียมเท็จของซาตาน เป็นเมืองแห่งความมืดฝ่ายวิญญาณ

นอกจากนี้ พระเยซูตรัสชมพวกเขาเพราะพวกเขายึดพระนามของพระองค์ไว้มั่น และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาที่ยิวผู้เป็นพยานที่สัตย์ซื่อของเรา ต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเขาในที่ตั้งซาตานอยู่ ท่ามกลางความมืดฝ่ายวิญญาณเช่นนั้น คริสตจักรนี้ได้ยกชูพระนามของพระเยซูคริสต์และเชื่อวางใจพระองค์อย่างเปิดเผย นี่รวมถึงในยามที่อันที่พาลิซีฟเพราะความเชื่อด้วย เราไม่ทราบอะไรมากไปอีกเกี่ยวกับอันที่พาลิซีฟ บางคนพยายามหาความหมายในที่มาของคำๆนี้ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ‘ต่อต้านทุกสิ่ง’ ซึ่งสื่อว่าเขาขึ้นหยัดต่อต้านทุกสิ่ง บางคนก็อ้างว่าคำๆนี้หมายถึง บิดาผู้หนึ่ง การตีความทั้งสองแบบนี้อาจไม่มีหลักฐานสนับสนุนที่แข็งแรง ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า คริสตจักรที่เมืองเปอร์กัมมได้ขึ้นหยัดแม้ในยามที่เผชิญกับการต่อต้านอย่างหนัก นี่สื่ออีกครั้งว่าซาตานมีศูนย์บัญชาการใหญ่อยู่ที่นั่น

ว 2:14-15 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ไต่บูชาแก่รูปเคารพแล้วและให้เขาล่วงประเวณี 15 และมีพวกเจ้าบางคนถือคำสอนของพวกนิโคเลตัส นิยมด้วยเหมือนกัน ที่เราเองก็เกลียดชัง

อย่างไรก็ตาม พระเยซูก็ทรงมีคำวิจารณ์เกี่ยวกับคริสตจักรนี้ พระองค์ทรงบ่งชี้ว่าพวกเขาได้ยอมทนบางคนที่ยึดตาม “คำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ไต่บูชาแก่รูปเคารพแล้วและให้เขาล่วงประเวณี” นี่เป็นข้อที่อ้างอิงถึงกัณดารวิถี 25:1-3 และ 31:15-16 ความหมายที่กว้างกว่าก็คือว่า บาลาอัมได้แนะนำให้บาลาคนำความบาปเข้าไปในค่ายของชนชาติอิสราเอล และทำให้พวกเขาประนีประนอม นี่รวมถึงการแทรกซึมเข้าไปของการทำผิดศีลธรรมผ่านทางเหล่าหญิงสาวโสเภณีและการไหว้รูปเคารพที่พวกนางส่งเสริมด้วย ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือ การออมชอมกับโลกและการพึ่งกำแพงแห่งการแยกออกจากโลกทั้งมวล บาลาอัมทำสิ่งนั้นสำเร็จในชนชาติอิสราเอล พญามารก็พยายามที่จะ

ทำแบบเดียวกันในวันนี้โดยอิทธิพลของโลกที่มีต่อผู้คนของพระเจ้าในคริสตจักร เห็นได้ชัดว่าเป็นสิ่งที่ถูกเรียกว่าเป็น “คำสอนของพวกนิโคเลัสนิยม” ที่พระเยซูทรงเกลียดชัง การแทรกซึมของโลกเข้ามาในคริสตจักรยังคงเป็นปัญหาต่อมาจนถึงทุกวันนี้

วิว 2:16 พระเยซูจึงทรงกำชับคริสตจักรนั้นว่า **จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะสู้กับเขาเหล่านั้นด้วยดาบแห่งปากของเรา** อีกครั้งที่คำกำชับให้กลับใจเสียใหม่ปรากฏชัดเจน เมื่อความบาปและการออมชอมแทรกซึมเข้ามาในชีวิตของคริสเตียน ก็มีทางแก้ไขแค่วิธีเดียวเท่านั้น และนั่นคือ การกลับใจเสียใหม่ มันคือการหันเสียจากความบาปดังกล่าวพร้อมกับมีความเสียใจตามแบบของพระเจ้าเพราะความบาปนั้น โดยขอการอภัยโทษจากพระองค์ นอกจากนี้ พระเยซูทรงเตือนว่า หากพวกเขาไม่ยอมกลับใจใหม่ พระองค์ก็จะต่อสู้กับคนเหล่านั้นที่ยอมถูกโลกทำให้เป็นมลทินไป อารูธแห่งการพิพากษาของพระองค์คือ พระแสงแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ นั่นคือ พระวณะของพระองค์ นี่สื่อถึงการติสอนที่มีต่อคริสเตียนที่รักโลก ออมชอม และกลับไปทำบาปอีก การโดนพระองค์ผู้ทรงถูกบรรยายถึงใน 1:13-16 จัดการกับคุณด้วยพระพิโรธก็น่าจะทำให้คุณนึกคิด กล่าวง่าย ๆ ก็คือ พระเยซูทรงเตือนว่า หากคริสเตียนที่รักโลกทั้งหลายไม่ยอมกลับใจ พระองค์ก็จะทรงพาพวกเขาไปติสอน

วิว 2:17 **ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่ และจะให้กินขาวแก่ผู้นั้นด้วย ที่กินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น** นี่เป็นอีกครั้งที่คำเตือนสติก็คือ จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณจะตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย (ดูคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ใน 2:7) สำหรับคนเหล่านั้นที่มีชัยชนะ (นั่นคือ ได้ชัยชนะ) พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะประทาน (1) “มานาที่ซ่อนอยู่”, (2) “กินสีขาว” และ (3) “ที่กินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น”

“มานาที่ซ่อนอยู่” อาจหมายถึงความเข้าใจแบบพิเศษเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้าและสิ่งต่างๆของพระเจ้า ตามจริงแล้ว พระเยซูทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต มานาที่ซ่อนอยู่อาจเป็นความจริงต่างๆของพระเจ้าที่อยู่ใต้พื้นผิวของพระคัมภีร์ ซึ่งทรงประทานให้แก่คนเหล่านั้นที่มีชัยต่อโลก, เนื้อหนัง และพญามารในชีวิตนี้

วลีที่พูดถึง “หินขาว” ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ชัดเจน อย่างไรก็ตาม มันเป็นธรรมเนียมในศาล
พิจารณาคดีสมัยโบราณที่จะแสดงถึงการยกฟ้องข้อกล่าวหาต่างๆ โดยให้หินสีขาวแก่จำเลย หินสี
ดำหมายถึงการปรับโทษ ดังนั้นนี่จึงอาจสื่อถึงการทำให้เราเป็นคนชอบธรรม อีกทฤษฎีหนึ่งก็
เชื่อว่าหินขาวนี้ (ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า หินที่สุกใส เช่น เพชร เป็นต้น) ก็คือ พลอยแบบหนึ่ง
ที่มี “ชื่อใหม่จารึกไว้” ซึ่งมีแต่ผู้รับหินนั้นเท่านั้นที่รู้ นี่อาจสื่อว่าบนหินนั้นมีพระนามของพระ
คริสต์อยู่ หรือไม่ก็ชื่อของผู้รับ ไม่ว่าจะในกรณีใด มันก็สื่อถึงพระพรและการยอมรับต่อเบื้อง
พระพักตร์พระองค์ผู้ทรงประทานหินนั้น นั่นคือ พระเยซู นี่อาจหมายถึงพลอยที่มีชื่อสลักไว้เป็น
พิเศษที่พระเยซูจะทรงประทานให้ที่บัลลังก์พิพากษาในตอนนั้นแก่คนเหล่านั้นที่ได้ปรนนิบัติ
พระองค์อย่างสัตย์ซื่อ **ในตอนนี** หากเป็นเช่นนั้นจริง มันก็จะเป็นการบ่งชี้ถึงรูปแบบหนึ่งในวัน
นั้น

วิว 2:18 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทิรา ว่า “พระองค์ผู้ซึ่ง
เป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองคำสัมฤทธิ์เงามงก
ตรัสตั้งนี้ว่า สารฉบับที่ส่งถึงผู้นำสาร (นั่นคือ ศิษยาภิบาล) ของคริสตจักรที่เมืองธียาทิรา
ให้เราสังเกตวิธีที่พระเยซูทรงบรรยายถึงพระองค์เองอย่างไรเพราะ นั่นคือ พระองค์ “ผู้ทรงมี
พระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองคำเงามงก” พระองค์ตรัสชัดเจนถึงคำบรรยาย
เกี่ยวกับพระองค์เองใน 1:14-15 นี้สื่อถึงความสว่างไสวอันเจิดจรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ในพระกายที่ได้รับสง่าราศีแล้วของพระองค์

วิว 2:19 เราจักแหวการกระทำของเจ้า ความรัก การปรนนิบัติ ความเชื่อ และ
ความเพียรของเจ้า และแหวการกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบี่ยง
ต้น นี่เป็นอีกครั้งที่พระเยซูทรงบ่งบอกว่าพระองค์ทรงทราบเกี่ยวกับแหวการกระทำของพวกเขา
ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสังเกตเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่
เพื่อพระองค์ พระองค์จึงทรงชมเชย “ความรัก การปรนนิบัติ ความเชื่อ และความเพียรของเจ้า
และแหวการกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบี่ยงต้น” นี่เป็นคริสต
จักรแห่งหนึ่งที่ขึ้นชื่อเป็นความรัก การรับใช้ที่มีต่อผู้อื่น ความเชื่อและความเพียร จากนั้นพระ

เยซูทรงบ่งบอกเป็นครั้งที่สองว่าพระองค์ทรงสังเกตเห็นแนวการกระทำของพวกเขาและการที่ การเบี่ยงปลายของพวกเขา มีมากกว่าการเบี่ยงต้นของพวกเขา เห็นได้ชัดว่านี่เป็นคริสตจักรที่ ทำงาน เป็นคริสตจักรที่มีความรักแก่ผู้อื่น เป็นคริสตจักรที่ปรนนิบัติรับใช้ เป็นคริสตจักรที่ ดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ และเป็นคริสตจักรที่เพียรพยายาม นั่นเป็นคำชมที่ขอดีเยี่ยมจากองค์ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา

วิว 2:20 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้ายอมให้ผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็นผู้พยากรณ์หญิง หญิงนั้นสอนและล่อลวงพวกผู้รับใช้ของเรา ให้ล่วงประเวณี และให้กินของที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว อย่างไรก็ตาม พระเยซูทรงติเตียนคริสตจักรนี้อย่างรุนแรง เพราะพวกเขายอมทนหญิงที่ชั่วร้ายคนหนึ่ง นางมีชื่อว่า *เยเซเบล* ซึ่งอาจเป็นเชิงอุปมาที่ทำให้เรานึกถึงศีลธรรมและอุปนิสัยฝ่ายวิญญาณอันชั่วร้ายของหญิงชื่อเดียวกันในพระคัมภีร์เดิม ไม่ว่าจะ ในกรณีใด คริสตจักรที่เมืองธียาทราย่อมรู้จักหญิงที่พระเยซูตรัสถึงอย่างไม่ต้องสงสัย พระองค์ ทรงบรรยายถึงนางต่อไปว่าเป็น *ผู้พยากรณ์หญิง* ที่ตั้งตัวขึ้นมาเอง อิทธิพลของนางสื่อชัดเจนใน เรื่องของการทำผิดศีลธรรมทางเพศและการไหว้รูปเคารพ

เราไม่ทราบชัดเจนว่าหญิงผู้นี้ส่งเสริมการล่วงประเวณีและการเล่นชู้ฝ่ายร่างกายจริงๆ หรือการกระทำเช่นนั้น ในฝ่ายวิญญาณ ในยากอบ 4:4 การเป็นมิตรกับโลกถูกเปรียบว่าเป็น เหมือนกับการเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณ ทว่าพระคัมภีร์เดิมความเกี่ยวข้องของชนชาติอิสราเอลกับการ ไหว้รูปเคารพถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณเช่นกัน ไม่น่าเป็นไปได้ที่การล่วง ประเวณีจริงๆ จะถูกปล่อยให้ปฏิบัติกันในคริสตจักรหนึ่งที่พระเยซูทรงตรัสชมขนาดนั้น นั่นก็ จะหมายรวมถึงการล่วงประเวณีอย่างเปิดเผยพร้อมกับการเล่นชู้ในรูปแบบของการร่วมเพศเป็น หมู่คณะด้วย ความหมายอีกแบบน่าจะเป็นการแทรกซึมเข้ามาในรูปแบบของการเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณ นั่นคือ การเสนอให้มีการไหว้รูปเคารพ, คำสอนผิด, การส่งเสริมให้ทำเหมือนอย่างโลก, และนัก เทศน์หญิง ความหมายแบบหลังนี้น่าจะสอดคล้องกับคริสตจักรที่ได้ชื่อว่าพยายามที่จะปรนนิบัติ องค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่า อย่างไรก็ตาม ความเป็นไปได้ในเรื่องการทำบาปทางเพศจริงๆ ก็ไม่ อาจถูกตัดออกไปได้เช่นกัน

วิว 2:21 ไม่ว่าจะในกรณีใด พระเยซูทรงเตือนว่า เราได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็ไม่ได้กลับใจเลย อีกครั้งที่ทางแก้สำหรับสถานการณ์นี้คือการกลับใจใหม่ นั่นคือ การหันกลับเสียจากบาปโดยสิ้นเชิง น่าเศร้าที่หญิงผู้นี้ยังคงไม่ยอมกลับใจจากความบาปของนางต่อไปไม่ว่าจะเป็นความบาปฝ่ายร่างกายหรือฝ่ายวิญญาณก็ตาม (คำที่แปลว่า โอกาส (*ครอนอส*) มีความหมายว่า ‘เวลา’ พระเยซูทรงให้เวลานางมากแล้วที่จะกลับใจใหม่)

วิว 2:22-23 ดูเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง และคนทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนางเราก็จะทิ้งไว้ให้ผจญกับความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะกลับใจจากการกระทำของตน 23 เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นผู้พิพากษาพิจารณาจิตใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า

พระเยซูจึงทรงประกาศถึงการติสอนอย่างรุนแรง พระองค์ตรัสล่วงหน้าว่าทั้งนางและคนเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับนางจะผจญกับ “ความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะกลับใจจากการกระทำของตน” คำที่แปลว่า ความระทมทุกข์ (*ชลิพซิส*) มีความหมายว่า ‘ความทุกข์ยาก’ หรือ ‘ความเจ็บปวด’ นี่สื่อชัดเจนว่าพระคริสต์ผู้บริสุทธิ์กำลังจะติสอนพวกเขาอย่างรุนแรงแล้วที่เป็นลายยิ่งกว่าก็คือคำเตือนของพระเยซูที่ว่าพระองค์จะทรงประหารลูกๆของหญิงผู้นี้ นี่สื่อว่าพวกเขาเกี่ยวข้องในความบาปของนางมากยิ่งขึ้นไปอีก นั่นเป็นการติสอนที่รุนแรงมากๆ! ในการทรงทำเช่นนั้น คริสตจักรทั้งหลายในแคว้นนั้นก็จะได้ว่าพระองค์เองทรงเป็นผู้ทรงพิจารณาจิตใจ (ความหมายก็คือว่า พระองค์ทรงตรวจสอบแรงจูงใจและความคิดที่อยู่ลึกที่สุดของเรา วลีที่พูดถึงจิตของเรา (นั่นคือ ลำไส้ของเรา) เป็นสำนวนที่หมายถึงส่วนลึกที่สุดของตัวตนของเรา) นอกจากนี้ พระองค์เองทรงเป็นผู้ที่ “จะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า” นี่สื่อชัดเจนถึงการติสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดู ฮีบรู 12:6 ที่ชัดเจนอีกด้วยก็คือว่า การตบสนองของพระเจ้าต่อความบาปที่รุนแรงในชีวิตของคริสเตียนคนหนึ่งคือการติสอนและไม่ใช่ว่าการสูญเสียความรอด

วว 2:24 สำหรับพวกเจ้า และคนอื่นที่เหลืออยู่ที่เมืองธียาทิรา ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่า ความกล้าลึกของชาตานั้น เราขอบอกว่า เราจะไม่มอบภาระอื่นให้เจ้า พระเยซูจึงทรงเตือนนางและคนที่เหลือในคริสตจักรที่เมืองธียาทิราอย่างจริงจัง ซึ่งพวกเขาไม่ได้เข้าส่วนในความบาปของนางเยเซเบลผู้นี้และไม่ได้ “รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่า ความกล้าลึกของชาตานั้น” พระองค์จะไม่ทรง “มอบภาระอื่น” ให้แก่คนเหล่านั้นที่ไม่ได้เข้าส่วนในความบาปนี้

วว 2:25 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจึงทรงเตือนสติคนที่เหลือในคริสตจักรนี้ว่า แต่สิ่ง que เข้ามืออยู่แล้วนั้น จงยึดไว้ให้มั่นจนกว่าเราจะมา พระองค์จึงทรงเตือนสติคนที่เหลือให้ยึดมั่นในความสัตย์สุจริต ความบริสุทธิ์ และความเชื่อของตนไว้จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา นี่คือการชัดเจนอีกครั้งถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

วว 2:26 ผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ อีกครั้งที่มีเงื่อนไขเพิ่มเติมเข้าไปกับเงื่อนไขเรื่องการมีชัยต่ออิทธิพลของโลก เนื้อหนัง และพญามาร นั่นคือเงื่อนไขเรื่องการ “ถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด” ความหมายก็คือ การถือรักษาหรือเชื่อฟังสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงบัญชาเราให้กระทำจนกว่าเราจะสิ้นชีวิต ดังนั้น พระสัญญาจึงมีแก่ประชากรของพระเจ้าผู้มิมีชัยชนะต่อโลกและกระทำกิจการที่พระองค์ทรงบัญชาไว้จนสำเร็จ พระเยซูตรัสว่า “เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ” นี่ย่อมหมายถึงการปกครองและครอบครองร่วมกับพระองค์ในอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมาถึง คำอุปมาเรื่องสิบเมืองที่ทรงสอนในลูกา 19:11 ก็อ้างอิงถึงเรื่องนี้ตรงๆ นอกจากนี้ มีการบ่งบอกถึงเรื่องนี้โดยตรงในวิวรณ์ 20:4-6 และ 22:5 ด้วย อย่างไรก็ตาม พระเยซูก็ทรงกำหนดเงื่อนไขที่ไม่มีผู้ใดโต้แย้งได้สำหรับการครอบครองดังกล่าว นั่นคือ การมีชัยต่อโลกและการปรนนิบัติพระองค์ด้วยความเชื่อฟัง ในตอนนี้เพื่อที่จะปกครองและครอบครองในตอนนั้น คำที่แปลว่า อำนาจ (*เฮ็กซออุเซีย*) หมายถึง ‘สิทธิอำนาจ’ โดยในกรณีนี้คือ สิทธิอำนาจที่ได้รับมอบต่อมาก็

วว 2:27 พระเยซูตรัสถึงพระองค์เองว่าในวันนั้น และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนกับเมื่อหม้อดินของช่างหม้อที่แตกออกเป็นเสี่ยงๆ ตามที่เราได้รับ

จากพระบิดาของเรา นี่เป็นหนึ่งในสี่แห่งในพระคัมภีร์ที่การครอบครองของพระคริสต์ถูกเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนกับทาเหล็ก (สดุดี 2:9, วิวรรณ์ 2:27, 12:5, 19:15) ในแต่ละกรณี มันสื่อถึงการครอบครองของพระองค์ด้วยความชอบธรรมในอาณาจักรที่จะมาถึงของพระองค์ซึ่งในอาณาจักรนั้นจะไม่มีการยอมทนต่อความบาปเลย การกบฏใดก็ตามที่มีต่อสิทธิอำนาจแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์จะถูกจัดการเหมือนกับภาชนะของช่างหม้อที่ถูกตีให้แตกด้วยคทาเหล็ก สิทธิอำนาจนั้นได้ถูกประทานให้แก่พระองค์จากพระบิดาของพระองค์ ถึงแม้ว่ายุคพันปีและอาณาจักรนิรันดร์ที่จะตามมาจะเป็นช่วงเวลาแห่งพระพรอันไม่รู้สิ้นสุดซึ่งเป็นที่ๆความชอบธรรมดำรงอยู่ก็ตาม แต่ความบาปก็จะถูกจัดการอย่างรุนแรงและเฉียบขาด มันไม่น่าใช่เรื่องบังเอิญที่คำเตือนที่จริงจังนี้ถูกใช้ในบริบทของสารที่ส่งถึงคริสตจักรที่เมืองธียาทรา ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คริสตจักรนี้มีความบาปที่ร้ายแรงและหนักหนายิ่งกว่าคริสตจักรอิกหกแห่ง มันบ่งบอกถึงความรุนแรงอันบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่มีต่อความบาป

วิว 2:28 นอกจากนี้ สำหรับคนเหล่านั้นที่รักษาตัวไว้ให้บริสุทธิ์ มีชัยต่อโลก และปรนนิบัติพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาอย่างสัตย์ซื่อ พระองค์ก็ทรงสัญญาว่า **และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่ผู้นั้น** ถึงแม้ไม่มีนิยามไว้ แต่พระสัญญาข้อนี้ก็ดูเหมือนจะสื่อถึงพระพรของพระคริสต์เองเพราะพระองค์ทรงถูกเรียกว่า “ดาวประจำรุ่งอันสุกใส” ในวิวรณ์ 22:16 บางทีสิ่งที่ถูกสื่อด้วยก็คือ การรวมเป็นหนึ่งเดียวกันของพระคริสต์กับคริสตจักรของพระองค์ในฐานะเจ้าสาวของพระองค์ในการเสด็จสมรสของพระเมษโปดก คนเหล่านั้นที่รักษาตัวให้บริสุทธิ์ในตอนนั้นก็สามรถตั้งตาคอยความสัมพันธ์อันแสนสุขยอตนั้นกับพระคริสต์ได้ในตอนนั้น

วิว 2:29 **ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด"** บทนี้ปิดท้ายด้วยคำกำชับเดิมที่ให้ตั้งใจฟังสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย

ภาพรวมของวิวรณ์ 3: บทที่สามของวิวรณ์กล่าวถึงสารสามฉบับสุดท้ายจากพระเยซูถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งแคว้นเอเชีย นั่นคือ เมืองซาร์ดิส, เมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย

ว 3:1 "จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดีส์ว่า 'พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาราดวงนั้น ได้ตรัสดังนี้ว่า เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่เจ้าได้ตายเสียแล้ว

สารฉบับที่ห้าถูกส่งถึงทูตสวรรค์ (ผู้นำสาร หรือศิษยาภิบาล) ของคริสตจักรที่เมืองซาร์ดีส์ พระเยซูทรงบรรยายถึงพระองค์เองตรงนี้ว่าทรงเป็น "พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาราดวงนั้น" ตามที่มีบอกไว้ในความเห็นเกี่ยวกับวิวรณ์ 1:4 การพูดถึง "พระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า" อาจหมายถึงความบริบูรณ์, ของประทาน, และพระคุณต่างๆ ของพระวิญญาณของพระเจ้า ดูคำอธิบายใน 1:4 ดาวทั้งเจ็ดดวงคือ ทูตสวรรค์ (คือ ผู้นำสารหรือศิษยาภิบาล) ของคริสตจักรทั้งเจ็ดตามที่มีบอกไว้ใน 1:20 สารถึงคริสตจักรที่เมืองซาร์ดีส์มีความเป็นเอกลักษณ์ตรงที่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ทรงชมเชยคริสตจักรนี้เลย มีแต่คำวิพากษ์วิจารณ์ นี่เป็นอีกครั้งที่พระองค์ทรงเตือนความจำทุกคนอีกครั้งว่า "เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า"

พระองค์ตรัสต่อไปว่า "เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่เจ้าได้ตายเสียแล้ว" คำเตือนนี้อาจรุนแรงยิ่งกว่าที่ทรงมีต่อคริสตจักรที่เหลืออีกหกแห่ง พวกเขาได้ชื่อว่าเป็นคริสตจักรที่มีชีวิตอยู่ พวกเขาอ้างว่าเป็นคริสเตียน อย่างไรก็ตาม อันที่จริงแล้วพวกเขาก็ตายฝ่ายวิญญาณแล้ว ในด้านหนึ่งนี้อาจสื่อถึงความตายแล้วของวิสัยทัศน์, ความมีชีวิตชีวา และการปรนนิบัติรับใช้ อย่างไรก็ตาม มันน่าจะหมายถึงการตายแล้วฝ่ายวิญญาณในการที่พวกเขาตายในการล่วงละเมิดและความบาปต่างๆมากกว่า กล่าวอีกนัยหนึ่ง หลายคนในคริสตจักรนี้ไม่เคยได้บังเกิดใหม่เลย ภาพเปรียบในปัจจุบันก็น่าจะเป็นคริสตจักรสายหลักทั้งหลายที่ได้ออกห่างจากข่าวประเสริฐไปตั้งนานแล้ว และบัดนี้ก็ตายแล้วฝ่ายวิญญาณ พวกเขาเรียกตัวเองว่าคริสเตียน แต่พวกเขาก็ตายแล้วสำหรับพระเจ้า

ว 3:2 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเตือนสติคนส่วนน้อยที่เหลืออยู่ในคริสตจักรนี้ว่า เจ้าจงระแวงระวังให้ดี และกระตุ้นส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้นให้แข็งแกร่งขึ้น นี่อาจหมายถึง การรักษาความจริงส่วนสุดท้ายที่เหลือไว้ในคริสตจักรที่ตายแล้วเช่น

นั่น นั่นคือ ไม่กี่คนที่ได้บังเกิดใหม่แล้วจริงๆ เกรงว่าจะไม่มีความจริงเหลืออยู่ที่นั่นอีกเลย พระเยซูทรงออกความเห็นต่อไปว่า เพราะเราไม่พบการประพาศของเจ้าดีพร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า สิ่งที่พวกเขาได้กระทำไม่ได้สมบูรณ์แบบหรือดีพร้อมต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า พวกเขา ก็อาจเหมือนกับคริสตจักรหัวเสรีในปัจจุบันทั้งหลายที่ให้ความสำคัญกับเรื่องรองของความเชื่อแบบคริสเตียน เช่น การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขัดสนในสังคม อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็เพิกเฉยต่อจุดประสงค์หลักของการประกาศข่าวประเสริฐและการนำวิญญาณผู้หลงหาย

วิว 3:3 เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่ ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร คำกำชับของพระเยซูที่ทรงมีต่อคริสตจักรนี้มีความคล้ายคลึงกันหลายด้านกับที่ทรงมีต่อคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส ถึงแม้ว่าบริบทจะต่างกันอย่างสิ้นเชิงก็ตาม พระองค์ทรงสั่งพวกเขาว่า “จงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร” สำหรับคนเหล่านั้นในคริสตจักรที่ถูกสร้างใหม่แล้ว พระองค์ก็ทรงกำชับพวกเขาให้ระลึกถึงความจริงเดิมของข่าวประเสริฐซึ่งพวกเขาเคยได้ยินเมื่อนานมาแล้วและได้ต้อนรับพระคริสต์แล้ว พระองค์ทรงกำชับพวกเขาเพิ่มเติมให้ “ยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่” คำกำชับให้กลับใจเสียใหม่ถูกเอ่ยถึงหกครั้งต่อคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งเรื่องนี้ถูกทวนซ้ำสองรอบต่อคริสตจักรที่เมืองธียาทிர่าและไม่ได้ถูกกล่าวแก่คริสตจักรที่เมืองสมเมอร์นาและเมืองฟีลาเดลเฟียเลย เมื่อมีความบาปหรือความบกพร่องฝ่ายวิญญาณ คำสั่งของพระเจ้ายิ่งทั้งเรียบง่ายและชัดเจน นั่นคือ จงกลับใจเสียใหม่!

หากพวกเขาในฐานะคริสตจักรไม่ยอมเอาใจใส่จนถึงระดับที่พวกเขาจะกลับใจจากความตายด้านฝ่ายวิญญาณของตน โดยหันกลับมาหาพระคริสต์จริงๆ พระองค์ก็ทรงเตือนว่า “เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร” ถึงแม้ว่านี่อาจดูเหมือนหมายถึงการเสด็จมาของพระคริสต์เหมือนอย่างขโมยที่แอบย่อ่งมาในเวลากลางคืนในการเสด็จกลับมาของพระองค์ แต่นี่น่าจะหมายถึงการเตือนที่จะมาในไม่ช้าของพระองค์มากกว่า “เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก” (ฮีบรู 12:6)

ว 3:4 แต่ก็มีพวกเจ้าสองสามชื่อที่เมืองซาร์ดิส ที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมี

มลทิน และเขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว พระเยซู
ตรัสต่อไปว่ามีสองสามคนในคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิสที่ “มิได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมีมลทิน”
นี่เป็นภาพเปรียบเทียบที่สื่อถึงความบริสุทธิ์ฝ่ายวิญญาณ มีผู้ที่ถูกสร้างใหม่แล้วจริงๆ อยู่สองสามคนที่
ยังไม่ได้แปดเปื้อนไปเพราะบาป ช่างเป็นข้อคิดเห็นอันน่าเศร้า จากคนทั้งคริสตจักร มีแค่สอง
สามคนที่รอดและเป็นที่ยอมรับขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา พระสัญญาของพระองค์ที่
ทรงมีต่อพวกเขาก็คือว่า “เขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควร
แล้ว” การอ้างอิงถึงเครื่องแต่งกายสีขาวน่าจะหมายถึงความชอบธรรมของเหล่าวิสุทธิชน “ผ้า
ปานเนื้อละเอียด สะอาดและขาว” ดู วิวรรณ์ 19:8,14 มีแต่คริสตจักรที่ได้รับสง่าราศีแล้วเท่านั้นที่
ถูกเปรียบว่าเป็นเช่นนั้น ในพระคัมภีร์ มีความคล้ายคลึงกันกับฝูงชนมากมายที่ถูกไถ่แล้วใน
วิวรณ์ 7:9-14 ด้วย ดู อีสยาห์ 1:18 ด้วย

ว 3:5 ในทำนองเดียวกัน พระเยซูทรงสัญญาต่อไปอีกว่า ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะ
สวมเสื้อสีขาว ถึงแม้ว่าพระสัญญาบางประการสำหรับการมีชัยชนะเกี่ยวข้องกับบำเหน็จต่างๆ
ในสวรรค์ แต่ตรงนี้พระสัญญาก็เกี่ยวข้องกับความรอดตั้งแต่แรกอย่างชัดเจน นอกจากนี้พระเยซู
ทรงสัญญาอีกว่า และเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต หนังสือแห่งชีวิตในพระ
คัมภีร์เป็นเรื่องปริศนาอยู่หน่อยๆ

บางคนถือตามทฤษฎีที่ว่าหนังสือแห่งชีวิตมากกว่าหนึ่งเล่มในสวรรค์ เล่มแรกอาจ
หมายถึงคนเหล่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่ฝ่ายร่างกาย นี่อาจเป็นเล่มนั้นที่โมเสสพูดถึงในอพยพ 32:32
อีกเล่มคือ หนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกตามที่มิบอไว้ในวิวรณ์ 13:8 และ 21:27 อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม ดูเหมือนว่ามีหนังสือแห่งชีวิตแค่เล่มเดียวเท่านั้นมากกว่า ชื่อของคนเราถูกบันทึกไว้ในนั้น
ตอนที่เราก่อเกิด และหากผู้ใดไม่ยอมรับพระคริสต์ ชื่อของเขาก็ถูกลบออกไป มีแต่คนเหล่านั้นที่ได้
บังเกิดใหม่แล้วและมีชีวิตนิรันดร์แล้วเท่านั้นที่มีชื่อของตนอยู่ในหนังสือเล่มนั้นตลอดไป การที่
ชื่อของตนถูกลบออกไปจากหนังสือแห่งชีวิตก็ดูเหมือนจะหมายถึงคนเหล่านั้นที่ถึงแม้ยังมีชีวิต
อยู่และไม่เคยต้อนรับพระคริสต์ พวกเขาจึงถูกลบชื่อออกไปจากหนังสืออันเปี่ยมสุขเล่มนั้น
ตลอดกาล พวกเขาไม่เคยรอดเลย นี่ดูเหมือนจะสอดคล้องกับอุปนิสัยฝ่ายวิญญาณของคริสตจักร

ที่เมืองซาร์ดิส คนส่วนใหญ่ที่นั่นไม่รอดและมีแค่สองสามคนที่บังเกิดใหม่แล้วจริงๆ สำหรับคนพวกหลังนี้ พระเยซูทรงสัญญาว่าจะไม่ลบชื่อของพวกเขาออกเลย

สำหรับคนเหล่านั้นที่ชื่อของตนไม่ถูกลบออกไปจากหนังสือแห่งชีวิต พระเยซูก็ทรงสัญญาอีกว่า แต่เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ นี่สอดคล้องกับมัทธิว 10:32-33 โดยไปดูที่ข้อนั้นได้

ว 3:6 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเตือนอีกครั้งว่า ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด' กล่าวอีกนัยหนึ่ง จงตั้งใจฟังสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงตรัสให้ดีๆ

ว 3:7 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย ว่า 'พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสดังนี้ว่า สารฉบับที่หกถูกส่งถึง "ทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย" (นั่นคือ ถึงศิษยาภิบาลของคริสตจักรนั้น) ตรงนี้พระเยซูทรงบรรยายถึงตัวพระองค์เองว่าเป็น "พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง" องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็นผู้บริสุทธิ์จริงๆ ดู 1 เปโตร 1:15-16 พระองค์ยังทรงเป็นการแสดงเป็นบุคคลของความจริงด้วยเพราะพระองค์ทรงเรียกตัวเองว่า 'ความจริง' ใน ยอห์น 14:6 พระองค์จึงทรงสัตย์จริง ซื่อตรง และชอบธรรม ทั้งหมดนี้ถูกสื่อในคำที่แปลว่า สัตย์จริง (อาลทินอส) นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงถือ "ลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด" วลีที่พูดถึงลูกกุญแจของดาวิดมาจากอิสยาห์ 22:22-23 ซึ่งเป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์

ความหมายที่สำคัญกว่าในการพูดถึงลูกกุญแจของดาวิดน่าจะหมายถึงการที่พระคริสต์ทรงเป็นเชื้อสายของดาวิดและความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ ในฐานะกษัตริย์ พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะปิด (ประตู) และไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงมันได้ มันเป็นวิธีการอ้างอิงอันไพเราะแบบบทกวีถึงสิทธิอำนาจในการเป็นกษัตริย์ของพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์และจอมกษัตริย์ ดังนั้น ตรงนี้พระเยซูจึงทรงบรรยายถึงพระองค์เองว่าเป็น (1) ผู้บริสุทธิ์, (2) ผู้สัตย์จริง และ (3) กษัตริย์ที่ได้รับการเจิมตั้ง (พระเมสสิยาห์)

วิว 3:8 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้า พวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เพราะว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้ประพฤติตาม คำของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา นี่เป็นอีกครั้งที่คำพูดนี้เน้นเรื่องการที่พระองค์ทรงรู้จัก แนวการกระทำของประชากรของพระเจ้า มันสำคัญตรงที่ว่าในแต่ละกรณีพระองค์ไม่ได้ตรัสว่า ‘เรา รู้จักเจตนาของเจ้า’ หรือ ‘เรา รู้จักความรู้สึกของเจ้า’ พระองค์ทรงเน้นเรื่องกิจการต่างๆ ที่ ประชากรของพระเจ้าได้กระทำจริงๆ ไม่ว่าจะเป็นการดีหรือการชั่วก็ตาม ดู 2 โครินธ์ 5:10, เอเฟซัส 2:10 และวิวรณ์ 22:12

พระเยซูทรงประกาศว่าพระองค์ได้ทรงตั้ง “ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้” เมื่อเห็นถึงความสอดคล้องกันกับคำบรรยายเรื่องที่ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด พร้อมกับสิทธิอำนาจที่จะเปิดหรือปิดประตูไว้ ตรงนี้พระองค์ก็ทรงเตือนให้คริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟียระลึกถึงประตูที่เปิดไว้ซึ่งพระองค์ทรงจัดเตรียมให้แก่พวกเขา นี่อาจหมายถึง โอกาสที่ เยอะและมีมาไม่บ่อยในการประกาศข่าวประเสริฐ พวกเขาอาจมีโอกาสนในการเก็บเกี่ยวดวงวิญญาณที่คริสตจักรอื่นๆ ไม่ได้รับ เปาโลดูเหมือนจะพูดถึงพระพรดังกล่าวใน 1 โครินธ์ 16:9 ท่านยังขอให้คริสตจักรที่เมืองโคโลสอัสฐานเพื่อที่ประตูแห่งการประกาศจะได้เปิดให้แก่ท่าน ที่กรุงโรมด้วย (โคโลสสี 4:3)

ไม่มีคำติเตียนจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสำหรับคริสตจักรนี้เลย พระเยซูจึงทรงชมเชย พวกเขาว่า “เพราะว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้รักษาคำของเราและไม่ได้ ปฏิเสธนามของเรา” ถึงแม้ว่าคริสตจักรนี้ไม่ได้มีกำลังเยอะ บางทีอาจในเรื่องของจำนวนหรือ อิทธิพล แต่พวกเขาก็ได้รักษา (เชื่อฟัง) พระวาระของพระคริสต์และไม่ได้ปฏิเสธพระนามของ พระองค์ แม้ในยามที่เจอกับการข่มเหงและการต่อต้าน

วิว 3:9 ดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่พุดมูสาวว่าเขาเป็นพวกยิว และไม่ได้เป็นนั่น ดูเถิด เราจะทำให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่า เราได้รักพวก เจ้า พระเยซูตรัสถึงสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าเป็น “ธรรมศาลาของชาตาน ที่พุดมูสาวว่าเขาเป็นพวกยิว และไม่ได้เป็นนั่น” (ดู 2:9) เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรนี้กำลังเผชิญกับการต่อต้านอย่างหนักจาก

ธรรมศาลาในท้องถิ่น พระเยซูทรงเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนชาดาน ดู โรม 2:28-29 เกี่ยวกับยิวแท้ และยิวเทียม พระเยซูทรงสัญญาว่าพระองค์จะ “ทำให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขา รู้ว่า เราได้รักพวกเจ้า” นี้อาจหมายถึงการกลับใจเชื่อของพวกยิวที่เป็นปฏิปักษ์เหล่านี้ซึ่งในเวลา อันเหมาะสมจะมีมาตรการต่อหน้าคริสตจักรนี้ วลีที่แปลว่า “แทบเท้าของเจ้า” อาจแปลได้ด้วยว่า ‘ต่อหน้าเท้าของเจ้า’ คนเหล่านี้ที่ได้ขัดขวางงานของพระเจ้าในคริสตจักรนี้ในเวลาอันเหมาะสม จะกลับใจมาหาพระคริสต์และนมัสการร่วมกับพวกเขาต่อหน้าต่อตาของพวกเขา คนเหล่านั้นจะ ได้รู้ว่าความรักของพระเจ้ามีอยู่เหนือคริสตจักรนี้ ดู เอเฟซัส 5:25

วิว 3:10 พระเยซูทรงเสริมคำชมเชยและพระสัญญาให้แก่คริสตจักรนี้ว่า **เพราะ เหตุเจ้าได้ประพฤติตามคำของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้น ด้วย ซึ่งจะบังเกิดมีทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก**

คริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟียได้ “รักษาคำของเราด้วยความเพียร” นี้หมายความว่าพวกเขาได้สู้ทนและพากเพียรตามที่คำที่แปลว่า **ความเพียร (ฮูพอมอเน)** สื่อ การรักษาคริสตจักรนี้ “จากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก” น่าจะหมายถึงการรับขึ้นของคริสตจักรก่อนยุคเจ็ดปี เวลาแห่งการลองใจนั้นจะมาถึงคนทั้งปวงที่อยู่บนแผ่นดินโลก (**ฮออีคออูมะเน** ซึ่งแปลเป็น **โลก**) มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งการพิพากษาที่จะมาถึงคนทั้งโลก นี้อยู่หมายถึงยุคเจ็ดปีได้แต่เพียงเท่านั้น การปกป้องคริสตจักรไม่ให้ได้รับอันตราย (ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้) จากการลองใจดังกล่าวก็เข้าใจได้ดีที่สุดในเรื่องของการรับขึ้นของคริสตจักรก่อนยุคเจ็ดปี ดังนั้น เราจึงเห็นถึงพรรณนาที่เชื่อเรื่องการรับขึ้นก่อนยุคเจ็ดปีตรงนี้

วิว 3:11 พระเยซูตรัสต่อไปว่า **ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ยิ่งสนับสนุนวลีที่พูดถึงการรับขึ้นในข้อที่แล้ว คำที่แปลว่า **โดยเร็ว (ทาคุ)** สื่อความหมายในเรื่องวิธีที่พระองค์จะเสด็จมา มากกว่าเวลาที่พระองค์จะเสด็จมา มันสื่อถึงการเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในการรับขึ้น ดังนั้นพระองค์จึงทรงเตือนสติคริสตจักรที่นั่นว่า **จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฎของเจ้าไปได้** นี้อยู่หมายถึงบำเหน็จต่างๆที่รออยู่ในสวรรค์ ซึ่งที่สำคัญก็คือ**

มงกุฏหลายแบบที่ถูกพุดถึงในพระคัมภีร์ใหม่ นี่สื่อถึงการยึดมั่นในความสัตย์ซื่อ ความเพียรพยายาม และการเป็นพยานซึ่งในการเหล่านี้พวกเขาได้รับคำชมจากพระเยซูแล้ว

นี่สื่อต่อไปอีกถึงความเป็นไปได้ในเรื่องของการแข่งขันเพื่อชิงมงกุฏต่างๆในสวรรค์ นี่สื่อด้วยว่าอาจมีคนจำนวนจำกัดที่ได้รับบำเหน็จ ดังนั้นเราอาจกำลังแข่งขันกับพี่น้องคนอื่นๆ ตลอดทุกยุคสมัยเพื่อชิงมงกุฏและบำเหน็จเดียวกันนั้น หากเราหย่อนยานในการปรนนิบัติของเราต่อพระคริสต์ พี่น้องคนอื่น อาจในช่วงเวลาอื่นและสถานที่อื่น ก็อาจปรนนิบัติพระคริสต์ได้อย่างสัตย์ซื่อเกินหน้าเราและเขาจะได้รับมงกุฏที่อาจตกเป็นของเราไปก็ได้ เรื่องนี้ยอมทำให้เราต้องถูกคิดให้ดีทีเดียว

วิว 3:12 **ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะกระทำให้ผู้นั้นเป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย** อีกครั้งที่คำที่แปลว่า **มีชัยชนะ (นิคาโอ)** มีความหมายว่า **ได้ชัยชนะ** และนี่ก็หมายถึงการมีชัยชนะในชีวิตคริสเตียน การมีชัยชนะนี้คือชัยชนะเหนือความไม่สัตย์ซื่อ ความบาป โลก เนื้อหนัง และพญามาร ชัยชนะดังกล่าวในชีวิตคริสเตียนอาจได้รับบำเหน็จเป็นที่พิเศษในพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ นอกจากนี้ พระพรนั้นจะคงอยู่สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ด้วย เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นในสวรรค์และบำเหน็จที่จะทรงประทานในตอนนั้น สำหรับการรับใช้พระคริสต์อย่างสัตย์ซื่อในตอนนี้อย่างบางคนจะได้รับตำแหน่งและหน้าที่ปรนนิบัติพิเศษที่พระวิหารนั้นของพระเจ้า ภาพเปรียบเทียบคร่าวๆในชีวิตคนอเมริกันในปัจจุบันก็คงเหมือนกับคนที่ปรนนิบัติรับใช้ผู้สมัครชิงชัยตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างสัตย์ซื่อ พอผู้สมัครคนนั้นได้รับเลือก คนๆนั้นก็ได้รับเชิญให้ไปปรนนิบัติท่านประธานาธิบดีที่ท่านนิยบขาว

สำหรับผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อดังกล่าว พระเยซูทรงสัญญาว่า **และเราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเราไว้ที่ผู้นั้น และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย** สำหรับคนเหล่านั้นที่ได้ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาอย่างสัตย์ซื่อในชีวิตนี้ พระเยซูก็ทรงสัญญาอย่างชัดเจนว่าจะทรงประทานบำเหน็จเป็นพิเศษให้แก่พวกเขาในตอนนั้น สำหรับกลุ่มผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระเจ้าในตอนนี้อย่างพวกเขาจะได้รับสิทธิพิเศษในวันนั้นของการมีชื่อพิเศษสามชื่อจารึกอยู่บนตัวพวกเขา ชื่อทั้งสามนั้นคือ (1) พระนามของพระเจ้า, (2) ชื่อกรุงเยรูซาเล็มใหม่ และ (3) พระนามใหม่ของเขา

พระเยซู เราไม่ทราบว่าจะพระนามอันหลังนี้คืออะไร แต่เห็นได้ชัดว่ามันจะเป็นบำเหน็จชั้นสูงที่จะได้รับการจารึกชื่อเหล่านี้ในวันนั้น คุณอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับกรุงเยรูซาเล็มใหม่ในวิวรณ์ 22 ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า สำหรับคนเหล่านั้นที่ได้ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์อย่างสัตย์ซื่อในชีวิตนี้ จะมีการปูนบำเหน็จและรางวัลเป็นพิเศษเมื่อถึงตอนนั้น

วิว 3:13 **ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด'** นี่เป็นอีกครั้งที่มีการทวนซ้ำคำเตือนให้ตั้งใจฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย การเอ่ยถึง “คริสตจักรทั้งหลาย” เจ็ดครั้งชี้ให้เห็นอีกครั้งถึงคริสตจักรท้องถิ่นและไม่ใช่คริสตจักรสากลที่ลึกลับ นี่เป็นการเน้นย้ำทั่วพระคัมภีร์ใหม่

วิว 3:14 **จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซีย ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อและสัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง ได้ตรัสดังนี้ว่า สารฉบับที่เจ็ดถูกส่งถึง ‘ทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซีย’ อีกครั้งที่สารฉบับสุดท้ายนี้ถูกส่งถึงทูตสวรรค์ (คือ ผู้นำสาร หรือศิษยาภิบาล) ของคริสตจักรนั้น พระเยซูทรงให้คำบรรยายเกี่ยวกับพระองค์เองเป็นครั้งสุดท้ายในเนื้อหาตอนนี้ พระองค์ทรงบรรยายถึงตัวพระองค์เองว่าทรงเป็น “พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อและสัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง”** พระองค์จึงทรงนำเสนอลักษณะเฉพาะตัวสามประการเกี่ยวกับพระองค์เอง (1) พระองค์ทรงเป็น “พระเอเมน” คำที่นำมาใช้แบบทับศัพท์เช่นนี้ (เอเมน) มีความหมายว่า ‘อย่างแท้จริง’ จึงทรงหมายถึงความจริง คำว่า เอเมน สื่อถึงความสัตย์ซื่อ จริงแท้ที่เดียวที่พระเยซูทรงเป็นการแสดงเป็นบุคคลของทั้งความจริงและความสัตย์ซื่อ (2) ดังนั้น พระองค์จึงทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อและสัตย์จริงของพระเจ้า” (3) พระองค์ยังทรงเป็น “ปฐมแห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง” คำที่แปลว่า **ปฐม (ฮารเค)** สื่อความหมายในบริบทนี้ถึงแหล่งกำเนิดต่างๆ พระเยซูทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง นั่นคือ พระองค์ทรงให้กำเนิดสิ่งทรงสร้างต่างๆของพระเจ้า พระเจ้าทรงมอบหมายงานนั้นให้พระองค์กระทำ พระองค์ทรงเป็นที่มาของสรรพสิ่งที่ปวงที่ถูกสร้างขึ้น ดู ยอห์น 1:1-3, โคลโลสี 1:16

วิว 3:15-16 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้าว่า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใครให้เจ้าเย็นหรือร้อน 16 ดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่นๆไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา ขณะที่พระเยซูตรัสถึงแนวการกระทำของพวกเขาอีกครั้ง น่าสังเกตว่าพระองค์ไม่ทรงมีคำชมสำหรับคริสตจักรนี้เลย ในฝ่ายวิญญาณแล้วพวกเขา “ไม่เย็นไม่ร้อน” พระเยซูทรงเส้าพระทัยและตรัสว่าพระองค์ใครให้พวกเขาไม่เย็นก็ร้อนไปเลย เพราะว่าพวกเขาเป็นแต่ “อุ่นๆไม่เย็นและไม่ร้อน” พระองค์จึงทรงเตือนว่าพระองค์จะคายพวกเขาออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ พวกเขาจืดชืดในความรักของพวกเขาที่มีต่อพระคริสต์ พวกเขาไม่ได้ตายด้านและเย็นชาเหมือนคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิส แต่พวกเขาก็ไม่ได้ร้อนรนเพื่อพระคริสต์เหมือนกัน พวกเขาอยู่ในสภาพอุ่นๆใกล้ตายเต็มที องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงอยากให้เราร้อนรนเพื่อพระองค์แน่นอนอยู่แล้ว เมื่อเราไม่ร้อนรนเพื่อพระองค์ ก็คงคิดว่าที่จะเย็นชืดไปเลย แต่การอยู่ในสภาพแบบอุ่นๆแบบครึ่งๆกลางๆ สุกๆดิบๆนี่ก็เป็นที่สะอิดสะเอียนสำหรับพระองค์ พระองค์ตรัสถึงการคาย (ตรงตัวคือ ส้ารอก) พวกเขาออกมา นี่น่าจะหมายถึงน้ำที่ถูกลบไล่ว่างให้ยู่นิ่งๆมาพักใหญ่ๆ เพราะมันไม่ร้อนและก็ไม่เย็น มันจึงปล่อยให้สิ่งมีชีวิตจำพวกจุลินทรีย์เติบโตขึ้น การค่อมน้ำที่อุ่นๆเช่นนั้นจึงทำให้เกิดการบวมทึงแบบไม่เต็มใจ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงหมายถึงสิ่งนี้แน่ๆ

วิว 3:17 เพราะเจ้าพูดว่า "เราเป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย" เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนเร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนน่าสังเวช เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่ พระองค์ตรัสต่อไปว่าคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซีย “เป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น” และไม่ขัดสนสิ่งใดเลย นอกจากนี้ คริสตจักรนี้ก็ทราบในเรื่องนี้และมีใจโอ้อวดจากการที่พวกเขาประกาศตัวในเรื่องดังกล่าว นี่ก็ชี้ให้เห็นถึงสภาพฝ่ายวิญญาณของพวกเขาแล้ว

พระเยซูตรัสต่อไป พวกเขาไม่รู้ว่าตัวเอง “เป็นคนเร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนน่าสังเวช เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่” พวกเขาไม่รู้เลยเกี่ยวกับสภาพฝ่ายวิญญาณของตัวเองซึ่งต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้ามีลักษณะที่เร้นแค้นเข็ญใจ น่าสังเวช ขัดสน ตาบอดและเปลือย

กาย (หรือ แขนงไม่มีเสื้อผ้าใส่) ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีฝ่ายวัตถุและภาคภูมิใจในเรื่องดังกล่าว แต่พวกเขาก็ยากจนฝ่ายวิญญาณ อันตรายของความมั่งมีจึงปรากฏชัดเจนเพราะมันสำแดงตัวออกมาในรูปของความอุ่มนวลฝ่ายวิญญาณ คริสเตียน (และคริสตจักร) ในอเมริกายุคปัจจุบันมากมายหลายแห่งย่อมมีลักษณะตรงตามคำบรรยายนี้อย่างแน่นอน นั่นคือ มั่งมีฝ่ายวัตถุ แต่ยากจนฝ่ายวิญญาณและอุ่มนวลต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า

วิว 3:18 เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และเสื้อผ้าขาวเพื่อจะนุ่งห่มได้ และเพื่อความสะอาดแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ปรากฏ และเอายาทาตาของเจ้าเพื่อเจ้าจะแลเห็นได้ พระเยซูจึงทรงแนะนำพวกเขา เพราะพระองค์ทรงเป็นที่ปรึกษาจริงๆ ดู อีสยาห์ 9:6 คำแนะนำของพระองค์ก็คือ ให้พวกเขาซื้อคุณธรรมฝ่ายวิญญาณหลายประการ พวกเขามีเงินอยู่แล้ว ดังนั้นพระองค์จึงเสนอสิ่งเหล่านี้ให้เป็นการตอบแทน ในรูปแบบที่คล้ายๆกัน พระเยซูว่าพระเจ้าได้ทรงแนะนำชนชาติอิสราเอลให้ซื้ออาหารฝ่ายวิญญาณจากพระองค์ในอิสยาห์ 55:1 เช่นกัน ตรงนี้พระเยซูขอให้พวกเขาซื้อ “ทองคำ (ฝ่ายวิญญาณ) ที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟ” (ทองคำที่บริสุทธิ์และแพงที่สุด) นั่นคือ พวกเขาถูกกำชับให้ซื้อความมั่งคั่งฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง

นอกจากนี้พวกเขายังถูกกำชับให้ซื้อ “เสื้อผ้าขาว” นี้ไม่ได้สื่อถึงความบริสุทธิ์ซึ่งพวกเขาอาจขาดเพียงเท่านั้น แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น นี้สื่อถึงผ้าป่านเนื้อละเอียด ขาวและสะอาดของเหล่าวิสุทธิชนด้วย “เพื่อจะนุ่งห่มได้ และเพื่อความสะอาดแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ปรากฏ” บางคนในคริสตจักรนั้นน่าจะยังไม่รอดด้วยซ้ำ พวกเขายังไม่ได้นุ่งห่มเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมซึ่งมีแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเท่านั้นที่ทรงประทานให้ได้เมื่อเราถูกทำให้เป็นคนชอบธรรมแล้ว

สุดท้าย พระองค์ทรงกำชับพวกเขาให้ซื้อยาทาตาด้วยทรัพย์ของพวกเขา “เพื่อเจ้าจะแลเห็นได้” คนสมัยก่อนใช้ยาที่ปรุงโดยเภสัชกรซึ่งพวกเขาเชื่อว่าจะบรรเทาตาที่เปื่อยหรือบวม และทำให้กลับมองเห็น ได้ดังเดิม ตรงนี้พระเยซูอาจกำลังตรัสถึงการกลับมาที่มีความเข้าใจฝ่ายวิญญาณและความเข้าใจเกี่ยวกับพระวาระของพระองค์ ถึงแม้ว่าในฝ่ายร่างกายแล้วพวกเขายังมองเห็นอยู่ แต่เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่สามารถมองเห็นความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้า

สำหรับพวกเขาในฝ่ายวิญญาณได้ พระเยซูทรงกำชับให้พวกเขาอมแลกความมั่งคั่งของตัวเอง กับความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ นี่อาจเป็นการอ้างอิงแบบแฝงถึงคำแนะนำที่พระเยซูทรงให้แก่ ชุนนางหนุ่มผู้ร่ำรวยในมัทธิว 19:16-22 ก็ได้ ความมั่งมีสามารถก่อให้เกิดความมืดบอดฝ่าย วิญญาณได้ง่ายมากจริงๆ

วอ 3:19 พระเยซูทรงเตือนความจำพวกเขาว่า **เรารักผู้ใด เราก็ตักเตือนและตีสอนผู้ นั้น** นี่เป็นคำพูดที่เคยถูกกล่าวไปแล้วในฮีบรู 12:6 พระองค์จึงทรงสั่งพวกเขาว่า **เหตุฉะนั้นจงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่** คำที่แปลว่า **จงมีความกระตือรือร้น (เชลว โอ)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘ถูกทำให้ร้อน’ หรือ ‘เดือดพล่าน’ พระองค์จึงทรงกำชับให้พวกเขาเกิดความ ร้อนรนและกลับใจใหม่จากสภาพเฉื่อยชาฝ่ายวิญญาณของพวกเขา นี่เป็นคำกำชับที่หนักที่ให้กลับ ใจใหม่ในวิวรณ์ 2-3 เห็นได้ชัดว่ามันเป็นคุณธรรมฝ่ายวิญญาณประการหนึ่งที่ต้องมีในยุค คริสตจักรท่ามกลางผู้คนของพระเจ้าจริงๆ

วอ 3:20 พระเยซูจึงทรงใช้ภาพประกอบที่พบเห็นได้ทุกวันเพื่อแสดงภาพความ สัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซีย **ดูเถิด เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยิน เสียงของเรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะ รับประทานอาหารร่วมกับเรา** ปกติแล้วผู้คนมักใช้พระคัมภีร์ตอนนี้เพื่อพูดถึงการที่พระคริสต์ ทรงเคาะที่ประตูใจของคนที่ยังไม่รอดเพื่อขอเข้าไป นั่นอาจเป็นการประยุกต์ใช้แบบรองลงมา อย่างไรก็ตามบริบทตรงนี้ก็ไม่ได้สนับสนุนทฤษฎีดังกล่าวเลย พระเยซูทรงเตือนสติคริสตจักร ที่เมืองเลาดีเซียให้ร้อนรนและกลับใจจากสภาพอ่อนๆของตัวเอง ความหมายหลักของข้อความ ตรงนี้น่าจะเกี่ยวข้องกับการที่พระองค์ทรงเคาะที่ประตูของคริสตจักรนี้เพื่อขอเข้าไปในคริสต จักรมากกว่า พวกเขาแม้แต่หลงระเริงอยู่กับความมั่งมีและความเยอหยิ่งของตัวเองเสียจนพวกเขาได้ขับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดออกไปจากท่ามกลางพวกเขาแล้ว พระองค์จึงทรงกำชับพวกเขาให้ เปิดประตูและยอมให้พระองค์กลับเข้าไปมีสามัคคีธรรมกับพวกเขา นำเส้าที่คริสตจักรมากมาย จริงๆจนถึงเวลานี้จำเป็นต้องตั้งใจฟังคำทรงเรียกนี้ แน่แน่นอนที่คริสตจักรต่างๆประกอบด้วย คริสเตียนทั้งหลาย ดังนั้น ความจำเป็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือที่คริสเตียนอ่อนๆที่กลับสัตย์ทั้งหลายจะ

เชิญชวนพระคริสต์ให้กลับเข้ามาในสามัคคีธรรมในชีวิตของพวกเขา สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการกลับใจใหม่ตามที่มิบอกไว้ในข้อที่แล้ว

วิว 3:21 พระสัญญาข้อสุดท้ายที่มีต่อคริสตจักรทั้งหลายก็คือ **ผู้ใดมีชัยชนะ** เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์ เปาโลพูดถึงการได้นั่งร่วมกับพระเยซูคริสต์ในสวรรค์ในเอเฟซัส 2:6 นั้นหมายถึงตำแหน่งของเราในพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม ตรงนี้ก็สื่อถึงการได้นั่งร่วมกับพระคริสต์บนพระที่นั่งของพระองค์จริงๆ สำหรับคนเหล่านั้นที่ได้มีชัยชนะอย่างสัจซื่อต่อโลก ความบาป เนื้อหนัง และอาการอื่นๆ ในที่อื่นพระองค์ยังทรงสัญญาอย่างชัดเจนถึงความเป็นไปได้ในการร่วมปกครองและครอบครองกับพระองค์ ดู **วิวรณ์ 20:4,6; 22:5** สำหรับคนเหล่านั้นที่ได้เป็นคนสัจซื่อและทุ่มเทเป็นพิเศษ พวกเขาก็อาจได้รับสิทธิพิเศษที่จะได้นั่งร่วมกับพระเยซูบนพระที่นั่งของพระองค์จริงๆ ช่วงระยะเวลาหนึ่ง มันอาจเหมือนกับการได้ถ่ายรูปคู่กับประธานาธิบดีในวันนี้ก็ได้ มันอาจสื่อถึงตำแหน่งสูงและสิทธิอำนาจในการปกครองร่วมกับพระองค์ในวันนั้นด้วย พระเยซูทรงกล่าวซ้ำถึงการที่พระองค์ได้มีชัยชนะต่อความบาป ซาตาน โลก ความตาย และนรกแล้ว พระบิดาของพระองค์จึงประทานสิทธิพิเศษแก่พระองค์ที่จะประทับนั่งกับพระองค์บนพระที่นั่งของพระองค์

วิว 3:22 **ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย** **เถิด**" ในสารทั้งเจ็ดฉบับมีหลักการที่ชัดเจนว่าคนเหล่านั้นที่ปรนนิบัติพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระมหากษัตริย์ของพวกเขาอย่างสัจซื่อ **ในตอนนี้**จะได้รับบำเหน็จที่ยิ่งใหญ่และมีค่า **ในตอนนั้น** มันเป็นบำเหน็จของพระองค์สำหรับการรับใช้อย่างสัจซื่อ ดู **วิวรณ์ 22:12** ดังนั้นนี่เป็นครั้งที่เจ็ดแล้วที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงกำชับเราให้ **“ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย”** นี่สื่อถึงการที่พระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย เพราะถึงแม้ว่าพระเยซูได้ทรงเปิดเผยสารนี้ผ่านทางยอห์นโดยตรง แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นผู้ที่ดลใจท่านให้เขียนสารนี้เป็นพระคัมภีร์อย่างไม่ผิดเพี้ยนและไม่ผิดพลาด

ภาพรวมของวิวรณ์ 4: ตรงข้ามกับสามบทแรก ภาพบรรยายเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง ขณะที่จนถึงตอนนี้ ยอห์นอยู่ที่เกาะปัทมอสและได้เห็นพระคริสต์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยสง่าราศี คราวนี้เนื้อหาเปลี่ยนไปพูดถึงสวรรค์เองซึ่งยอห์นถูกพาไปที่นั่นในวิญญูณ ณ ที่นั่น ท่านได้ถูกแนะนำให้รู้จักกับพระที่นั่งของพระเจ้าพร้อมกับเหล่าผู้อาวุโสและสิ่งมีชีวิตฝ่ายวิญญูณที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น

ว 4:1 ต่อจากนั้น ดูเถิด ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่ และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้นได้ตรัสกับข้าพเจ้าดุจเสียงแตรว่า "จงขึ้นมาบนนี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหลัง"

เนื้อหาตอนต่อไปของหนังสือเล่มนี้เริ่มต้นตรงนี้ ตามที่วิวรณ์ 1:9 ได้กล่าวไว้ ยอห์นอยู่บนเกาะปัทมอสซึ่งเป็นทีที่ท่านได้พบกับพระคริสต์ผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้วในพระวิญญูณ ในสภาพนั้นเองที่พระเยซูทรงมอบสารทั้งเจ็ดฉบับสำหรับคริสตจักรทั้งเจ็ดที่มีบันทึกไว้ในบทที่ 2 และ 3 คราวนี้ "ต่อจากนั้น" (ตรงตัวคือ "หลังจากสิ่งเหล่านี้แล้ว") เราเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของฉากหลังของหนังสือเล่มนี้ ยอห์น "ได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่" เห็นได้ชัดว่ายอห์นยังอยู่ "ในพระวิญญูณ" ตามที่มีบอกไว้ใน 1:10 ท่านจึงได้เห็นประตูบานหนึ่งเปิดออกให้แก่ท่านในสวรรค์ คำที่แปลว่า **ได้เห็น** (เอะอี โค) มีความหมายจริงๆว่า 'รับรู้' โดยเฉพาะผ่านทางสายตา

"และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้นได้ตรัสกับข้าพเจ้าดุจเสียงแตร" สิ่งที่ท่านได้ยินตอนแรกคือ "พระสุรเสียงแรก" ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็น "พระสุรเสียงดังดุจเสียงแตร" ที่ท่านได้ยินแล้วใน 1:10 พระสุรเสียงนั้นเป็นของพระเยซู ซึ่งท่านได้ยินตรงนี้อีกครั้ง พระสุรเสียงนั้นมีลักษณะชัด ก้อง และกังวานเหมือนเสียงแตร

นอกจากนี้ พระสุรเสียงนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ตรัสว่า "จงขึ้นมาบนนี้เถิด" มันอยู่ในรูปของคำสั่ง นี่อาจสื่อถึงการรับขึ้นอยู่กลายๆ เมื่อ "องค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงก้อง กังวาน ด้วยสำเนียงของเทพบิด และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า" ในการรับขึ้น คำสั่งที่จะถูกเอ่ยแก่เหล่าวิสุทธิชนก็คือ "จงขึ้นมาบนนี้เถิด" เราจะได้เห็น จากบนนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ตรัสแก่ยอห์นว่า "และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหลัง"

หน้า” จนถึงตอนนี้จุดสนใจของหนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นในตอนนั้น นั่นคือ ความจำเป็นและปัญหาต่างๆของคริสตจักรเหล่านั้นที่ถูกพูดถึงไปแล้ว อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่จุดนี้เป็นต้นไปจุดสนใจของหนังสือเล่มนี้คือ เหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหน้า ณ จุดนี้เนื้อหาของหนังสือวิวรณ์เริ่มมีลักษณะเป็นคำพยากรณ์แล้ว ถึงแม้ว่าสิ่งที่ยอห์นจะได้เห็นในตอนแรกคือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสวรรค์ในตอนนั้น แต่จุดสนใจของหนังสือเล่มนี้ตั้งแต่นี้เป็นต้นไปคือ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า มันจึงเริ่มมีเนื้อหาหลักเป็นเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอวกาศกาลแล้ว

นอกจากนี้ ฉากหลังของหนังสือเล่มนี้ก็เปลี่ยนแปลงจากหน้ามือเป็นหลังมือทีเดียว ขณะที่จุดสนใจหลักจนถึงบัดนี้คือบนแผ่นดินโลกพร้อมกับคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่ง แต่จุดสนใจหลักตั้งแต่นี้เป็นต้นไปคือในสวรรค์

วิว 4:2 ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงคลอใจข้าพเจ้า และดูเถิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น เราเห็นถึงโครงสร้างประ โยคแบบเดียวกับใน 1:10 ในข้อนี้ ผู้แปลฉบับคิงเจมส์แปลเป็น “ในพระวิญญาณ” (in the Spirit) ซึ่งสื่อถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ตรงนี้พวกเขาไม่ได้ทำให้คำว่า *spirit* เป็นตัวใหญ่ ในทั้งสองกรณี ยอห์นน่าจะพบว่าตัวเองตกอยู่ในสภาพฝ่ายวิญญาณแบบเดียวกัน เห็นได้ชัดว่า ท่านถูกพาขึ้นไปในวิญญาณของท่านสู่สวรรค์จากที่ๆท่านได้รับการเปิดเผยถึงสิ่งที่ท่านได้เขียนลงไปแล้ว

ณ ที่นั้นท่านร้องออกมาว่า “และดูเถิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์” หลังจากได้รับการทรงเรียกในวิญญาณขึ้นไปบนสวรรค์ สิ่งแรกที่ยอห์นเห็นอย่างชัดเจนคือ พระที่นั่งของพระเจ้า (นี้อาจบอกเป็นนัยถึงสิ่งที่ผู้เชื่อทั้งหลายจะได้เห็นเป็นครั้งแรกเมื่อพวกเขาเข้าไปในสง่าราศี) นอกจากนี้ ยอห์นกล่าวว่า “และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น” ตามที่บริบทที่ตามมาจะเปิดเผยให้เห็นในบทต่อไป เห็นได้ชัดว่าท่านองค์หนึ่งที่ประทับบนพระที่นั่งนั้นคือ พระเจ้าพระบิดา สิ่งที่ยอห์น ได้เห็นน่าจะเป็นภาพแสดงตัวตนของพระเจ้า ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการปรากฏกายในสภาพมนุษย์ของพระเจ้าในพระคัมภีร์เดิม (theophany) หรืออาจเป็นไปได้ว่าท่านได้ถูกพาขึ้นไปยังสวรรค์ในสภาพที่ถูกสร้างใหม่แล้วจึงทำให้ท่านสามารถมองเห็นพระเจ้าโดยตรงได้ ไม่ว่าจะในกรณีใด พระองค์ที่ประทับบนพระที่นั่งนั้นก็คือ พระบิดา ในวิวรณ์ 5:6-7 เห็นได้

ชัดว่าพระเมษโปดกทรงปรากฏพระองค์ นอกเหนือจากพระองค์ที่ประทับบนพระที่นั่งแล้ว ไม่มีที่ใดเลยที่บอกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับบนพระที่นั่งของพระเจ้า ดังนั้น โดยการตัดออก ตัวเลือกที่เหลือก็มีแต่พระบิดาท่านั้น คำบรรยายที่คล้ายๆกันก็มีบอกไว้โดยดาเนียลและพระผู้เจริญด้วยวิญญูติในดาเนียล 7:9-10,13

ว 4:3 และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประจักษ์พลอยหยกและพลอยทับทิม และมีรู้งล่อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต ยอห์นบันทึกเกี่ยวกับสง่าราศีอันตระการตาที่ท่านได้เห็นอย่างสุดความสามารถ “และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประจักษ์พลอยหยกและพลอยทับทิม” ท่านเปรียบเทียบการทรงสำแดงของพระเจ้าบนพระที่นั่งของพระองค์ว่าเป็นเหมือนกับ*พลอยหยก* ถึงแม้ว่าไม่มีคำบรรยายที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับพลอยหยก แต่มันน่าจะหมายถึงพลอยที่โปร่งแสง หรือถึงโปร่งแสงซึ่งมีหลายสีไล่ตั้งแต่ม่วงไปจนถึงฟ้าและเขียว สีที่ถูกพูดถึงบ่อยที่สุดคือสีม่วง *พลอยทับทิม* เป็นพลอยอีกแบบที่โปร่งแสงหรือถึงโปร่งแสงที่มีสีแดงเหมือนเลือด

ดังนั้น หากเราเชื่อว่าเป็นสีเหล่านี้ ยอห์นก็ได้เห็นภาพแทนตัวตนของพระเจ้าบนพระที่นั่งของพระองค์ซึ่งอาจมีสีม่วงและแดงสุกใสเจิดจรัสพร้อมกับแสงแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ฉายผ่านออกมาด้วย บางคนคิดว่าพลอยหยกเป็นพลอยใสเหมือนเพชรและพลอยทับทิมมีสีเนื้อ สิ่งเหล่านี้จึงสื่อถึงความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อย่างไรก็ตาม ทรรศนะแรกน่าจะใช่มากกว่าหากไม่ใช่เพราะเหตุผลอื่นนอกจาก 5:6-7 เห็นได้ชัดว่าพระเยซูทรงแตกต่างจากพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น

สิ่งที่ปกอยู่เหนือพระที่นั่งของพระเจ้าคือ “รู้งล่อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต” เห็นได้ชัดว่ารู้งนี้มีสีของพลอยมรกต คือ เขียวโปร่งแสง

ดังนั้น สิ่งแรกที่ยอห์นได้เห็นเมื่อไปถึง*ในวิญญูณ*ในสวรรค์คือ พระที่นั่งของพระเจ้าและพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น ยอห์นบรรยายถึงพระองค์ว่าทรงมีสีม่วงและแดงสุกใส บางทีอาจสื่อถึงความเป็นกษัตริย์และสิทธิอำนาจของพระเจ้า ที่โถ้งอยู่เหนือพระที่นั่งนั้นคือรู้งที่ทำให้ยอห์นตกตะลึงด้วยสีเขียวมรกต เป็นภาพที่งดงามจับใจจริงๆ

ว 4:4 ยอห์นบรรยายต่อไปถึงที่นั่งอื่นๆ (คือ พระที่นั่งต่างๆ) ซึ่งตั้งอยู่ใน ลักษณะครึ่งวงกลมต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่นั่ง และข้าพเจ้าได้เห็นผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนที่นั่งเหล่านั้น ทุกคนนุ่งห่มเสื้อสีขาว และสวม มงกุฎทองคำบนศีรษะ นอกจากพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว ยอห์น ได้เห็นที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่นั่ง คำที่ แปลว่า *ที่นั่ง* คือ *ชรอนอส* และก็ถูกแปลเป็น *พระที่นั่ง* ด้วย ไม่ว่าจะในกรณีใด มันก็สื่อถึงที่นั่ง แห่งสิทธิอำนาจ

คำถามจึงเกิดขึ้นมาว่า ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนี้ที่นั่งบนที่นั่งยี่สิบสี่ตัวนี้ต่อเบื้องพระพักตร์ พระเจ้าคือผู้ใด ประการแรก บุคคลเหล่านี้ถูกเรียกว่า *ผู้อาวุโส* ซึ่งแปลมาจากคำว่า *เพรสบิวเตอรอส* คำๆนี้มีความหมายทั่วไปว่า ผู้สูงอายุ หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้นำ อย่างไรก็ตาม คำว่า *เพรส บิวเตอรอส* ก็มีชื่อตำแหน่งเฉพาะสำหรับผู้นำของคริสตจักรท้องถิ่นด้วย ถึงแม้ปกติแล้วคำนี้ถูก แปลเป็น *ผู้ปกครอง* แต่ทว่าพระคัมภีร์ใหม่คำๆนี้ก็สื่อถึงคนเหล่านั้นที่ปกติแล้วถูกเรียกว่า ‘ศิษยาภิ บาล’ ดังนั้น เฆาะแสแรกที่โยงไปสู่ตัวตนของผู้อาวุโสเหล่านี้จึงปรากฏดังนี้

ประการที่สอง ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนนี้ถูกบรรยายว่า *นั่งอยู่* เราจำได้ถึงพระสัญญาของ พระเยซูใน 3:21 เกี่ยวกับการที่บางคนได้นั่งกับพระองค์ในพระที่นั่งของพระองค์ พระสัญญานั้น มีแก่พี่น้องทั้งหลายแห่งยุคคริสตจักรผู้ซึ่งมีชัยต่อโลก เนื้อหนัง และพญามาร เห็นได้ชัดว่าหนึ่งใน บำเหน็จสำหรับการปรนนิบัติพระคริสต์อย่างสัตย์ซื่อก็คือ การได้รับอนุญาตให้มีที่นั่งแห่ง สิทธิอำนาจต่อหน้าพระที่นั่งในสวรรค์

ประการที่สาม ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนนี้ถูกบรรยายว่า “นุ่งห่มเสื้อสีขาว” วิวรรณ์ 19:8 บรรยายว่าคริสตจักรในสวรรค์จะสวม “ผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาว เพราะผ้าป่านเนื้อ ละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน” มันจึงเริ่มชัดเจนมากขึ้นว่าผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่ คนที่อยู่หน้าพระที่นั่งนี้เป็นตัวแทนของคริสตจักร

ประการที่สี่ ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนนี้ถูกบรรยายว่า “สวมมงกุฎทองคำบนศีรษะ” นี่เป็นอีก ครั้งหนึ่งที่หนึ่งในบำเหน็จที่ทรงสัญญาแก่คริสตจักรสำหรับการรับใช้อย่างสัตย์ซื่อก็คือ มงกุฎต่างๆ ที่ถูกเอ่ยถึงทั่วพระคัมภีร์ใหม่

สุดท้าย ใน 5:9 ผู้อ่าวโสเหล่านี้สรรเสริญพระเยซูเพราะว่าพระองค์ได้ทรงไถ่พวกเขาด้วยพระโลหิตของพระองค์ “จากทุกตระกูล ทุกภาษาทุกชาติและทุกประเทศให้ไปถึงพระเจ้า” เห็นได้ชัดว่าผู้อ่าวโสเหล่านี้เป็นคนของคริสตจักรเพราะว่า (1) พวกเขาได้ถูกไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์และ (2) พวกเขามาจากทุกประจําชาติบนแผ่นดินโลก

ดังนั้น คุณเหมือนเห็นได้ชัดว่าผู้อ่าวโสเหล่านี้ที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์เป็นตัวแทนของยุคคริสตจักร เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้รับบําเหน็จ ในตอนนั้นเพราะการที่พวกเขาปรนนิบัติพระเยซูคริสต์อย่างสัตย์ซื่อในชีวิตนี้ อาจเป็นไปได้ว่ามีมากกว่ายี่สิบสี่คนที่ได้รับบําเหน็จเช่นนั้น อาจเป็นไปได้ว่ามีคนมากมายได้รับสิทธิพิเศษเช่นนั้นและผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันรับบําเหน็จดังกล่าวตามเวลาที่กำหนด ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาถูกเรียกว่าผู้อ่าวโสก็อาจสื่อว่าพวกเขาเคยเป็นผู้ปกครองหรือศิษยาภิบาลในคริสตจักรต่างๆบนแผ่นดินโลก

ความหมายของตัวเลขยี่สิบสี่ไม่ปรากฏชัดเจน มีอัครทูตสิบสองคนและมีชนอิสราเอลสิบสองตระกูล อย่างไรก็ตาม ชนชาติอิสราเอลไม่น่าจะถูกพูดถึงตรงนี้นอกจากข้อเท็จจริงที่ว่าคริสตจักรยุคต้นประกอบด้วยผู้เชื่อที่เป็นยิวจำนวนมากเช่นกัน ในมัทธิว 19:28 พระเยซูตรัสแก่พวกสาวกของพระองค์ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในโลกใหม่คราเมื่อบุตรมนุษย์จะนั่งบนพระที่นั่งแห่งสง่าราศีของพระองค์นั้น พวกท่านที่ได้ติดตามเรามาจะได้นั่งบนบัลลังก์สิบสองที่ พิพากษาชนอิสราเอลสิบสองตระกูล” บางทีที่นั่งยี่สิบสี่อันดังกล่าวอาจหมายถึงสิบสองที่นั่งที่ปกครองเหนือชนชาติอิสราเอลและสิบสองที่นั่งสำหรับการปกครองเหนือประชาชาติทั้งหลาย

จุดสำคัญที่บ่งชี้เรื่องความหมายก็คือว่า ต่อจากนั้น (เราจำคำนี้ได้ ใน 4:1) คริสตจักรก็อยู่ในสวรรค์ ถึงแม้เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรอยู่บนแผ่นดินโลกในบทที่ 1-3 แต่ตอนนี้มันได้เข้าสู่สง่าราศีแล้ว วิวรรณ์ 4:2 ก็กล่าวชัดเจนว่าเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในภายหน้า การพูดถึงคริสตจักรครั้งต่อไปในหนังสือวิวรรณ์ถูกพบในบทที่ 19 ที่มีบรรยายถึงงานเลี้ยงอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก ในบทต่างๆที่คั่นกลางก็คือ ยุคเจ็ดปี ความหมายของทั้งหมดนี้ก็บ่งชี้ชัดเจนถึงการรับขึ้นก่อนยุคเจ็ดปี ก่อนจะมีการพูดถึงเหตุการณ์ต่างๆของยุคเจ็ดปี คริสตจักรก็ถูกพบอยู่ในสวรรค์

เรียบร้อยแล้ว จากนั้นหลังจากเหตุการณ์ต่างๆในยุคเจ็ดปีเกิดขึ้นครบหมด คริสตจักรก็กลับมา
พร้อมกับพระเยซูคริสต์หลังยุคเจ็ดปีตามที่มันบันทึกไว้ในวิวรณ์ 19

วิว 4:5 มีฟ้าแลบฟ้าร้อง และเสียงต่างๆดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีประทีป
เจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ยอห์นบรรยายต่อไปว่า
“มีฟ้าแลบฟ้าร้อง และเสียงต่างๆดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น” สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกนิยามเพิ่มเติม
ให้เราได้ทราบ อย่างไรก็ตาม ฟ้าแลบและฟ้าร้องก็เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการพิพากษาที่จะมา
ถึง เพราะเหตุการณ์ต่างๆของยุคเจ็ดปีกำลังจะถูกเปิดเผยในบทต่อไป พระพิโรธที่จะสำแดงใน
ยุคเจ็ดปีนั้นจึงอาจถูกสื่อผ่านทางฟ้าแลบและฟ้าร้องที่ยอห์นได้เห็นและได้ยิน คำที่แปลว่า เสียง
ต่างๆ (โพน) อาจหมายถึงเสียงคนพูดหรือเสียงของวัตถุที่ไม่มีชีวิตก็ได้ ความหมายแบบแรกน่าจะ
จะใช้มากกว่า โดยอาจเป็นเสียงของผู้อาวุโสเหล่านั้นหรือของเหล่าทูตสวรรค์ นี่อาจทำให้เรา
นึกถึงการจัดแถวของพวกทหารเมื่อนายทหารตะ โคนออกคำสั่งที่ถูกทวนซ้ำโดยเหล่าผู้ใต้บังคับ
บัญชา หากเป็นเช่นนั้น นี่ก็อาจสื่อถึงการออกเดินของกองทัพแห่งสวรรค์สำหรับวันแห่งการ
พิพากษาที่จะมาถึงซึ่งใกล้จะเริ่มต้นบนแผ่นดินโลกแล้ว

ยอห์นยังบันทึกด้วยว่า “มีประทีปเจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้ง
เจ็ดของพระเจ้า” ประทีปทั้งเจ็ดดวงนี้ถูกบรรยายว่าเป็น “พระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า” ตามที่
อธิบายไว้ใน 1:4 และ 3:1 ประทีปเหล่านี้อาจเป็นอีกวิธีหนึ่งในการบรรยายถึงพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ โดยอาจหมายถึงการรับใช้ด้านต่างๆของพระองค์และความสมบูรณ์แบบเจ็ดประการ
ของการรับใช้เหล่านี้ก็ได้ ดู คำอธิบายเกี่ยวกับ อิสยาห์ 11:2 ด้วย ดังนั้นและเท่าที่เห็นมาในบทนี้
ทั้งพระเจ้าพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกบรรยายว่าอยู่ที่พระที่นั่งของพระเจ้า

วิว 4:6 ยอห์นบรรยายต่อไปเกี่ยวกับบริเวณพระที่นั่งแห่งสวรรค์ ท่านกล่าวว่า
และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมีทะเลแก้วดูเหมือนแก้วผลึก เห็นได้ชัดว่าหน้าพระที่นั่ง และเท่าที่ตา
มองเห็น มีทะเลแก้วอยู่ นี่สื่อถึงคุณสมบัติที่โปร่งแสงและขึ้นเงาของแก้วและการที่มันสะท้อน
แสงและส่งต่อแสง มันถูกบรรยายว่าใสเหมือนแก้วผลึก ซึ่งโปร่งแสงและไม่มีตำหนิเลยแม้แต่

นึกเดียว เช่นเดียวกับทะเล มันทอดยาวออกไปสุดลูกหูลูกตาเท่าที่ขย้อหันมองเห็นได้ นี่สื่อถึงอุปนิสัยที่ไม่รู้สิ้นสุดของพระเจ้า

ยอห์นกล่าวต่อไปว่า และท่ามกลางพระที่นั่งและล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีสิ่งที่มีชีวิตอยู่สี่ตัว ซึ่งมีตาเต็มทั้งข้างหน้าและข้างหลัง ในการพูดถึง “ท่ามกลางพระที่นั่ง” เห็นได้ชัดว่ายอห์นหมายถึง บริเวณโดยรอบพระที่นั่ง คำที่แปลว่า สัตว์ (โซออน) มีความหมายว่า ‘สิ่งมีชีวิต’

เห็นได้ชัดว่าสิ่งที่ถูกบรรยายตรงนี้และที่อื่นในหนังสือวิวรณ์เป็นสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ทั้งสี่ตนนี้ที่อยู่ท่ามกลางพระที่นั่งถูกบรรยายว่ามีตาเยอะเยอะ คำที่แปลเช่นนั้น (ออฟธาลมอส) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ดวงตา’ แต่ก็สามารถมีความหมายเชิงอุปมาได้ด้วยว่า ‘ความคิด’ หรือ ‘การรับรู้’ เราอาจเสนอได้ด้วยว่าสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ทั้งสี่ตนนี้เป็นตัวแทนของพระคำริที่ทรงทราบทุกสิ่งของพระเจ้า พวกมันดูเหมือนจะตรงกับ “สิ่งที่มีชีวิต” ทั้งสี่ที่ถูกบรรยายในนิมิตของเอเสเคียลในเอเสเคียล 1:5 ด้วย

ว 4:7 สิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่สองนั้นเหมือนลูกโค สิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่สามนั้นมีหน้าเหมือนมนุษย์ และสิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่สี่เหมือนนกอินทรีกำลังบิน

ยอห์นบรรยายถึงสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นี้ที่ท่านได้เห็น “สัตว์ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สัตว์ตัวที่สองนั้นเหมือนลูกโค สัตว์ตัวที่สามนั้นมีหน้าเหมือนมนุษย์ และสัตว์ตัวที่สี่เหมือนนกอินทรีกำลังบิน” พระคัมภีร์ไม่ได้ให้ความหมายที่ชัดเจนเกี่ยวกับสัตว์ทั้งสี่ตัวนี้ ด้วยเหตุนี้จึงมีการเสนอหลายความคิดออกมาเกี่ยวกับความหมายของพวกเขา บางคนเปรียบเทียบพวกเขาเป็นเหมือนกับการรับใช้หลายด้าน บางคนก็เปรียบเทียบพวกเขาว่าเป็นเหมือนกับผู้เขียนพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม บ้างก็เปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนพระลักษณะต่างๆของพระเจ้า ความเห็นของคนกลุ่มหลังนี้น่าจะไ้มากกว่าคือ บรรยายถึงพระลักษณะต่างๆของพระเจ้า หากเป็นเช่นนั้นจริง เราก็อาจเสนอได้ว่าสิงโตเป็นตัวแทนของความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้า ลูกโค (หรือ วัวผู้ ตามที่บางคนเสนอ) แสดงถึงพลังกำลังของพระองค์ ส่วนไบหนามมนุษย์แสดงถึงความเป็นบุคคลของพระองค์ และนกอินทรีกำลังบินก็สื่อถึงพระลักษณะที่เป็นมาจากสวรรค์ของพระองค์ แน่่อนที่การตีความเช่นนี้เป็นสิ่งที่

มนุษย์คิดขึ้นเอง อย่างไรก็ตาม สิ่งมีชีวิตที่เอเสเคียลบรรยายถึงก็สำแดงลักษณะเฉพาะตัวต่างๆไปเหมือนกัน

ว 4:8 สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่นั้นแต่ละตัวมีปีกหกปีกอยู่รอบตัว และมีตาเต็มข้างใน และสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นร้องตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลย วลีที่พูดถึงปีกของสิ่งที่มีชีวิตเหล่านี้ก็ทำให้เรานึกถึงพวกセラフィมใน อีซยาห์ 6:2-3 ซึ่งมีหกปีกเหมือนกัน อาจเป็นไปได้ว่าเมื่ออีซยาห์เอเสเคียล และยอห์น ได้มีโอกาสเห็นพระที่นั่งของพระเจ้า พวกเขาแต่ละคนก็ได้เห็นสิ่งเดียวกัน และบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้เห็นตามนั้น *สัตว์เหล่านี้* น่าจะเป็นทูตสวรรค์ที่อยู่หน้าและรอบๆพระที่นั่งของพระเจ้า ที่นั่นเองพวกเขา “ร้องตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลย” อาจไม่มีกลางวันและกลางคืนในสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ยอห์นใช้คำที่คนบนโลกเข้าใจเพื่อบรรยายถึงการที่สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ปรนนิบัติพระเจ้าอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดเลยต่อหน้าพระที่นั่งของพระองค์

การรับใช้ของพวกเขาคือ การสรรเสริญพระเจ้าเพราะพวกเขาร้องตลอดวันตลอดคืนว่า **"บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงสถาปนาอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสถาปนาอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา"** เช่นเดียวกับพวกセラフィมของ อีซยาห์ 6:3 พวกเขาสรรเสริญความบริสุทธิ์ของพระเจ้าสามครั้ง ไม่มีพระลักษณะของพระเจ้าอันใดที่ถูกบรรยายถึงสามครั้งแบบนั้น นี่จึงทำให้เราเชื่อทฤษฎีที่ว่าพระลักษณะหลักของพระเจ้าที่มีอำนาจควบคุมคือ ความบริสุทธิ์ของพระองค์ ซึ่งอาจสื่อถึงความบริสุทธิ์ของแต่ละพระภาคในตรีเอกานุภาพด้วย ผู้ที่ได้รับคำสรรเสริญสามครั้งนี้คือ “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” พระเจ้าทรงถูกเรียกว่า **“ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”** 58 ครั้งในพระคัมภีร์ พระองค์ทรงถูกเรียกว่า **“องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”** ห้าครั้ง โดยทุกครั้งอยู่ในหนังสือวิวรณ์ นี่เป็นอีกครั้งที่ความเป็นนิรันดร์ของพระองค์ถูกสื่ออย่างชัดเจนในการที่พระองค์ **“ทรงสถาปนาอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสถาปนาอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา”**

ว 4:9-10 สิ่งที่มีชีวิตทั้งสี่ตนนี้ไม่เพียงสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดในความบริสุทธิ์ของพระองค์เท่านั้น แต่พวกเขายังถวายคำสรรเสริญ ถวายพระเกียรติ และคำ

ขอบพระคุณแต่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ด้วย การสรรเสริญพระเจ้าที่แท้จริงจึงรวมถึงการถวายสง่าราศี พระเกียรติ และคำขอบพระคุณแต่พระองค์ อีกครั้งที่ความเป็นนิรันดร์ของพระองค์ถูกเน้นย้ำเพิ่มเติมในการที่พระองค์ “ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์”

เมื่อสิ่งที่มีชีวิตเหล่านี้สรรเสริญพระเจ้าแล้ว 10 ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่นั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และนมัสการพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ดังนั้น ตัวแทนผู้ปกครองของยุคคริสตจักรทั้งยี่สิบสี่คนจึงก้มกราบนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงสภาพนิรันดร์ขณะที่พวกสิ่งที่มีชีวิตสรรเสริญพระเจ้า พวกเขาอ้าง “ถอดมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่ง” ด้วย คนเหล่านี้ซึ่งได้ถูกยกชูจนได้ตำแหน่งผู้นำและการยอมรับสูงยิ่งก็ยังคงมงกุฎของตนที่พระคริสต์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาออกและวางลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า นี่เป็นการกระทำที่แสดงออกถึงการนมัสการ การยกย่องเชิดชู ความกตัญญู และความถ่อมใจ เราจึงเห็นชัดเจนถึงอุปนิสัยที่บริสุทธิ์ ไม่เห็นแก่ตัวของคนเหล่านั้นที่ถูกไถ่แล้วโดยพระโลหิตของพระเมษโปดกในสวรรค์

วิว 4:11 นอกจากนี้ เมื่อพวกเขาก้มกราบลงเพื่อนมัสการพระเจ้าของตน พวกเขาก็ร้องว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติ และฤทธิเดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามขอบพระทัยของพระองค์” พระเจ้าทรงสมควรได้รับคำสรรเสริญ การนมัสการ สง่าราศี พระเกียรติ และฤทธิเดชจริงๆ เพราะพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง น่าสังเกตอีกว่า “สรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามขอบพระทัยของพระองค์” คำที่แปลว่า **ขอบพระทัย (ชะเลมา)** มักถูกแปลเป็น ‘พระประสงค์’ โดยในกรณีนี้คือ พระประสงค์ของพระเจ้า สรรพสิ่งทั้งปวงรวมถึงพวกเราด้วยจึงถูกสร้างขึ้นเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงสมควรได้รับคำสรรเสริญทั้งสิ้น

คริสตจักรจึงถูกบรรยายถึงในสวรรค์ก่อนเข้าสู่ยุคเจ็ดปี นี่หมายถึงรวมบรรดาผู้นำที่เป็นตัวแทนของคริสตจักรด้วยเพราะพวกเขาผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันนั่งบนที่นั่งยี่สิบสี่ที่นั่งต่อหน้า

พระที่นั่งของพระเจ้า พวกเขาไม่เพียงมีสิทธิพิเศษในการนมัสการพระเจ้าด้วยตัวเองต่อหน้าพระที่นั่งของพระองค์โดยตรงเท่านั้น แต่ยังได้รับสิทธิพิเศษในการสำแดงความกตัญญูโดยการคืนมงกุฎที่ทรงประทานให้แก่พวกเขาก่อนหน้านี้แล้วแต่พระองค์ด้วย

ภาพรวมของวิวรณ์ 5: บทที่ 5 นำเสนอบทโหมโรงก่อนเข้าสู่การเปิดหนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวง ยอห์นบันทึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆอันน่าตื่นตาซึ่งเกิดขึ้นก่อนการเปิดหนังสือม้วนนั้นในสวรรค์

วิว 5:1 ยอห์นบันทึกว่า และในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่งเขียนไว้ทั้งข้างในและข้างนอก มีตราประทับอยู่เจ็ดดวง ขณะที่ยอห์นกำลังทำความคุ้นเคยกับภาพและเสียงต่างๆอันน่าตื่นตาเกี่ยวกับบริเวณพระที่นั่งแห่งสวรรค์อยู่นั้น ท่านก็ถูกดึงความสนใจไปยังพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น (พระเจ้าพระบิดา) ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีหนังสือม้วนหนึ่งอยู่ คำที่แปลเช่นนั้น (บีบลิออน) มีความหมายว่า เอกสารที่ถูกเขียนในรูปของหนังสือม้วน วิถีปฏิบัติโดยปกติในสมัยพระคัมภีร์ก็คือ เอกสารต่างๆจะถูกเขียนลงบนด้านหนึ่งของกระดาษปาปิรุส จากนั้นมันก็ถูกม้วนให้อยู่ในรูปของหนังสือม้วน อย่างไรก็ตาม เอกสารชิ้นนี้ถูกเขียนบนทั้งสองด้านซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลปริมาณมหาศาลถูกบันทึกอยู่ในนั้น หรือไม่กี่สิ่งที่ถูกเขียนอยู่ด้านนอกอาจเป็นชื่อเรื่องของเอกสารนั้นซึ่งบรรยายถึงเนื้อหาของมันก็ได้ ในสมัยนั้นธรรมเนียมปกติก็คือ การประทับตราด้วยขี้ผึ้งลงบนขอบนอกของหนังสือม้วนเพื่อที่จะพกพาได้สะดวก ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ตราประทับดังกล่าวก็ช่วยรับประกันเรื่องการรักษาความลับของหนังสือม้วนนั้นด้วย

หากหนังสือม้วนดังกล่าวเป็นเอกสารของทางราชการ มันก็น่าจะมีรอยประทับตราเป็นทางการของรัฐบาลลงบนขี้ผึ้งก่อนที่มันจะแข็งตัว ในจักรวรรดิโรม ตราประทับของโรมก็มีสิทธิอำนาจของโรม การแกะตรานั้นออกโดยไม่ได้รับอนุญาตก็เสี่ยงที่จะโดนโรมลงโทษอย่างรุนแรง หนังสือม้วนนี้มีตราประทับเจ็ดดวงอยู่บนขอบด้านนอก ภายใต้กฎหมายของโรม พิณัยกรรมฉบับหนึ่งต้องมีพยานเจ็ดคนพร้อมกับตราประทับเจ็ดดวงของพวกเขา ไม่มีอะไรบ่งบอกว่านี่เป็นพิณัยกรรม อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ว่า มีตราประทับเจ็ดดวงก็บอกเป็นนัยว่า

เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารทางกฎหมาย บางคนคิดว่าหนังสือม้วนนี้ซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพคือ หนังสือเล่มที่ถูกพูดถึงในดาเนียล 12:4

บางคนก็เสนอว่า เอกสารฉบับนี้จริงๆแล้วคือ โฉนดแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก ด้วยเหตุนี้ ตามที่เนื้อหาจะแสดงให้เห็น โฉนดฉบับทางการที่แสดงความเป็นเจ้าของแผ่นดินโลกดังกล่าวจึงถูกมอบให้แก่พระบุตรของพระเจ้าซึ่งแสดงถึงการที่พระองค์ทรงรับมอบอำนาจควบคุมแล้ว อีกทฤษฎีหนึ่งก็เชื่อว่าหนังสือม้วนนี้มีบันทึกเกี่ยวกับการพิพากษาที่พระเจ้ากำลังจะทรงตกลงบนแผ่นดินโลก โดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปี ทฤษฎีแรกจะสอดคล้องกับภาพรวมส่วนใหญ่ของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์มากกว่า ทฤษฎีหลังก็อาจสอดคล้องกับการเปิดตราหกดวงในบทต่อไป อย่างไรก็ตาม เราเอนเอียงไปทางทฤษฎีที่เชื่อว่าเป็นโฉนดมากกว่า

ว 5:2 ในขณะที่เดียวกัน ยอห์นเขียนว่า และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วยเสียงอันดังว่า "ใครเป็นผู้ที่สมควรจะแกะตราและคลี่หนังสือม้วนนั้นออก" คำที่แปลว่า มีฤทธิ์ (ฮีบรู *อิสรอส*) มีความหมายว่า 'เปี่ยมด้วยพลังกำลัง' นี่สื่อว่าพวกทูตสวรรค์มีพลังมากจริงๆ อย่างไรก็ตามมีการสื่อถึงระดับพลังกำลังที่แตกต่างกันในเขตแดนของพวกทูตสวรรค์ด้วย บางองค์ก็มีสิทธิอำนาจหรือพลังมากกว่าองค์อื่น บางคนก็เสนอว่าทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้อาจเป็นหนึ่งในอัครทูตสิบตรีหลายองค์ โดยอาจเป็นกาเบรียล หรือน่าจะเป็นมีคาเอลมากกว่า องค์หลังนี้เกี่ยวข้องกับบริบทโดยตรงของดาเนียล 12 และ 'การบันทึก' ของโฉนดแห่งแผ่นดินโลกในห้องพิจารณาคดีแห่งสวรรค์ ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้จึงร้องประกาศโดยอาจไม่ต้องการคำตอบว่า "ใครเป็นผู้ที่สมควรจะแกะตราและคลี่หนังสือม้วนนั้นออก" ทูตสวรรค์องค์นี้ทราบดีถึงคำตอบของคำถามดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะเน้นความสำคัญของเรื่องนี้ เขาจึงถามว่าใครมีสิทธิอำนาจตามกฎหมายที่จะแกะตราที่ประทับอยู่บนโฉนดแผ่นดินโลก

ว 5:3 และไม่มีผู้ใดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินที่สามารถคลี่หนังสือม้วนนั้นออก หรือดูหนังสือนั้นได้ พอได้ยินคำถามที่ทูตสวรรค์องค์นี้ร้องประกาศออกมา ยอห์นก็บันทึกว่า ไม่มีผู้ใด ในจักรวาลสามารถคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้ คำที่แปลว่า ไม่มีผู้ใด

(อออุเคะฮิส) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ไม่มีใคร’ ไม่มีใคร ไม่ว่าจะเป็นคนหรือไม่ใช่คน ในสวรรค์ แผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินโลก นั่นคือ แม้แต่ในนรก สามารถ คำที่แปลเช่นนั้น (ดูนาไม) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย นั่นคือ มีสิทธิอำนาจตามกฎหมายที่จะเปิดหนังสือม้วนนั้นหรือคู่มือที่ถูกเขียนอยู่ในนั้นได้ ไม่มีใครในทั้งจักรวาลมีสิทธิอำนาจที่จะเอาเอกสารทางกฎหมายที่สำคัญฉบับนี้ไป ซึ่งเป็นโฉนดแผ่นดินโลก แกะตราประทับออกและอ่านมันได้

ว 5:4 และข้าพเจ้าก็รำไห่มากมาย เพราะไม่มีผู้ใดสมควรจะคลี่หนังสือม้วนนั้นออกและอ่านหนังสือนั้น หรือคู่มือหนังสือนั้นได้ ยอห์นเข้าใจถึงความหมายของสิ่งที่ท่านได้เห็น เห็นได้ชัดว่าท่านรับรู้ได้ถึงความหมายของหนังสือม้วนนี้ มันคือโฉนดแผ่นดินโลก ท่านจึงร้องไห้ที่ไม่มีใครมีสิทธิอำนาจที่เข้ามาจัดการกับความวุ่นวายบนแผ่นดินโลกได้ ยอห์นทราบถึงความบาปและการข่มเหงที่กำลังเกิดขึ้นอยู่บนแผ่นดินโลก ท่านทราบว่าพญามารเป็นพระแห่งโลกนี้ ท่านทราบว่าซาตานกำลังดำเนินงานของมันอยู่ที่นั่น ดังนั้น ท่านจึงเศร้าใจที่ไม่มีใครสามารถอ้างสิทธิ์ความเป็นเจ้าของโฉนดแผ่นดินโลกและขจัดความชั่วร้ายที่มีอยู่ในนั้นออกไปได้ ดังนั้น การที่ใครสักคนคู่ควรที่จะเปิดเอกสารฉบับนี้และอ่านเนื้อหาข้างในนั้นจึงไม่เพียงพอ บอกละสิทธิอำนาจตามกฎหมายเท่านั้น แต่สื่อถึงความเป็นเจ้าของแผ่นดินโลกด้วย การได้สิทธิ์ความเป็นเจ้าของจึงสื่อถึงการซื้อได้ด้วยราคาแพง เดียวผู้หนึ่งจะก้าวออกมาซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขเหล่านั้น

ว 5:5 ท่ามกลางบรรยากาศที่สะเทือนใจดังกล่าวมีผู้หนึ่งในพวกผู้อาวุโสเหล่านั้นบอกแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิงโตแห่งตระกูลยูดาห์ เป็นมูลรากของดาวิด พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ดดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้"

ท่านประกาศว่าพระเยซูคริสต์ทรงมีชัยที่จะรับเอาหนังสือม้วนนั้นไป เปิดออก และแกะตราของมันได้ คำที่แปลว่า มีชัยแล้ว (นิกาโอ) มักถูกแปลเป็น ‘มีชัยชนะ’, ‘พิชิต’ หรือ ‘ได้รับชัยชนะ’ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงพระสัญญาที่ถูกกล่าวซ้ำๆ ในหลายบทก่อนหน้าที่มีแก่ผู้ที่มีชัยชนะ เราจึงเห็นชัดเจนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงมีชัยชนะแทนเราแล้ว ยอห์นจึงไม่มี

เหตุให้โลกเศร้าแล้ว มีพระองค์ผู้หนึ่งที่ทรงมีสิทธิอำนาจและสิทธิพิเศษที่จะรับเอาโฉนดแผ่นดินโลกไปและทำสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นสมควร พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “สิงโตแห่งตระกูลยูดาห์” ซึ่งทำให้เรานึกถึงปฐมกาล 49:9-10 ตรงนั้นเองยาโคบพยากรณ์ว่าตระกูลเชื้อพระวงศ์กษัตริย์ของชาติอิสราเอลที่จะได้ครอบครองเหมือนสิงโตคือตระกูลยูดาห์ สิงโตผู้นั้นคือ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้ว คือ พระเยซูคริสต์

พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “มูรธาของดาวิด” ซึ่งทำให้เรานึกถึงอิสยาห์ 11:1, 10 ที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวล่วงหน้าว่า กิ่ง (กษัตริย์ผู้ทรงเป็นพระเมสสิยาห์) จะงอกออกมาจากรากแห่งเจสซี (คือ ดาวิด) ลักวันหนึ่ง พระองค์นั่นเองเป็นผู้ทรงมีชัยเหนือความตาย โลก ความบาป และพญามาร พระองค์นั่นเองที่โดยพระโลหิตที่ไหลออกของพระองค์ได้ทรงซื้อการไถ่แผ่นดินโลกกลับมาเป็นของพระองค์เอง พระองค์จึงทรงมีอำนาจและสิทธิอำนาจตามกฎหมายที่จะรับเอาหนังสือม้วนนี้ไปและแกะตราทั้งเจ็ดดวงออก พระองค์กำลังจะเข้ามาครอบครองแผ่นดินโลกที่ถูกความบาปแห่งสาปและตกอยู่ใต้อำนาจของซาตานมาตั้งนานแล้ว ยุคเจ็ดปีกำลังจะเริ่มต้นตามที่จะถูกกล่าวถึงในบทต่อไป จากนั้น พระเยซูคริสต์จะตรัสชัดเจนว่าพระองค์กำลังจะเข้ามาคุมแล้ว จากนั้นพระองค์จะทรงมีอำนาจควบคุมโดยสมบูรณ์ จากนั้นพระองค์จะทรงกำกับดูแลเหตุการณ์ทุกอย่าง โดยการมีชัยต่อความตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ๆ ได้ทรงซื้อแผ่นดินโลกกลับมาเป็นของพระองค์แล้ว จากนั้นพระองค์จะทรงรับเอาสิทธิความเป็นเจ้าของแผ่นดินโลกและรับหน้าที่กำกับดูแลมัน

วว 5:6 ขณะนั้นเองยอห์นเขียนว่า และในท่ามกลางพระที่นั่งกับสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสิ้นนั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส ดูเถิด ข้าพเจ้าแลเห็นพระเมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรงถูกลบพระชนม์ ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก

ทันใดนั้นยอห์นเห็นพระเมษโปดกทรงอยู่ท่ามกลางพวกผู้อาวุโสยี่สิบสี่คน จากผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ทั้งหมด ยอห์น (ยกเว้นเปโตรเพียงผู้เดียวเท่านั้น) เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่เน้นเรื่องที่พระเยซูทรงเป็นพระเมษโปดกของพระเจ้า ดู ยอห์น 1:29 นอกจากนี้ ยอห์นบันทึกว่าพระเมษ

โปดกของพระเจ้าประหนึ่งทรงถูกลบลงพระชนม์ คำที่แปลเป็นวลีนี้คือ *สฟาโด โช* ถูกผันให้อยู่ในรูปกาลสมบุรณ์และประธานถูกกระทำ ดังนั้นความหมายก็คือว่า ยอห์นได้เห็นพระเมษโปดกของพระเจ้า ‘ที่ทรงถูกลบลงพระชนม์แล้ว’ เราจึงเห็นชัดเจนถึงการสิ้นพระชนม์แทนมนุษย์ของพระองค์ นอกจากนี้ข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่และประทับยืนอยู่ในสวรรค์ก็คือชัดเจนถึงการฟื้นคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์

ปกติแล้วลูกแกะไม่มีเขา อย่างไรก็ตามทั่วพระคัมภีร์เขาก็เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงสิทธิอำนาจและพลัง ข้อเท็จจริงที่ว่ายอห์นเห็นเจ็ดเขาก็ดูเหมือนจะสื่อถึงฤทธานุภาพใหญ่ยิ่งและความสมบูรณ์แบบขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นขึ้นแล้วของเรา วลีที่พูดถึง “ตาเจ็ดดวง” อาจเป็นอุปมาที่ชี้ถึงความรู้อันสมบูรณ์แบบและความทรงสัพพัญญูของพระองค์ ไม่ว่าจะในกรณีใด ทั้งหมดนี้เทียบเท่ากับ “พระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า” ตามที่หมายเหตุไว้ก่อนหน้านั้น (ดูหมายเหตุของวิวรณ์ 1:4, 3:1, 4:5) พระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าน่าจะเป็นอุปมาเพื่อหมายถึงความสมบูรณ์แบบของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการรับใช้อันสมบูรณ์แบบของพระองค์ที่มีต่อผู้คนของพระเจ้า (เลขเจ็ดในพระคัมภีร์โดยสากลแล้วเป็นเลขแห่งความสมบูรณ์แบบ)

ว 5:7 ดังนั้น พระเมษโปดกผู้ทรงถูกลบลงพระชนม์แล้ว...ได้เข้ามารับม้วนหนังสือจากพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงอ้างสิทธิ์ทุกประการในความเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก ยุคเจ็ดปีจึงจะเริ่มขึ้นเมื่อพระองค์ทรงเริ่มกระบวนการรับอำนาจควบคุมแผ่นดินโลกอย่างเด็ดขาด

ว 5:8 เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือม้วนนั้นแล้ว สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่กับผู้อาวุโส ยี่สิบสี่คนนั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระเมษโปดก ทุกคนถือพิณเขาคู่และถือขันทองคำบรรจุเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชนทั้งปวง

พอพระองค์ทรงได้รับโฉนดแผ่นดินโลก “สัตว์ทั้งสี่กับผู้อาวุโส ยี่สิบสี่คนนั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระเมษโปดก” สิ่งที่มีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ทั้งสี่คนซึ่งอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และผู้อาวุโส ยี่สิบสี่คนแห่งยุคคริสตจักร ก็เข้าใจความหมายของสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น พวกเขาจึงก้มกราบนมัสการจำเพาะพระพักตร์พระเมษโปดก พระองค์กำลังจะทรงใช้มาตรการที่จำเป็น

เพื่อรับอำนาจควบคุมแผ่นดินโลก น่าสนใจตรงที่ว่าผู้อาวุโสที่ยี่สิบสี่คนนี้ต่างคนต่างมีพิณของตน ซึ่งสื่อถึงการใช้มันเพื่อประกอบการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นี่จึงไม่เพียงสื่อถึงการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในสวรรค์เท่านั้น แต่สื่อถึงการใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงสรรเสริญด้วย เห็นได้ชัดว่าจะมีคนตรีอันสุดแสนจะไพเราะในสวรรค์ โดยมีเป้าหมายเพื่อสรรเสริญพระเจ้าและพระเมษโปดก

นอกจากนี้ ผู้อาวุโสที่ยี่สิบสี่คนนี้ยังมี “ขันทองคำบรรจุเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชนทั้งปวง” ด้วย คำที่แปลว่า *ขัน (ฟีอาเล)* มีความหมายว่า ‘ขามก้นตื้น’ หรือ ‘ถาดรองถ้วยก้นลึก’ พวกมันเต็มไปด้วยเครื่องหอม คำที่แปลเช่นนั้นคือ *ธูมีอามา* นี่จึงอาจหมายถึงภาชนะทองคำที่มีไว้สำหรับเผาเครื่องหอม อย่างไรก็ตาม ความหมายที่ชัดเจนของสิ่งเหล่านี้ก็คือ “คำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชนทั้งปวง” ในเพลงสดุดี 141:2 ดาวิดเขียนเกี่ยวกับคำอธิษฐานของท่านว่า “เป็นดังเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์”

นี่สื่อชัดเจนถึงกลิ่นหอมสุคนธรสของคำอธิษฐานของประชากรของพระเจ้าที่ส่งถึงพระองค์ นี่สื่ออีกด้วยว่าคำสรรเสริญที่มีอยู่ในคำอธิษฐานก็ถูกเก็บไว้ในสวรรค์ คุณคงเก็บไว้ในภาชนะทองคำเพื่อที่จะเอาออกมาในเวลาอันเหมาะสมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าคุณเครื่องหอมที่มีกลิ่นหอม เราจึงสมควรที่จะระมัดระวังมากขึ้นในการเอ่ยคำสรรเสริญต่อพระเจ้าในคำอธิษฐานที่เรามีต่อพระองค์ มันเป็นกลิ่นหอมสำหรับพระองค์

วิว 5:9 เมื่อเราได้เห็นว่าพระเมษโปดกทรงรับเอาโฉนดแผ่นดินโลกไปแล้ว ซึ่งสื่อว่าพระองค์กำลังจะเข้ามารับอำนาจควบคุมมันแล้ว ผู้อาวุโสที่ยี่สิบสี่คนจึง (อาจพร้อมกับการบรรเลงเพลงประกอบด้วยพิณของพวกเขาด้วย) ร้องเพลงใหม่เพื่อสรรเสริญพระองค์ เพลงนั้นจะมีเนื้อหว่า "พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือ และแกะตราม้วนหนังสือนั้นออก เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้นพระองค์ได้ทรงไถ่เราทั้งหลายซึ่งมาจากทุกตระกูล ทุกภาษาทุกชาติและทุกประเทศ ให้ไปถึงพระเจ้า

พวกเขาจึงสรรเสริญพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่าทรงสมควรหรือมีสิทธิพิเศษที่จะเข้ามารับโฉนดแผ่นดินโลกและคู่มือที่มียู่ในโฉนดนั้น รายละเอียดเหล่านั้นอาจเป็นสิ่งที่ถูกเปิดเผยในบทต่อไปก็ได้ การที่พระองค์ทรงมีสิทธิพิเศษดังกล่าวส่วนหนึ่งแล้วก็เป็นเพราะพระองค์ได้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว พระองค์จึงได้ไถ่มวลมนุษยชาติโดยพระโลหิตของพระองค์ให้ไปถึงพระเจ้า เราจึงเห็นความคิดที่สำคัญหลายประการ (1) สิ่งที่ต้องชำระเพื่อแลกกับการไถ่เรา (นั่นคือ ค่าไถ่) คือ พระโลหิตที่ไหลออกของพระเยซูคริสต์ ดู 1 เปโตร 1:18-19 (2) เราทราบชัดเจนแล้วว่าผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนเป็นใคร พวกเขาเป็นตัวแทนของคนเหล่านั้นที่ได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซูไปคจากทุกประชาชาติบนแผ่นดินโลก เห็นได้ชัดว่านั่นคือ คริสตจักร ผู้อาวุโสเหล่านี้จึงเป็นตัวแทนของคริสตจักร

วิว 5:10 พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเราทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก" นอกจากนี้ พวกเขาในฐานะเป็นตัวแทนของคริสตจักร จึงถูกพระเจ้าโปรดให้เป็น “กษัตริย์และปุโรหิต” เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัยว่าพวกเขาพูดถึงอะไรอยู่ ผู้อาวุโสเหล่านี้จึงถูกบรรยายในการที่พวกเขาจะ “ครอบครองแผ่นดินโลก”

หลายความเห็นจึงตามมา (1) ตำแหน่งของการเป็นกษัตริย์และปุโรหิตจึงสื่อถึงบรรดาศักดิ์ สิทธิอำนาจ และสิทธิพิเศษในอาณาจักรที่จะมาถึงของพระคริสต์ นั่นคือ ยุคพันปี นี้ย่อมรวมถึงอาณาจักรนิรันดร์ตามที่มิบอกล่าวไว้ในวิวรณ์ 22:5 ด้วย คุณความเห็นที่คล้ายกันในวิวรณ์ 1:6 (2) เราเห็นถึงบำเหน็จต่างๆสำหรับการรับใช้อย่างสัตย์ซื่อในอาณาจักรที่จะมาถึง (ทั้งสองอาณาจักร) ของพระคริสต์

(3) เราจึงอาจสันนิษฐานได้อย่างปลอดภัยว่าอภิสิทธิ์ดังกล่าวไม่ได้มีไว้สำหรับผู้อาวุโสเหล่านั้นในสวรรค์เท่านั้น เพราะพวกเขาเป็นเพียงตัวแทนของคริสตจักร แต่คำสอนมากมายเหลือเกินในพระคัมภีร์ใหม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ก็สอนว่า ทุกคนที่ปรนนิบัติพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์อย่างสัตย์ซื่อในชีวิตนี้จะได้รับสิทธิพิเศษดังกล่าวในตอนนั้น ระดับของบำเหน็จจะขึ้นอยู่กับระดับของการรับใช้และความสัตย์ซื่อในตอนนั้น (4) เห็นได้ชัดว่า จะมีสิทธิพิเศษของการไม่เพียงครอบครองในอาณาจักรของพระองค์ตามชอบพระทัยพระองค์เท่านั้น แต่บางคนจะมีหน้า

ที่บางอย่างเหมือนปุโรหิตในวันนั้นด้วย ตรงนี้สื่อมากกว่าแค่เรื่องตำแหน่งปุโรหิตของผู้เชื่อ เห็นได้ชัดว่าจะมีการรับใช้แบบปุโรหิตซึ่งจะทรงประทานให้ในตอนนั้นแก่คนเหล่านั้นที่ได้ปรนนิบัติพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ ในตอนนี้ ถึงแม้ไม่มีนิยามไว้ แต่มันก็ค่อนข้างชัดเจนว่ามันเป็นบำเหน็จอันใหญ่ยิ่ง

วิว 5:11-12 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆเป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่งรอบสิ่งที่มีชีวิตอยู่และผู้เอาอุโลทั้งหลายนั้น 12 ร้องเสียงดังว่า "พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้สมควรได้รับฤทธิเดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ สง่าราศี และคำสดุดี"

นอกจากบทเพลงสรรเสริญที่ขอร้องได้ยินจากผู้เอาอุโลสี่สิบสี่คนหน้าพระที่นั่งแล้ว ท่านยังได้ยินคณะนักร้องประสานเสียงที่เป็นทูตสวรรค์หมู่ใหญ่ร่วมวงในการร้องเพลงสรรเสริญพระเมษโปดกด้วย ท่านบรรยายว่าได้ยิน "เสียงทูตสวรรค์เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆเป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่งรอบสัตว์และผู้เอาอุโลทั้งหลายนั้น" มันจะเป็นคณะนักร้องประสานเสียงในสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ขนาดไหน เพราะว่ามีทูตสวรรค์ "เป็นโกฏิๆเป็นแสนๆ" เราเห็นสองกลุ่มอย่างชัดเจน (1) กลุ่มที่เป็นทูตสวรรค์ ซึ่งรวมถึงสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ด้วย (คือ สัตว์เหล่านั้น) และ (2) เหล่าผู้เอาอุโลซึ่งเป็นตัวแทนของคริสตจักรที่รวมตัวกันในสวรรค์ เราไม่ทราบชัดเจนว่าขอร้องตั้งใจใช้ตัวเลขเพื่อหมายถึงจำนวนตามนั้นจริงๆหรือใช้ในเชิงอุปมามากกว่า "เป็นโกฏิๆ" คือ หนึ่งร้อยล้าน และ "เป็นแสนๆ" คือ หลายล้าน นั่นอาจเป็นไปได้จริงๆ ในทางกลับกัน ท่านอาจตั้งใจที่จะหมายถึงทูตสวรรค์จำนวนมหาศาลนับไม่ถ้วนก็ได้ คำที่แปลว่า เป็นโกฏิ (มูรีอาส) มีความหมายว่า 'มากมายเหลือคณานับ' และเป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *a myriad*

คำที่แปลว่า เป็นแสน (คีลีอาส) มีความหมายตรงตัวว่า 'หลายพัน' วลีนี้จึงมีความหมายตรงตัวว่า 'มากมายเหลือคณานับและเป็นหมื่นเป็นแสน' ความหมายก็คือ หมู่คณะที่มีจำนวนนับไม่ถ้วน เนื่องจากมีทูตสวรรค์อยู่สองกลุ่มและใช้คำบรรยายที่เป็นตัวเลขสองชุด นี่จึงสื่อว่ามีทูตสวรรค์เป็นโกฏิๆอยู่ในตอนนั้นและมีคนจำนวนมากนับไม่ถ้วนของคริสตจักรด้วย เมื่อมอง

จากสวรรค์แล้วยุคเจ็ดปีจะเริ่มต้นในบทต่อไปและเพราะคนจำนวนนับไม่ถ้วนของคริสตจักรอยู่ในสวรรค์แล้วก่อนยุคเจ็ดปีจะเริ่มต้น นี่จึงสื่อชัดเจนอีกครั้งถึงการรับขึ้นก่อนยุคเจ็ดปี

ขณะนักร้องประสานเสียงในสวรรค์จึงร้องเพลงด้วยเสียงอันดังว่า “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่เหมาะสมจะได้รับฤทธิ์เดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ สง่าราศี และคำสดุดี” มีบางคนโต้แย้งว่าไม่มีการเอ่ยถึงการร้องเพลงในที่นี้เลย อย่างไรก็ตาม การพูดถึงพิณในข้อ 8 รวมถึงเพลงนั้นในข้อ 9 ก็สื่อชัดเจนถึงดนตรีและการร้องเพลงด้วย เพราะเดียวจะมีการแกะตราทั้งเจ็ดดวงแล้ว และพระเมษโปดกจะทรงถูกนำเสนอว่าทรงมีเขาเจ็ดเขา และพระเนตรเจ็ดดวง (พระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า) ขณะนักร้องประสานเสียงในสวรรค์จึงเริ่มร้องเพลงสรรเสริญเจ็ดประการ

เพราะการไถ่ของพระองค์ที่กางเขน พระองค์จึงสมควรได้รับ (1) ฤทธิ์เดช คำที่แปลเช่นนั้น (คูนามิส) สื่อถึงฤทธิ์เดชอันใหญ่ยิ่งซึ่งพระองค์ทรงได้รับเพื่อที่จะยึดอำนาจครอบครองมาจากซาตาน พระองค์ทรงสมควรได้รับ (2) ทรัพย์สมบัติ นั่นคือความมั่งคั่งทั้งสิ้นแห่งสิ่งทรงสร้างของพระองค์ซึ่งพระองค์กำลังจะได้รับอำนาจครอบครองแล้ว พระองค์ทรงสมควรได้รับ (3) ปัญญา ซึ่งพระองค์จำเป็นต้องใช้ในการปกครองและครอบครองในอาณาจักรที่จะมาถึงของพระองค์ พระองค์ยังสมควรได้รับ (4) อานุภาพ ที่จำเป็นต้องใช้ในการเอาชนะซาตานในการสู้รบที่อารมาเกดโดน จากนั้นพระองค์ทรงสมควรได้รับ (5) เกียรติ และ (6) สง่าราศี ที่พระองค์จะทรงได้รับเมื่อพระองค์ทรงประทับนั่งเป็นกษัตริย์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์บนพระที่นั่งของพระองค์ สดุดี พระองค์ทรงสมควรได้รับ (7) คำสดุดี หรือคำสรรเสริญสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงเป็น ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ได้ทรงกระทำและทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์จะทรงกระทำ

วิว 5:13 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ได้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และบรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า "ขอให้คำสดุดีและเกียรติ และสง่าราศีและฤทธิ์เดช จงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิรันดร์" ในวันนั้น “สิ่งมีชีวิตทั้งหมด” ในจักรวาลของพระเจ้าจะสรรเสริญพระองค์ นี้ไม่ได้สื่อถึงแค่บรรดาทูตสวรรค์และคริสตจักรที่ได้รับสง่าราศีแล้วเท่านั้น แต่สื่อถึงสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่เหลือ

ทั้งหมดในอาณาจักรของพระองค์ในวันนั้นด้วย พวกเขาจะร่วมวงในการสรรเสริญพระเจ้าพระบิดาและพระเมษโปดกโดยกล่าวว่า “ขอให้คำสวดและเกียรติ และสง่าราศีและฤทธิ์เดช จงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์” เราเห็นชัดเจนถึงภาพแสดงล่วงหน้าของการที่สิ่งทั้งปวงร้องสรรเสริญพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ในอาณาจักรยุคพันปีที่จะมาและอาณาจักรนิรันดร์ที่จะตามมาหลังจากนั้นด้วย ในวันนั้น ทุกคนจะสรรเสริญสง่าราศีและฤทธิ์เดชของพระองค์

วิว 5:14 และสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสิ้นนั้นก็ร้องว่า "เอเมน" และผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่ก็ทรุดตัวลงนมัสการพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ เมื่อยอห์น ได้มีโอกาสเห็นเล็กน้อยถึงเหตุการณ์สำคัญเหล่านี้ในสวรรค์ โดยอย่างแรกคือการรับโฉนดแผ่นดินโลกโดยพระเมษโปดก จากนั้นก็การสรรเสริญโดยสิ่งทั้งปวงซึ่งจะตามมาหลังจากนั้น บรรดาผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนจึง “ทรุดตัวลงนมัสการพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์” ขณะเดียวกัน สัตว์ (สิ่งที่มีชีวิต) ซึ่งเป็นทูตสวรรค์ทั้งสิ้นนั้นก็กล่าวว่า *เอเมน!*

พระเจ้าจึงทรงสำแดงผ่านทางยอห์นให้เราได้เห็นพระที่นั่งอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีของพระองค์ในวันนั้นก่อนเริ่มต้นยุคเจ็ดปีบนแผ่นดินโลก พระเยซูคริสต์ทรงได้รับมอบโฉนดแผ่นดินโลก คริสตจักรที่รวมตัวกันในสวรรค์พร้อมกับคณะนักร้องประสานเสียงที่เป็นทูตสวรรค์ต่างท่อมสุดใจในการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า พวกเขารู้ว่าเดี๋ยวจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระเยซูทรงเริ่มกระบวนการยึดอำนาจควบคุมแผ่นดินโลก พวกเขาารู้ด้วยว่าเมื่อทุกสิ่งเสร็จสมบูรณ์ ทั้งจักรวาลก็จะสรรเสริญพระเจ้าและพระเมษโปดก มันเป็นเวลาแห่งการชื่นชมยินดีครั้งใหญ่ในสวรรค์เมื่อพระเยซูทรงเริ่มนำแผ่นดินโลกกลับมาเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์

ภาพรวมของวิวรณ์ 6: ในบทนี้คือ การแกะตราหกดวงจากเจ็ดดวงของหนังสือม้วนที่พระเมษโปดกทรงรับมา ตราสี่ดวงแรกคือ ม้าสี่ตัวและคนขี่สี่คน ตราดวงที่ห้าเปิดเผยรายละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับสวรรค์อย่างน้อยก็ในตอนนั้น ตราดวงที่หกเปิดเผยให้เห็นการพิพากษา ซึ่งเป็นการเปิดเผยจากพระเจ้าโดยตรง นี่สื่อชัดเจนถึงการพิพากษาบนแผ่นดินโลก ดูเหมือนไม่มีข้อสงสัยเลยว่านั่นเป็นการเริ่มต้นของยุคเจ็ดปี

ว 6:1 เมื่อพระเมษโปดกทรงแกะตราดวงหนึ่งนั้นออกแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็น และได้ยินสิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวหนึ่งในสิ่งที่มีชีวิตอยู่สี่ตัวนั้นร้องคุณเสียงฟ้าร้องว่า "มาคูเถิด" ขณะที่ยอห์นสังเกตดูสิ่งอัศจรรย์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสวรรค์อยู่นั้น ท่านก็ได้เห็นพระเมษโปดกทรงแกะตราดวงแรกบนหนังสือม้วนนั้น ดูความเห็นเกี่ยวกับหนังสือม้วนนี้ได้ในวิวรณ์ 5 ขณะเดียวกัน ยอห์นก็ได้ยินสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัว (สิ่งที่มีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์หน้าพระที่นั่ง) สั่งท่านว่า "มาคูเถิด" ยอห์นออกความเห็นว่าคุณเสียงของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์คนนี้ "คุณเสียงฟ้าร้อง" นี้สื่อถึงลักษณะเฉพาะที่มีสิทธิอำนาจของทูตสวรรค์องค์นี้พร้อมกับฤทธิ์เดชอันน่าสะพรึงกลัว น้ำเสียงดังสนั่น และการบอกล่วงหน้าถึงการพิพากษา

ว 6:2 ข้าพเจ้าก็แลเห็น และคูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้านั้นถือธนู และได้รับมงกุฏ และผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ เมื่อยอห์นเข้าไปดู ท่านก็เห็น (หรือตรงตัวคือ 'รับรู้') "ม้าขาวตัวหนึ่ง" ไม่มีการบ่งบอกชัดเจนว่ายอห์นเห็นม้าตัวนี้และตัวต่อๆไปที่ไหน อย่างไร หรือในรูปแบบใดกันแน่ เราทราบแต่เพียงว่าท่านได้เห็นม้าเหล่านั้น

หากเราสันนิษฐานจากบริบทรวมๆว่า บทที่ 6 เป็นจุดเริ่มต้นของยุคเจ็ดปี (ซึ่งเป็นทศวรรษก่อนยุคพันปีซึ่งเป็นที่ยอมรับ) นั่นก็หมายความว่า ม้าทั้งสี่ตัวและผู้ขี่ม้าซึ่งถูกบรรยายในที่นี้เป็นเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตอนเริ่มต้นยุคเจ็ดปี เนื้อหาโดยรวมตั้งแต่ตรงนี้ไปจนจบบทที่ 19 จึงนำเสนอพัฒนาการตามลำดับเหตุการณ์ของยุคเจ็ดปี ยกเว้นบทที่มีเนื้อหาแทรกหลายบท

นอกจากนี้ยอห์นได้เห็นคนขี่ "ม้าขาว" ตัวนี้ด้วย ท่านบรรยายถึงเขาว่าถือ "ธนู และได้รับมงกุฏ และผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ" ให้เราปะติดปะต่อเบาะแสต่างๆเพื่อที่จะทราบถึงตัวตนของบุคคลผู้นี้ในช่วงต้นของยุคเจ็ดปีกัน *คันธนู* เป็นอาวุธทางทหารที่ใช้ในการรุกในสมัยนั้น ข้อเท็จจริงที่ว่าเขาได้รับมงกุฏก็แสดงให้เห็นว่า เขาได้ขึ้นมาสู่ตำแหน่งที่มีอำนาจทางการเมือง ไม่มีการบ่งบอกว่าผู้ใดให้มงกุฏนี้แก่เขา อย่างไรก็ตาม ตามที่ภาพนี้จะเปิดเผยให้เห็นเพิ่มเติม อาจเป็นไปได้ว่า พญามารเป็นผู้อุปถัมภ์ของเขา ไม่ว่าจะในกรณีใด ผู้ปกครองที่ถืออาวุธและคุณอย่างเห็นได้ชัดผู้นี้ก็เริ่มที่จะพิชิตประชาชาติอื่นๆ โดยมีเป้าหมายที่จะพิชิตทุกประชาชาติ เมื่อเราปะติดปะต่อชิ้นส่วนต่างๆเข้าด้วยกัน เราก็สันนิษฐานได้อย่างมีน้ำหนักว่า ผู้ขี่

มีชาวผู้หนึ่งคือ ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ขณะที่เขาเริ่มก้าวขึ้นสู่อำนาจครองโลก มีสาวกในสมัยโรมเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงจักรพรรดิผู้พิชิตหรืออย่างน้อยก็นายพล

หนังสือดาเนียลสื่อชัดเจนว่าผู้ครอบครองซึ่งได้รับอำนาจจากชาตานั้นจะปรากฏตัวขึ้นจากโลกตะวันตก ถึงแม้ว่าเขามีแผนที่จะสร้างสันติภาพให้แก่ชนชาติอิสราเอล แต่ในช่วงแรกของยุคเจ็ดปี ดูเหมือนว่าเขาสร้างฐานของเขาให้แข็งแกร่งโดยการใช้ความรุนแรง โดยสร้างจักรวรรดิของตนโดยการเหยียบย่ำประชาชาติอื่นๆ มัทธิว 24 นำเสนอเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับวิวรณ์ 6 ในมัทธิว 24:6-8 (ซึ่งเห็นได้ชัดว่าอ้างอิงถึงเหตุการณ์ช่วงแรกๆของยุคเจ็ดปี) พระเยซูตรัสล่วงหน้าถึง “สงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม” พร้อมกับประชาชาติที่ถูกขึ้นต่อผู้ประชาชาติ เห็นได้ชัดว่าในช่วงเริ่มต้นของยุคเจ็ดปี จะมีการสงครามระดับโลกซึ่งเห็นได้ชัดว่ามีคนแห่งการบาปผู้หนึ่งเป็นผู้นำเมื่อเขาเริ่มการผงาดขึ้นสู่การครองโลก

วว 6:3-4 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สองนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่สองร้องว่า "มาดูเถิด" 4 และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดงสด ผู้ที่ขี่ม้านี้ได้รับอนุญาตให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกัน และผู้นี้ได้รับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง

ขณะที่ยอห์นยังอยู่ในสวรรค์อยู่และได้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นอยู่ที่นั่น ท่านก็ได้เห็นการแกะ “ตราดวงที่สอง” ท่านได้รับคำสั่งว่า “มาดูเถิด” อีกครั้ง คราวนี้ท่านได้เห็น “ม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดงสด” ผู้ขี่ม้าสีแดงสดได้รับอนุญาต “ให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกัน และผู้นี้ได้รับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง” ถึงแม้ว่าเราสามารถบ่งบอกได้บ้างว่าผู้ขี่ม้าคนแรกเป็นใคร แต่ผู้ขี่ม้าคนที่สองนี้มีลักษณะเป็นอุปมามากกว่า เขาอาจเป็นทูตสวรรค์คนหนึ่งซึ่งเป็นฝ่ายดีหรือฝ่ายชั่วก็ได้ ไม่ว่าจะในกรณีใด ภารกิจของเขาก็คือ การนำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก

ขณะที่ความรุนแรงที่ชัดเจนของผู้ขี่ม้าคนแรกถูกกระทำการผ่านทางสงคราม แต่ตรงนี้ความรุนแรงดูเหมือนจะเป็นการล่มสลายของความเป็นระเบียบทางสังคมอย่างสิ้นเชิง นี่สื่อถึงการแพร่กระจายของสภาวะไร้ชื่อแปดโดยที่เพื่อนบ้านฆาตกรรมเพื่อนบ้าน บางทีเพราะความจำเป็นต่างๆของชีวิตเพราะการสงครามโดยรวมได้ทำลายโครงสร้างพื้นฐานของชีวิตไปแล้ว เรา

อาจอนุมานได้ด้วยว่าในช่วงที่มีการสงครามทั่วโลกในตอนต้นของยุคเจ็ดปีนั้น ระเบิดนิวเคลียร์ จะถูกยิงใส่ฝ่ายตรงข้าม นั่นจะทำลายโครงสร้างพื้นฐานของชีวิตปัจจุบันอันนำมาซึ่งไฟฟ้า เชื้อเพลิง อาหาร ระบบคมนาคม และการสื่อสาร ในอารยธรรมที่ชินแล้วกับสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นและการเห็นการถูกทำลาย สภาวะอนาธิปไตยเต็มรูปแบบพร้อมกับความรุนแรงที่ตามมาด้วยจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้แน่ๆ

ดูเหมือนว่าเมื่อผู้ที่มีอำนาจทั้งสองกระทำภารกิจของตนลุล่วงแล้ว โครงสร้างทุกอย่างของความเป็นระเบียบทางสังคมก็จะถูกทำลายไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อคริสตจักรซึ่งเป็นเกลือแห่งแผ่นดินโลกและอิทธิพลในการเหนี่ยวรั้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกพาออกไปในการรับขึ้น อำนาจของความชั่วร้ายและความรุนแรงของมันก็จะไม่ถูกยับยั้งไว้แล้ว ดังนั้น จะไม่ได้มีเพียงแค่การนองเลือดครั้งใหญ่จากการสงครามเท่านั้น แต่จากการล่มสลายอย่างสิ้นเชิงของอารยธรรมในพื้นที่หลายส่วนของโลกด้วย

วิว 6:5-6 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สามนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่สามร้องว่า "มาดูเถิด" แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีมัดคำตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่มันนั่งถือตราหุ 6 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงออกมาจากท่ามกลางสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสิ้นนั้นว่า "ข้าวสาธิตราคาทะนานละหนึ่งเดนาเรียน ข้าวบาร์เลย์สามทะนานต่อหนึ่งเดนาเรียน และเจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น"

ยอห์นถูกเรียกอีกครั้งให้ไปดูการแกะตราดวงที่สาม คราวนี้ท่านได้ "เห็นและดูเถิด มีมัดคำตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่มันนั่งถือตราหุ" โดยสากลแล้วสีดำเป็นสีแห่งความตาย ผู้ขี่ม้าคนนี้ถือตราหุ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้กันเป็นปกติในสมัยโบราณสำหรับการทำธุรกรรมเชิงพาณิชย์ ตามที่ข้อต่อไปจะบรรยายให้เห็น ตรงนี้สื่อถึงความฝืดเคืองทางเศรษฐกิจอย่างหนัก ยอห์นได้ยินเสียง "เสียงออกมาจากท่ามกลางสัตว์ทั้งสิ้นนั้นว่า "ข้าวสาธิตราคาทะนานละหนึ่งเดนาเรียน ข้าวบาร์เลย์สามทะนานต่อหนึ่งเดนาเรียน"

ข้าวสาธิตหนึ่งทะนานเป็นปริมาณที่เวลาถูกบดจนเป็นแป้งสาลีแล้วจะได้ขนมปังหนึ่งแถว เดนาเรียนเป็นเหรียญเงินของโรม ตามที่มัทธิว 20:2-13 ได้กล่าวไว้ ในเศรษฐกิจของศตวรรษแรก

ซึ่งมีค่าเท่ากับค่าแรงหนึ่งวัน ข้าวบาร์เลย์เป็นเมล็ดข้าวที่หยาบกว่าซึ่งปกติแล้วใช้เลี้ยงสัตว์ ดังนั้น จะซื้อขนมปังในปริมาณนั้น ได้สามก้อนต้องใช้ค่าแรงหนึ่งวัน

ความหมายของภาพนี้จึงชัดเจน ไม่ว่าค่าแรงหนึ่งวันจะเป็นเงินเท่าไรก็ตาม การสามารถซื้อได้เพียงขนมปังขาวได้เพียงแถวเดียวหรือขนมปังหยาบได้เพียงสามแถวก็สื่อให้เห็นถึงสภาพทางเศรษฐกิจที่รุนแรงจริงๆ อัตราเงินเฟ้อจะสูงลิ่วหรือจะมีการกั้นการอาหารซึ่งทำให้ขาดแคลนอาหารหรืออาจทั้งสองสิ่ง สรุปก็คือ ภาพที่ถูกบรรยายตรงนี้คือ การล่มสลายของเศรษฐกิจ เราจำได้ถึงคำพยากรณ์ของพระเยซูในมัทธิว 24:7 เกี่ยวกับความอดอยากและโรคระบาดซึ่งเกิดขึ้นในวันนั้นพร้อมๆกัน ทั้งสองอย่างเป็นผลอันเกิดจากการสงครามแบบไร้ขีดจำกัด เมื่อสงครามทำลายประเทศใด เศรษฐกิจของประเทศนั้นก็มักล่มสลาย ความอดอยากก็ตามมาเมื่อพืชผลถูกทำลายไปแล้ว และโรคภัยก็มักตามมาในภายหลัง หากยังเป็นสงครามนิวเคลียร์ด้วยแล้ว หายนะทางเศรษฐกิจก็จะยิ่งเลวร้ายมากกว่าเดิม ดังนั้น คุณเหมือนว่าเมื่อยุคเจ็ดปีเริ่มเข้ามา จะมี (ก) สงครามเกิดขึ้นทั่วโลก, (ข) การล่มสลายอย่างสิ้นเชิงของอารยธรรมและความเป็นระเบียบทางสังคม และ (ค) การล่มสลายทางเศรษฐกิจ นี่น่าจะทำให้ผู้ฟังเกิดความกังวลบ้างแล้ว

ความเห็นสุดท้าย “และเจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น” ก่อนข้างเป็นปริศนา คำที่แปลว่า น้ำมัน (อะไลออน) หมายถึง น้ำมันมะกอก ทั้งน้ำมันมะกอกและน้ำองุ่นเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงเศรษฐกิจของชนชาติอิสราเอลทั้งในตอนนั้นและในปัจจุบัน อาจเป็นไปได้ว่า ในช่วงครั้งแรกของยุคเจ็ดปี พระเจ้าทรงสั่งให้ละเว้นเศรษฐกิจของชนชาติอิสราเอลจากการพิพากษาที่เกิดขึ้นในที่อื่นๆ เพราะความทุกข์ยากในที่อื่นเกิดจากสงคราม นี่จึงสื่อว่ามีสันติสุขสำหรับชนชาติอิสราเอลในช่วงต้นของยุคเจ็ดปี นั่นสอดคล้องกับเนื้อหาส่วนอื่นๆของพระคัมภีร์ที่พูดถึงอวสานกาล ซึ่งดูเหมือนจะสื่อว่าในช่วงครั้งแรกของยุคเจ็ดปี ชนชาติอิสราเอลจะมีสันติสุขและไม่ต้องเจอกับการพิพากษาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนที่เหลือของโลก อย่างไรก็ตาม นั่นจะเปลี่ยนเมื่อถึงตอนกลางของยุคเจ็ดปี

วิว 6:7-8 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่สื่อว่า "มาดูเถิด" 8 แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าสี่กั๊กเดี่ยวตัวหนึ่ง ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้นมีชื่อว่าความตาย และนรกก็ติดตามเขามาด้วย และได้ให้ทั้งสองนี้มีอำนาจล้างผลาญ

แผ่นดินโลกได้หนึ่งในสี่ส่วน ด้วยดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน

เมื่อตราประทับดวงที่สี่ถูกแกะออก ยอห์นก็ถูกส่งอีกครั้งให้ดูเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นอันเกี่ยวข้องกับตราดวงนั้น คราวนี้ท่านเห็น “ม้าสีกะเลียวตัวหนึ่ง ผู้ที่นั่งบนหลังมันนั้นมีความตาย และนรกก็ติดตามเขามาด้วย” คำที่แปลว่า สีกะเลียว (*คโรรอส*) หมายถึง สีเขียวหรืออาจเป็นสีเขียวเหลืองซีด ดังนั้นสีที่ถูกพูดถึงนี้จึงเป็นสีแห่งความตาย ซึ่งมีลักษณะผิดธรรมชาติและเกี่ยวข้องกับการเปื้อนเน่า นอกจากนี้ชื่อของผู้ที่นั่งบนหลังม้าคือ ความตาย (*ชานาทอส*) และนรก คำหลังนี้แปลมาจากคำว่า *ฮาเคส* ซึ่งหมายถึง ดินแดนของคนตาย โดยเชื่อกันว่าอยู่ใจกลางของแผ่นดินโลก มันยังมีความหมายโดยทั่วไปว่าหลุมศพด้วย กล่าวให้เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นก็คือ พระคัมภีร์ใหม่สอนว่า ฮาเคส เป็นสถานที่เบื้องต้นของคนตายที่จากโลกนี้ไป มันอาจถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับคุกกักขังในตอนแรกก่อนถึงการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวและบึงไฟที่ลุกโชนอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ลูคา 16:23 กล่าวชัดเจนว่ามันเป็นสถานที่ที่มีไฟและการทรมาน กล่าวสั้นๆก็คือ ม้าสีกะเลียวตัวนี้และผู้ขี่มันสื่อถึงความตายและนรก

ยอห์นได้รับการเปิดเผยว่า “และได้ให้ทั้งสองนี้มีอำนาจล้างผลาญแผ่นดินโลกได้หนึ่งในสี่ส่วน ด้วยดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน” เราไม่ทราบชัดเจนว่า “หนึ่งในสี่ส่วนของแผ่นดินโลก” หมายถึงอะไร มันอาจหมายถึงหนึ่งในสี่ของภูมิศาสตร์ของแผ่นดินโลก อย่างไรก็ตาม ลักษณะที่กินพื้นที่ไปทั่วโลกของยุคเจ็ดปีดูเหมือนจะสื่อถึงหนึ่งในสี่ของประชากรโลกมากกว่า เมื่อสงครามโลกซึ่งถูกจุดชนวนโดยปฏิบัติการของพระคริสต์ทวีความรุนแรงและก่อให้เกิดการล่มสลายของอารยธรรมในกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ของโลก นั่นคือ การล่มสลายทางเศรษฐกิจ ความอดอยาก และโรคระบาดที่ตามมา ซึ่งก็ฟังดูมีเหตุผล ยอห์นกล่าวถึงสี่สิ่งที่ก่อให้เกิดความตายดังกล่าว (1) *ดาบ* นั่นคือ ความตายจากปฏิบัติการทางทหารหรือไม่ก็ความรุนแรงที่เกิดจากพลเรือนด้วยกันเอง (2) *ความอดอยาก* นั่นคือ ความตายที่เกิดจากการไม่มีอาหารรับประทานเพราะการกัณดารอาหารที่ระบาดไปทั่ว (3) *ความตาย* ซึ่งอาจเกิดจากโรคระบาดหรือสงคราม และ (4) *สัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน* ซึ่งเป็นความตายโดยน้ำมือของสัตว์ป่าซึ่งเตลิดไปทั่วเพราะเหตุกัณดารอาหารและความโกลาหลบนแผ่นดินโลก

หากเราจะสมมุติว่าประชากรโลกมีประมาณหกพันล้านคน นั่นก็แปลว่าในช่วงที่เกิด สงครามตอนต้นยุคเจ็ดปี คนหนึ่งพันห้าร้อยล้านคนจะต้องตาย นั่นเป็นจำนวนเยอะมากจริงๆ ในการเช่นฆ่าในสงครามโลกครั้งที่สอง รวมถึงการสังหารหมู่ชาวยิวด้วย มีการประมาณการว่า คนมีห้าสิบล้านคนได้เสียชีวิต นั่นเป็นแค่ส่วนน้อยของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในช่วงปีแรกของยุคเจ็ดปี ม้าและผู้ขี่ม้าทั้งสี่จึงถูกบรรยายไปแล้ว พวกเขาพร้อมกันเป็นการพิพากษาเบื้องต้นของยุคเจ็ดปี

วิว 6:9 **เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้าขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็นดวงวิญญาน ใต้แท่นบูชา เป็นวิญญานของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวณะของพระเจ้า และเพราะคำ พยานที่เขายึดถือขึ้น**

เมื่อตราประทับดวงที่ห้าถูกแกะออก ยอห์นก็ถูกดึงความสนใจไปยังเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสวรรค์ เมื่อตราที่ห้าถูกแกะออก ยอห์นได้ “เห็นดวงวิญญานใต้แท่นบูชา เป็นวิญญาน ของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวณะของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่เขายึดถือขึ้น” ตรงนี้มีความเห็นหลายประการที่ควรเอ่ย (1) นี่เป็นวิญญานของคนเหล่านั้นที่พลีชีพเพื่อความเชื่อเพราะ พระวณะของพระเจ้าและคำพยานของพวกเขา คำที่แปลว่า ถูกฆ่า (สฟาโซ) สื่อถึงความตายที่เกิดจากความรุนแรง หรือถึงกับแค้นเนื้อเถื่อนหงายเลยทีเดียว (2) เห็นได้ชัดว่าคนกลุ่มนี้ไม่ใช่ชนชาติอิสราเอลและเห็นได้ชัดว่าถูกแยกจากกลุ่มที่เป็นคริสตจักรซึ่งมีชัยชนะแล้วและอยู่ใน สวรรค์แล้ว ดังนั้น คนเหล่านั้นที่พลีชีพเพื่อความเชื่อในยุคคริสตจักรจึงไม่ได้ถูกกล่าวถึงตรงนี้ (3) พวกเขาถูกบรรยายว่าอยู่ “ใต้แท่นบูชา” ซึ่งก็ชัดเจนอยู่แล้วว่าอยู่ในสวรรค์

มีพระวิหารอยู่หลังหนึ่งในสวรรค์ซึ่งเห็น ได้ชัดว่ามีแท่นบูชาอันหนึ่ง บริเวณพื้นหรือฐาน แท่นบูชาถูกบรรยายไปแล้วว่าเป็นทะเลแก้ว (5:6) ซึ่งสื่อให้เห็นถึงความโปร่งแสง เห็นได้ชัดว่า พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมที่พิเศษไว้สำหรับผู้พลีชีพกลุ่มนี้ในพื้นที่ๆอยู่ใต้แท่นบูชาของพระวิหาร ในสวรรค์ เพราะความโปร่งแสงของพื้นที่อยู่ด้านบน ยอห์นจึงมองเห็นพวกเขาได้ นี่อาจสื่อด้วย ว่าเพราะคนเหล่านี้ที่อยู่ใต้แท่นบูชา พวกเขาจึงอยู่ ‘ใต้พระ โลกิต’ (4) ตามที่บริบทจะเปิดเผยต่อไป ดูเหมือนว่าคนเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้รับความรอดในช่วงยุคเจ็ดปีแต่ถูกฆ่าตายเพราะคำพยานของ พวกเขา วิวรรณ์ 20:4 พูดถึงคนเหล่านั้นที่ถูกตัดศีรษะโดยสัตว์ร้ายนั้นในช่วงยุคเจ็ดปี เห็นได้ชัด ว่าคนกลุ่มนี้ไม่ใช่คริสตจักร แต่ดูเหมือนจะเป็นผู้เชื่อที่พลีชีพเพื่อความเชื่อในช่วงยุคเจ็ดปี

มากกว่า นี่อาจรวมถึงพวกยิวที่ถูกไล่ซึ่งกลับใจมาหาพระคริสต์ในวันนั้น รวมถึงคนอื่นมากมาย จากทุกประชาชาติด้วย ดู วิวรรณ์ 7:9

ว 6:10 ยอห์นบันทึกว่า เขาเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อีกนานเท่าใดพระองค์จึงจะทรงพิพากษา และตอบสนองให้เลือดของเรา ต่อคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก" คนเหล่านั้นร้องทูลพระเจ้าให้ทรงล้างแค้นให้กับโลหิตของพวกเขา ซึ่งถูกทำให้ไหลออกไปก่อนหน้านั้นบนแผ่นดินโลก

ว 6:11 แล้วพระองค์ทรงประทานเสื้อสีขาวแก่คนเหล่านั้นทุกคน และทรงกำชับ เขาให้หยุดพักต่อไปอีกหน่อย จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของเขา และพวกพี่น้องของเขาจะถูกฆ่า เหมือนกับเขานั้นจะครบจำนวน ขณะเดียวกัน พระเจ้าทรงให้พวกเขาได้สวมเสื้อสีขาว นั่นคือ เสื้อผ้าแห่งความรอดและความบริสุทธิ์ นี่สื่อด้วยว่าในสวรรค์ ก่อนจะมีการเป็นขึ้นจากตายของ คนแต่ละกลุ่ม พวกวิสุทธิชนก็มีร่างกายฝ่ายวิญญาณชั่วคราวซึ่งสวมเสื้อผ้าได้ พวกเขาจึงถูกขอให้ "หยุดพักต่อไปอีกหน่อย จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของเขา และพวกพี่น้องของเขาจะถูกฆ่า เหมือนกับเขานั้นจะครบจำนวน" ดังนั้น เห็นได้ชัดว่าคนกลุ่มนี้เป็นผู้เชื่อที่พลีชีพในช่วงยุคเจ็ดปี ก่อนที่เรื่องทุกอย่างจะจบลง ผู้เชื่ออีกมากมายก็จะต้องพลีชีพเหมือนพวกเขาเช่นกัน

ว 6:12 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่หกนั้นแล้ว ดูเถิด ข้าพเจ้าก็ได้เห็นแผ่นดิน ไหวใหญ่โต ดวงอาทิตย์ก็กลายเป็นมืดดำดูจืดจางระสอระจิบ และดวงจันทร์ก็กลายเป็นสี เลือด เมื่อตราดวงที่หกถูกแกะออก ยอห์นก็ถูกดึงความสนใจกลับมายังแผ่นดินโลกและ เหตุการณ์หายนะต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ที่นั่น ช่วงเวลาตอนนี้อาจเข้าใกล้ตอนกลางของยุคเจ็ดปี แล้ว ยอห์นเริ่มบรรยายถึงเหตุการณ์หายนะต่างๆบนแผ่นดินโลกและ โดยเฉพาะฟ้าสวรรค์ที่อยู่ เหนือแผ่นดินโลก ก่อนอื่นท่านบันทึกเกี่ยวกับ "แผ่นดินไหวใหญ่โต" ตามที่พระเยซูคริสต์ไว้ใน มัทธิว 24:7 ในวันนั้นจะมี "แผ่นดินไหวหลายแห่ง" แต่แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นในครั้งนี่จะเป็น หายนะครั้งใหญ่เป็นพิเศษ ถึงแม้ว่าเหตุการณ์ที่ถูกบรรยายตรงนี้สอดคล้องกับเหตุการณ์ใน มัทธิว 24:27-31 แต่เห็นได้ชัดว่าช่วงเวลาในข้อดังกล่าวเป็นตอนปลายของยุคเจ็ดปี ตรงนี้ช่วงเวลาเกิดก่อนตอนนั้นตั้งนานและน่าจะเป็นตอนกลางของยุคเจ็ดปี อย่างไรก็ตาม แผ่นดินไหวที่

ถูกบรรยายถึงตรงนี้ก็น่าจะเป็นอันเดียวกับที่มีพยากรณ์ล่วงหน้าไว้ในอิสยาห์ 2:21 และ 24:19-21

นอกจากนี้ เหตุการณ์เหล่านี้ที่เกิดขึ้นในฟ้าสวรรค์ก็เป็นสิ่งที่ไม่เคยมีใครเห็นมาก่อนเลย หากมีสิ่งหนึ่งที่มนุษย์ไม่เห็นค่า ซึ่งก็คงเป็นดวงอาทิตย์ที่จะขึ้นในตอนเช้าพร้อมกับเสถียรภาพที่คาดการณ์ได้ของดวงดาวต่างๆ ในฟ้าสวรรค์ ทั้งหมดนี้จะเปลี่ยนแปลงไปพอถึงตอนกลางของยุคเจ็ดปี ในวันนั้น ดวงอาทิตย์จะกลายเป็น “มีดคำจุกฟ้ากระสอบขนสัตว์” คำหลังนี้เป็นสำนวนสมัยโบราณที่สื่อถึงความมีคสนิท ฟ้ากระสอบขนสัตว์มักทำจากขนแพะสีดำ มันมีคสนิทจนแสงส่องผ่านไม่ได้เลย ขณะเดียวกัน “ดวงจันทร์ก็กลายเป็นสีเลือด” โยเอล 2:31 พุถึงเหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นก่อน “วันใหญ่ยิ่งและน่าสยดสยองแห่งพระเยโฮวาห์จะมาถึง” จุดสนใจของวันหลังนี้อยู่ที่ชนชาติอิสราเอล สำหรับพวกเขาแล้ว พระพิโรธของพระเจ้าจะไม่ตกลงมาจนกว่าจะถึงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี ดังนั้น คำพยากรณ์ของโยเอลเกี่ยวกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จึงน่าจะเป็นอันเดียวกับที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้

วิว 6:13 และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงบนแผ่นดิน เหมือนต้นมะเดื่ออันหวั่นไหวด้วยลมกล้าจนทำให้ผลหล่นลงไม่ทันสุก อัครทูตท่านนี้ใช้ภาพเปรียบของต้นมะเดื่อที่เต็มไปด้วยใบมะเดื่อเขียวสดซึ่งถูกพัดให้ร่วง โดยลมพายุอันแรงกล้า ภาพเปรียบนั้นก็ใช้กับดวงดาวต่างๆ แห่งฟ้าสวรรค์ที่ร่วงลงสู่แผ่นดินโลก สิ่งที่ยอห์นอาจกำลังบรรยายอยู่น่าจะเป็นฝนอุกกาบาตที่รุนแรงซึ่งแผ่นดินโลกไม่เคยประสบพบเจอมาก่อนเลย ท้องฟ้าอันมืดมิดดูเหมือนจะเทดวงดาวต่างๆ แห่งฟ้าสวรรค์ลงมาในรูปของห่าฝนอุกกาบาตอันน่าสะพรึงกลัว

วิว 6:14 ท่านกล่าวต่อไปว่า ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่เขาฉ้วนขึ้นไปหมด และภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะก็เลื่อนไปจากที่เดิม ยอห์นพยายามอธิบายอย่างสุดความสามารถว่า ดูเหมือนราวกับว่าฟ้าสวรรค์อันมืดมิดถูกแยกออกจากกันและถูกฉ้วนขึ้นไป อิสยาห์เขียนถึงเหตุการณ์คล้ายๆ กันในอิสยาห์ 34:4 อย่างไรก็ตาม ในข้อนั้นบริบทดูเหมือนจะเป็นตอนปลายของยุคเจ็ดปีอีกแล้ว

เมื่อรวมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเข้าด้วยกัน สิ่งที่ยอห์นได้เห็นอาจเป็นฝนอุกกาบาตที่พระเจ้าทรงส่งมาเพื่อตกลงบนแผ่นดินโลก ซึ่งเมื่อเข้าไปใกล้แผ่นดินโลก ก็จะบดบังดวงอาทิตย์จนราวกับ

ว่าดวงอาทิตย์ถูกทำให้มืดไป เสาสะท้อนของมันก็อาจทำให้ดวงจันทร์ดูเหมือนเป็นสีแดงด้วย (หรือ ไม่ก็ ฝนที่เดินทางมาพร้อมกับฝนอุกกาบาตอาจบังชั้นบรรยากาศจนดวงอาทิตย์ดูเหมือนเป็นสีแดงก็ได้) ฝนจากฝนอุกกาบาตที่ฟุ้งกระจายทั่วชั้นบรรยากาศก่อนการมาถึงของฝนอุกกาบาตเองจะทำให้เกิดฝนอุกกาบาตซึ่งดูเหมือนดวงดาวตกลงมาเป็นฝน ก่อนการมาถึงของอุกกาบาต ท้องฟ้าชั้นบรรยากาศก็คงดูเหมือนแยกออกและม้วนขึ้นไปขณะที่มันกระแทกผ่านชั้นบรรยากาศ แรงกระแทกบนแผ่นดินโลกคงทำให้เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ซึ่งจะทำให้ภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะเคลื่อนไปจากที่เดิม เหตุการณ์ดังกล่าวย่อมเป็นเรื่องที่น่ากลัวจริงๆสำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่บนแผ่นดินโลก

วอ 6:15 แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต เศรษฐี นายทหารใหญ่ ผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสและเป็นอิสระ ก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและโอดหिनตามภูเขา ด้วยเหตุนี้ ประชากรบนแผ่นดินโลกตั้งแต่บรรดาเจ้านายไปจนถึงคนชั้นต่ำที่สุดในสังคมมนุษย์ก็จะพยายามซ่อนตัว “อยู่ในถ้ำและ โอดหिनตามภูเขา” เมื่อมนุษย์ชาติรู้ตัวว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น พวกเขาก็จะคลานเข้าไปอยู่ในถ้ำและภูเขาจริงๆเพื่อหาที่หลบภัย

วอ 6:16 พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและโอดหिनว่า "จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ให้พ้นจากพระพิโรธของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น ขณะที่พวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาก็จะร้องต่อภูเขาและโอดหिन (ราวกับว่าจะช่วยอะไรพวกเขาได้) ให้ล้มทับพวกเขาและ “ซ่อนเราไว้ให้พ้นจากพระพิโรธของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น” สิ่งที่น่าอัศจรรย์ก็คือว่า ประชากรแห่งแผ่นดินโลกรู้ว่า เป็นพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์ คือ พระเมษโปดกที่กำลังเทพะพิโรธของพระองค์ลงบนแผ่นดินโลก พวกเขาเห็นว่าพระเจ้ากำลังพิพากษาพวกเขาด้วยพระพิโรธแบบที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน

วอ 6:17 ผู้ที่อยู่อาศัยบนแผ่นดินโลกรู้ด้วยว่าเพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า” นี่สื่อให้เราเห็นหลายสิ่ง (1) ในวันนั้น ชาวโลกจะรู้ว่าใครกำลังพิพากษาพวกเขาอยู่ (2) เห็นได้ชัดว่าวันแห่งพระพิโรธกำลังจะมาถึงในไม่ช้า สามปี

ครึ่งหลังจะเลวร้ายยิ่งกว่านี้เสียอีก โดยเฉพาะสำหรับชนชาติอิสราเอล (3) ชาวโลกรู้ดีว่าพวกเขาไม่มีทางทนต่อการพิพากษาของพระเจ้าได้แน่ๆ แต่พวกเขาก็ไม่มีที่ท่าที่จะกลับใจใหม่ด้วยไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

บทต่อไปจะมีลักษณะเป็นเนื้อหาแทรก ตราประทับดวงที่เจ็ดจะถูกแกะออกในตอนต้นของบทที่ 8

ภาพรวมของวิวรณ์ 7: บทที่เจ็ดของวิวรณ์เป็นบทเนื้อหาแทรกซึ่งให้ภาพรวมของ (1) พยาน 144,000 คนในช่วงยุคเจ็ดปีและ (2) นิमितของยอห์นเกี่ยวกับฝูงชนมหาศาลซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถนับได้ในสวรรค์

วิว 7:1 ยอห์นเริ่มต้นบทนี้โดยกล่าวว่า ภายหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสิ้นไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก ในทะเล หรือที่ต้นไม้ใดๆ

ข้อเท็จจริงที่ว่ายอห์นเห็นภาพนี้และภาพต่อไป นั่นคือ “ภายหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้” (ตรงตัวคือ ‘หลังจากนี้’) อาจไม่ได้หมายความว่าเหตุการณ์ต่างๆ ในบทนี้เกิดขึ้นต่อจากเหตุการณ์เหล่านั้นในบทที่หก ซึ่งสื่อแน่นอนว่ายอห์นได้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้หลังจากที่ท่านเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ของบทที่แล้ว และเมื่อดูจากบันทึกของท่านแล้ว เหตุการณ์เหล่านี้ถูกบันทึกไว้ระหว่างตราประทับดวงที่หกและดวงที่เจ็ด อย่างไรก็ตาม บทนี้ดูเหมือนจะเป็น ‘บทเนื้อหาแทรก’ ที่เชื่อมโยงกับบริบทโดยรวมมากกว่า กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ถึงแม้ว่าเนื้อหาหลักจนถึงตอนนี้คือ การแกะตราเจ็ดดวงซึ่งดำเนินต่อไปในบทที่ 8 แต่ตรงนี้ยอห์นได้เห็นหลายเรื่องที่สอดคล้องกับลำดับเหตุการณ์หลักๆ

ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์พูดถึงแผ่นดินโลกว่าเป็นทรงกลมจริงๆ (อิสยาห์ 40:22) แต่มันก็เป็นธรรมเนียมปกติของคนสมัยโบราณที่จะพูดถึงสี่มุมของแผ่นดินโลก และลมที่พัดมาจากสี่ทิศ คือเหนือ ตะวันออก ใต้ และตะวันตก ยอห์นได้มีโอกาสเห็นทูตสวรรค์สี่ตนยืนอยู่ที่สี่มุมของแผ่นดินโลกซึ่งกำลังยับยั้งลมจากทั้งสี่ทิศชั่วขณะหนึ่ง สิ่งที่ถูกสื่อต่อไปนี้ก็คือว่า ลมที่ทูตสวรรค์ทั้งสี่

ควบคุมอยู่ถูกกำหนดให้สร้างความเสียหายบนแผ่นดินโลก อย่างไรก็ตาม ณ จุดนี้ ลมจากทั้งสี่ทิศนี้ถูกระงับไว้ไม่ให้พัดชั่วคราว

วิว 7:2-3 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถัดดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ยังมีคนถกเถียงกันอยู่ว่าทูตสวรรค์องค์นี้เป็นใครและทำไมเขาถึงมาจากทิศตะวันออก ในด้านหนึ่งแล้วเขาอาจ (ก) เป็นอัครทูตดาวิดองค์หนึ่งที่มีพลังมากๆ บางคนก็ถือพระสนะที่ว่า (ข) เขาหาใช้ผู้อื่นได้ไม่ นอกจากเป็นทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญา นั่นคือ พระเยซูคริสต์ เหตุผลก็คือว่า คงมีแต่พระองค์เท่านั้นที่ทรงสามารถเข้าถึง “ดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” ถึงแม้ว่าจุดสนใจในบทที่ 4-6 คือภาพที่เห็นจากสวรรค์ แต่ตรงนี้จุดสนใจเปลี่ยนมาอยู่ที่แผ่นดินโลกเพราะมีแต่บนแผ่นดินโลกเท่านั้นที่มีลมและทิศตะวันออก

ถึงแม้ไม่มีระบุไว้ แต่เห็นได้ชัดว่าจุดอ้างอิงคือ แผ่นดินบริสุทธิ์และทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์นี้ขึ้นมาจากทิศตะวันออก หากเป็นเช่นนั้นจริง ภาพที่เห็นก็คงเป็นทางขึ้นสู่กรุงเยรูซาเล็มจากทิศตะวันออกซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นทางลาดสูงชัน ดวงตราในสมัยโบราณมักเป็นแหวนตราประทับซึ่งถูกสลักไว้ด้วยชื่อหรือสัญลักษณ์ของกษัตริย์ เจ้านาย หรือรัฐบาล แหวนตราหรือดวงตรานี้จึงถูกใช้เพื่อทึบรอยประทับไว้บนขี้ผึ้งเหลว ซึ่งทึบ ‘ลายเซ็น’ หรือตราประทับไว้ มันเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสิทธิอำนาจและความเป็นเจ้าของ ในกรณีนี้ ดวงตรานี้เป็นของ “พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” ความเป็นเจ้าของดวงตราจึงสื่อถึงสิทธิอำนาจใหญ่ยิ่ง

และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตสวรรค์ทั้งสี่ ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น เราเห็นถึงจุดประสงค์เพิ่มเติมของทูตสวรรค์ทั้งสี่องค์นี้ พวกเขาได้รับหน้าที่ให้ทำอันตราย (คือ สร้างความเสียหาย) แก่แผ่นดินโลก เราอาจสรุปได้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยน้ำมือของพวกเขาจะมาทางลมพายุใหญ่

อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้รับคำสั่งจากทูตสวรรค์ที่เปี่ยมฤทธิ์องค์นี้ 3 ว่า "จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน" เหตุการณ์ตอนนี้สอดคล้องอย่างชัดเจนกับหรือถึงขนาดเกิดขึ้นก่อน

การแกะตราหกดวงออกในบทที่แล้ว หากตำแหน่งที่ทูตสวรรค์องค์นี้ปรากฏตัวขึ้นจากทิศตะวันออกจริงๆแล้วอยู่ในอาณาบริเวณของกรุงเยรูซาเล็มและเป็นประเทศอิสราเอลด้วย เราก็อาจสรุปได้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยทูตสวรรค์สี่องค์นี้จะเกิดขึ้นหลักๆที่นั่น ตามที่เนื้อหาต่อไปจะกล่าวชัดเจน ผู้รับใช้เหล่านั้นของพระเจ้าล้วนเป็นยิวทั้งสิ้น นี่ยิ่งทำให้เราเชื่อว่าสถานที่ๆถูกพูดถึงอยู่นี้คือ ประเทศอิสราเอล

ภาพรวมของคำพยากรณ์ที่นำมาปะติดปะต่อกันของยุคเจ็ดปีดูเหมือนจะบ่งชี้ว่า ขณะที่พระพิโรธของพระเจ้าและโทษของปฏิปักษ์ของพระคริสต์กินอาณาบริเวณไปทั่วโลกของคนต่างชาติในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปี ประเทศอิสราเอลจะมีความสุขและความปกติสุขในช่วงเวลาดังกล่าว หากตามจริงแล้วทูตสวรรค์ทั้งสี่องค์นี้ถูกห้ามมิให้ปลดปล่อยอันตรายของพวกเขาต่อพื้นที่บริเวณนี้ของแผ่นดินโลก มันก็ดูเหมือนจะสอดคล้องกับเบาะแสอื่นๆที่บอกว่าประเทศอิสราเอลจะไม่ประสบกับความทุกข์เหมือนกับชาวโลกที่เหลือในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปี

ส่วนหนึ่งแล้วทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์เหล่านี้ถูกห้ามมิให้ทำร้ายแผ่นดินโลกจนกว่าเหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าที่ถูกบรรยายไว้ด้านล่างจะถูกประทับตราที่หน้าผากของพวกเขาเสียก่อน ยิว 144,000 คนนี้จะมีดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ถูกประทับลงบนหน้าผากของพวกเขา วิวรรณ์ 14:1 บ่งบอกว่าตราประทับนั้นก็คือการมีพระนามของพระเจ้าพระบิดาถูกเขียนลงบนหน้าผากของพวกเขา นั่นคือว่าชาตาน ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ หรือใครก็ตามไม่อาจมีอำนาจเหนือคนเหล่านี้ได้เลยจนกว่าการรับใช้ของพวกเขาจะเสร็จสิ้น วิวรรณ์ 9:4 ดูเหมือนจะพูดถึงคนกลุ่มนี้เช่นกัน ในข้อนั้นมีบอกไว้ว่าภัยพิบัติต่างๆที่ถูกประกาศโดยเสียงแตรจะไม่สามารถทำร้ายคนเหล่านั้นที่มีตราประทับของพระเจ้าอยู่ที่หน้าผากของตน พวกเขาจึงมีพระนามของพระเจ้าพระบิดาอยู่ที่หน้าผากของพวกเขาเลย เช่นเดียวกับที่พวกสาวกของปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะมีเครื่องหมายของมันอยู่ที่หน้าผากของตนเช่นกัน ผู้รับใช้เหล่านี้ของพระเจ้านั้นไม่เพียงมีตราประทับของพระเจ้าเท่านั้น แต่มีพระนามของพระองค์อยู่ที่หน้าผากของตนด้วย

วว 7:4-8 และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือผู้ที่ได้รับการประทับตรานั้น ก็มาจากทุกตระกูลในชนชาติอิสราเอลได้แสนสี่หมื่นสี่พันคน ดังนั้น จึงเห็นได้ชัดว่าคน

จำนวนนี้เป็นยิว วิวรรณ์ 14:1-5 กล่าวชัดเจนว่าพวกเขาทุกคนเป็นคนหนุ่มชาวยิวที่ไม่ได้แต่งงาน และเป็นพรหมจารี

5 ผู้ที่มาจากตระกูลยูดาห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลรูเบน ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลกาตได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน 6 ผู้ที่มาจากตระกูลอาเซอร์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลนัฟทาลี ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลมันัสเสห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน 7 ผู้ที่มาจากตระกูลสิเมโอนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเลวีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลอิสสาคาร์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน 8 ผู้ที่มาจากตระกูลเศบูลุนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลโยเซฟได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเบนยามินได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

ชนชาติอิสราเอลสิบสองตระกูลถูกกล่าวถึงตรงนี้: ยูดาห์, รูเบน, กาต, อาเซอร์, นัฟทาลี, มันัสเสห์, สิเมโอน, เลวี, อิสสาคาร์, เศบูลุน, โยเซฟ และเบนยามิน จากแต่ละตระกูลมีคนหนึ่งหมื่นสองพันคนถูกประทับตรา น่าสังเกตว่าตระกูลดานไม่ถูกเอ่ยถึง เราทำได้เพียงคาดเดาว่าเพราะเหตุใด บางคนเสนอว่าตระกูลดานซึ่งละทิ้งความจริงไปตั้งนานแล้วไม่เหลืออยู่อีกต่อไปแล้ว ตระกูลโยเซฟถูกเอ่ยถึงสองครั้งในตระกูลมันัสเสห์และโยเซฟ แน่นอนที่เขาได้รับส่วนสองเท่า

การรับใช้ของชายหนุ่มชาวยิวทั้ง 144,000 คนนี้ไม่ได้ถูกบรรยายถึงชัดเจน มีการบอกเป็นนัยหลายแห่งในคำพยากรณ์หลายตอนของพระคัมภีร์ว่า ชายหนุ่มเหล่านี้เที่ยวไปทั่วโลกโดยไปประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกยิวก่อนจากนั้นก็คนต่างชาติ อิสยาห์ 66:19-21 เป็นตอนที่พูดถึงอวสานกาลอย่างชัดเจนซึ่งเกี่ยวข้องกับยุคเจ็ดปีและอาจบอกเป็นนัยถึงคนทั้ง 144,000 คนนั้นด้วย ในข้อดังกล่าวมีการพูดถึงคนเหล่านั้นที่จะถูกส่งไปยังประชาชาติต่างๆเพื่อประกาศสง่าราศีของพระเจ้าแก่คนต่างชาติและดึงพวกเขายิวมาหาพระเยซูคริสต์ด้วย

บันทึกของลูกาเกี่ยวกับคนเจ็ดสิบคนที่ถูกใช้ไป (ลูกา 10:1-20) ถึงแม้จะเป็นเจ็ดสิบคนตามที่กล่าวจริงๆ อาจพยากรณ์แบบเป็นนัยถึงคนทั้ง 144,000 คนนั้นด้วย โดยเฉพาะในข้อ 19

ในมัทธิว 24:14 ซึ่งเห็นได้ชัดว่าอยู่ในบริบทของยุคเจ็ดปี พระเยซูตรัสว่า “ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง” นี้ดูเหมือนจะสอดคล้องกับการรับใช้ของ 144,000 คนนั้น ถึงแม้ว่าไม่มีการพูดถึงชัดเจนอีกครั้ง แต่การกลับใจเชื่อของคนเหล่านี้อาจเป็นผลมาจากพยานทั้งสองซึ่งถูกบรรยายถึงในบทที่ 11

เปาโลกล่าวชัดเจนว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อชนอิสราเอลทั้งปวงจะได้รับความรอด (โรม 11:26) มันปรากฏชัดเจนด้วยว่า ก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมาตอนปลายของยุคเจ็ดปี ชนอิสราเอลส่วนใหญ่ก็จะกลับใจมาหาพระองค์แล้ว อาจเป็นไปได้ว่าการรับใช้ของ 144,000 คนนี้ก็คือ การประกาศพระคริสต์แก่พี่น้องของพวกเขาเอง คือ พวกยิว และจากนั้นก็ประกาศแก่พวกคนต่างชาตินี้ที่จะยอมฟัง ดังนั้นดูเหมือนว่า พวกเขาแพร่กระจายไปจากประเทศอิสราเอลไปยังที่ใดก็ตามที่มีนิคมชาวยิวตั้งอยู่ทั่วโลกเพื่อไปประกาศพระคริสต์แก่พวกเขา เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้ไม่เพียงได้รับการปกป้องจากพระเจ้าบนตัวพวกเขาเท่านั้น แต่ยังมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการชักจูงพี่น้องของพวกเขาให้กลับใจมาหาพระคริสต์ด้วย คน 144,000 คนนี้จะถูกเอ่ยถึงอีกทีในวิวรณ์ 14 อย่างไรก็ตาม ในข้อนี้ดูเหมือนว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นหลังจากที่การรับใช้ของพวกเขาสิ้นสุดลงแล้ว

วิว 7:9 ยอห์นถูกดึงความสนใจไปยังอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกี่ยวข้อง ท่านกล่าวว่าต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู เช่นเดียวกับเนื้อหาก่อนหน้านี้เกี่ยวกับคน 144,000 คน สิ่งที่ท่านจะได้เห็นต่อไปนั้นสอดคล้องกับ แต่ก็แยกออกจาก ลำดับเหตุการณ์ต่างๆของยุคเจ็ดปี อีกครั้งที่เหตุการณ์ต่อไปนี้แทรกอยู่ระหว่างการแกะตราดวงที่หกกับดวงที่เจ็ด ขณะที่การประทับตรายิว 144,000 คนและการรับใช้ของพวกเขาเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกอย่างชัดเจน คราวนี้เหตุการณ์เปลี่ยนไปเกิดขึ้นบนสวรรค์แล้ว เห็นได้ชัดว่าเป็นภาพของเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสวรรค์ ขณะที่ยุคเจ็ดปีกำลังทวีความรุนแรงขึ้นบนแผ่นดินโลก

ยอห์นจึงบันทึกสิ่งที่ท่านได้เห็น และดูเถิด คนมากมาย ถ้ามีผู้ใดจะนับประมาณมิได้เลยมาจากทุกชาติ ทุกตระกูล ประชากร และทุกภาษา คนเหล่านั้นสวมเสื้อสีขาว ถีบไปตาลีนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก เดี่ยวยอห์นจะถามว่าฝูงชนเหล่านี้เป็นใครและ

พวกเขามาจากไหน คำถามนั้นยังมีอยู่ แต่ข้อเท็จจริงหลายประการสามารถถูกยืนยันได้ (1) ฝูงชนมหาศาลเหล่านี้มาจากทุกประชาชาติบนแผ่นดินโลก มันจึงไม่ใช่ชนชาติอิสราเอลอย่างชัดเจน (2) พวกเขาสวมเสื้อผ้าสีขาว ถึงแม้ว่านั่นอาจสื่อถึงคริสตจักร แต่บริบทที่ตามมาก็ไม่ได้สื่อว่าเป็นเช่นนั้น (3) เราไม่ทราบชัดเจนถึงความหมายของใบตาลที่อยู่ในมือพวกเขา ในยอห์น 12:13 และการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยของพระเยซูในวันอาทิตย์ก่อนการถูกตรึงกางเขนของพระองค์ ฝูงชนก็นำใบตาลมาปูลงตามทางที่พระองค์เสด็จเข้ากรุง ความหมายก็คือว่าคนสามัญต้อนรับพระองค์ด้วยเกียรติยศของพวกเขา ความหมายแบบเดียวกันนี้อาจถูกสื่อตรงนี้ก็ได้อีก

ว 7:10 ยอห์นจึงบันทึกว่าฝูงชนมหาศาลเหล่านี้ร้องเสียงดังว่า "ความรอดมีอยู่ที่พระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมีอยู่ที่พระเมษโปดก" พวกเขาจึงสรรเสริญพระเจ้า และพระเมษโปดกสำหรับความรอดที่พระองค์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากยุคเจ็ดปีนั้น

ว 7:11-12 ขณะเดียวกันทูตสวรรค์ทั้งปวงที่ยืนรอบพระที่นั่ง รอบผู้อาวุโส และรอบสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสิ้น ก็ล้มกราบหน้าพระที่นั่ง และนมัสการพระเจ้า 12 กล่าวว่ "เอเมน ความสรรเสริญ สง่าราศี ปัญญา การขอบพระคุณ พระเกียรติ อำนาจ และฤทธิ์เดช จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน" ถึงแม้ว่าพวกผู้อาวุโสและสัตว์ (สิ่งที่มีชีวิต) เหล่านี้ถูกพูดถึง แต่เป็นเหล่าทูตสวรรค์ที่ยืนอยู่รอบพระที่นั่งที่ล้มกราบจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อสรรเสริญพระองค์สำหรับการที่พระองค์ทรงช่วยมนุษย์ให้รอด พวกเขาร้องประสานเสียงเจ็ดสิ่งเกี่ยวกับพระเจ้า ซึ่งเริ่มต้นด้วย เอเมน

จากนั้นพวกเขาก็สรรเสริญพระเจ้าโดยยกให้เจ็ดสิ่งนี้เป็นของพระองค์: (1) ความสรรเสริญ, (2) สง่าราศี, (3) ปัญญา, (4) การขอบพระคุณ, (5) พระเกียรติ, (6) อำนาจและ (7) ฤทธิ์เดช นอกจากนี้ คำสรรเสริญนี้ก็ถูกพูดต่อพระเจ้า "ตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน" ซึ่งดูเหมือนชัดเจนว่าต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์มีการสรรเสริญพระเจ้าเสมอไป ไม่ว่าจะโดยสิ่งที่มีชีวิตเหล่านั้น, ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คน หรือเหล่าทูตสวรรค์ ดู วิวรณ์ 4:8-11 และ 5:11-13

ว 7:13 และคนหนึ่งในพวกผู้อาวุโสนั้นถามข้าพเจ้าว่า "คนที่สวมเสื้อสีขาวเหล่านี้คือใคร และมาจากไหน" ยอห์นดูและสงสัยเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในสวรรค์ ผู้หนึ่งในผู้

อ่าวุโศยี่สิบสี่คนนั้นจึงเดินเข้าไปหาท่านและตอบโดยกล่าวแก่ยอห์นว่า “คนที่สวมเสื้อสีขาวเหล่านี้คือใคร และมาจากไหน” เห็นได้ชัดจากเนื้อหาที่ตามมาว่าผู้อ่าวุโศยี่สิบสี่ท่านนี้ทราบคำตอบของคนเหล่านี้เป็นใคร คำถามที่ท่านถามยอห์นจริงๆแล้วก็คือว่า ‘ท่านทราบไหมว่าคนเหล่านี้เป็นใคร และพวกเขามาจากไหน’

วิว 7:14 ข้าพเจ้าตอบท่านว่า "ท่านเจ้าข้า ท่านก็ทราบอยู่แล้ว" ยอห์นให้ความเคารพต่อผู้อ่าวุโศยี่สิบสี่แห่งยุคคริสตจักรท่านนี้อย่างสูง ท่านรับรู้ว่าคุณอ่าวุโศยี่สิบสี่ท่านนี้ทราบคำตอบของคำถามนี้อยู่แล้ว ท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า "คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมษโปดกจนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด ถึงแม้คำว่า *ความทุกข์เวทนา* อาจหมายถึงความทุกข์ร้อนโดยทั่วไป แต่ข้อเท็จจริงที่มันถูกเรียกว่า “ความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่” ก็ดูเหมือนจะบ่งบอกถึงช่วงครึ่งหลังของสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียล เห็นได้ชัดว่าจะมีคนมากมายมหาศาลจากทุกประเทศชาติที่จะได้รับความรอดในช่วงยุคเจ็ดปี บางทีอาจเพราะการประกาศของนักเทศน์ 144,000 คนซึ่งถูกบรรยายถึงไปก่อนหน้านี้ มันยังปรากฏชัดอีกด้วยว่าคนส่วนใหญ่ในหมู่ชนเหล่านี้จะพลีชีพเพื่อความเชื่อเพราะการที่พวกเขาได้วางใจเชื่อพระคริสต์แล้ว **วิวรณ์ 20:4** กล่าวว่าคนมากมายในหมู่ชนเหล่านี้จะถูกตัดศีรษะ “เพราะเป็นพยานของพระเยซู” นี้อาจหมายถึงคนกลุ่มเดียวกับที่ถูกบรรยายว่าอยู่ใต้แท่นบูชาใน **6:9-11** อย่างไรก็ตาม ในข้อนี้พวกเขาได้รับเสื้อสีขาว ขณะที่ตรงนี้เสื้อผ้าของพวกเขาถูกชำระให้ขาวสะอาดในพระโลหิตของพระเมษโปดก

การกล่าวถึงการที่พวกเขาชำระเสื้อผ้าของตนให้ขาวสะอาดในพระโลหิตของพระเมษโปดกก็เป็นอุปไมยเพื่อเปรียบเปรยว่าความบาปทำให้ ‘เสื้อผ้า’ แห่งชีวิตของคนๆหนึ่งแปดเปื้อน มีแต่พระโลหิตของพระคริสต์เท่านั้นที่สามารถทำให้เสื้อผ้านั้นสะอาดได้ เช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ใน **วิวรณ์ 1:5** เราเองก็ถูกชำระจากความบาปของเราแล้วในพระโลหิตของพระองค์เอง

วิว 7:15-16 เพราะเหตุนั้นเขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบน

พระที่นั่งจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น 16 พวกเขาจะไม่หิวกระหายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป

นอกจากการพูดถึงในวิวรณ์ 3:12 แล้ว นี่เป็นการพูดถึงพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ โดยตรงเป็นครั้งแรก เห็นได้ชัดว่ามันแตกต่างและอยู่คนละส่วนกับพระที่นั่งของพระองค์ ผู้ชนมหาศาลเหล่านี้ซึ่งเห็นได้ชัดว่าตามช่วงเวลาแห่งยุคเจ็ดปีบนแผ่นดินโลก ปรมณินัติพระเจ้าในพระวิหารของพระองค์ “ทั้งกลางวันและกลางคืน” นี่เป็นอีกครั้งที่คนกลุ่มนี้เป็นคนละกลุ่มกับชนชาติอิสราเอลหรือคริสตจักร คริสตจักรได้ถูกรับขึ้นไปก่อนแล้วในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์ ชนชาติอิสราเอลก็ยังอยู่บนแผ่นดินโลก คนเหล่านี้จึงได้รับการดูแลเป็นพิเศษและมีการปรมณินัติพระเจ้าในสวรรค์จนกว่ายุคเจ็ดปีจะสิ้นสุดลง อันที่จริงแล้วพระองค์ “จะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น” พวกเขาจึง “จะไม่หิวกระหายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป” ที่น่าสนใจก็คือบริบทของคนเหล่านี้ที่สื่อถึงมนุษย์บน ‘แผ่นดินโลก’ ช่วงเวลาของพวกเขาในสวรรค์ถูกกล่าวว่าเป็น “ทั้งกลางวันและกลางคืน” ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นคำบรรยายเกี่ยวกับแผ่นดินโลก พวกเขาไม่หิวกระหาย และไม่ต้องทนทุกข์กับแสงแดดและความร้อนของมันด้วย

วิว 7:17 เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูเขาไว้ และจะทรงนำเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิต คำที่แปลว่า เลี้ยงดู (พอยไม โน) เป็นรูปกริยาของคำว่า พอยเมน ซึ่งแปลว่า คนเลี้ยงแกะ ความหมายตรงนี้ก็คือน่า พระเมษโปดกในสวรรค์จะทรงเลี้ยงดูพวกเขาหรือดูแลพวกเขาและทรง “นำพวกเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิต” ความหมายตรงนี้สอดคล้องกับอิสยาห์ 49:10

ช่วงเป็นการเล่นคำที่งดงาม พระเมษโปดกผู้ทรงเป็นพระผู้เลี้ยงใหญ่ด้วยจะทรงนำและเลี้ยงดูฝูงแกะนี้ในสวรรค์ พระองค์จะทรงจัดเตรียมสำหรับความต้องการทุกอย่างของพวกเขา นอกจากนี้เรายังเห็นถึงพระทัยที่อ่อนโยนและเปี่ยมด้วยพระกรุณาของพระเจ้าด้วย และพระเจ้าจะทรงเซ่นน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น" นี่สื่อว่ามีน้ำตาในสวรรค์ คนเหล่านี้ได้ออกมาจากความทุกข์เวทนาใหญ่ยิ่ง (ยุคเจ็ดปี) และความยากลำบากของช่วงเวลาดังกล่าว พวกเขาอาจมี

คนที่พวกเขารักซึ่งไม่ได้กลับใจมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและยังอยู่บนแผ่นดินโลก พวกเขาอาจตกใจที่พบว่าคนที่พวกเขารักซึ่งได้ตายจากพวกเขาไปแล้วไม่ได้อยู่ในสวรรค์ แต่ถึงอย่างไรแล้วพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของพวกเขา

ภาพรวมของวิวรณ์ 8: บทที่แปดเริ่มต้นด้วยการแกะตราดวงที่เจ็ดซึ่งเป็นบทนำสู่การพิพากษาของแตรเจ็ดคันตามลำดับ ยอห์นยังได้เห็นพื้นที่บริเวณแทนบุชาแห่งสวรรค์และคำอธิบายของเหล่าวิสุทธิชนที่ลอยขึ้นไปจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า การพิพากษาของแตรสี่คันแรกถูกนำเสนอ ในแต่ละครั้ง มีการพิพากษาที่สร้างความโกลาหลบนแผ่นดินโลกโดยหนึ่งในสามส่วนของแผ่นดินโลกถูกทำลายในการพิพากษาแต่ละครั้ง การพิพากษาครั้งที่สี่ส่งผลกระทบต่อแผ่นดินโลกทั้งใบและส่งผลต่อวิธีการบอกเวลาด้วย

วว 8:1 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่เจ็ด ความเจ็บก็ครอบคลุมสวรรค์อยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง พระองค์ในที่นี้คือ พระเมษโปดก ตราดวงที่เจ็ดของหนังสือมีวนที่มีตราประทับเจ็ดดวงถูกแกะออกและตามมาด้วยความเจ็บในสวรรค์ การพูดถึง “ครึ่งชั่วโมง” อาจเป็นเชิงเปรียบเทียบถึงช่วงเวลาสั้นๆ เพราะว่าสวรรค์ไม่น่าจะถูกกำกับโดยชั่วโมงเหมือนอย่างเราที่อยู่บนแผ่นดินโลก เวลาและชั่วโมงเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก ความหมายที่สำคัญกว่าก็น่าจะเป็นความเจ็บหรือความสงบก่อนพายุที่กำลังก่อตัวขึ้น ยุคเจ็ดปีเพิ่งเริ่มต้นเท่านั้น ซึ่งจะเลวร้ายยิ่งกว่านี้อีก

วว 8:2 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ยืนอยู่เฉพาพระพักตร์พระเจ้านั้น ได้รับพระราชทานแตรเจ็ดคัน พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์” ที่ยืนอยู่เฉพาพระพักตร์พระเจ้านั้นคือใครกันแน่ ซึ่งสื่อว่าพวกเขาเป็นทูตสวรรค์ที่มียศสูงที่สุดเพราะพวกเขายืนอยู่เฉพาพระพักตร์พระเจ้า ทูตเหล่านี้ไม่น่าใช่พระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าซึ่งถูกพูดถึงใน 1:4 และ 5:5 ถึงแม้ว่าบางคนจะสันนิษฐานว่าพวกเขาเป็นก็ตาม ไม่ว่าจะในกรณีใดพวกเขาแต่ละคนได้รับพระราชทานแตรคนละคัน ดังที่เราจะเห็นในไม่ช้า เสียงแตรแต่ละคันสื่อถึงการพิพากษาครั้งใหญ่

คนสมัยโบราณใช้แร่สำหรับการสื่อสารทางทหาร โดยส่งสัญญาณถึงการแปรทัพหลายรูปแบบ แร่ยังถูกใช้เพื่อส่งสัญญาณเตือนให้พลเรือนป้องกันตัวด้วย โดยเตือนเกี่ยวกับอันตรายที่กำลังใกล้เข้ามา สรุปก็คือ การเป่าแร่ทั้งเจ็ดคันนี้จะส่งสัญญาณถึงพระพิโรธเพิ่มเติมจากสวรรค์ที่มีต่อแผ่นดินโลก เราควรหมายเหตุไว้ว่าการพิพากษาของตราเจ็ดดวงนั้นมีต้นกำเนิดบนแผ่นดินโลกยกเว้นเฉพาะตราดวงที่หก การพิพากษาของตราเจ็ดดวงหลักๆแล้วเป็นการสงครามที่เกิดขึ้นทั่วโลกและโรคระบาดและความล่มสลายทางเศรษฐกิจที่ตามมาด้วย อย่างไรก็ตาม การพิพากษาของแร่เจ็ดคันหลักๆแล้วมีต้นกำเนิดมาจากสวรรค์โดยตรง โดยเฉพาะแร่ห้าคันแรก

วิว 8:3 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่ที่แท่น เห็นได้ชัดว่ามีแท่นเผาเครื่องหอมอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์นอกจากแท่นบูชาของพระวิหารแห่งสวรรค์ตามที่ระบุไว้ตรงนี้และใน 6:9 กระถางเป็นอุปกรณ์เสริมที่ใช้เพื่อจุดไฟเผาเครื่องหอม เช่น การจุดไฟเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชา เป็นต้น ปกติแล้วอุปกรณ์ดังกล่าวเป็นถึงโลหะ (ในกรณีนี้ทำจากทองคำ) โดยมีที่จับซึ่งมีขนาดยาวพอที่จะเอื้อมเข้าไปในไฟได้ เครื่องหอมก็ถูกใส่ไว้ในกระถางดังกล่าวจากนั้นก็ถูกเผา และทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวงบนแท่นทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น น่าสนใจตรงที่ว่าทูตสวรรค์องค์นี้ได้รับพระราชทาน “เครื่องหอมเป็นอันมาก” ซึ่งจะถูกถวายพร้อมกับ “คำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวงบนแท่นทองคำ” นี่เป็นอีกครั้งที่คำอธิษฐานของประชาชนของพระเจ้าถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกลิ่นหอมของเครื่องหอมอันบริสุทธิ์ คำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ใน วิวรณ์ 5:8 พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อประชากรของพระองค์อธิษฐาน มันเป็นกลิ่นสุคนธรสอันหอมหวานต่อพระองค์ บทเรียนที่ชัดเจนก็คือว่า เราจำเป็นต้องอธิษฐานมากกว่านี้

วิว 8:4 และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งหลาย จากมือทูตสวรรค์ผู้เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่ควันของเครื่องหอมในกระถางทองคำนั้นลอยขึ้นไป “จากมือทูตสวรรค์ผู้เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า” คำอธิษฐานของประชากรของพระเจื่อก็กระทำแบบเดียวกัน ข้อพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวชัดเจนว่าวิสุทธิชนเหล่านี้

เป็นผู้ใดกันแน่ พวกเขาอาจเป็นคนเหล่านั้นบนแผ่นดินโลกที่ได้รับความรอดในช่วงยุคเจ็ดปีก็ได้ เราเห็นได้อีกว่า นี่อาจเป็นคำอธิษฐานของประชากรของพระเจ้าซึ่งอยู่ในสวรรค์แล้วตามที่ถูกลือใน 6:10 เห็นได้ชัดว่าบทนี้ไม่ใช่ ‘บทเนื้อหาแทรก’ แต่เป็นเนื้อหาต่อเนื่องตามลำดับมากกว่า ซึ่งไม่น่าหมายถึงเหล่าวิสุทธิชนแห่งยุคคริสตจักร อย่างไรก็ตาม เราอาจสรุปได้อย่างชัดเจนว่าคำอธิษฐานของเราในวันนี้เปรียบเหมือนกับกลิ่นสุคนธรสอันหอมหวานเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

ว 8:5 แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็นำกระถางไปบรรจุไฟจากแท่นจนเต็ม และโยนกระถางนั้นลงบนแผ่นดินโลก ไฟบริสุทธิ์แห่งพระพิโรธของพระเจ้าถูกใส่ลงไปนในกระถางนั้นเหมือนถ่านร้อนๆและถูกโยนลงไปในแผ่นดินโลก นี่สื่อถึงพระพิโรธและภัยพิบัติมากกว่านี้ที่จะมา ลองนึกภาพทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์หนึ่งที่ทุ่มกระถางไฟร้อนๆจากสวรรค์ลงมาบนแผ่นดินโลกอย่างสุดกำลัง นี่สื่อถึงแรงอันมหาศาลเสียจนเผาผลาญลึกลงไปถึงข้างในแผ่นดินโลกเลย และมีเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว เราไม่ทราบชัดเจนว่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นนี้เกิดขึ้นในสวรรค์หรือในแผ่นดินโลก อย่างไรก็ตามการพูดถึง “แผ่นดินไหว” ก็สื่อว่าจุดสนใจอยู่บนแผ่นดินโลก แรงกระแทกของกระถางทองคำนั้นที่ทะลุทะลวงผ่านชั้นบรรยากาศของแผ่นดินโลกก็ทำให้เกิด (1) ความอกสั่นขวัญหนีของคนและเสียงแห่งความหวาดกลัวของพวกเขา, (2) พายุกระแสไฟฟ้าครั้งใหญ่พร้อมกับ (3) ฟ้าร้องที่ตามมาด้วย เมื่อกระถางนี้ตกกระแทกพื้นโลก มันก็จะเกิด (4) แผ่นดินไหว

ว 8:6 หลังจากโหมโรงนั้นแล้ว ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือแตรทั้งเจ็ดนั้นต่างก็เตรียมพร้อมที่จะเป่า การพิพากษาของแตรเจ็ดคันส่วนใหญ่แล้วจะมาในรูปของดวงดาวในท้องฟ้าถูกทิ้งลงบนแผ่นดินโลกและสร้างความเสียหายใหญ่โต เห็นได้ชัดว่ากระถางทองคำที่ถูกทิ้งลงมาบนแผ่นดินโลกเป็นคำเตือนถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นตามมาเมื่อทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดปลดปล่อยการพิพากษาของตนซึ่งถูกประกาศโดยเสียงแตรทั้งเจ็ดของพวกเขา

ว 8:7 เมื่อทูตสวรรค์องค์แรกเป่าแตรขึ้น ลูกเห็บและไฟปนด้วยเลือดก็ถูกทิ้งลงบนแผ่นดิน น่าสังเกตว่าแตรสี่คันแรกมีลักษณะคล้ายกับภัยพิบัติที่เกิดกับอียิปต์ ถึงแม้ว่าภัยพิบัติ

เหล่านี้เกิดขึ้นทั่วโลกและมีความรุนแรงมากกว่าเขอะอย่างเห็นได้ชัดก็ตาม นี่เป็นพายุลูกเห็บครั้งรุนแรงที่ถูกเทลงบนหนึ่งในสามส่วนของแผ่นดินโลก ไฟอาจหมายถึงฟ้าแลบอันรุนแรงซึ่งทำให้เกิดไฟไหม้ใหญ่โต หรือมันอาจเป็นไฟที่ถูกทิ้งลงมาบนแผ่นดินโลกจากสวรรค์ก็ได้ ไม่ว่าจะในกรณีใด มันถูกปนด้วยเลือด เห็นได้ชัดว่าเลือดถูกทิ้งลงมาบนแผ่นดินโลกจากท้องฟ้า

ต้นไม้อันใหม่ไปหนึ่งในสามส่วน และหญ้าเขียวสดใหม่ไปหมดสิ้น (เราจำได้ว่าใน 7:1 ทูตสวรรค์สี่องค์ที่ยับยั้งลมทั้งสี่ทิศถูกห้ามในตอนแรกมิให้ทำอันตรายต่อต้นไม้อันใหม่และทะเล) เราไม่ทราบชัดเจนว่าทำไมหนึ่งในสามของต้นไม้อันใหม่ถึงถูกไฟเผา อาจเป็นไปได้ว่าป่าหนึ่งในสามของโลกได้ถูกทำลายโดยไฟป่าซึ่งถูกจุดให้ลุกโดยไฟที่มาจากสวรรค์ นอกจากนี้ หุ่นหญ้าเขียวสดของแผ่นดินโลกก็ไหม้ไปหมดสิ้น เราทำได้แต่เพียงนึกภาพไฟลุกไหม้ใหญ่โตอันแสนน่ากลัวซึ่งเกิดจากการพิพากษาครั้งนี้

วว 8:8 ไม่มีการเอ่ยถึงการเว้นช่วงเวลาระหว่างเสียงแตรแต่ละคันที่ถูกเป่าตามลำดับ อย่างไรก็ตาม นี่อาจสื่อได้ว่าไม่มีการเว้นช่วงนาน ดังนั้น ที่ตามหลังการพิพากษาของเสียงแตรแรกตึกๆเลยก็คือทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่าแตรขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขาใหญ่กำลังลุกไหม้ถูกทิ้งลงไปในทะเล ไม่มีการบรรยายเพิ่มเติมเกี่ยวกับภูเขาลูกนี้ อย่างไรก็ตาม เราอาจเสนอได้หลายความเห็น (1) ภูเขาใหญ่ลูกนี้อาจเป็นอุกกาบาตอีกลูก (ดูคำอธิบายใน 6:14-15) ที่ลุกไหม้ด้วยไฟเมื่อมันทะลุผ่านชั้นบรรยากาศ (2) เห็นได้ชัดว่ามันตกลงไปในมหาสมุทรแห่งหนึ่ง ผลก็คือ และทะเลนั้นได้กลายเป็นเลือดเสียหนึ่งในสามส่วน เราไม่ทราบชัดเจนว่าบางส่วนของทะเลกลายเป็นเลือดได้อย่างไรและเพราะเหตุใด อย่างไรก็ตามมันสอดคล้องกับการพิพากษาของพระเจ้าที่เกิดกับแม่น้ำไนล์ตามที่มิบ้นทิกไว้ในอพยพ 7:20 ดู วิวรรณ์ 16:3 ด้วย

วว 8:9 สัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นตายเสียหนึ่งในสามส่วน และบรรดาเรือกำปั่นแตกเสียหนึ่งในสามส่วน ทุกชีวิตทั้งคนและสัตว์รวมถึงเรือต่างๆในทะเลที่ได้รับผลกระทบต่างถูกทำลาย นี่รวมเป็นหนึ่งในสามของทะเลของโลก นี่อาจหมายถึงหนึ่งในมหาสมุทรใหญ่ๆของโลก เช่น มหาสมุทรแปซิฟิก หรือ มหาสมุทรแอตแลนติก

วิว 8:10 หลังจากนั้นและเห็นได้ชัดว่าไม่มีการเน้นซ้ำเลย **ทูตสวรรค์องค์ที่สามเปา** แตรขึ้น ก็มีดาวใหญ่ดวงหนึ่งเป็นเปลวไฟถูกโพลงดูโคมไฟตกจากท้องฟ้า นี่เป็นอีกครั้งที่ไม่มีการบ่งบอกชัดเจนว่าดาวดวงนี้เป็นอะไร อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ว่ามันตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ก็อาจสื่อถึงดาวที่ลอยอยู่ในท้องฟ้า โดยอาจเป็นดาวหางที่มีหางสุกใสตามมา ดาวดังกล่าวประกอบด้วยน้ำแข็งและฝุ่นมากกว่าหินแข็ง อาจเป็นไปได้ว่าเมื่อเข้าสู่ชั้นบรรยากาศของโลกก็ถูกเป็นไฟเหมือนโคมไฟ

ดาวนั้นตกลงบนแม่น้ำหนึ่งในสามส่วน และตกที่บ่อน้ำพุทั้งหลาย ขณะที่ภูเขาใหญ่ที่ถูกเป็นไฟซึ่งถูกบรรยายด้านบนนี้ตกลงในมหาสมุทร ดาวดวงนี้ก็ตกลงในทวีปหนึ่งซึ่งส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำจืดของทวีปนั้น “บ่อน้ำพุ” เหล่านี้น่าจะเป็นน้ำบาดาลในบ่อและน้ำพุ เราไม่ทราบชัดเจนว่าเป็นทวีปไหน

วิว 8:11 ดาวดวงนี้มีชื่อว่าบอระเพ็ด รสของน้ำกลายเป็นรสขมเสียหนึ่งในสามส่วน ชื่อที่ถูกตั้งให้แก่ดาวตก (ดาวหาง) นี้คือ *บอระเพ็ด* ซึ่งเป็นพืชในแถบเมดิเตอร์เรเนียน มีรสขมมาก ดังนั้นหนึ่งในสามของแหล่งน้ำจืดของแผ่นดินโลก ซึ่งเห็นได้ชัดว่าอยู่ในพื้นที่ของทวีปหนึ่งถูกทำให้เสียและมีรสขม และคนเป็นอันมากก็ได้ตายไปเพราะน้ำนั้นกลายเป็นน้ำรสขมไป อาจเป็นไปได้ว่าดาวหางดวงนี้มีกัมมันตรังสีหรืออาจมีพิษ ดังนั้นเมื่อแตรเหล่านี้ถูกเป่า หนึ่งในสามของป่าของแผ่นดินโลกก็ถูกทำลายไปพร้อมกับทุ่งหญ้าเขียวสดทั้งหมด หนึ่งในมหาสมุทรสำคัญของโลกก็ถูกทำให้กลายเป็นเลือดและทำให้ทุกชีวิตที่อยู่ในนั้นตายสิ้น คราวนี้เห็นได้ชัดว่าแหล่งน้ำจืดในทวีปหนึ่งของแผ่นดินโลกถูกทำให้เป็นพิษ สิ่งมีชีวิตมากมายก็ตายไปเพราะเหตุนี้ (น่าสนใจตรงที่ว่าน้ำจืดปริมาณมหาศาลในโลกมีอยู่ในหมู่ทะเลสาบเกรทเลคส์ (Great Lakes) ของอเมริกาเหนือ

วิว 8:12 ขณะที่การพิพากษาของแตรสามคันแรกเริ่มต้นในฟ้าสวรรค์และก่อให้เกิดความเสียหายใหญ่โตต่อแผ่นดินโลก การพิพากษาครั้งที่สี่นี้ก็ยังคงเกิดขึ้นในสวรรค์อยู่แต่ก็ส่งผลกระทบมหาศาลบนแผ่นดินโลก เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่าแตรขึ้น ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำลายไปหนึ่งในสามส่วน ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายก็เช่นเดียวกันจึงมืดไปหนึ่งในสามส่วน กลาง

วันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งในสามส่วน และกลางคืนก็เช่นเดียวกับกลางวัน ถึงแม้ว่าการอ่านเฟินๆอาจ
สื่อว่าหนึ่งในสามส่วนของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆถูกทำให้มืดไป แต่กฎเกณฑ์
จะทำให้เราเข้าใจข้อนี้โดยตรงท้ายข้อ วันเวลาถูกทำให้สั้นลงหนึ่งในสามส่วน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ
คือ ขณะที่วันปกติตลอดทุกยุคทุกสมัยมีอีลิปส์ชั่วโมง แต่ตอนนี้วันจะมีแค่สิบหกชั่วโมง ให้เรา
นึกถึงความอกสั่นขวัญหนีของคนที่มีชีวิตรอดอยู่ในตอนนั้นดู

พื้นฐานของเวลาถูกเปลี่ยนแปลงไปหมด นาฬิกาที่บอกเวลาไม่ตรงอีกต่อไป เพราะระยะ
เวลาของวันหนึ่งคือเวลาที่โลกหมุนหนึ่งรอบ ความเร็วของการหมุนของโลกจึงถูกร่งให้เร็วขึ้น
อย่างเห็นได้ชัด บางทีอาจเพราะแรงกระแทกของอุกกาบาตต่างๆที่เพิ่งตกใส่แผ่นดินโลก พื้น
ฐานของสังคม คือ เวลา จึงถูกเปลี่ยนแปลงไป พระเยซูคริสต์ในมัทธิว 24:22 “และถ้ามิได้ทรงให้
วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใด ๆ รอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้ที่เลือกสรรไว้ จึง
ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า” จากแหล่งข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับอวสานกาล เห็นได้ชัดว่ายุคแห่ง
ความทุกข์เวทนาใหญ่ยิ่งกินเวลาเจ็ดปีเป๊ะ นั่นคือ ช่วงเวลาสี่สิบสองเดือนสองช่วงซึ่งแต่ละช่วงมี
1,260 วัน เห็นได้ชัดว่าปริมาณวันไม่สามารถถูกทำให้สั้นลงได้ อย่างไรก็ตาม ลักษณะเฉพาะ
ของวันดังกล่าวก็ถูกทำให้สั้นลงได้ พระเจ้าโดยพระเมตตาที่ทรงมีต่อชนชาติอิสราเอลที่ยังมีชีวิต
รอดอยู่ จะทรงทำให้วันเหล่านั้นสั้นลงเพื่อที่พวกเขาจะได้รับการช่วยให้พ้น

วว 8:13 แล้วข้าพเจ้าก็มองดูและได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า ร้อง
ประกาศเสียงดังว่า "วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงแตร
ของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว" กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทูตสวรรค์อีกองค์บินไปทั่วชั้น
บรรยากาศของโลกพร้อมกับคำเตือนอันน่าสะพรึงกลัว คำเตือนเรื่องวิบัติสามทีของเขาก็มีต่อคน
เหล่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก มันจะยิ่งเลวร้ายกว่านี้อีก ถึงแม้ไม่มีระบุไว้ชัดเจน แต่ช่วง
เวลาตรงนี้อาจน้อยก็เป็นตอนกลางของยุคเจ็ดปีอย่างเห็นได้ชัด โดยอาจเลยไปเล็กน้อย

*ภาพรวมของวิวรณ์ 9: ในบทนี้การพิพากษาของแตรคันที่ห้าและหกถูกบรรยายให้เห็น
ภาพ ลักษณะเฉพาะที่เป็นภัยพิบัติของยุคเจ็ดปีมีแต่จะทวีความเลวร้ายยิ่งขึ้น*

ว 9:1 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นดาวดวงหนึ่งตกลงจากฟ้า ลงมาที่แผ่นดินโลก และประทานลูกกุญแจสำหรับเหวที่ไม่มีก้นเหวให้แก่ดาวดวงนั้น ขณะที่แตร สี่คันแรกเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ต่างๆที่ตกใส่แผ่นดิน โลก ตรงนี้ดาวดวงนี้เป็นบุคคลหนึ่ง มี ทรรศนะที่แตกต่างกันไปเกี่ยวกับว่า 'ดาว' ดวงนี้เป็นใครกันแน่ บางคนถือทรรศนะที่ว่าดาวดวง นี้คือพระคริสต์ เพราะพระองค์ทรงถือลูกกุญแจแห่งนรกและความตาย บางคนก็มองว่า 'ดาว' ดวงนี้เป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง บางคนก็ถือทรรศนะที่ว่า 'ดาว' ดวงนี้คือ ลูซิเฟอร์และการร่วงลง จากสวรรค์ คำที่แปลว่า ตก (พิพ โด) เป็นคำกริยารูปสมบูรณ์กาล ดังนั้นวลีนี้อาจแปลได้ว่า 'และ ข้าพเจ้าได้เห็นดาวดวงหนึ่งที่ได้ร่วงลงมาจากสวรรค์แล้ว' เขาได้รับลูกกุญแจสำหรับ “เหวที่ไม่มี ก้นเหว” คำที่แปลว่า 'ไม่มีก้นเหว' (อาบุซซอซ) เป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ abyss จริงๆแล้วมัน ก็มีความหมายว่า 'ไม่มีก้น' ดังที่เราจะได้เห็น โดยตรง เหวที่ไม่มีก้นเหวนี้เป็นที่อยู่ของเหล่า วิญญาณผีปิศาจ

ดูเหมือนว่าตัวตนของ 'ดาว' ดวงนี้ไม่ปรากฏชัดเจน อย่างไรก็ตาม (1) ไม่ว่าเขาจะเป็น ใคร เขาก็ร่วงลงมาแล้วตามที่สื่อในกาลสมบูรณ์ของคำว่า ตก (2) ข้อเท็จจริงที่ว่าเขาได้รับ ลูกกุญแจเพื่อเปิดเหวนั้นอาจเอนเอียงไปทางทรรศนะที่ว่าบุคคลผู้นี้คือ ซาตาน ลูกา 10:18 และ วิวรณ์ 12:12-13 อาจเป็นการอ้างอิงถึงข้อเท็จจริงเดียวกัน นอกจากนี้ ข้อ 11 ก็สื่อว่าดาวดวงนี้ เป็น “ทูตแห่งเหวที่ไม่มีก้นเหว” ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นซาตาน

ว 9:2 เห็นได้ชัดว่า เหวที่ไม่มีก้นเหวนี้อยู่ในแผ่นดินโลก เมื่อเขาเปิดเหวที่ไม่มี ก้นเหวนั้น ก็มีควันพลุ่งขึ้นมาจากเหวนั้นดุจควันที่เตาใหญ่ และดวงอาทิตย์และอากาศก็มืดไป เพราะเหตุควันที่ขึ้นมาจากเหวนั้น ถึงแม้ว่าบางคนพยายามที่จะตีความควันนี้เป็นเชิงฝ่าย วิญญาณ โดยสื่อถึงความมืดบอดฝ่ายวิญญาณของชาวโลกในสมัยนั้น แต่ดูเหมือนว่าสิ่งที่ถูก บรรยายตรงนี้มีความหมายตรงตัวมากกว่า เหวนี้อาจเป็นอันเดียวกับฮาเดสซึ่งเห็นได้ชัดว่าตั้งอยู่ ในใจกลางของแผ่นดินโลก เราไม่ทราบชัดเจนว่าควันนี้ถูกระบายขึ้นมาสู่พื้นผิวโลกได้อย่างไร ดูเหมือนว่าน่าจะมีลักษณะเป็นภูเขาไฟ

ว 9:3 มีฝูงตั๊กแตนบินออกจากวันนั้นมายังแผ่นดินโลก ได้ประทานอำนาจแก่ตั๊กแตนนั้น เหมือนกับอำนาจของแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลก จากกลุ่มควันใต้โลกนี้มีสิ่งมีชีวิตที่เป็นผีเสื้อบินขึ้นมาสู่ชั้นบรรยากาศของแผ่นดินโลก ยอห์นเปรียบพวกนี้ว่าเป็นเหมือนตั๊กแตน กระนั้นเห็นได้ชัดจากบริบทที่ตามมาว่าพวกนี้ไม่ใช่ตั๊กแตนธรรมดาๆ นอกจากนี้ “ได้ประทานอำนาจแก่ตั๊กแตนนั้น เหมือนกับอำนาจของแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลก” นี่สื่อว่าพวกเขาได้รับอำนาจที่จะทำร้ายด้วยการต่อยอันเต็มไปด้วยพิษของมันเหมือนอย่างแมลงป่องกระทำ

ว 9:4 เห็นได้ชัดว่า ฝูงตั๊กแตนที่เหมือนแมลงป่องเหล่านี้ไม่ใช่ของธรรมชาติ และมีคำสั่งแก่มันไม่ให้ทำร้ายหญ้าบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ สิ่งเหล่านี้ปกติแล้วเป็นแหล่งอาหารของตั๊กแตนตามธรรมชาติ แต่สิ่งที่มีชีวิตจากนรกเหล่านี้ได้รับคำบัญชาให้ทำร้ายแต่คนเหล่านั้นที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขาเท่านั้น คนเหล่านั้นที่มีตราประทับของพระเจ้าบนหน้าผากหาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากยิว 144,000 คนนั้น ดู วิวรรณ์ 14:1 เห็นได้ชัดว่าคนอื่นๆ ที่เหลือ โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่เป็นสาวกของปฏิบัติต่อพระคริสต์ต่างตกเป็นเหยื่อของสิ่งที่มีชีวิตซึ่งเป็นผีเสื้อเหล่านี้ เห็นได้ชัดว่า ก่อนถึงเวลานี้คนส่วนใหญ่ซึ่งได้กลับใจมาหาพระคริสต์ก็ถูกฆ่าตายเพราะความเชื่อของพวกเขาไปเรียบร้อยแล้ว

ว 9:5 และไม่ให้ฆ่าคนเหล่านั้น แต่ให้ทรมานเขาห้าเดือน การทรมานนั้นเป็นการทรมานที่เหมือนกับถูกแมลงป่องต่อย สัตว์ร้ายจากนรกเหล่านี้จะทำร้ายผู้คนด้วยการต่อยของมันขณะที่พวกมันบินไปในในอากาศและความเจ็บปวดซึ่งเกิดจากพิษร้ายของมันจะคงอยู่เป็นเวลาห้าเดือน นี่ไม่ใช่แมลงป่องธรรมดาๆ แล้ว!

ว 9:6 นอกจากนี้ ตลอดเวลาเหล่านั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตายแต่จะไม่พบ เขาอยากตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา ความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดอันเกิดจากสัตว์ร้ายเหล่านี้จะรุนแรงเสียจนคนอยากตายไปเสียให้พ้นๆ แต่ก็ตายไม่ได้

ว 9:7 ตั๊กแตนนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก บนหัวมีสิ่งหนึ่งที่อยู่เหมือนมงกุฎทองคำ หน้ามันเหมือนหน้ามนุษย์ เราได้เห็นรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับสัตว์นรกเหล่านี้ “มีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก” ภาพเปรียบเทียบนี้มีลักษณะ

สองประการ ประการแรกตั้งแต่นั้นในดินแดนตะวันออกกลางได้ชื่อว่ามีหน้าตาคล้ายกับม้า โดยเฉพาะเหมือนม้าที่เตรียมพร้อมออกศึก ประการที่สอง ภัยพิบัติที่เกิดจากฝูงตั๊กแตนในตะวันออกกลางเป็นเหมือนกับกองทัพที่แผ่กระจายไปทั่วแผ่นดิน นอกจากนี้ สัตว์ร้ายเหล่านี้ยังสวม “สิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนมงกุฎทองคำ” บนหัวของมัน มงกุฎเหล่านี้ไม่ใช่ทองคำแต่ดูเหมือนมงกุฎทองคำ พวกมันยังมีหน้าเหมือนมนุษย์ด้วย เห็นได้ชัดว่าสิ่งที่มีชีวิตเหล่านี้ไม่ใช่แค่สัตว์ธรรมดาๆ เพราะพวกนี้มีใบหน้าเหมือนมนุษย์

ว 9:8 **ผมมันเหมือนผมผู้หญิง ฟันมันเหมือนฟันสิงโต** เห็นได้ชัดว่าพวกมันมีผมยาวเหมือนผู้หญิงและมีฟันนำกล้วคุดสิงโต รูปลักษณ์ภายนอกของสัตว์ร้ายที่เป็นปีศาจเหล่านี้ดูคล้ายคลึงกันมากกับภาพลักษณ์ของพวกนักร้องเพลงร็อกในปัจจุบัน ทั้งสองกลุ่มมาจากผู้ให้กำเนิดเดียวกัน

ว 9:9 **มันมีทับทรวงเหมือนกับทับทรวงเหล็ก เสียงปีกมันเหมือนเสียงรถม้า** เป็นอันมากกรูเข้ารบเข้าศึก สัตว์ปีศาจเหล่านี้สวมทับทรวงเหล็กและเมื่อพวกมันบิน เสียงกระพือปีกของมันก็เหมือนกับเสียง “รถม้าเป็นอันมากกรูเข้ารบเข้าศึก” จะมีเสียงสุดแสนจะหวาดหวั่นแต่ก็เป็นเสียงที่ไม่ได้เป็นของโลกละนี่เมื่อฝูงตั๊กแตนปีศาจเหล่านี้บินไปทั่วแผ่นดินโลก

ว 9:10 **สัตว์นรกที่ไม่ได้เป็นของโลกเหล่านี้มีหางเหมือนหางแมลงปอง และหางมันนั้นมีเหล็กใน มันมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือน** จากข้อ 5 เห็นได้ชัดว่าความเจ็บปวดอันเกิดจากการถูกพวกมันต่อยคงอยู่ตลอดห้าเดือน ตรงนี้อาจสื่อว่าภัยพิบัติที่เกิดจากสิ่งที่มีชีวิตซึ่งปล่านไปทั่วแผ่นดินโลกเหล่านี้จะกินเวลาห้าเดือน

ว 9:11 **มันมีทูดแห่งเหวที่ไม่มีก้นเหวนั้นเป็นกษัตริย์ปกครองมัน ที่มีชื่อเรียกในภาษาฮีบรูว่า อาบัตโดน แต่ในภาษากรีกเรียกว่า อปอลลิออน** เราเห็นเพิ่มเติมว่าฝูงปีศาจเหล่านี้มี “ทูดแห่งเหวที่ไม่มีก้นเหวนั้นเป็นกษัตริย์ปกครองมัน” ทูดตนนี้อาจเป็นคนเดียวกับดาวดวงนั้นซึ่งถูกบรรยายถึงไปแล้วในข้อ 1

เราไม่ควรลืมว่าสัตว์ปีศาจเหล่านี้ขึ้นมาจากเหวลึกนั้น (ตรงนี้ใช้แค่คำว่า อาบุดซอซ คำว่า ‘เหว’ ไม่ปรากฏในต้นฉบับภาษากรีก) กษัตริย์ปีศาจตนนี้แห่งเหวลึกมีชื่อเป็นภาษาฮีบรูว่า อา

บัคโคน ซึ่งในที่นี้แปลว่า ‘การทำลาย’ ในภาษากรีก ชื่อของมันคือ *อปอลลิโยน* ซึ่งแปลว่า ‘ผู้ทำลาย’ น่าสนใจตรงที่ว่าชื่อ *อปอลลิโยน* มาจากคำกรีก *อปอลลูมิ* ซึ่งแปลว่า ‘พินาศ’ หรือ ‘ความพินาศ’ อปอลลิโยนจึงมีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ที่จะพินาศ’ หรือ ‘บุคคลแห่งความพินาศ’ นี่จึงไม่ใช่ใครอื่นเลยนอกจากซาตาน

เมื่อนำทุกสิ่งมารวมกัน การพิพากษาของแตรคันที่ห้าจึงเป็นการที่พระเจ้าทรงยอมให้ซาตานเปิดหาวที่ไม่มีกั้นเหว (*ฮาเดส*) ซึ่งเป็นที่ๆฝูงปิศาจถูกกักขังไว้มาตลอด นี่สื่อว่าปิศาจเหล่านี้ อาจร้ายกาจยิ่งกว่าพวกปิศาจที่ได้รับอนุญาตให้เข้าสู่แผ่นดินโลกได้มาตลอดทุกยุคสมัย พวกมันจะมีโอกาสเหลือเฟือในการทรมานมนุษย์ชั่วระยะเวลาหนึ่งในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี

วิว 9:12 มีคำประกาศที่บอกเป็นกลางจากสวรรค์ว่า **วิบัติอย่างหนึ่งผ่านไปแล้ว** **คูเถิด** ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า นี่สื่อถึงความน่ากลัวและความน่าตกตะลึงของการพิพากษาครั้งนี้ วิบัติที่สองถูกกล่าวถึงใน 11:13-14 วิบัติที่สามไม่ได้ถูกนิยามชัดเจน แต่มักถูกสันนิษฐานว่าเป็นการพิพากษาของแตรคันที่เจ็ดถึงแม้ว่าบางคนอาจเชื่อว่าเป็นการพิพากษาของขันเจ็ดใบได้ด้วยก็ตาม **คูคำอธิบาย** ใน 9:19 ด้วย

วิว 9:13-14 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงอนมูมทั้งสี่ของแท่นทองคำที่อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า **14** เสียงนั้นสั่งทูตสวรรค์องค์ที่หกที่ถือแตรนั้นว่า "จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่ นั้น คือแม่น้ำยูเฟรติส"

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรของตน ยอห์นก็ “ได้ยินเสียงออกมาจากเชิงอนมูมทั้งสี่ของแท่นทองคำที่อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า” ถึงแม้ว่ายุคเจ็ดปีกำลังทวีความรุนแรงอยู่บนแผ่นดินโลกเบื้องล่าง แต่สิ่งที่ยอห์นได้เห็นก็ยังเป็นภาพในสวรรค์อยู่ เห็นได้ชัดว่า “แท่นทองคำ” นี้คือแท่นเผาเครื่องหอมในพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ เราไม่ทราบว่าเป็นเสียงนั้นเป็นของใครถึงแม้ว่าบางคนเชื่อว่ามันเป็นเสียงของพระคริสต์เพราะว่าเสียงนั้นสั่งทูตสวรรค์ที่มีตำแหน่งสูงซึ่งเป่าแตรของตน คำสั่งที่มีมายังทูตสวรรค์ของเสียงแตรที่หกก็คือ “จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่ นั้น คือแม่น้ำยูเฟรติส” คำว่า **ที่** (แม่น้ำใหญ่) คือ *เอะฟี* ซึ่งมีความหมายด้วยว่า ‘บน’, ‘ใน’ หรือ ‘โดย’

นอกจากนี้คำที่แปลว่า **ถูกมัดไว้** (*เดอะ โอ*) ก็อยู่ในรูปสมบูรณ์กาลและประธานถูกกระทำ ความหมายก็คือว่า พวกเขาถูกมัดไว้ก่อนหน้าแล้ว เราไม่ทราบว่ามีใคร อย่างไรก็ตาม มันอาจย้อนกลับไปถึงตอนที่ซาตานถูกทิ้งลงมาจากบนแผ่นดินโลกในครั้งที่มันตกต่ำลงก็ได้ สิ่งสำคัญก็คือว่า แม่น้ำยูเฟรติสไหลผ่านหรือติดกับเมืองบาบิโลนสมัยโบราณ ศาสนาเทียมเท็จทุกศาสนาในโลกมีต้นตอย้อนกลับไปถึงศาสนาที่ลึกลับของบาบิโลนเก่า เราไม่ทราบว่าทูตสวรรค์ทั้งสี่นี้เป็นผู้ใด อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าพวกมันอยู่ในเขตแดนของซาตานและถูกมัดไว้อยู่จนถึงตอนนี้ อาจเพราะความร้ายกาจเป็นพิเศษของพวกมันก็ได้

วิว 9:15 **ทูตสวรรค์ทั้งสี่ก็ถูกแก้ปล่อยไป ซึ่งทรงเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือน และปี ที่จะให้ฆ่านุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน** ดังนั้น ทูตสวรรค์ทั้งสี่คนนี้ก็จึงถูกแก้ปล่อยไป “ซึ่งทรงเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือน และปี” ความหมายคือ พวกมันถูกจัดเตรียมไว้สำหรับ ชั่วโมง วัน เดือน และปีที่กำหนดไว้แล้ว ทูตสวรรค์ที่คนที่ร้ายกาจนี้ได้ถูกมัดไว้จนถึงเวลานี้เพื่อ “ที่จะให้ฆ่านุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน” ขณะที่การพิพากษาของตราสี่ดวงแรกมาประจักษ์ไปทั่วถึงหนึ่งในสี่ส่วน ทูตสวรรค์ทั้งสี่คนนี้จะฆ่านุษย์อีกหนึ่งในสามส่วน การคิดเลขง่ายๆแสดงให้เห็นว่าเมื่อประชากรโลกถูกกำจัดไปหนึ่งในสี่ส่วน ก็เหลืออีกสามในสี่ส่วน คราวนี้อีกหนึ่งในสามของประชากรโลกถูกฆ่าตาย นั่นจึงรวมเป็นครึ่งหนึ่งของประชากรโลกและยุคเจ็ดปีก็ยังไม่มีที่ท่าว่าจะสิ้นสุดลงด้วยซ้ำ

วิว 9:16 **พอทูตสวรรค์ที่ชั่วร้ายทั้งสี่คนนี้ก็ถูกปล่อยตัวไป กองทัพสี่ปีศาจอีกฝูงก็ถูกปล่อยตัวมาพร้อมกับพวกมันด้วย และจำนวนพลทหารมีสองร้อยล้าน** นี่คือนับจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ยืม ในช่วงหลายสิบปีหลังนี้มีคนเสนอหลายทฤษฎีเกี่ยวกับพลทหารสองร้อยล้านนี้และที่มาของพวกมัน ทฤษฎีที่เป็นที่นิยมก็คือว่า นี่คือนับของจีนแดง โดยมีพลทหารสองร้อยล้านคนที่เคลื่อนทัพเข้าสู่ตะวันออกกลางเพื่อทำศึกในกาลสุดท้าย

อย่างไรก็ตาม เพื่อเราพิจารณาข้อความเหล่านี้ใกล้ๆ เราก็จะเห็นว่ามันไม่น่าใช่เช่นนั้นเลย ประการแรก นี่เป็นจำนวนเปรียบเทียบและไม่ใช่นับจำนวนเด็ดขาด คำที่แปลว่า **สองร้อย** คือ *คูออ* ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ‘สอง’ คำที่แปลว่า **ล้าน** (*มูริอาส*) มีความหมายตรงตัวว่า นับไม่ถ้วน

คำภาษาอังกฤษ *myriad* ก็มีที่มาจากคำๆนี้ ซึ่งเป็นคำเดียวกับที่แปลว่า ‘เป็นโกฏิๆ’ ในวิวรณ์ 5:11, ‘คนเป็นอันมากนับไม่ถ้วน’ ในลูกา 12:1 และ ‘สักกี่พันคน’ ในกิจการ 21:20 ความหมายที่ถูกต้องที่สุดก็คือ เป็น โกฏิๆสองเท่า หรือ พลทหารม้าจำนวนนับไม่ถ้วน คำกรีกปกติที่แปลว่า ‘พัน’ คือ *คีลีอัส* (ความเห็นของยอห์นตอนท้ายข้อนี้ “นี่คือจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ยิน” สนับสนุนทฤษฎะที่เชื่อว่าเป็นตัวเลขที่เฉพาะเจาะจง และนี่อาจเป็นเหตุว่าทำไมกลุ่มผู้แปลฉบับคิงเจมส์เลือกใช้ตัวเลขสองร้อยล้าน) นอกจากนี้ เท่าที่จะเห็นชัดเจนในบริบทที่ตามมา เช่นเดียวกับฝูงตึกเตนที่ถูกเอ่ยถึงไปก่อนหน้านั้นในบทนี้ พลทหารม้าเหล่านี้มีพลังเหนือธรรมชาติและมีลักษณะเหมือนผีปิศาจ

วิว 9:17 ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าสังเกตเห็นม้าเป็นดังนี้คือ ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้น ก็มีทับทรวงสีฟ้า สีพลอยสีแดง และสีกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายนั้นเหมือนหัวสิงโต มีไฟและควัน และกำมะถันพุ่งออกมาจากปากของมัน พลทหารม้าที่มีพลังเหนือธรรมชาติและเป็นปิศาจจากนรกเหล่านี้ถูกบรรยายถึงในข้อนี้ พวกมันสวม “ทับทรวงสีฟ้า สีพลอยสีแดง และสีกำมะถัน” บางคนคิดว่านี่หมายถึงสีของทับทรวงของพวกมัน โดยอาจเป็นการมองเห็นจากระยะไกลต่างกันไป นั่นอาจเป็นไปได้ สีพลอยสีแดงอาจมีสีฟ้าและสีกำมะถันก็มักถูกคิดว่าเป็นสีเหลือง คำบรรยายถึงพวกมันว่ามีลักษณะเหมือนไฟอาจสื่อถึงรูปลักษณะภายนอกที่สุกใสของพวกมัน

ม้าที่น่าเกลียดน่ากลัวเหล่านี้มีหัวเหมือนหัวสิงโตและ “มีไฟและควันและกำมะถันพุ่งออกมาจากปากของมัน” บางคนพยายามที่จะเปรียบเทียบชีวิตที่ไม่ได้เป็นของ โลกเหล่านี้ว่าเป็นเหมือนอาวุธยุทธโธปกรณ์ในการรบสมัยใหม่เพราะมันยิงไฟ ควัน และการทำลายล้างออกมาจากปากของมัน (คือ อาวุธต่างๆ) นั่นอาจเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม อาวุธดังกล่าวดูเหมือนจะไม่เข้ากันกับภาพรวมที่ใหญ่กว่า ภาพที่ชัดเจนยิ่งกว่าก็คือ สิ่งมีชีวิตที่เป็นปิศาจซึ่งมีรูปลักษณะที่น่าเกลียดน่ากลัวและมีพลังมหาศาล

วิว 9:18 ยอห์นบันทึกว่า มนุษย์ถูกฆ่าเสียหนึ่งในสามส่วนด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้คือ ไฟและควันและกำมะถันที่พุ่งออกมาจากปากมันนั้น ท่านกล่าวชัดเจนว่าทั้งสามสิ่งคือ ไฟ ควัน และกำมะถันที่ออกมาจากปากของสัตว์นรกเหล่านี้ที่ถูกปล่อยตัวออกบนแผ่นดินโลก หนึ่ง

ในสามของประชากรโลกถือเป็นจำนวนที่มากมายเหลือเกิน แต่นักภาพพลทหารม้าจากนรกเหล่านี้ซึ่งฆ่าคนตายได้ตามใจชอบไปทั่วโลกก็เป็นเรื่องที่น่าสะพรึงกลัวจริงๆ

ว 9:19 เพราะว่าฤทธิ์ของม้านั้นอยู่ที่ปากและหาง หางของมันเหมือนงูและมีหัวถึงเหล่านี้ทำให้มันทำร้ายคนได้

สิ่งมีชีวิตจากนรกเหล่านี้มีอำนาจที่จะทำร้ายผู้คน ไม่ใช่ด้วยปากของพวกมันเท่านั้น แต่ด้วยหางของพวกมันด้วยซึ่งเปรียบเหมือนงู ถึงแม้ว่าวิถีที่สองไม่ได้ถูกเอ่ยถึงว่าสิ้นสุดลงแล้วจนกว่าจะถึง 11:14 แต่ข้อพระคัมภีร์ที่มาก่อนอยู่ก็มีลักษณะเป็นเนื้อหาแทรก ดังนั้นจริงๆ แล้วนี่จึงอาจเป็นวิถีที่สองก็ได้

ว 9:20 ถึงแม้จะเผชิญกับความน่ากลัวของยุคเจ็ดปีและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝูงปีศาจจากนรกเหล่านี้ แต่มนุษย์ทั้งหลายที่เหลืออยู่ ที่ไม่ได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ยังไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากงานที่มีมือเขาได้กระทำ ไม่ได้เลิกบูชาผี บูชา รูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้ รูปเคารพเหล่านั้นจะดูหรือฟังหรือเดินก็ไม่ได้

ทั้งๆ ที่ทั่วโลกเผชิญกับการทำลายล้างครั้งใหญ่ แต่ประชากรที่เหลือของโลกก็ยังไม่ยอมกลับใจจากการบูชาผีปีศาจและรูปเคารพ ความเกี่ยวข้องกันระหว่างการไหว้รูปเคารพและผีปีศาจถูกเอ่ยถึงอีกครั้ง ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า พวกเขาไม่ยอมกลับใจมาหาพระเจ้า พวกเขาไม่ยอมกลับใจเสียใหม่ทั้งๆ ที่ได้เผชิญกับการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวจากพระเจ้าไปแล้ว ความเสื่อมทรามของใจมนุษย์ที่ถูกทำให้แข็งกระด้างไปเพราะความบาปจึงปรากฏชัดเจนอยู่เหมือนเดิม

ว 9:21 และเขาก็มิได้กลับใจเสียใหม่จากการฆาตกรรม และการเวทมนตร์ การล่วงประเวณี และการลักขโมย นอกจากนี้ ชาวโลกที่มีใจแข็งกระด้างไปเพราะความบาปในวันนั้นก็ยังไม่ยอมกลับใจจากความบาปที่มีอยู่มากมายในชีวิตของตนด้วย เราเห็นได้ชัดถึงความรุนแรงที่ก่อให้เกิดการฆาตกรรม คำที่แปลว่า การเวทมนตร์ (*ฟารมาเคะเฮีย*) มีความหมายทั้งเป็นการใช้เวทมนตร์คาถา และการใช้ยาที่ผิดกฎหมายต่างๆ ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการใช้เวทมนตร์คาถาด้วย การทำผิดศีลธรรมทางเพศที่ระบาคไปทั่ว (รวมถึงการรักร่วมเพศด้วย) ก็ปรากฏชัดใน

วันนั้นซึ่งชาวโลกที่เหลือไม่ยอมกลับใจจากความบาปนี้ อีกอย่างคือการลักขโมยเมื่อผู้คนขโมยอะไรก็ตามที่ขโมยได้ในวันนั้นเพื่อที่จะเอาชีวิตรอด ความจริงที่สำคัญกว่าก็คือว่า แม้ในยามที่เผชิญกับการพิพากษาครั้งใหญ่จากพระเจ้า ชาวโลกที่ชั่วร้ายซึ่งหลงเหลืออยู่ก็ยังไม่ยอมกลับใจจากความบาปของตนอยู่ดี

ภาพรวมของวิวรณ์ 10: บางคนถือว่าบทที่สิบเป็นบทเนื้อหาแทรกเพราะว่าทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากซึ่งถูกบรรยายถึงไม่ได้เป็นทูตสวรรค์ที่เปาเตอร์คันที่เจ็ดซึ่งจะต้องเป็นคนต่อไปตามลำดับ ไม่ว่าจะในกรณีใด ยอห์นก็บรรยายถึงทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์หนึ่งซึ่งถือหนังสือเล็กๆ ม้วนหนึ่งผู้ซึ่งเมื่อเขาร้องเสียงดัง เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดก็ดังขึ้น ยอห์นถูกห้ามมิให้เปิดเผยข้อความที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ร้อง บทนี้ปิดท้ายด้วยการที่ยอห์นรับเอาหนังสือม้วนเล็กนั้นจากทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นั้นและกินมันเข้าไป

วิว 10:1 ยอห์นเขียนว่า และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมตัวท่าน และมีรุ่งบนศีรษะท่าน และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าท่านเหมือนเสาไฟ คำถามหนึ่งจึงเกิดขึ้นมาว่า ทูตสวรรค์ผู้นี้เป็นใคร เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ใช่ทูตสวรรค์ผู้เปาเตอร์คันที่เจ็ด เพราะเขายังไม่เปาจนกว่าจะถึงวิวรณ์ 11:15 ด้วยเหตุนี้เอง บางคนจึงเสนอทฤษฎีที่ว่าบทที่ 10 เป็นบทเนื้อหาแทรกอีกบท มันไม่ใช่บทที่มีเนื้อหาต่อเนื่องตามลำดับ แต่เป็นบทที่สอดแทรกเนื้อหาเพิ่มเข้ากับเนื้อหาหลัก

มีความคล้ายคลึงกันมากระหว่าง “ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มาก” องค์นี้ซึ่งลงมาจากสวรรค์กับพระคริสต์ผู้ทรงได้รับส่งาราศีซึ่งถูกบรรยายถึงในวิวรณ์ 1:13-16 ด้วยเหตุนี้เอง บางคนจึงเสนอว่าบางทีทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้จริงๆแล้วก็คือ พระเยซู ถึงแม้ไม่มีข้อพิสูจน์ว่าเป็นเช่นนั้นก็ตาม

วิว 10:2 ท่านถือหนังสือเล็กๆม้วนหนึ่งซึ่งคล้อยอยู่ในมือของท่าน ท่านวางเท้าขวาของท่านบนทะเล และเท้าซ้ายของท่านบนบก ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ “ถือหนังสือเล็กๆม้วนหนึ่งซึ่งคล้อยอยู่ในมือของท่าน” คำที่แปลว่า หนังสือเล็กๆ (บีบลิอาร์คิออน) หมายถึง หนังสือ

ม้วนที่มีขนาดเล็กมาก โดยอาจเป็นเอกสารชิ้นเล็กๆด้วยซ้ำ ข้อนี้บอกว่ามันถูกคลี่ออกแล้ว นอกจากนี้ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ “วางเท้าขวาของท่านบนทะเล และเท้าซ้ายของท่านบนบก” ถึงแม้มีคนเสนอความเห็นมากมายเกี่ยวกับความหมายของเท้าขวาของทูตสวรรค์องค์นี้ที่อยู่บนทะเลและเท้าซ้ายของท่านที่อยู่บนบก แต่ข้อพระคัมภีร์เองก็ไม่ได้บ่งบอกความหมายใด นอกจากว่าการมาถึงของทูตสวรรค์องค์นี้เกี่ยวข้องกับแผ่นดินโลกทั้งใบ บางคนก็เสนอว่าเนื้อหาของหนังสือม้วนเล็กนั้นคือสิ่งที่ถูกบันทึกใน 11:1-13 ถึงแม้ว่านั่นเป็นความเห็นที่น่าสนใจ แต่ก็ไม่มีเนื้อหาจากข้อพระคัมภีร์ที่มีน้ำหนักพอที่จะสนับสนุนตรศนะดังกล่าว ตัวเชื่อมเดียวก็คือว่าบทที่ 11 มีเนื้อหาต่อเนื่องตามลำดับและเห็นได้ชัดว่าเป็นบทเนื้อหาแทรกอีกบทหนึ่ง วิวรรณ์ 11:15 คือการเปาแตรคันที่เจ็ดซึ่งปิดเนื้อหาแทรกที่เห็นได้ชัดว่าถูกเริ่มต้นในบทที่ 10

วว 10:3 ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงโตคำราม เมื่อท่านร้องแล้ว เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น เช่นเดียวกับที่พระสุรเสียงของพระเยซูใน 1:15 ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับ “เสียงน้ำมากหลาย” เสียงของทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ก็เป็น “เสียงดังดุจเสียงสิงโตคำราม” นี้สื่อถึงอำนาจและความเป็นกษัตริย์ในเสียงของทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้

ยอห์นกล่าวต่อไปว่า “เมื่อท่านร้องแล้ว เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น” นี่เป็นหนึ่งในเรื่องลึกลับที่สุดของหนังสือวิวรรณ์ ยอห์นบันทึกว่าได้ยินเสียงฟ้าร้องเจ็ดเสียง มีการพิพากษาเจ็ดครั้งตามลำดับและการพิพากษาของแตรหกคันในเจ็ดคัน ไปแล้ว ในไม่ช้าจะมีการพิพากษาของขันเจ็ดใบ ดังนั้นเราจึงอาจสันนิษฐานได้อย่างปลอดภัยว่า ฟ้าร้องทั้งเจ็ดนี้แสดงถึงการพิพากษาอีกเจ็ดประการที่จะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก จากสัญลักษณ์ทั้งหมดที่ถูกนำเสนอมาแล้ว (ตราเจ็ดดวง, แตรเจ็ดคัน และขันเจ็ดใบ) ฟ้าร้องก็สื่อถึงกลางร้ายได้มากที่สุด

อาจเป็นไปได้ว่าการพิพากษาของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนี้เลวร้ายยิ่งกว่าการพิพากษาที่เหลือ ถ้าเรายอมรับตรศนะที่ว่านี่เป็นบทเนื้อหาแทรก ซึ่งก็หมายความว่า ช่วงเวลาของการพิพากษาของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนี้เมื่อเทียบกับเวลาที่เหลือของยุคเจ็ดปีไม่เป็นที่ทราบชัดเจน เราจึงเสนอได้ว่าการพิพากษาของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนี้กระจัดกระจายไปทั่วยุคเจ็ดปีโดยไม่ขึ้นกับการพิพากษาอื่นๆที่เหลือ

วิว 10:4 ยอห์นกล่าวต่อไปว่า เมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงมือ

จะเขียน แต่ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "จงประทับตราปิดข้อความ
ซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ร้องนั้น จงอย่าเขียนข้อความเหล่านั้น" ยอห์นถูกห้ามมิให้เขียนหรือเปิดเผย
ข้อความของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น เสียงหนึ่งจากสวรรค์สั่งท่านให้ "ประทับตราปิด
ข้อความ...อย่าเขียนข้อความเหล่านั้น" เราทำได้แต่คาดเดาว่าทำไมท่านถึงถูกกำชับเช่นนั้น อาจ
เป็นได้ว่ามีบางสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะปิดซ่อนไว้จากชาตานไม่ให้มันได้รู้เลย มันรู้พระ
คัมภีร์ นี่อาจเป็นบางสิ่งที่พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้ชาตานได้อ่าน หรืออาจหมายถึงชนชาติ
อิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปีที่จะมารู้จักพระคริสต์และเริ่มต้นที่จะค้นดูพระคัมภีร์ใหม่ในวันนั้นก็ได
บางที่อาจมีบางสิ่งตรงนี้ที่พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้คนอิสราเอลได้รู้ในตอนนั้น เราทำได้แต่
เพียงคาดเดาท่านั้น มีข้อห้ามคล้ายๆกันที่เปาโลได้รับใน 2 โครินธ์ 12:4 และที่ดาเนียลได้รับใน
ดาเนียล 12:4

วิว 10:5-6 จากนั้นยอห์นก็เขียนว่า ฝ่ายทูตสวรรค์องค์ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ทั้งบน
ทะเลและบนบกนั้นได้ชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า 6 และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรง
พระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้าง
แผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ใน
ทะเลนั้น' ยอห์นบันทึกว่าทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ได้ชูมือ (ขวา?) ของเขาขึ้นสู่ท้องฟ้าและ
ปฏิญาณโดยพระองค์ (1) ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ และเป็น (2) ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง
แต่ทูตสวรรค์ผู้นี้อาจปฏิญาณต่อพระคริสต์เองก็ได้ ไม่ว่าจะในกรณีใด ท่านก็ปฏิญาณต่อพระเจ้า
ผู้ทรงเป็นอยู่นิรันดร์และทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง

สาระสำคัญของคำปฏิญาณของทูตสวรรค์ผู้นี้ก็คือ "ว่า จะไม่มีการเนินซ้ำอีกต่อไปแล้ว"
นี่อาจเป็นคำตอบสำหรับคำถามที่ถูกลถามโดยเหล่าวิสุทธิชนที่พลีชีพเพื่อความเชื่อในสวรรค์ตาม
ที่ถูกลบันทึกไว้ใน 6:10 ที่ถามว่า "อีกนานเท่าใด พระองค์เจ้าข้า" หากเราสันนิษฐานเพิ่มอีกว่า
เนื้อหาแทรกจบลงตรงวิวรณ์ 11:14 และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับต่อไปเริ่มต้นในวิวรณ์
11:15 พร้อมกับการเป่าแตรคันที่เจ็ด ในข้อนี้ก็มีคำประกาศว่า "ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่ง

พิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลายของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” กล่าวอีก
นัยหนึ่ง การสิ้นสุดของยุคเจ็ดปีเกือบจะมาถึงแล้ว การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ด้วยฤทธานุ
ภาพเพื่อที่จะรับอำนาจครอบครองแผ่นดินโลกก็ใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้นจะไม่มีภาระเน้นซ้ำอีกต่อ
ไปแล้ว

วิว 10:7 ความเห็นดังกล่าวยังถูกตอกย้ำเมื่อยอห์นเขียนว่า **แต่ว่าในวันแห่งเสียง**
ของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น คือเมื่อท่านจะเป่าแตรขึ้น ความลึกลับของพระเจ้าที่พระองค์ได้
ตรัสไว้แก่พวกศาสดาพยากรณ์ ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้นก็สำเร็จ ฤทธานุที่ช่วยให้เรา
เข้าใจก็คือ การไม่ลืมว่าพระคัมภีร์ตอนนี้ น่าจะเป็นเนื้อหาแทรกและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ
เนื้อหาต่อเนื่องของหนังสือเล่มนี้ ดังนั้นตามที่กล่าวไว้แล้วข้างบน จะไม่มีการเน้นซ้ำอีกต่อไป
เมื่อเสียงแตรคันที่เจ็ดดังขึ้น เมื่อถึงเวลานั้น ระยะเวลาสุดท้ายของยุคเจ็ดปีก็จะมาถึง ความลึกลับของ
พระเจ้าในยุคเจ็ดปีก็จะสิ้นสุดลงไม่ช้า เมื่อเราคิดเช่นนี้แล้ว ซึ่งก็น่าจะเป็นไปได้ว่าการ
พิพากษาของชั้นเจ็ดใบในบทที่ 16 ก็จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สั้นมากๆ ทุกสิ่งที่ได้ถูกพยากรณ์ไว้
แล้วผ่านทางผู้พยากรณ์ทั้งหลายในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่เกี่ยวกับยุคเจ็ดปีกำลังจะ
สำเร็จ จุดจบของเรื่องราวทั้งหมดกำลังจะมาถึงแล้ว

วิว 10:8 หลังจากนั้น ยอห์นก็ถูกสั่งโดยพระสุรเสียงที่ตรัสกับท่านออกมาจาก
สวรรค์ และพระสุรเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้นตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า **"จงไปรับหนังสือ**
เล็ก ๆ ม้วนนั้นที่คล้อยอยู่ในมือของทูตสวรรค์องค์ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น"

วิว 10:9-10 ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์องค์นั้นและกล่าวแก่ท่านว่า **"ขอหนังสือม้วน**
เล็กนั้นเถิด" ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า **"เอาไปเถิด และกินมันเสีย มันจะทำให้ท้องเจ้าขม แต่เมื่ออยู่**
ในปากของเจ้า มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง" 10 ข้าพเจ้ารับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือทูตสวรรค์
แล้วก็กินเข้าไป ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อข้าพเจ้ากิน
มันเข้าไปแล้วท้องข้าพเจ้าก็ขม

ยอห์นจึงเดินเข้าไปหาทูตสวรรค์องค์นั้นและกล่าวว่า **"ขอหนังสือม้วนเล็กนั้นเถิด"** ท่าน
จึงได้รับคำสั่งว่า **"เอาไปเถิด และกินมันเสีย มันจะทำให้ท้องเจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้า**

มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง” หนังสือนั้นมีขนาดเล็กและขอบก็ถูกสั่งให้กินมัน อย่างไรก็ตาม พอขอบกินมันเข้าไปมันก็มีรสหวานก่อน แต่ภายในมันก็มีรสขม เราทุกคนเคยมีประสบการณ์กับการรับประทานอะไรสักอย่างที่มีรสอร่อย แต่ก็ทำให้ท้องไส้เราปั่นป่วนในภายหลังกันมาแล้ว ทั้งนั้น มีการเอ่ยสองครั้งว่าหนังสือมีขนาดเล็กนี้ถูกคัดลอก เราอาจสันนิษฐานได้ว่าขอบได้อ่านสิ่งที่ถูกเขียนอยู่ข้างในนั้น อาจเป็นได้ว่าขอบพอใจกับสิ่งที่ท่านได้อ่านถึงแม้ว่าสิ่งที่ตามมาภายหลังนั้นก็มีรสขมก็ตาม

หากเราสันนิษฐานว่าเนื้อหาส่วนแรกของบทต่อไปเปิดเผยถึงเนื้อหาข้างในหนังสือมีขนาดเล็กนี้ มันก็อาจเป็นได้ว่าขอบพอใจที่ได้อ่านเกี่ยวกับพยานทั้งสองและการรับใช้ของพวกเขาในช่วงปีแรกๆของยุคเจ็ดปี อย่างไรก็ตาม การเสียชีวิตก่อนเวลาอันควรของพวกเขาและการไม่ให้เกียรติศพของพวกเขาที่ย่อมเป็นเรื่องที่ทำให้ขอบไม่พอใจ

บางคนก็คาดเดาว่ารสหวานนี้อาจเป็นการพิพากษาคนเหล่านั้นที่ข้ามธงประชากรของพระเจ้าเพียงเพื่อจะทราบว่วันแห่งพระพิโรธจะเน้นหนักไปที่พี่น้องของท่าน คือ พวกยิว มันอาจเป็นรสขมในการที่ท่านได้ทราบถึงการพิพากษาที่จะเกิดกับคนอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปีและรสหวานของการที่พวกเขาจะกลับใจมาหาพระคริสต์ในที่สุดก่อนที่ทุกสิ่งจะจบลง แต่นี่ก็เป็นเพียงการคาดเดาเท่านั้น ข้อพระคัมภีร์ไม่ได้อธิบายเกี่ยวกับทั้งรสหวานและรสขม

ขอบจึงทำตามที่ได้รับคำสั่งและรับประทานหนังสือมีขนาดเล็กนั้นเข้าไป ตามที่มีกล่าวไว้ล่วงหน้า มันมีรสหวานเหมือนน้ำผึ้งในปากของท่าน แต่ทำให้ท้องของท่านขม คำที่แปลว่า **ท้อง** ตรงนี้และในข้อ 9 คือ *คอยเลีย* ซึ่งหมายถึงทางเดินระบบย่อยอาหารทั้งหมด

วิว 10:11 ความเห็นสุดท้ายของบทนี้ค่อนข้างมีลักษณะเป็นปริศนา ขอบมีอายุเยอะแล้วในตอนนั้น โดยน่าจะมีอายุประมาณเก้าสิบกว่าๆ ไม่มีบันทึกทางประวัติศาสตร์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการที่ท่านถูกปล่อยตัวออกจากเกาะปีทมอส กระนั้น พระสุรเสียงนั้นจากสวรรค์ก็บอกท่านว่า **"เจ้าต้องพยากรณ์อีก ต่อชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์"**

ขอบเขตของคำพยากรณ์ของท่านเกี่ยวกับอนาคตมีลักษณะเป็นสากลเพราะมันจะเกี่ยวข้องกับชนชาติต่างๆ ประชาชาติต่างๆ ภาษาต่างๆ และแม้แต่ต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลายด้วยซ้ำ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวก็น่าจะเกี่ยวข้องกับบันทึกที่ท่านได้เขียนไว้แล้ว หนังสือวิวรณ์ ซึ่งเป็นเหมือน

หินก้อนบนสุดของพระคัมภีร์ใหม่ที่ครบสมบูรณ์ ก็มีไปถึงทุกชนชาติ ทุกประชาชาติ ทุกภาษา และแม้แต่กษัตริย์ทุกองค์จริงๆ

ภาพรวมของวิวรณ์ 11: เนื้อหาส่วนแรกของบทที่ 11 เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาแทรกที่ ถูกเริ่มต้นในบทที่แล้ว ตรงนี้ย่อห์นได้รับคำสั่งให้วัดขนาดพระวิหารในยุคเจ็ดปีเหมือนกับเป็น นักสำรวจ จากนั้นส่วนที่เหลือของเนื้อหาตรงนี้จะเกี่ยวข้องกับการรับใช้ของพยานทั้งสอง วิบัติ ที่สองและแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่ถูกพูดถึงด้วย จากนั้นเนื้อหาส่วนสุดท้ายของบทนี้นำเสนอ เสียงแตรคันที่เจ็ดซึ่งมาพร้อมกับการประกาศถึงการเสด็จกลับมาในไม่ช้าของพระคริสต์

วิว 11:1-2 ท่านผู้หนึ่งจึงเอาไม้้อท่อนหนึ่งให้ข้าพเจ้ารูปร่างเหมือนไม้เรียว และทูตสวรรค์องค์นั้นยืนอยู่กล่าวว่า "จงลุกขึ้นไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคำนวณ คนทั้งหลายซึ่งนมัสการในนั้น 2 แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระวิหารนั้น เพราะว่ามันได้มอบ ไว้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิลงใต้เท้าตลอดสี่สิบสองเดือน

ย่อห์นบรรยายว่าตนได้รับ “ไม้้อท่อนหนึ่งรูปร่างเหมือนไม้เรียว” การสำรวจพื้นที่ใน สมัยโบราณมีการใช้ไม้้อหรือไม้เรียวขนาดมาตรฐาน โดยอาจเป็นไม้ไผ่โดยใช้เป็นเหมือนไม้ วัดขนาด จากนั้นท่านก็ถูกสั่งว่า “จงลุกขึ้นไปวัดพระวิหารของพระเจ้า” คำถามหนึ่งจึงเกิดขึ้นมา ว่า พระวิหารหลังไหน ตอนที่ย่อห์นเขียนหนังสือเล่มนี้ พระวิหารของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม ได้ ถูกทำลายไปแล้วเป็นเวลาเกือบยี่สิบห้าปี ถึงแม้ว่าท่านได้พูดถึงพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ ไปแล้ว (3:12, 7:15) และจะพูดถึงอีกทีในบทนี้ (11:19) แต่เห็นได้ชัดว่าพระวิหารหลังนี้ตั้งอยู่ บนโลก ในข้อ 2 มีการกล่าวถึงพื้นที่สำหรับคนต่างชาติและพวกเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิลง ใต้ฝ่าเท้าเป็นเวลาสี่สิบสองเดือน

ดังนั้นมันอาจเป็นไปได้ว่าพระวิหารหลังนี้คือหลังที่ถูกสร้างขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปีในกรุง เยรูซาเล็ม มีชื่อพระคัมภีร์ที่สำคัญๆหลายข้อเกี่ยวกับอวสานกาลที่พูดถึงพระวิหารหลังหนึ่งใน กรุงเยรูซาเล็มในช่วงยุคเจ็ดปี ดู ดาเนียล 9:26-27 และ 2 เรสะ โลกิกา 2:4 ข้อเท็จจริงที่ว่าย่อห์น ถูกสั่งให้วัดขนาด (คือ สำรวจ) พระวิหารหลังนี้ก็สื่อว่าเพิ่งถูกสร้างขึ้นใหม่ๆ มีการบ่งชี้อย่างมี น้าหนักว่าพระวิหารในช่วงยุคเจ็ดปีจะไม่ถูกสร้างขึ้นจนกว่ายุคเจ็ดปีได้เริ่มต้นแล้ว

คำถามต่อมาก็คือว่า ทำไมยอมให้ถึงถูกใช้ให้ไปวัดขนาดของพระวิหาร ซึ่งอาจสื่อว่า พระเจ้าคงอยากรู้ว่าพระวิหารหลังนี้มีลักษณะอย่างไรกัน เห็นได้ชัดว่าไม่ได้ถูกสร้างขึ้นตามพระบัญชาของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงอาจใช้ยอมให้ไป (ผ่านทางนิมิต) เพื่อที่จะทราบถึงรูปแบบและมิติต่างๆของพระวิหาร นี่อาจสื่อด้วยว่าพระวิหารในยุคเจ็ดปีไม่ได้ถูกสร้างขึ้นบนพื้นที่ๆพระวิหารหลังก่อนๆเคยตั้งอยู่ ท่านยังถูกใช้ให้ไปวัดขนาด “แท่นบูชาและคานวณคนทั้งหลายซึ่งนมัสการในนั้น” ด้วย นี่สื่อให้เห็นว่าผู้ที่อยู่ในสวรรค์ก็อยากทราบเกี่ยวกับพระวิหารหลังใหม่นี้ในกรุงเยรูซาเล็ม แท่นบูชาใหม่ของพระวิหาร มีใครกำลังนมัสการที่นั่นและมีกี่คน

อย่างไรก็ตาม ยอมให้ถูกสั่งว่าอย่าวัดขนาดลานชั้นนอกพระวิหารเพราะมันถูก “มอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว” นี่สื่อว่าตัววิหารเองถูกสงวนไว้สำหรับพวกยิว บริเวณลานชั้นนอกเปิดรับคนต่างชาติ เห็นได้ชัดว่าสวรรค์ไม่สนใจเกี่ยวกับขนาดของลานชั้นนอกนั้น

จากนั้นคำพูดที่เป็นลางก็ถูกกล่าวออกมา “และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบรูซูลิงได้เท่าตลอดสี่สิบสองเดือน” เขาในที่นี้คือ บรรดาคนต่างชาติ นี่สื่อชัดเจนว่ากองกำลังของคนต่างชาติจะมาเข้ายึดกรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลาสี่สิบสองเดือนในช่วงยุคเจ็ดปี สี่สิบสองเดือนที่ว่านี้ก็คือ สามปีครึ่ง ดูเหมือนว่าช่วงเวลานี้คือ ครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี คาเนียล 9:24-27 กล่าวอย่างมีน้ำหนักว่า ปฏิบัติต่อพระคริสต์จะทำข้อตกลงสันติภาพกับประเทศอิสราเอลในตอนต้นของยุคเจ็ดปีเพียงเพื่อที่จะละเมิดข้อตกลงดังกล่าวในอีกสามปีครึ่งต่อมา ดังนั้นการที่กรุงเยรูซาเล็มถูกเหยียบย่ำโดยคนต่างชาติจึงเป็นช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปีอย่างชัดเจน เห็นได้ชัดว่านี่ตรงกับที่ลูกาเขียนไว้ว่า “และคนต่างชาติจะเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าเวลากำหนดของคนต่างชาตินั้นจะครบถ้วน” ในลูกา 21:24 พระคัมภีร์ไม่เปิดเผยชัดเจนว่าคนต่างชาติเหล่านี้เป็นใคร อย่างไรก็ตาม เมื่อคำนึงถึงความบาดหมางที่อิสราเอลเผชิญอยู่ในปัจจุบัน เราก็อาจเดาได้อย่างปลอดภัยว่า คนต่างชาติเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นพวกอาหรับ โดยเฉพาะชาวปาเลสไตน์ นี่สื่อชัดเจนท่าทีที่เป็นปฏิปักษ์และเป็นศัตรูของคนเหล่านั้นที่จะเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็มลงได้ฝ่าเท้า

วิว 11:3 ผู้พูดในข้อนี้ไม่ปรากฏชัดเจน บริบทสื่อว่าน่าจะเป็นผู้พูดของข้อ 1-2 ซึ่งก็เป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่ไม่ได้ถูกระบุชื่อ บางคนก็เสนอว่าผู้พูดคนนี้คือ พระเจ้าเอง หรือไม่ก็พระเยซูคริสต์ ไม่ว่าเขาจะเป็นใคร เขาก็พูดถึง "พยานทั้งสองของเรา" การพูดถึงตัวเองในที่นี้จึง

มีน้ำหนักรวมไปทางพระบิดาหรือไม่กี่พระบุตร หากทูตสวรรค์ในข้อ 2 เป็นองค์เดียวกับทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากของ 10:1 เขาก็อาจเป็นคนเดียวกันกับพระบุตร เราจะกล่าวต่อไปโดยอาศัยสมมติฐานดังกล่าว ไม่ว่าจะในกรณีใด ผู้พูดจากสวรรค์ผู้นี้ก็ประกาศว่า และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา และเขาจะพยากรณ์ตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน นุ่งห่มด้วยผ้ากระสอบ ก่อนอื่นต้องขอบอกว่า คำว่า ฤทธิ์อำนาจ ไม่ได้ปรากฏในต้นฉบับเดิม แต่ถูกใส่เข้ามาโดยกลุ่มนักแปล ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงมอบอำนาจให้พยานทั้งสองนี้กล่าวคำพยากรณ์

อีกคำถามหนึ่งจึงเกิดขึ้นมาว่า พยานทั้งสองนี้เป็นใคร วลีนี้อ่านตรงตัวว่า “พยานทั้งสองของเรา” ซึ่งสื่อว่าพวกเขาเป็นคนที่เรารู้จัก ข้อสรุปที่แพร่หลายก็คือว่า พวกเขาคือ เอโนค และเอลิยาห์ เพราะว่าพวกเขาไม่ประสบกับความตายเลย เมื่อเรารวมข้อเท็จจริงที่ว่าเข้ากับฮีบรู 9:27 “มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะต้องตายคนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีกรพิพากษาค้นใจ” เราก็ได้ข้อสรุปที่ว่าคนทั้งสองนี้จะต้องประสบกับความตายในสักวันหนึ่ง เพราะว่าพยานทั้งสองนี้จะต้องตาย ข้อสรุปจึงได้ว่าสองคนนี้เองคือพยานทั้งสอง นอกจากนี้ ผู้พยากรณ์มาลาคีกักล่าวล่วงหน้าว่าเอลิยาห์จะมาก่อนวันแห่งพระเยซูหาอันใหญ่ยิ่งและนำสะพรึงกลัวในมาลาคิ 4:5 อย่างไรก็ตาม ปัญหาเกี่ยวกับหลักตรรกะนี้ก็คือว่า ในการรับขึ้นไปนั้น คนมากมายจะเข้าสู่สวรรค์โดยไม่ต้องตาย ดังนั้นหลักตรรกะนี้จึงตกไป มีคนเสนอชื่อคนอื่นๆอีก เช่น โมเสสและเอลิยาห์ เพราะว่าพวกเขาปรากฏตัวพร้อมกับพระเยซูบนภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย

อย่างไรก็ตามข้อสรุปที่ปลอดภัยกว่าก็คือว่า เราไม่รู้จริงๆว่าพยานทั้งสองนี้เป็นผู้ใด พวกเขาอาจเป็นนักเทศน์พิเศษที่พระเจ้าทรงตั้งขึ้นสำหรับการณ์โดยเฉพาะก็ได้ ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาจะพยากรณ์ก็บ่งชี้ว่าพวกเขาเป็นนักเทศน์ มีคนมากมายสันนิษฐานว่าโดยการเทศนาของพวกเขา นักเทศน์ยิว 144,000 คนนั้นก็กลับใจรับเชื่อ ไม่มีหลักฐานด้านบริบทที่สนับสนุนทฤษฎีดังกล่าว มันเป็นมาจากหลักตรรกะเท่านั้นที่ว่าต้องมีใครสักคนประกาศแก่คน 144,000 คนนั้นเพื่อที่พวกเขาจะได้กลับใจเชื่อ คริสตจักรได้ถูกพาตัวออกไปแล้วผ่านทางารรับขึ้นไป เห็นได้ชัดว่า พระเจ้าจึงทรงใช้นักเทศน์ทั้งสองคนนี้มา บางทีพวกเขาอาจเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง

ในพระคัมภีร์ซึ่งถูกส่งมาจากสวรรค์เพื่อการนี้โดยเฉพาะ และเอเลียห์อาจเป็นหนึ่งในสองคนนั้น นั่นย่อมเป็นการทำให้คำพยากรณ์ใน มาลาคีย์ 4:6 สำเร็จตามตัวอักษร

การรับใช้ของพวกเขาจะกินเวลา “พันสองร้อยหกสิบวัน” ในปฏิทินฮีบรูปีหนึ่งมี 360 วัน ดังนั้นหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวันจึงเท่ากับสามปีครึ่งพอดี ถ้าเราสันนิษฐานว่าการรับใช้ของสองคนนี้คือ การประกาศเพื่อที่คน 144,000 คนนั้นจะกลับใจเชื่อ และถ้าเราสันนิษฐานว่าคนหนึ่งในสองคนนั้นน่าจะเป็นเอเลียห์ผู้ที่จะมาปรากฏตัวก่อนช่วงเวลาเลวร้ายที่สุดของยุคเจ็ดปีสำหรับคนอิสราเอลจะเริ่มต้นขึ้น ซึ่งก็ดูเหมือนว่าการรับใช้ของพวกเขาเกิดขึ้นในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปี นอกจากนี้ เมื่อพวกเขากลับขึ้นไปยังสวรรค์ เหตุการณ์เลวร้ายต่างๆ ในยุคเจ็ดปีก็ยังเหลืออีกเยอะ ซึ่งจึงปรากฏชัดเจนว่าการรับใช้ของพยานทั้งสองนี้มีขึ้นในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปี นอกจากนี้ บริบทที่ตามมาก็บ่งชี้ชัดเจนว่าการรับใช้ของพวกเขาเกิดขึ้นในประเทศอิสราเอล เพราะพวกเขาทำให้คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ 4:2-3 สำเร็จ ซึ่งเป็นคำพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับดินแดนอิสราเอลอย่างชัดเจน นอกจากนี้ พวกเขายังเสียชีวิตในกรุงเยรูซาเล็มด้วย

เครื่องแต่งกายของพวกเขาที่เป็นผ้ากระสอบก็บ่งชี้ถึงเครื่องแต่งกายแบบสมณะที่ผู้พยากรณ์ฮีบรูสมัยก่อนสวมใส่ ดู อีสยาห์ 20:2, เยเรมีย์ 4:8 และดาเนียล 9:3 อาจเป็นไปได้ว่ารูปลักษณะภายนอกของพวกเขาซึ่งสื่อถึงการเป็นผู้พยากรณ์สมัยพระคัมภีร์เดิมอย่างชัดเจน อาจรับรองความเป็นผู้พยากรณ์ของพวกเขาเพื่อที่ว่าคนอิสราเอลในปัจจุบันจะตั้งใจฟังข้อความที่พวกเขาจะประกาศ

วิว 11:4 ผู้พูดจากสวรรค์คนนี้จะประกาศว่า พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศสองต้น และคันประทีปสองคันที่ตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก นี่เป็นข้อที่อ้างอิงถึงเศคาริยาห์ 4:2-3 และ 14 อย่างชัดเจน ในข้อนั้นผู้พยากรณ์เศคาริยาห์กล่าวว่า การรับใช้ของพวกเขาจะ “มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธานุภาพ แต่ด้วยวิญญูณของเรา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้” วลีที่ว่า “ที่ตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก” (ตรงตัวคือ ‘ที่ตั้งอยู่เฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า’) สื่อถึงการที่เขทั้งสองมาจากสวรรค์ นี่ยิ่งสนับสนุนทฤษฎีที่ว่าพวกเขาถูกใช้มาจากสวรรค์ นอกจากนี้ลักษณะเฉพาะแบบคนฮีบรู

และการรับใช้ของพวกเขาในดินแดนอิสราเอลก็ถูกสื่อชัดเจนจากข้อพระคัมภีร์ในหนังสือเศคาริยาห์

ว 11:5 พยานทั้งสองนี้มีความสามารถเหนือธรรมชาติจริงๆ เพราะว่าถ้าผู้ใดจะใคร่ทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพุ่งออกจากปากเขาเผาผลาญศัตรูผู้นั้น กระนั้นข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาตายได้ตามที่บอกไว้ในข้อ 7 ก็สื่อถึงความเป็นมนุษย์ของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงประทานความสามารถเหนือมนุษย์แก่พวกเขาเพื่อปกป้องตัวเอง และถ้าผู้ใดจะทำร้ายพยานทั้งสอง ผู้นั้นก็ต้องตายในลักษณะนี้

ว 11:6 พวกเขายังได้รับฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติอีกเพราะว่าพยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดทองฟ้าได้ เพื่อไม่ให้ฝนตกในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังพยากรณ์ และมีฤทธิ์อำนาจเหนือน้ำทำให้กลายเป็นเลือดได้ และมีฤทธิ์บันดาลให้ภัยพิบัติต่างๆ กระทบทั่วโลก ก็ครั้งก็ได้ตามความปรารถนาของเขา การรับใช้ของพวกเขาจึงมีลักษณะคล้ายกับของเอลียาห์ (1 พงษ์กษัตริย์ 17:1) และโมเสสและภัยพิบัติต่างๆ ในหนังสืออพยพ นี่ทำให้บางคนคิดว่า เอลียาห์และโมเสสคือตัวตนที่แท้จริงของพยานทั้งสองนี้ ฤทธิ์เดชอัศจรรย์ของพวกเขาจึงมีไว้เพื่อ (1) ปกป้องพวกเขา จนกว่าการรับใช้ของพวกเขาจะเสร็จสิ้น และ (2) เพื่อรับรองว่าพวกเขากำลังกระทำภารกิจของพระเจ้าอยู่ และชักจูงคนที่ได้ยินให้ตั้งใจฟัง เห็นได้ชัดว่าเขาทั้งสองกระทำการอัศจรรย์เหล่านี้จากภายในขอบเขตของประเทศอิสราเอล

ว 11:7 และเมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหว ก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่าเขาเสีย นี่เป็นการเอ่ยถึง ‘สัตว์ร้าย’ ผู้นั้นเป็นครั้งแรกในหนังสือวิวรณ์ เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ นอกจากนี้นี้เป็นข้ออ้างอิงเดียวที่พูดถึงการที่สัตว์ร้ายนั้นขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหว อันบ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะแบบชาตานของมัน พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสิ้นสุดคำพยานของพยานทั้งสองนี้ อย่างไรก็ตาม เราอาจกล่าวได้ว่าเมื่อนักเทศน์ยิวทั้ง 144,000 คนกลับใจรับเชื่อและได้รับการฝึกฝนแล้ว การรับใช้ของพยานทั้งสองนี้ก็เสร็จสิ้นลง ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงยอมให้ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ฆ่าพวกเขา

วิว 11:8 เห็นได้ชัดว่าการเสียชีวิตของพยานทั้งสองเกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม และศพของเขาจะอยู่ที่ถนนในเมืองใหญ่นั้น ซึ่งตามฝ่ายจิตวิญญาณเรียกว่า เมืองโสโดมและอียิปต์ อันเป็นเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกตรึงด้วย วัสดุที่ทำยกกล่าวชัดเจนถึงลักษณะเฉพาะตัวของกรุงเยรูซาเล็ม เมืองโสโดมในพระคัมภีร์โดยสากลแล้วมักสะท้อนให้เห็นถึงความบาปอันใหญ่ยิ่ง และอียิปต์ก็สะท้อนถึงโลก พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตรัสถึงลักษณะเฉพาะตัวที่ชั่วร้าย และเป็นแบบโลกของกรุงเยรูซาเล็ม มีน้อยครั้งจริงๆตลอดสมัยประวัติศาสตร์ที่กรุงใหญ่นี้เคยมีลักษณะตามแบบของพระเจ้าอย่างแท้จริง ในเวลาส่วนใหญ่แล้วเมืองนี้เต็มไปด้วยความชั่วช้า จนถึงปัจจุบันนี้มันก็ยังเป็นเช่นนั้นอยู่

วิว 11:9-10 ยอห์นบรรยายต่อไปว่า คนหลายชาติ หลายตระกูล หลายภาษา หลายประชาชาติ จะเพ่งดูศพเขาตลอดสามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้เอาศพนั้นใส่โลงฝังเลย เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์จาก ‘จุดเกิดเหตุ’ ผ่านดาวเทียมไปทั่วโลก น่าสังเกตว่าเทคโนโลยีนี้เพิ่งมีมาไม่นานนี้เอง เมื่อรายงานข่าวนี้เกิดขึ้น ทุกอย่างก็ถูกจัดเตรียมไว้พร้อมแล้วสำหรับวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวชัดเจนว่าทำไมพยานทั้งสองถึงนอนตายเป็นเวลาสามวันครึ่ง อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าประหลาดก็คือ ความเกลียดชังที่เหล่าชาวโลกที่ไม่เชื่อมีต่อคนของพระเจ้า เราอาจสันนิษฐานได้ด้วยว่า การเสียชีวิตของพวกเขาเกิดขึ้นหลังจากที่สัตว์ร้ายนั้นได้เข้ายึดครองกรุงเยรูซาเล็มแล้วในตอนกลางของยุคเจ็ดปี โดยละเมิดข้อตกลงสันติภาพที่มันได้กระทำไว้กับประเทศอิสราเอล

10 คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขา และจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ได้ทรมาณคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในโลก" ขณะเดียวกัน บรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินโลกก็เฉลิมฉลองกันอย่างเปิดเผยเมื่อพยานทั้งสองจากสวรรค์นี้เสียชีวิต ในรูปแบบที่คล้ายคลึงกับการเฉลิมฉลองในวันคริสตมาส พวกเขาส่งของขวัญให้กันพร้อมกับการกินเลี้ยงใหญ่โต บางทีช่วงเวลาที่พวกเขาเสียชีวิตอาจใกล้คริสตมาส ก็ได้ ดูเหมือนเห็นได้ชัดว่าพยานทั้งสองนี้ ถึงแม้จะกระทำกิจในประเทศอิสราเอล แต่พวกเขาก็สามารถที่จะส่งภัยพิบัติต่างๆ ไปทั่วแผ่นดินโลกได้และชาวโลกก็ทราบเรื่องนี้ดี

วิว 11:11-12 เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่งแล้ว ลมปราณแห่งชีวิตจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขานีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก 12 คนทั้งหลายได้ยื่นพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ครัสแก่เขาว่า "จงขึ้นมาที่นี่เถิด" และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมู่เมฆสู่สวรรค์

หลังจากผ่านไปสามวันครึ่ง “ลมปราณแห่งชีวิตจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขานีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน” เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงให้พวกเขาเป็นขึ้นจากตายฝ่ายร่างกายในแบบที่มองเห็นได้ พระวิญญาณแห่งชีวิตของพระองค์ได้ทำให้พวกเขากลับมีชีวิตอีกครั้ง ในสายตาของชาวโลกที่ไม่เชื่อแล้ว นี่ทำให้บรรดาคนที่พบเห็นพวกเขา “มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก” บางทีอาจโดยทางการรายงานข่าวทางโทรทัศน์ที่ถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมไปทั่วโลก ในแบบที่อาจชวนให้นึกถึงการรับขึ้นไป มีพระสุรเสียงหนึ่งจากสวรรค์ครัสแก่พวกเขาว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด” เหมือนกับการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา “และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมู่เมฆสู่สวรรค์” หากมีใครสงสัยว่าพวกเขามาจากสวรรค์จริงๆหรือไม่ พวกศัตรูก็ได้เห็นกับตาว่า พยานทั้งสองได้กลับขึ้นไปยังสวรรค์

วิว 11:13 เห็นได้ชัดว่าในขณะที่เดียวกัน และในเวลานั้นก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ และเมืองนั้นก็ถล่มลงเสียหนึ่งในสิบส่วน มีคนตายเพราะแผ่นดินไหวเจ็ดพันคน เมืองที่ถูกพุดถึงนี้น่าจะเป็นกรุงเยรูซาเล็ม หนึ่งในสิบส่วนของเมืองนี้ถูกทำลายและคนเจ็ดพันคนก็เสียชีวิตในเหตุการณ์นี้ ขอห์นกล่าวต่อไปว่า และคนที่เหลืออยู่นั้นมีความหวาดกลัวยิ่ง และได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ คำที่แปลว่า คนที่เหลืออยู่ (ลือฮือ) มีความหมายตรงตัวว่า ‘คนที่เหลือ’ หรือ ‘พวกที่เหลือ’ ดังนั้น คนที่เหลืออยู่ในบริบทนี้จึงเป็นคนที่ยังมีชีวิตรอดอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม นี่สื่อถึงการที่พวกเขากลับใจรับเชื่อพระคริสต์แล้วตอนนี้ โดยการเป็นพยานของพยานทั้งสองและ 144,000 คนนั้น เราเชื่อว่าคนยิวจำนวนมากทั้งในดินแดนอิสราเอลและทั่วโลกได้กลับใจมาหาพระคริสต์

วิว 11:14 จึงมีคำประกาศนี้ออกมาว่า วิบัติอย่างที่สองก็ผ่านไปแล้ว ดูเถิด วิบัติอย่างที่สองก็จะมาถึงในไม่ช้านี้แหละ ดูเหมือนว่าส่วนที่เป็นเนื้อหาแทรกซึ่งเริ่มต้นขึ้นใน 10:1 ตอนนี

มาถึงตอนจบแล้ว เนื้อหาหลักที่ต่อเนื่องตามลำดับจึงเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง แม้จะเป็นเพียงช่วงสั้นๆ ก็ตาม พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวชัดเจนว่าวิถีที่สองคืออะไรกันแน่ ดูเหมือนว่าส่วนที่เป็นเนื้อหาแทรกซึ่งสิ้นสุดลงพร้อมกับแผ่นดินไหวที่กรุงเยรูซาเล็มเทียบกันไม่ได้เลยกับวิถีแรกที่ถูกกล่าวถึงใน 9:1-12

อาจเป็นไปได้ว่าวิถีที่สองคือ เสียงแตรคันที่หกตามที่ถูกบรรยายไว้ใน 9:13-21 วิถีที่สามจะสำเร็จในแตรคันที่เจ็ดซึ่งกำลังจะถูกเป่า เห็นได้ชัดว่านั่นจะเป็นการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในการสู้รบที่อาร์มาเกดโดน อีกทฤษฎีหนึ่งก็เสนอว่า วิถีที่สามอาจเป็นการพิพากษาต่างๆของชั้นทั้งเจ็ดใบ หรือวิถีที่สองอาจเป็นการพิพากษาของเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดซึ่งเราไม่รู้อะไรเกี่ยวกับมันเลยก็ได้ ทฤษฎีหลังนี้น่าจะใช่มากที่สุด

วิว 11:15 และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงหลายๆเสียงกล่าวขึ้นดังๆในสวรรค์ว่า "ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์" ตอนนี้องค์ "ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น" บางคนพยายามที่จะเชื่อมโยงเสียงแตรคันที่เจ็ดนี้กับเสียงแตรครั้งสุดท้ายซึ่งถูกบอกใน 1 โครินธ์ 15:54 พวกเขาจึงมาถึงข้อสรุปเรื่องการรับขึ้นไปในช่วงกลางยุคเจ็ดปี มีหลายความเห็นที่ต้องนำเสนอ ไม่มีการเชื่อมโยงตามบริบทเลยระหว่างสิ่งที่เป่าโลเขียนตรงนั้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นตรงนี้ แตรเป็นสิ่งที่คนใช้ส่งสัญญาณในศตวรรษแรก เสียงแตรครั้งสุดท้ายของ 1 โครินธ์ 15:54 น่าจะแค่หมายถึงการส่งสัญญาณครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับยุคคริสตจักร ซึ่งเป็นสัญญาณที่แสดงถึงการสิ้นสุดของยุคดังกล่าว ไม่มีการเชื่อมโยงด้านบริบทในด้านใดๆกับการพิพากษาของแตรเจ็ดคันในหนังสือวิวรณ์เลย

นอกจากนี้ ดังจะเห็นได้ชัดในไม่ช้า การเป่าแตรคันที่เจ็ดเกิดขึ้นใกล้ตอนจบของยุคเจ็ดปี ถึงแม้ว่ายังมีการพิพากษาของชั้นเจ็ดใบรออยู่ แต่มันก็จะเกิดขึ้นเร็วมาก เห็นได้ชัดว่ามีช่วงเวลาเพียงสั้นๆเท่านั้นก่อนจะถึงการสู้รบที่อาร์มาเกดโดน ดังนั้น การเสนอว่าการรับขึ้นไปเกิดขึ้นในช่วงหลังๆของยุคเจ็ดปีก็เป็นเรื่องที่ไม่เข้ากัน ซึ่งฟังดูไม่เข้าท่าเอาเสียเลย

พอเสียงแตรคันที่เจ็ดดังขึ้น "มีเสียงหลายๆเสียงกล่าวขึ้นดังๆในสวรรค์" เช่นเดียวกับในวิวรณ์ 4:5 เสียงเหล่านี้อาจบ่งบอกถึงบรรดาเจ้าหน้าที่ในสวรรค์ที่ออกคำสั่งแก่กองทัพแห่ง

สวรรค์ ช่วงเวลาแห่งการเคลื่อนพลออกไปเพื่อยึดครองแผ่นดินโลกนั้นอยู่ไม่ไกลแล้ว การเตรียมตัวขั้นสุดท้ายในสวรรค์เพื่อบรรลุปเป้าหมายดังกล่าวก็กำลังเกิดขึ้นแล้ว

เสียงเหล่านั้นจากสวรรค์จึงร้องประกาศว่า “ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์” การเปาเตอร์คันที่เจ็ดจึงเป็นการประกาศว่า พระเยซูคริสต์กำลังจะเข้ายึดครองประชาชาติต่างๆแห่งแผ่นดินโลกแล้ว เห็นได้ชัดว่านี่เป็นการประกาศถึงการเสด็จมาในไม่ช้าในสง่าราศีของพระองค์ในการสู้รบที่อารมาเกด โคนดั่งจะถูกกล่าวถึงอย่างละเอียดยิ่งขึ้นใน 14:10-20 และ 19:11-21 ปฐมบทแห่งจุดจบได้มาถึงแล้ว เสียงแตรคันที่เจ็ดเป็นสัญญาณที่บ่งบอกถึงเรื่องดังกล่าว

วิว 11:16-17 ขณะเดียวกัน และผู้อาวูโสที่ยี่สิบสี่คนซึ่งนั่งในที่นั่งของตนเบื้องพระพักตร์พระเจ้าก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้า คำสรรเสริญของพวกเขาก็คือ 17 และทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมาในอนาคต ข้าพระองค์ทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ และได้ทรงครอบครอง ผู้อาวูโสที่ยี่สิบสี่คนแห่งยุคคริสตจักรยอมรับในความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าและสรรเสริญพระองค์ขณะที่พระองค์กำลังจะทรงใช้กำลังเข้ายึดครองแผ่นดินโลก การครองราชย์ของพระเยซูคริสต์บนแผ่นดินโลกกำลังจะเริ่มต้น พวกเขาทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ดีและยกชูพระนามของพระเจ้าเพราะเหตุนี้

วิว 11:18 เหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว และถึงเวลาที่พระองค์จะทรงประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกศาสดาพยากรณ์ และวิสุทธิชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ และถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำลายคนที่ทำลายแผ่นดินโลก" เห็นได้ชัดว่านี่เป็นเนื้อหาต่อเนื่องในคำประกาศของผู้อาวูโสที่ยี่สิบสี่คน พวกเขายอมรับว่า “เหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น” ความหมายตรงตัวก็คือ ‘เหล่าประชาชาติถูกทำให้โกรธแค้น’ นี่ย่อมสอดคล้องกับเพลงสดุดี 2:1 เมื่อบรรดาประชาชาติเห็นว่า

พระคริสต์ใกล้ที่จะเสด็จกลับมาแล้วและเข้ายึดครอง พวกเขาจึงรู้สึกโกรธแค้นเพราะเหตุดังกล่าว นี่อาจเป็นส่วนหนึ่งของแรงจูงใจของพวกเขาในการรวมตัวกันในประเทศอิสราเอลในที่ราบชื่อว่า เอสดราเอล และในพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อสู้รบกับพระองค์ ก่อนการสู้รบที่อารมาเกดโดน

ในทางกลับกัน เหล่าผู้อาวุโสยอมรับว่าพระพิโรธของพระองค์ได้มาถึงแล้ว ตามที่บอกไว้อย่างละเอียดใน 19:11-21 พระเยซูกำลังจะเสด็จกลับมาด้วยพระพิโรธตามที่มิถก่าวไว้ใน 2 เธสะโลนิกา 1:8 “ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

การพูดถึง “เวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว” อาจหมายความว่ารวมๆถึงการเป็นขึ้นจากตายในครั้งต่างๆซึ่งจะเกิดขึ้นในตอนนั้นและตามที่บอกไว้ใน ดาเนียล 12:1-2 เท่าที่เป็นไปได้ นี่น่าจะเป็นตอนที่ชนชาติอิสราเอลจะถูกชุบให้เป็นขึ้นจากตายเพื่อรับการพิพากษา “บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างก็เข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์” นอกจากนี้ บำเหน็จสำหรับพวกยิวที่ชอบธรรมซึ่งตอนนี้ถูกชุบให้เป็นขึ้นจากตายก็จะถูกประทานให้ด้วยตามที่มิถก่าวไว้ว่า “และถึงเวลาที่พระองค์จะทรงประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกศาสดาพยากรณ์ และวิสุทธิชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย” ถึงแม้ว่าคริสตจักรได้รับบำเหน็จของมันไปเรียบร้อยแล้วในสวรรค์ที่บัลลังก์พิพากษาขณะที่ยุคเจ็ดปีทวีความรุนแรงขึ้นอยู่เบื้องล่าง คราวนี้หลังจากการสงครามที่อารมาเกดโดน ชนชาติอิสราเอลก็จะถูกชุบให้เป็นขึ้นมาเพื่อรับการพิพากษา วิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์เดิมเหล่านั้น ซึ่งรวมถึงเหล่าผู้พยากรณ์สมัยก่อน (และคนอื่นๆทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อยที่ยำเกรงพระนามของพระองค์) จะได้รับบำเหน็จของตน ณ เวลานี้ เหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้นกลางซึ่งดาเนียลกล่าวถึงหลังสิ้นสุด 1,260 วันสุดท้าย ดู ดาเนียล 12:11-12

ในที่สุด ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนก็สรรเสริญพระเจ้าในการที่พระองค์ “จะทรงทำลายคนที่ทำลายแผ่นดินโลก” ขณะที่พระเยซูคริสต์กำลังจะเสด็จกลับมาด้วยพระพิโรธและการพิพากษา พระองค์จะทรงทำลายเหล่าคนชั่วที่อยู่ภายใต้การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ซึ่งได้ทำให้แผ่นดินโลกเสื่อมทรามมานานเหลือเกินแล้ว

วิว 11:19 แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก ในพระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์ แล้วก็มีฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก ตรงนี้มีการพูดถึงพระวิหารในสวรรค์อีกครั้ง เมื่อเสียงแตรคันที่เจ็ดดังขึ้นและการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เกือบจะมาถึงอยู่แล้ว ยอห์นก็ได้เห็นภาพของพระวิหารในสวรรค์ “แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก” นี่สื่อให้เห็นถึงการเปิดออกของประตูสู่พื้นที่บริสุทธิ์ที่อยู่ลึกข้างในสุด นั่นคือ ที่บริสุทธิ์ที่สุดของพระวิหารแห่งสวรรค์ ยอห์นบันทึกว่า “ในพระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์

ในพระวิหารนั้นยอห์นได้เห็นหีบพันธสัญญา คำที่แปลว่า **พันธสัญญา** คือ *คิอาเชเค* (คำว่าพันธสัญญาภาษาอังกฤษข้อนี้ใช้ testament ขณะที่ส่วนใหญ่แล้วใช้คำว่า covenant) ดูเหมือนว่าหีบพันธสัญญาที่ยอห์นเห็นที่นั่นไม่ใช่หีบอันที่โมเสสทำขึ้นมา แต่เป็นต้นแบบในสวรรค์ของหีบนั้นมากกว่า เห็นได้ชัดว่านี่เป็นที่ๆพระที่นั่งกรุณาตั้งอยู่โดยที่พระโลหิตอันมีค่ามากของพระคริสต์ถูกประพรมอยู่บนนั้น อันเป็นการลบล้างพระอาชญาอันชอบธรรมของพระเจ้าที่มีต่อความบาปของเรา

พอประตูสู่ที่บริสุทธิ์ที่สุดในสวรรค์เปิดออกเพื่อเปิดโอกาสให้ยอห์นได้เห็นข้างในนั้น “แล้วก็มีฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก” นี่มีลักษณะคล้ายกับสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ใน 4:5 คุณคำอธิบายตรงนั้นได้ อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าแผ่นดินไหวและลูกเห็บที่ตกมาอย่างหนักเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก นี่สอดคล้องกับการพิพากษาของขัณฑ์ไบที่เจ็ดตามที่มิบอกไว้ใน 16:17-21 อาจเป็นไปได้ว่าเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว และลูกเห็บเป็นภาพให้ชมก่อนแบบย่อๆของการพิพากษาของขัณฑ์ไบซึ่งกำลังจะถูกเทลงบนแผ่นดินโลกอย่างรวดเร็วต่อเนื่อง

ภาพรวมของวิวรณ์ 12: บทที่สิบสองเริ่มต้นเนื้อหาแทรกที่สำคัญอีกส่วนของหนังสือเล่มนี้ บทที่ 12 และ 13 นำเสนอบุคคลเจ็ดคนหรือ ‘ผู้เล่น’ เจ็ดคนในช่วงยุคเจ็ดปี ในบทนี้มีพูดถึงถึงห้าคน นั่นคือ (1) หญิงผู้ยิ่งใหญ่คนนั้น, (2) พญานาคใหญ่สีแดงตัวนั้น, (3) บุตรชายคนนั้น,

(4) มีคาเอลด และ (5) เชื้อสายที่เหลืออยู่ของหญิงนั้น แต่ละบุคคลได้ถูกบรรยาย และทำให้เรา
เข้าใจเกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา

วิว 12:1-2 หลังจากย้อนกลับมายังลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องในการเปาเตรกันที่เจ็ด
เนื้อหาแทรกอีกส่วนของหนังสือเล่มนี้ก็เริ่มต้นขึ้น เราพึงระลึกว่าเนื้อหาแทรกคือ การออกนอก
เรื่องไปจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับต่อเนื่องในเนื้อหาส่วนที่เป็นคำพยากรณ์ของหนังสือ
เล่มนี้ ส่วนที่เป็นเนื้อหาแทรกดังกล่าวนำเสนอภาพรวมของเหตุการณ์อื่นๆที่เกิดขึ้นในช่วงยุค
เจ็ดปี โดยในกรณีนี้คือ ‘ผู้เฒ่าคนสำคัญในยุคเจ็ดปี’

ยอห์นบันทึกว่า มีการมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวง
อาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดวงดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฎ 2 ผู้
หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด

เห็นได้ชัดว่ามีการตั้งใจใช้ภาพเปรียบเทียบ ผู้หญิงคนนี้ เมื่อดูจากคำบรรยายเกี่ยวกับนางแล้ว
ไม่ใช่มนุษย์ปกติ แต่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงบุคคลที่สำคัญยิ่งกว่านั้น นาง “มีดวงอาทิตย์เป็น
อาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า” ดังนั้น ผู้หญิงคนนี้จึงเป็นคนที่สำคัญมากๆ อันเห็นได้จากภาพ
เปรียบเทียบเกินจริงนี้ที่ใช้บรรยายถึงความสูงส่งของนาง

ดาวสิบสองดวงนั้นก็เป็นเบาะแสที่เปิดเผยเกี่ยวกับตัวตนของนาง ในปฐมกาล 37:9
โยเซฟฝันเห็นดวงอาทิตย์และดวงจันทร์พร้อมกับดาวสิบเอ็ดดวงที่ก้มกราบเขา เห็นได้ชัดว่านั่น
เป็นความฝันเกี่ยวกับอิสราเอลและบุตรทั้งหลายของเขา ดูเหมือนเห็นได้ชัดว่าคำบรรยายแบบไม่
ปกติธรรมดาที่เกี่ยวข้องกับชนชาติอิสราเอล ตามจริงแล้ว ชนชาติอิสราเอลก็เป็นจุดสนใจที่
สำคัญอย่างหนึ่งในยุคเจ็ดปี

นอกจากนี้ ผู้หญิงที่ถูกบรรยายถึงนี้ก็ตั้งครรภ์ เจ็บท้องและใกล้คลอดด้วย เมื่อพิจารณา
จากประวัติศาสตร์ นี่น่าจะหมายถึงการประสูติของพระคริสต์ผ่านทางชนชาติอิสราเอล คู่อข้อ 5 นี้
สอดคล้องกับอิสยาห์ 66:7 ที่ว่าก่อนความเจ็บปวดจะมาถึงอิสราเอล (ในยุคเจ็ดปี) นางก็ให้กำเนิด
บุตรชายคนหนึ่ง ดังนั้นบุคคลแรกที่ถูกบรรยายถึงคือ (1) *ชนชาติอิสราเอล* แน่แน่นอนที่พวกเขามา
ก่อนคริสตจักรและจนถึงทุกวันนี้ก็ยังเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือก

วิว 12: 3-4 ยอห์นจึงเห็นบุคคลอีกผู้หนึ่ง และมีการมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเหล่านั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน 4 หางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าทั้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว

เห็นได้ชัดว่าบุคคลที่สองนี้ นั่นคือ “พญานาคใหญ่สีแดง” คือ พญามารตามที่บอกไว้ในข้อ 9 มันถูกบรรยายว่ามี “เจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเหล่านั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน” นี้จะถูกพูดถึงเพิ่มเติมใน 13:1 และ โดยเฉพาะใน 17:9-14 คำอธิบายในข้อนี้ได้อ่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่ารายละเอียดเหล่านี้สื่อถึงกิจกรรมทางการเมืองต่างๆของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์

ที่ชัดเจนน้อยกว่าก็คือ ความหมายของพญานาคที่ตัว “ดวงดาวในท้องฟ้าทั้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน” ดูเหมือนว่าบทนี้ไม่ได้อิงตามเวลา ยอห์นได้มีโอกาสเห็นเหตุการณ์ต่างๆซึ่งกินระยะเวลายาวนานมาตั้งแต่จุดเริ่มต้นของกาลเวลาจนถึงยุคเจ็ดปี วลีที่พูดถึงการที่พญามารตัวดวงดาวหนึ่งในสามส่วนของฟ้าสวรรค์เข้าหามันและลงมาสู่แผ่นดินโลกด้วยกันกับมันอาจหมายถึงเรื่องต่อไปนี้ มันอาจหมายถึงการที่มันกบฏต่อพระเจ้าเมื่อนานมาแล้วโดยที่มันชักชวนหนึ่งในสามของพวกทูตสวรรค์ให้เข้าร่วมในการกบฏของมันด้วย ทูตสวรรค์เหล่านั้นพร้อมกับมัน ได้ถูกผลักทิ้งลงมาบนแผ่นดินโลกจนกว่าจะถึงเวลาแห่งการพิพากษา จากนั้นมันก็กลายเป็นพระแห่งโลกนี้และเป็นเจ้าแห่งอำนาจในย่านฟ้าอากาศ บรรดาดวงดาวที่ร่วงมาพร้อมกับมัน คือ เหล่าทูตสวรรค์ที่ตกสวรรค์ ก็กลายเป็นพลโยธาฝีปืนของมันก็ไม่มีข้อสนับสนุนทฤษฎีนี้แบบเป็นกลางในที่อื่นของพระคัมภีร์อีก อย่างไรก็ตาม ภาพเหตุการณ์ที่ถูกบรรยายไปด้านบนก็ดูเหมือนสอดคล้องกับสิ่งที่เราทราบเกี่ยวกับอาณาจักรของซาตาน

วลีที่พูดถึงพญานาคที่รอกินบุตรของหญิงนั้นเมื่อบุตรนั้นคลอดออกมาแล้วก็ดูเหมือนชัดเจนอยู่แล้ว ตอนที่พระเยซูทรงประสูติ ซาตานพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อกำจัดพระคริสต์ขณะทรงเยาว์วัยโดยอาศัยความอิจฉาที่ถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นในตัวเฮโรดมหาราช การที่เฮโรดสังฆาเด็กน้อยทั้งในและรอบกรุงเยรูซาเล็มก็ดูเหมือนจะตรงกับความพยายามของซาตานที่จะกินบุตร

ของหญิงนั้นตามที่ถูกรบรยายไว้ตรงนี้ ดังนั้น บุคคลที่สองย่อมเป็น (2) *พญามาร* อย่างไม่ต้องสงสัย ซึ่งเป็นผู้เล่นคนสำคัญในช่วงยุคเจ็ดปีเลยจริงๆ

ว 12:5 หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์ ยอห์นบรรยายต่อไปเกี่ยวกับผู้หญิงนั้น (อิสราเอล) ที่คลอด “บุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์” บุตรชายที่หญิงผู้นี้คลอดออกมาย่อมเป็นพระเยซูคริสต์อย่างไม่ต้องสงสัย วลีที่พูดถึงการที่พระองค์ครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วย “คทาเหล็ก” ก็เป็นการทำให้เพลงสดุดี 2:9 สำเร็จ โดยตรง ซึ่งเป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ในวิวรณ์ 2:27 พระเยซูคริสต์ชัดเจนว่าการครอบครองดังกล่าวจะเป็นของพระองค์ นอกจากนี้ บุตรชายของหญิงนี้ก็ถูกรับ “ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์” ในเวลาอันเหมาะสม ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่ย่อมหมายถึงการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราตามที่มิบ้นทีกไว้ในการ 1:11 ดังนั้นบุคคลที่สามแห่งวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านี้ย่อมเป็น (3) *พระเยซูคริสต์* อย่างไม่ต้องสงสัย

ว 12:6 ยอห์นออกความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับชนชาติอิสราเอลก่อนที่จะกล่าวถึงบุคคลต่อไป และหญิงนั้นก็นิเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน ที่ว่านี้เกี่ยวข้องกับยุคเจ็ดปีโดยตรงก็ปรากฏชัดในการพูดถึง 1,260 วัน นี่คือ 42 เดือนหรือสามปีครึ่ง ซึ่งถูกพูดถึงใน 11:2-3 และ 12:14 และในที่อื่นๆ โดยหมายถึงครึ่งหนึ่งของยุคเจ็ดปี

การที่หญิงนั้นนิเข้าไปในถิ่นทุรกันดารที่นางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ ก็ดูเหมือนเป็นการแทรกแซงของพระเจ้าโดยตรงในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปีเพื่อพิทักษ์รักษาและปกป้องชนชาติอิสราเอลให้พ้นจากความโกรธของพญามาร เรื่องนี้จะถูกพูดถึงเพิ่มเติมใน 12:13-16 เพื่อพิจารณาจากแผนการของยุคเจ็ดปี 1,260 วันที่ว่านี้น่าจะหมายถึงช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี ณ เวลานี้เองที่ซาตานจะหันมาเล่นงานชนชาติอิสราเอลผ่านทางปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ผู้ซึ่งละเมิดข้อตกลงสันติภาพที่มันกระทำกับพวกเขา

วิว 12:7-8 ยอห์นกล่าวต่อไปเกี่ยวกับการสงครามที่เกิดขึ้นในสวรรค์ระหว่างมีคาเอลกับพญามาร และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้ 8 แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย คำที่แปลว่า สงคราม (พอลและมอส) สามารถแปลได้ด้วยคำว่า ‘การสู้รบ’ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าผลของการสู้รบนี้ออกมาในรูปแบบไหน พญามารและพวกทูตของมันได้รับความพ่ายแพ้ บุคคลที่สี่ในยุคเจ็ดปีนี่จึงถูกกล่าวถึงว่าเป็น (4) *มีคาเอล* อัครเทวดาทูตาธิบดี

อย่างไรก็ตาม คำถามที่สำคัญกว่าก็คือว่า สงครามนี้เกิดขึ้นเมื่อไร มีหลายทฤษฎีถูกเสนอออกมา ทฤษฎีแรกเชื่อว่า สงครามครั้งนี้เกิดขึ้นในตอนเช้าตีสองต่อพระเจ้าเมื่อนานมาแล้วอันส่งผลให้พวกมันถูกขับออกจากสวรรค์ อีกทฤษฎีเชื่อว่าสงครามที่ว่าเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสวรรค์ระหว่างซาตานกับพระเจ้าในช่วงยุคเจ็ดปี ทฤษฎีนี้ยกอีกทฤษฎีที่ว่าซาตานได้รับอนุญาตให้เข้าเฝ้าพระเจ้าได้มาตลอดหลายยุคหลายสมัยในฐานะเป็นผู้กล่าวหาพวกพี่น้อง ดู โยบ 1 ทฤษฎีที่สามเชื่อว่ามิสงครามฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นมาตลอดตั้งแต่ตอนที่ซาตานกบฏต่อพระเจ้าและการสงครามนี้ก็ต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ สงครามนี้จะทวีความรุนแรงถึงขีดสุดในช่วงยุคเจ็ดปีเมื่อซาตานไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสู่สวรรค์ได้อีกต่อไป ถึงแม้ว่านี่ไม่ใช่การสู้รบครั้งสุดท้ายกับซาตาน แต่มันมีความสำคัญต่อยุคเจ็ดปีตรงที่ว่า ความโกรธของซาตานนั้นจะถูกระบายออกต่อประชากรของพระเจ้าที่อยู่บนแผ่นดินโลก ทฤษฎีที่สามนี้น่าจะเป็นทฤษฎีที่ใช่ตามที่ข้อต่อไปจะแสดงให้เห็น

วิว 12:9 เห็นได้ชัดว่าซาตานได้รับอนุญาตให้เข้าเฝ้าหน้าพระที่นั่งของพระเจ้าได้แบบจำกัดมาตลอดหลายยุคหลายสมัย เราเห็นเรื่องนี้ชัดเจนจากโยบ 1 อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาที่อาจตอนกลางของยุคเจ็ดปี พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูศึกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก ข้อนี้ช่วยให้เราคลายสงสัยเลยว่าตัวตนที่แท้จริงของพญานาคนี่คือใคร มันคือ “งูศึกดำบรรพ์” ซึ่งทำให้เรานึกถึงเจ้างูนั้นในสวนเอเดน ซึ่งถูกบรรยายเพิ่มเติมว่าเป็น “พญามาร” ชื่อหลังนี้มีลักษณะเป็นคำบรรยายมากกว่าที่จะเป็นชื่อเฉพาะ มันแปลมาจากคำว่า *ดีอาบอลอส* และมีความ

หมายตรงตัวว่า ‘ผู้กล่าวร้าย’, ‘ผู้กล่าวหาอย่างผิดๆ’ หรือกล่าวโดยง่ายก็คือ ‘ผู้มุสา’ นั่นเอง มันได้หลอกหลวงคนทั้งโลกมาตลอดหลายพันปีแล้วจริงๆ พระเยซูคริสต์ในยอห์น 8:44 ว่ามันเป็นผู้แรกที่โกหกและเป็นผู้ให้กำเนิดการโกหกด้วย ชื่อของมันที่เหมาะสมมากกว่าก็คือ **ซาตาน** ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ‘ปฏิปักษ์’

ตรงนี้ถูกบรรยายว่า “พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก” ข้อต่อไปดูเหมือนจะบ่งชี้เกี่ยวกับช่วงเวลาเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น

วิว 12:10 เมื่อยอห์นได้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้แล้ว ท่านก็เขียนว่า **และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า "บัดนี้ความรอด และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา ทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว** นี่ดูเหมือนจะบ่งชี้อย่างชัดเจนว่าการที่ซาตานถูกผลักทิ้งออกจากสวรรค์นี้เกิดขึ้นในช่วงหลังของยุคเจ็ดปี โดยอาจตรงกับเสียงแตรคันที่เจ็ดตามที่บอกไว้ใน 11:15 เมื่อการอุปเสด็จขึ้น ยอห์นก็ได้ยินเสียงหนึ่งในสวรรค์ที่ประกาศถึงการมาของไม่เพียงความรอดและฤทธิ์เดชเท่านั้น แต่ราชอาณาจักรของพระเจ้าด้วย เห็นได้ชัดว่านี่เป็นตอนท้ายของยุคเจ็ดปี

นอกจากนี้ วลีสุดท้ายที่พูดถึงผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องซึ่งถูกผลักทิ้งลงมาก็สื่อถึงอดีตกาลรูปกาลในภาษากรีกจริงๆแล้วก็เป็นอดีตกาล แต่บริบทก็สื่อถึงการกระทำในอดีตเมื่อเทียบกับการขับออกจากสวรรค์นี้ เราต้องไม่ลืมข้อเท็จจริงนี้ด้วยว่า ซาตานได้รับอนุญาตให้เข้าเฝ้าพระเจ้าได้เพื่อกล่าวหาพวกพี่น้องของเราทั้งกลางวันและกลางคืน จงสรรเสริญพระเจ้าที่เรามี “พระองค์ผู้ช่วยเหลือสถิตอยู่กับพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมนั้น” (1 ยอห์น 2:1) ซึ่งเป็นใหญ่กว่าซาตาน

วิว 12:11 ยอห์นบันทึกเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่เห็นได้ชัดว่าเป็นบรรดาวิสุทธิชนที่ได้รับ ความรอดในช่วงยุคเจ็ดปีว่า **เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และโดยคำพยานของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน พี่น้องเหล่านั้นชนะ (ได้รับชัยชนะ) เหนือพญามารในวันนั้น โดย (ก) “พระโลหิตของพระเมษโปดก” และ (ข) “คำพยาน**

ของพวกเขาเอง” พระโลหิตของพระเยซูไปตกก็มีฤทธิ์มากจริงๆ ในการสู้รบกับซาตาน แม้กระทั่งในทุกวันนี้ ซึ่งก็ยังเป็นสิ่งที่ใช้ขัดขวางอิทธิพลของซาตาน ได้อยู่ ซึ่งปกป้องเราได้จริงๆ ในตำแหน่งของเราในพระคริสต์ การอ้างพระโลหิตยังนำมาซึ่งชัยชนะเหนือการทดลองและอิทธิพลอื่นๆ ของซาตานด้วย นอกจากนี้คำพยานของเราก็เป็นตัวขัดขวางอิทธิพลของซาตานได้อย่างดีด้วย นี่สื่อชัดเจนถึงการเป็นพยานด้วยใจกล้า เป็นการรุกฝ่ายวิญญาณ เป็นการนำมาซึ่งชัยชนะเหนืออำนาจของซาตาน นอกจากนี้ บรรดาพี่น้องในวันนั้นจะไม่เสียดายที่จะพลีชีพของตน พวกเขาจะยินดีที่จะยอมถูกตัดศีรษะเพราะเห็นแก่พระนามของพระเยซู

วิว 12:12 ยอห์นบันทึกต่อไปเกี่ยวกับสิ่งที่เสียงยิ่งใหญ่ในสวรรค์นั้นประกาศเพิ่มเติม ฉะนั้นสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์จึงรื่นเริงยินดีเถิด แต่วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเข้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย” เมื่อซาตานไม่สามารถเข้าสู่สวรรค์ได้อีกแล้วและมันถูกทิ้งผลัดทิ้งลงมาครั้งเดียวพอ เสียงนั้นในสวรรค์ก็สั่งให้ฟ้าสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในนั้นชื่นชมยินดี อย่างไรก็ตาม เสียงนั้นก็เตือนด้วยถึงวิบัติที่จะเกิดแก่คนเหล่านั้นที่อยู่บนแผ่นดินโลก “เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเข้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”

เห็นได้ชัดว่าซาตานลงมาด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันถูกขับออกจากสวรรค์แล้ว นอกจากนี้มันรู้ด้วยว่าเหลือเวลาน้อยเต็มที คำที่แปลว่า น้อย (*ออลีกอส*) นอกจากแปลว่า ‘สั้น’ ก็แปลว่า ‘น้อยนิด’ ด้วย มีเวลาเหลือสำหรับมันน้อยนิดจริงๆ นี่ก็บ่งชี้ด้วยว่าการสู้รบในสวรรค์นี้เกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี

วิว 12:13 เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกผลัดทิ้งลงมาในแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ขมเหงหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น หลังจากถูกขับออกจากสวรรค์แล้ว พญานาค (คือ พญามาร) ก็ “ขมเหงหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น” ถึงแม้ว่าซาตานเป็นรากเหง้าแห่งลัทธิเกลียดชังมาตลอดหลายยุคหลายสมัยอย่างไม่ต้องสงสัย แต่ดูเหมือนว่าความเกรี้ยวกราดของมันที่มีต่อชนชาติอิสราเอล จะทวีความรุนแรงถึงขีดสุดในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี นี่อาจเป็นตัวแปรที่จุดชนวนให้ปฏิบัติต่อพระคริสต์ละเมิดข้อตกลงสันติภาพที่มันทำไว้กับประเทศอิสราเอลในตอนกลางของยุคเจ็ดปี

ด้วยความโกรธยิ่งนักของมันซาตานก็ตั้งใจที่จะกวาดล้างชนชาติอิสราเอลให้สิ้นไปครั้งเดียวจบ มันล้มเหลวไปแล้วในการทำลายคริสตจักร เพราะพวกเขาอยู่ในสวรรค์แล้วตอนนี้ ประชากรที่เหลือของพระเจ้าซึ่งอยู่บนแผ่นดินโลกคือชนชาติอิสราเอล นี่สื่อด้วยว่าคนเหล่านั้นที่กลับใจเชื่อพระคริสต์ในช่วงยุคเจ็ดปีก็อาจถูกซาตานและชาวโลกถือว่าเป็นวงศ์วานที่แตกแขนงออกมาของชนชาติอิสราเอลด้วยเหมือนกับในสมัยแรกของคริสตจักร

วิว 12:14 ยอห์นจึงบันทึกเกี่ยวกับการเข้าแทรกแซงของพระเจ้าเพื่อช่วยชนชาติอิสราเอลให้พ้นในวันนั้น แต่ทรงประทานปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงนั้น เพื่อให้นางบินหนีหน้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสถานที่ของนาง จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่งและสองวาระและครึ่งวาระ

ตามที่ได้กล่าวไปแล้วตอนต้นของบทนี้ ผู้หญิงคนนี้คือ ชนชาติอิสราเอล “วาระหนึ่งและสองวาระและครึ่งวาระ” เป็นอีกวิธีหนึ่งของการพูดว่าสามปีครึ่ง (หรือสี่สิบสองเดือน หรือ 1,260 วัน) ดู คำอธิบายสำหรับดาเนียล 12:7 การปกป้องดูแลชนชาติอิสราเอลเป็นพิเศษโดยพระเจ้านี้เห็นได้ชัดว่าเกิดขึ้นในช่วงสามปีครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี นี่อาจสอดคล้องกับสิ่งที่พระเยซูทรงเตือนไว้ในลูกา 21:20-21 นอกจากนี้ มีความคล้ายคลึงกันอย่างมากตรงนี้กับการที่โมเสสบรรยายถึงการที่ชนชาติอิสราเอลได้รับการช่วยให้พ้นจากอียิปต์ในอพยพ 19:4 ตรงนั้น โมเสสบรรยายถึงการช่วยให้พ้นของพระเจ้าในตอนนั้นว่าเป็นเหมือนกับอยู่บนปีกนกอินทรี ภาพเปรียบเทียบวิญญูณที่สอดคล้องกันนี้ก็ถูกพบในอิสยาห์ 40:31

พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวชัดเจนว่าปีกนกอินทรีนี่คืออะไรกันแน่ เห็นได้ชัดจากอพยพ 19:4 ว่าปีกนกอินทรีซึ่งถูกบรรยายถึงตรงนั้นไม่ใช่ปีกนกจริงๆแต่เป็นภาพเปรียบเทียบที่แสดงถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้พ้นในตอนนั้น ความหมายที่คล้ายคลึงกันก็น่าจะเป็นตรงนี้ด้วยเช่นกัน ในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี พระเจ้าจะทรงประทานการช่วยให้พ้นและการปกป้องคุ้มครองให้แก่ชนชาติอิสราเอลจากการเข่นฆ่าอย่างโหดเหี้ยมของพญามาร โดยใช้วิธีที่ไม่มีบอกไว้

วิว 12:15-16 ยอห์นให้เบาะแสเพิ่มเติมเกี่ยวกับการช่วยให้ฟื้นนี้ ถึงแม้อาจตั้งใจให้เป็นปริศนาก็ตาม พระเจ้าอาจไม่ทรงประสงค์ให้ซาตานรู้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีที่พระองค์จะทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้ฟื้นก่อนถึงวันนั้น **งูนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนน้ำท่วมไหลตามหญิงนั้น เพื่อจะให้พัดหญิงนั้นไปกับน้ำท่วม 16 แต่แผ่นดินก็ได้ช่วยหญิงนั้นไว้ได้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วสูบน้ำท่วมนั้นที่พ่นออกจากปากพญานาคนั้นลงไป**

มีการคาดเดาเยอะแยะมากเกี่ยวกับการที่พระเจ้าจะทรงปกป้องดูแลชนชาติอิสราเอลในวันนั้น ทฤษฎีหนึ่งซึ่งเป็นที่นิยมมาก ๆ ก็คือว่า ชนชาติอิสราเอลจะถูกนำพาไปโดยทางจิตวิญญาณสู่เปตรา อันเป็นเมืองแห่งคนตายในประเทศจอร์แดน อย่างไรก็ตาม ไม่มีหลักฐานตามพระคัมภีร์ที่สนับสนุนทฤษฎีนั้น อย่างไรก็ตาม 12:6 กล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าจะทรงเตรียมที่พิเศษไว้สำหรับชนชาติอิสราเอลในวันนั้น

อย่างไรก็ตาม ข้อพระคัมภีร์ก็กล่าวชัดเจนว่า ซาตานจะส่งน้ำท่วมในรูปแบบหนึ่งมากำจัดชนชาติอิสราเอล เราไม่ทราบชัดเจนว่านี่จะเป็นน้ำท่วมจริงๆ หรือเป็นภาพเปรียบเทียบของวิธีอื่นๆ บางคนคาดเดาว่านี่จะเป็นการรุกรานของทหารเหมือนน้ำท่วม โดยมีจุดประสงค์เพื่อทำลายชนชาติอิสราเอลให้ราบคาบ (คนอาหรับและศาสนาอิสลามจนถึงทุกวันนี้ก็พร้อมแล้วที่จะทำให้ภาพเปรียบเทียบนี้เป็นจริง)

ไม่ว่าซาตานจะใช้วิธีใดในการกำจัดชนชาติอิสราเอล พระเจ้าก็จะทรงเข้าแทรกแซงโดยตรงโดยทำให้แผ่นดินโลกช่วยพวกเขาโดยการกลืนน้ำท่วมแห่งการทำลายล้างนี้ซึ่งถูกใช้มาเพื่อทำลายหญิงนี้ อีกครั้งที่มีการเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างสิ่งที่ถูกบันทึกตรงนี้กับสิ่งที่พระเยซูทรงเตือนสำหรับพวกยิวที่เชื่อในวันนั้น ดู ลูกา 21:20-24 หากน้ำท่วมของซาตานนี้เป็นสิ่งที่พระเยซูได้ตรัสล่วงหน้าไว้ในหนังสือลูกา มันก็เห็นได้ชัดว่าน้ำท่วมนี้คือ การรุกรานทางทหารที่จะเกิดกับประเทศอิสราเอลในวันนั้น อาจเป็นไปได้ว่าการเข้าแทรกแซงโดยตรงของพระเจ้าในการกลืนพวกศัตรูของอิสราเอลในวันนั้นก็คือ การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ที่อารมาเกดโดน

วิว 12:17 สิ่งที่น่าจะเป็นบุคคลที่ห้าในยุคเจ็ดปีนี้จึงถูกบรรยายถึง **พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพ**

ระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์ หลักฐานสนับสนุนพระศนะที่ถูกละเมิดในข้อที่แล้วจึงปรากฏตรงนี้ ซาตาน โกรธแค้นอิสราเอล (หญิงนั้น) ยิ่งนัก มันจึงทำสงครามเพื่อกำจัดเชื้อสายของนางซึ่งเดี๋ยวจะถูกกล่าวถึงในไม่ช้า อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญก็คือ การที่มันทำสงครามกับประเทศอิสราเอล นี่อาจเป็นน้ำท่วมที่ถูกระบายถึงในข้อ 15 ก็ได้

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ตกเป็นเป้าแห่งความโกรธแค้นของมันจริงๆก็คือ “เชื้อสายของนางที่เหลือนอยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์” คนที่เหลือนอยู่นี้ย่อมเป็นมากกว่าคนอิสราเอลโดยทั่วไป เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเป็นเชื้อสายของหญิงนั้นคือ ชนชาติอิสราเอล อย่างไรก็ตาม คนเหล่านี้ที่เหลือนอยู่คือผู้ที่ (1) “รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า” และ (2) “ยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์” เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้คือ พวกยิวที่กลับใจเชื่อพระคริสต์ หนึ่งในเป้าหมายหลักของยุคเจ็ดปีก็เพื่อการนี้เอง เมื่อพยานทั้งสองได้ประกาศและยิว 144,000 คนกลับใจรับเชื่อ พวกเขาที่เกี่ยวข้องไปประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกยิวก่อนจากนั้นก็ประกาศแก่คนต่างชาติคนใดก็ตามที่ยอมรับ

เห็นได้ชัดว่าคำเทศนาบนภูเขามะกอกเทศตามที่มีบันทึกไว้ในมัทธิว 24-25 และลูกา 21 มีไว้เพื่อพวกยิวที่เชื่อในวันนั้น พอถึงตอนนั้นพวกเขาก็จะกลับใจมารับเชื่อพระคริสต์ไปแล้ว และกำลังเริ่มสำรวจพระคัมภีร์ใหม่ พระวิญญูณบริสุทธิอาจทรงทำงานผ่านทางพยานทั้ง 144,000 คนนั้น โดยอาจทรงทำให้พวกเขาสนใจคำเทศนาบนภูเขามะกอกเทศนั้นเพื่อให้แนวทางแก่พวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอยู่รอบๆตัวพวกเขา

พญามารหันมาระบายความโกรธแก่พวกยิวที่เชื่อซึ่งเป็นพวกที่เหลือนอยู่เหล่านี้เอง คำที่แปลว่า (พวก) **ที่เหลือนอยู่** (ลออฮิพอส) มักถูกแปลเป็น ‘คนที่เหลือ’, ‘ส่วนที่เหลือ’ หรือ ‘คนอื่นที่เหลือ’ นี่สื่อว่าไม่ใช่ทุกคนอิสราเอลทุกคนจะกลับใจเชื่อพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม สำหรับคนที่กลับใจเชื่อพระคริสต์ พวกเขาก็จะเผชิญกับความโกรธอันรุนแรงของพญามาร กระนั้น พระเจ้าจะทรงประทานการช่วยกู้ให้พ้นอันใหญ่ยิ่งแก่พวกเขา ดังนั้น บุคคลที่ห้าในยุคเจ็ดปีนี้ถูกบ่งบอกว่าเป็น (5) **คนอิสราเอลที่เชื่อซึ่งยังเหลือนอยู่**

ภาพรวมของวิวรณ์ 13: บทที่สิบสามของวิวรณ์มีเนื้อหาต่อเนื่องจากบทที่แล้ว โดยนำเสนอบุคคลสำคัญๆ ในยุคเจ็ดปี ซึ่งเป็นส่วนต่อเนื่องของเนื้อหาแทรกของหนังสือเล่มนี้ ในบทนี้บุคคลที่หกและเจ็ดถูกบรรยายถึง: (6) สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล และ (7) สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก

วิว 13:1 ยอห์นบรรยายเกี่ยวกับบุคคลที่หกแห่งยุคเจ็ดปีนี้ และข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน เห็นได้ชัดว่า ยอห์นถูกพาโดยจิตวิญญาณกลับไปยังแผ่นดินโลกซึ่งเป็นที่ๆ ท่านยืนอยู่ที่ชายฝั่งทะเล ที่นั่นเองท่านได้เห็น “สัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล” บริบทที่ตามมาแสดงให้เห็นชัดเจนว่าสัตว์ร้ายตัวนี้เป็นภาพเปรียบถึงบุคคลที่ชั่วร้ายยิ่งกว่านี้เยอะ วิวรณ์ 17:8-18 นำเสนอสิ่งที่ดูเหมือนเป็นคำอธิบายที่เกี่ยวข้องกันแต่ก็แยกจากกันเกี่ยวกับสัตว์ร้ายตัวนี้ กล่าวโดยสรุปก็คือ มันเป็นคำนิยามของ (6) **ปฏิบัติต่อพระคริสต์** วิวรณ์ 17:15 ดูเหมือนสอดคล้องกับ 13:1 ในข้อนี้้น้ำมากหลายถูกบรรยายว่าเป็น “ชนชาติ มวลชน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือมนุษยชาติจำนวนมากมายมหาศาลนั่นเอง นี่น่าจะเป็นสัญลักษณ์ที่ทะเลในที่นี้สื่อถึงตรงนี้

สัตว์ร้ายตัวนี้ถูกบรรยายว่ามี “เจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน” มีการคาดเดามากมายเกี่ยวกับรายละเอียดตรงนี้และมีความสับสนเกิดขึ้นมากมายด้วยเช่นกัน ตรงนี้มีรายละเอียดที่สอดคล้องกับบทที่ 17 ซึ่งเป็นที่ๆหญิงแพศยาใหญ่โตคนนั้นถูกบรรยายถึง ในข้อนี้้นเจ็ดหัวถูกบรรยายว่าเป็นเขาเจ็ดยอด อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่ามีความแตกต่างระหว่างสัตว์ร้ายตรงนี้กับหญิงแพศยาในข้อนี้้นมีความคล้ายคลึงกันหลายประการระหว่างสัตว์ร้ายที่ถูกบรรยายถึงตรงนี้กับสัตว์ร้ายตัวที่สี่ในคำพยากรณ์ของดาเนียลในดาเนียล 7:24

พรรณษะหนึ่งที่คุณเหมือนสอดคล้องกับข้อพระคัมภีร์หลายตอนก็คือว่า หัวเจ็ดหัวนี้คือเจ็ดอาณาจักรที่ขึ้นครองโลกโดยเริ่มตั้งแต่ระบบโลกที่หอบาเบลเป็นต้นมา วิวรณ์ 17:10 บอกเราว่ายอห์นมีชีวิตอยู่ในสมัยของหัวที่หกซึ่งก็คือ โรม เมื่อย้อนถอยหลังกลับไปมันก็ดูเหมือนว่าหัวแรกอาจเป็นยุคสมัยของโลกหลังเหตุการณ์น้ำท่วมโดยเริ่มต้นด้วย (ก) รัฐบาบิโลนเดิมซึ่งถูกก่อ

ตั้งขึ้นที่หอบาเบล นี่อาจขยายต่อมาและรวมถึงยุคสมัยของอียิปต์ด้วย ต่อจากนั้นก็ (ข) อัสซีเรีย (ค) เห็นได้ชัดว่าต่อมาคือ จักรวรรดิบาบิโลนในสมัยของดาเนียล (ง) จากนั้นก็เปอร์เซีย (จ) กรีก และ (ฉ) จักรวรรดิโรมในสมัยของยอห์น (ซ) การรวมกันเป็นหนึ่งแบบเปราะบางของจักรวรรดิโรมที่ถูกฟื้นฟูขึ้นใหม่กับยุโรปในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปีคือ หัวที่เจ็ด คู วิวรรณ์ 17:10-11 ยอห์น จึงได้เห็นสัตว์ร้ายที่เป็นการสัมฤทธิ์ผลของสิ่งที่เป็ระบบของโลกที่กินเวลาหลายพันปี

เขาสิบเขานี้พร้อมกับมงกุฎสิบอันของมันดูเหมือนจะสอดคล้องกับเขาสิบเขาในดาเนียล 7:24 ที่พวกมันถูกบรรยายว่าเป็น “กษัตริย์สิบองค์ที่จะขึ้นมา” คำพยากรณ์หลายตอนของดาเนียล บ่งบอกถึงการแบ่งออกเป็นสิบส่วนของจักรวรรดิโรมที่ฟื้นฟูขึ้นใหม่ เห็นได้ชัดว่ากษัตริย์สิบองค์นี้เป็นผู้ครอบครองอาณาจักรที่ถูกแบ่งเป็นสิบส่วนดังกล่าว ดาเนียลดูเหมือนจะบอกว่า กษัตริย์ (ผู้นำ) สิบคนนี้จะเป็ฐานการเมืองที่ทำให้ปฏิบัติต่อพระคริสต์ขึ้นเรื่องอำนาจ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเป็นลูกหลานทางการเมืองและวัฒนธรรมของชาวโลกโรมันสมัยเก่า จริงๆแล้วมันก็ได้ชื่อว่าเป็นโลกตะวันตกในปัจจุบันนั่นเอง ชื่อหมื่นประมาทบนหัวทั้งหลายของสัตว์ร้ายตัวนี้ เห็นได้ชัดว่าเป็นลักษณะเฉพาะที่ปราศจากพระเจ้าของระบบของโลกมาตลอดหลายยุคหลายสมัย ชื่อเรียกของจักรพรรดิหลายองค์แห่งอาณาจักรเหล่านี้มาตลอดหลายยุคสมัยก็มักเป็นคำหมิ่นประมาท

สัตว์ร้ายตัวนี้มีรากเหง้าทางประวัติศาสตร์และทางคำพยากรณ์มายาวนาน เห็นได้ชัดว่ามันเป็นระบบการปกครองที่แผ่ขยายไปทั่ว กระนั้นตามที่บทยี่จะแสดงให้เห็น สัตว์ร้ายตัวนี้ก็เป็นบุคคลหนึ่งด้วยซึ่งได้รับพลังจากอำนาจของพญามาร ดังนั้นสัตว์ร้ายตัวนี้จึงเป็นทั้งระบบหนึ่งและเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งเป็ผู้นำแห่งรูปแบบสุดท้ายของระบบนี้ เราควรหมายเหตุไว้ว่าคำที่แปลว่า สัตว์ร้าย ในบทนี้ทั้งบทคือ *เซร็ออน* และมีความหมายตรงตัวว่า สัตว์ป่าที่ดุร้าย คำที่แปลว่า สัตว์ ในบทที่ 4 และ 5 (ซึ่งหมายถึงสิ่งที่มีชีวิตในสวรรค์ที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า) คือ *โซออน* และมีความหมายว่า ‘สิ่งที่มีชีวิต’ หรือ ‘สิ่งที่เป็นอยู่’

วิว 13:2 ยอห์นบรรยายต่อไปเกี่ยวกับสัตว์ร้ายตัวนี้ สัตว์ร้ายที่เข้าพเจ้าได้เห็นนั้น เหมือนเสือดาว และเท้าเหมือนเท้าหมี และปากเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้ให้ฤทธิ์ของมัน และที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่งแก่สัตว์ร้ายนั้น สัตว์ป่าสามชนิดที่ถูกใช้เป็

สัญลักษณ์ก็เป็นชนิดเดียวกับที่ถูกรู้ใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงสามจักรวรรดิหรือยุคสมัยแห่งอำนาจโลกซึ่งมาก่อนโรมในคาเนียล 7:4-6 ตรงนั้นเสียดาวแสดงถึงความว่องไวของกรีซภายใต้อเล็กซานเดอร์ หมีแสดงถึงพลังมหาศาลของจักรวรรดิเปอร์เซีย และสิงโตแสดงถึงความไม่รู้จักพอของบาบิโลน คุณสมบัติเหล่านี้เป็นลักษณะเฉพาะของจักรวรรดิต่างๆของระบบของโลกมาตลอดหลายยุคสมัย เห็นได้ชัดว่ามันจะเป็นลักษณะเฉพาะของรูปแบบสุดท้ายและผู้นำคนสุดท้ายของระบบนี้ในช่วงยุคเจ็ดปี

ดังที่กล่าวไว้แล้วข้างบน สัตว์ร้ายตัวนี้เป็นระบบหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่ามันเป็นการสำแดงตัวเป็นบุคคลหนึ่งตามแบบของซาตานด้วย สัตว์ร้ายตัวนี้ถูกกล่าวถึงเหมือนเป็นบุคคลคนหนึ่งโดยตรงตรงนี้ นอกจากนี้ ฤทธิ์เดชและอำนาจของผู้นำคนนี้ยังมาจาก “พญานาค” โดยตรงด้วย ซึ่งก็คือพญามารนั่นเอง ดู 12:9 พญานาคเป็นผู้ที่ให้ “ฤทธิ์ของมัน และที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่งแก่สัตว์ร้ายนั้น” คำที่แปลว่า *ที่นั่ง (ชรอนอส)* มักถูกแปลเป็น ‘บัลลังก์’ นี่สื่อถึงอำนาจและสิทธิอำนาจในการปกครองดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว มันจะเป็นผู้ครอบครองโลกคนหนึ่ง

วิว 13:3 ยอห์นบรรยายต่อไปว่า ข้าพเจ้าได้เห็นว่าหัวๆหนึ่งของสัตว์ร้ายดูเหมือนถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ บริบทที่ตามมาจะแสดงให้เห็นชัดเจนว่า แผลปางตายไม่ได้ถูกกระทำต่อยุคสมัยแห่งการปกครองนี้เท่านั้น แต่เกิดกับตัวบุคคลที่เรียกว่าสัตว์ร้ายนี้ด้วย ข้อพระคัมภีร์จะแสดงให้เห็นชัดเจนว่าผู้นำคนนี้คือ ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ในแบบที่ไม่ได้ระบุไว้ชัดเจน เขาจะได้รับบาดแผลปางตายและดูเหมือนจะตายด้วย กระนั้น ที่ถูกสื่อชัดเจนตรงนี้และในบริบทที่ตามมาก็คือว่า เขาดูเหมือนจะเป็นขึ้นจากตาย ท้ายข้อ 4 บอกเป็นนัยว่าการเสียชีวิตแบบจัดฉากของมันอาจเกิดขึ้นในสงคราม หรือไม่มันอาจเกิดขึ้นผ่านการลอบสังหารก็ได้

อย่างไรก็ตาม ชาวโลกต่างพากันอัศจรรย์ใจ นี่เป็นผู้ที่ดูเหมือนเป็นขึ้นจากตายได้และกลับมาต่อสู้อีกครั้ง คำที่แปลว่า *โลก (เก)* จริงๆแล้วก็หมายถึง ‘แผ่นดินโลก’ ทั่วทั้งแผ่นดินโลกต่างพากันอัศจรรย์ใจไปกับอำนาจที่พวกเขาเห็นว่าบุคคลผู้นี้มี

วิว 13:4 ต่อมา เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคที่ได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น เขาได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า "ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครสามารถจะทำสงครามกับสัตว์นี้ได้"

บุคคลผู้นี้ คือ สัตว์ร้าย ไม่เพียงแสดงรูปแบบสุดท้ายแห่งอำนาจของโลกออกมาเป็นบุคคลในฐานะผู้นำที่ซาตานคลใจเท่านั้น แต่เขายังแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติต่างๆทางศาสนาด้วย มนุษยชาติเริ่มบูชากราบไหว้เขา อาจเป็นไปได้ว่าเขากษัตริย์เองในสายตาของชาวโลก (และโดยเฉพาะอย่างคนอิสราเอล) ว่าเป็นพระคริสต์ที่พวกเขาเรอคอยมานาน โดยพิสูจน์ตัวเองว่าเป็นเช่นนั้นโดยการป่าวประกาศเรื่องที่เขาตายและเป็นขึ้นจากตายอย่างสง่างาม นอกจากนี้ พญามารซึ่งเป็นผู้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนี้ก็ได้รับการกราบไหว้บูชาจากคนทั้งโลกด้วย การบูชาพญามารจะไม่ใช้สิ่งที่คนแอบๆทำหรือเป็นเรื่องของคนเล่นของอีกต่อไป ในวันนั้น เขาจะนำเสนอตัวเองต่อสายตาชาวโลกว่าเป็นพระเจ้า ดู 2 เธสะโลนิกา 2:4 คนมากมายจะเชื่อคำโกหกนั้นอันเป็นการรับประกันถึงความพินาศของตัวเอง

ในวันนั้นคนจะป่าวร้องกันว่า "ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครสามารถจะทำสงครามกับสัตว์นี้ได้" คำที่แปลว่า สงคราม (พอลละมะ โอ) มีความหมายด้วยว่า 'การต่อสู้' นี่ถือว่าดูเหมือนเขาจะถูกฆ่าในการสู้รบ และจากนั้นก็เป็นการขึ้นจากตาย ดู 17:8 ด้วย คุณจะสู้กับคนแบบนั้นได้อย่างไร เขาต้องเป็นพระเจ้าอยู่แล้ว ดังนั้น จงบูชาเขาเสีย

วิว 13:5 ยอห์นบันทึกต่อไปว่า และยอมให้สัตว์ร้ายนั้นมีปากที่พูดคำกล่าวร้ายและหมิ่นประมาท เมื่อปฏิบัติต่อพระคริสต์ขึ้นสู่จุดสูงสุดของการครองโลก เขาก็ได้รับ (เห็นได้ชัดว่าจากซาตาน) ความสามารถในการพูดคำกล่าวร้ายและหมิ่นประมาทใหญ่โต ก็อาจเป็นการแถลงการณ์ต่อสาธารณชนและต่อคนทั้งโลกว่าเขาเป็นพระเจ้า จากนั้นพระคัมภีร์บอกไว้ว่า และยอมให้มันใช้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน คำที่แปลว่า อำนาจ คือ เอ็กซ์อูซีอา มันมีความหมายไปทาง 'สิทธิอำนาจ' มากกว่า เห็นได้ชัดว่านี่แปลว่า พระเจ้าทรงอนุญาตให้เขากล่าวคำพูดหมิ่นประมาทได้เป็นเวลาสี่สิบสองเดือน นี่ก็ช่วงเวลาสามปีครึ่ง สิ่งที่สำคัญก็คือว่าปฏิบัติต่อพระคริสต์ได้รับอำนาจที่จะฟันถ้อยคำหมิ่นประมาทของมันในช่วงสามปีครึ่งหลัง

ของยุคเจ็ดปี มันใช้เวลาช่วงครึ่งแรกเพื่อที่จะขึ้นเรื่องอำนาจ จากนั้นมันก็ขึ้นนั่งในวิหารที่ถูกสร้างใหม่ที่กรุงเยรูซาเล็ม โดยประกาศให้โลกรู้ว่ามันคือพระเจ้า พระเจ้าทรงยอมให้มันกล่าวคำหมิ่นประมาทได้แก่จนถึงยุคเจ็ดปี คือ เป็นเวลาสี่สิบสองเดือน

วิว 13:6 เขาจึงได้รับอนุญาตให้กล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เพื่อหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์ ปฏิบัติต่อพระคริสต์ในช่วงสี่สิบสองเดือนสุดท้ายของยุคเจ็ดปีจึงไม่ปล่อยให้โอกาสให้หลุดลอยไปเพื่อที่จะกล่าวถ้อยคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า พระนามของพระองค์ พลับพลาของพระองค์ หรือบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์ เราไม่ทราบชัดเจนว่าพลับพลาที่ถูกเอ่ยถึงในที่นี้คืออะไร ซึ่งอาจเป็นพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็ได้ อย่างไรก็ตาม ซึ่งอาจหมายถึงวิหารของพวกยิวที่เพิ่งถูกสร้างขึ้นไม่นานในกรุงเยรูซาเล็มก็ได้ นี่น่าจะใช่มากกว่า ปฏิบัติต่อพระคริสต์อ้างตัวว่าเป็นพระเจ้าต่อหน้าสาธารณชนและอ้างว่าพระวิหารของพระองค์เป็นของมันด้วย มันจึงทำทนายอำนาจของพระเจ้าในสวรรค์ว่าจะทำอะไรมันได้

วิว 13:7 และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะเขา และให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกประชาชาติ

คำว่า *พวกวิสุทธิชน* มักหมายถึงชนชาติอิสราเอล แต่ไม่น่าจะใช่ความหมายตรงนี้เพราะพระเจ้าได้ทรงทำอะไรบางอย่างเพื่อพิทักษ์รักษาพวกเขาแล้วตามที่มิบบอกไว้ใน 12:13-16 อย่างไรก็ตาม 12:17 ก็กล่าวชัดเจนว่าในวันนั้นพญามารจะทำสงครามกับคนอิสราเอลที่เหลืออยู่ซึ่งเชื่อ อย่างไรก็ตาม พวกวิสุทธิชนในข้อนี้น่าจะหมายถึง คนต่างชาติจำนวนมหาศาล (ที่มีอยู่ทั่วโลก) ซึ่งกลับใจรับเชื่อพระคริสต์หลังการรับขึ้นไป เนื้อหาตอนท้ายของข้อนี้ก็สนับสนุนทรรศนะดังกล่าว นี่น่าจะหมายถึงฝูงชนจำนวนมหาศาลที่ไม่มีใครนับได้ตามที่มิบบันทึกไว้ใน 6:9-11 และ 7:13-17

เมื่อผู้คนกลับใจเชื่อพระคริสต์ พวกเขาก็ถูกตามล่าอย่างโหดเหี้ยมโดยกองกำลังของปฏิบัติต่อพระคริสต์และถูกประหารชีวิต บางทีอาจโดยการตัดศีรษะตามที่กล่าวไว้ใน 20:4 การข่มเหงอย่างรุนแรงนี้กินขอบเขตขยายออกไปถึงทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกประชาชาติ

กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ทุกคนที่เกิดเข้ามาในโลก ผู้คนรอดได้และจะรอดในช่วงยุคเจ็ดปี แต่พวกเขาจำเป็นต้องยอมแลกด้วยชีวิต

วิว 13:8 ขณะที่ระยะสุดท้ายของยุคเจ็ดปีเริ่มงวดเข้ามา และบรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น ปฏิบัติกับต่อพระคริสต์จะใช้อำนาจยิ่งใหญ่และอิทธิพลที่มันมีเพื่อหลอกลวงให้คนส่วนใหญ่ของโลกกราบไหว้มัน คนเหล่านี้คือคนทั้งปวงที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก ชาวโลกที่ไม่รอดจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น ชื่อของพวกเขาไม่เคยถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตเลยเพราะว่าพวกเขาไม่เคยกลับใจรับเชื่อพระองค์ พวกเขารับเอาเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น พวกเขาจึงทำให้ตัวเองพินาศต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า

ที่น่าสนใจก็คือ การเอ่ยถึง “หนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก” นี้เป็นหนึ่งในสองแห่งในพระคัมภีร์ที่หนังสือแห่งชีวิตถูกพูดถึงในแบบที่เกี่ยวข้องกับพระเมษโปดก อีกแห่งคือ วิวรรณ์ 21:27 ที่น่าสนใจอีกอย่างก็คือ (2) การพูดถึงพระเมษโปดก “ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก” คำที่แปลว่า ถูกปลงพระชนม์ (*สฟาโค โซ*) ถูกผันให้อยู่ในรูปสมบุรณ์กาลและประธานถูกกระทำ พระเมษโปดก ได้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก

คำที่แปลว่า สร้าง (*คาทาบอล*) มีความหมายตรงตัวว่า 'การปฏิสนธิ' และในทางภาพเปรียบแล้ว ก็หมายถึงการวางรากฐาน ความหมายตรงนี้คือ 'การเริ่มต้น' คำที่แปลว่า โลก (*คอสมอส*) ถึงแม้ในบางกรณีหมายถึง สรรพสิ่งที่ทรงสร้าง แต่ส่วนใหญ่แล้วก็หมายถึง ระบบแห่งความชั่วร้าย

พระเมษโปดกของพระเจ้าได้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่การมีขึ้นของโลก นี่สื่อว่าเมื่อความบาปได้เข้ามาและโลกในฐานะที่เป็นระบบหนึ่งได้เริ่มต้นขึ้น พระเมษโปดกของพระเจ้านี้ก็ถูกปลงพระชนม์แล้วในพระคำริของพระเจ้า ความหมายตรงนี้ไม่ใช่ก่อนการทรงสร้างโลก แต่ เวลาที่โลกนี้เริ่มมีมาต่างหาก ไม่ว่าจะในกรณีใด คนต่างชาติจำนวนมากมายมหาศาลที่กลับใจเชื่อพระคริสต์ในช่วงยุคเจ็ดปีก็จะถูกฆ่าตายในวันนั้น

วว 13:9 เช่นเดียวกับในสารเจ็ดฉบับที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในบทที่ 2 และ 3 มีคำเตือนตรงนี้ว่า **ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด** เห็นได้ชัดว่าคำเตือนนี้ปรากฏในข้อต่อไป

วว 13:10 คำเตือนนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับความ โง่เขลาของผู้คนของพระเจ้าที่ชัดเจนในวันนั้น **ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเชลยผู้นั้นก็ต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดมาเขาด้วยดาบผู้นั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ** การพยายามที่จะเป็นฝ่ายรุกเพื่อต่อต้านกองกำลังของสัตว์ร้าย และจับพวกศัตรูเป็นเชลย มีแต่จะนำไปสู่ความพ่ายแพ้ การปกป้องตัวเองโดยใช้กำลังมีแต่จะทำให้เสียชีวิตแน่นอน ตรงข้ามกับพฤติกรรมแบบคนชั่วเช่นนั้น **ยอห์นกล่าวว่า นี่แหละคือความอดทนและความเชื่อของพวกวิสุทธิชน** แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ความแตกต่างของผู้คนของพระเจ้าในวันนั้นก็ คือ การสู้ทนต่อสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้น โดยอาศัยความเชื่อ อีกทฤษฎีหนึ่งก็เสนอว่า คนเหล่านั้นที่ข่มเหงประชากรของพระเจ้าในวันนั้นก็ จะได้รับพระพิโรธของพระเจ้าเป็นการตอบแทน อย่างไรก็ตาม คำเตือนนี้ดูเหมือนจะหมายถึงคนเหล่านั้นที่ปฏิบัติตามพระวาระของพระเจ้ามากกว่า นั่นจึงทำให้ทฤษฎีหลังตกไป

วว 13:11-12 ยอห์นจึงบันทึกว่าตน ได้เห็น (7) **สัตว์ร้ายตัวที่สอง** ที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน (ซึ่งเป็นบุคคลที่เจ็ดในยุคเจ็ดปี) และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค สัตว์ร้ายตัวที่สองนี้จะเป็นผู้พยากรณ์เท็จ (ซึ่งนี้ไม่ถูกเอ่ยถึงโดยตรงจนกว่าจะถึง 16:13 และอีกครั้งใน 19:20 และ 20:10 อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนจะปรากฏชัดเจนว่าสัตว์ร้ายตัวที่สองนี้เป็นคนเดียวกับคนที่ได้ชื่อว่าผู้พยากรณ์เท็จ ในสามข้อดังกล่าว) ขณะที่สัตว์ร้ายตัวแรกมีลักษณะเกี่ยวข้องกับการเมืองเป็นหลัก สัตว์ร้ายตัวที่สองนี้จะมีลักษณะเกี่ยวข้องกับศาสนาเป็นหลัก การที่มันมีสองเขาเหมือนลูกแกะ (แกะหนุ่มตัวผู้) ก็สื่อถึงความละมุนละม่อมของมันซึ่งแตกต่างจากความรุนแรงของสัตว์ร้ายตัวแรก ตามจริงแล้วบรรดาผู้นำทางศาสนาจอมปลอมส่วนใหญ่ก็แสรังวางตัวว่าเป็นคนน่าเลื่อมใสและไม่มีพิชภัยกันทั้งนั้น แต่ส่วนผู้พยากรณ์เท็จตัวเฮ้ผู้นี้จะแสรังทำตัวน่าเลื่อมใสศรัทธาและเป็นคนรักสงบ กระนั้น มันก็กล่าวในนามของพญามารซึ่งก็คือพญานาคนั้น

12 เช่นเดียวกับสัตว์ร้ายตัวแรกที่ใช้อำนาจทางการเมือง มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว มีการกล่าวถึงการบูชาสัตว์ร้ายตัวแรก คือ ปฏิบัติต่อพระคริสต์ อีกครั้ง ในฐานะเป็นตัวแทนของมัน ผู้พยากรณ์เท็จบังคับให้คนทั้งโลกบูชาผู้นำของมัน มีการเอ่ยถึงอีกครั้งเกี่ยวกับแผลปางตายของปฏิบัติต่อพระคริสต์และการที่มันฟื้นตัวจากอาการบาดเจ็บดังกล่าว

วิว 13:13-14 ยอห์นบันทึกต่อไปว่าผู้พยากรณ์เท็จผู้นี้มีความสามารถที่จะแสดงการมหัศจรรย์ใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย มันได้รับอำนาจจากพญามารเพื่อที่จะสามารถกระทำการอัศจรรย์ได้ นอกจากนี้ เพื่อทำให้ชาวโลกประจักษ์ถึงอำนาจของมัน บางครั้งมันก็เรียกไฟให้ตกลงมาจากท้องฟ้าได้ ในสายตาของชาวโลกซึ่งไม่ได้บังเกิดใหม่แล้ว นี่ต้องเป็นอำนาจของพระเจ้าอย่างแน่นอน

นอกจากนี้มันยัง 14 ล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยการอัศจรรย์นั้น ซึ่งมันมีอำนาจกระทำท่ามกลางสายตาของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น เปาโลเตือนใน 2 เธสะโลนิกา 2:11-12 ว่าพระเจ้าจะทรง “ให้ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ เพื่อคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อความจริงแต่ยินดีในการไม่ชอบธรรม จะได้ถูกลงพระอาชญาทุกคน” สิ่งที่เท็จที่ว่าเป็นเรื่องที่ว่า สัตว์ร้ายนี้เป็นพระเจ้าและเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์ ผู้พยากรณ์เท็จได้รับอำนาจในการกระทำการอัศจรรย์อื่นๆเพื่อทำให้เรื่องหลอกลวงนี้น่าเชื่อถือยิ่งขึ้นไปอีก เห็นได้ชัดว่าพญามารสามารถกระทำการอัศจรรย์ต่างๆได้เพื่อหลอกลวง

ผู้พยากรณ์เท็จนี้ยังสั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย ที่ถูกพันด้วยดาบแต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น คำที่แปลว่า รูปจำลอง (เอะอี โคน) สื่อถึง ‘ความคล้ายคลึงกัน’ หรือ ‘รูปปั้น’ ทุกวิถีทางถูกใช้เพื่อปั้นเรื่องหลอกลวงเกี่ยวกับบุคคลที่ชั่วร้ายผู้นี้ซึ่งโดยอำนาจของพญามารได้ทำให้คนทั้งโลกเชื่อว่ามันได้เป็นขึ้นจากตายแล้ว มีการบอกเป็นนัยเพิ่มเติมว่ามันตายยังไงตรงที่บอกว่ามันถูกพันด้วยดาบ นอกจากนี้ มีการบอกเป็นนัยอีกว่าจริงๆแล้วมันไม่ได้

ตาย แต่แค่บาดเจ็บเท่านั้น กระนั้น คนทั่วโลกจะถูกหลอกให้เชื่อว่ามันตายแล้วและเป็นขึ้นจากตาย

วิว 13:15 เพื่อทำให้การหลอกลวงนี้น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ผู้พยากรณ์เท็จผู้นี้มีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ ที่น่าสนใจคือคำที่แปลว่า ลมหายใจ (พเนื้อมา) ซึ่งเป็นคำที่มักแปลว่า ‘วิญญาณ’ คำนี้มีความหมายด้วยว่า ‘ชีวิต’ และ ‘ลมหายใจ’ โดยอย่างหลังน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ รูปจำลองนี้ไม่เพียงดูเหมือนหายใจได้เท่านั้น แต่ยังพูดได้ด้วย สิ่งที่สำคัญกว่าก็คือว่า รูปจำลองของสัตว์ร้ายนี้ซึ่งถูกทำขึ้น โดยผู้พยากรณ์เท็จดูเหมือนมีชีวิตจริงๆ พระคัมภีร์ไม่ได้บอกชัดเจนว่ารูปจำลองนี้ถูกใช้งานที่ไหนและอย่างไร อย่างไรก็ตาม มันจะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตายได้

วิว 13:16-17 และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ คนมั่งมีและคนจน ไทและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา 17 เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน

หนึ่งในเรื่องลึกลับอันยิ่งใหญ่ของหนังสือวิวรณ์ได้ถูกเปิดเผย ผู้พยากรณ์เท็จ (ไม่ใช่ปฏิบัติต่อพระคริสต์) สั่งให้คนทั้งปวงที่อยู่บนแผ่นดินโลก ไม่ว่าจะยศถาบรรดาศักดิ์ใดก็ตาม รับเครื่องหมายไว้บนมือขวาของพวกเขาหรือไม่ก็บนหน้าผากของพวกเขา

คำที่แปลว่า เครื่องหมาย (คารักมา) ถูกใช้เพื่อหมายถึง การติตราของเจ้าของไว้บนปศุสัตว์ของตน เรื่องการติตราไม่ได้ถูกสื่อตรงนี้มากเท่ากับเรื่องการมีเครื่องหมายแห่งความเป็นเจ้าของของพญามาร พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวชัดเจนว่าเครื่องหมายนี้ถูกฝังอย่างไร มีการคาดเดาไม่รู้จบเกี่ยวกับว่าเครื่องหมายนี้น่าจะเป็นอะไรกันแน่ ถึงแม้ว่าผู้พยากรณ์เท็จเป็นผู้ที่สั่งให้ผู้คนรับเครื่องหมายนี้ แต่เห็นได้ชัดว่าเครื่องหมายนี้เป็นของปฏิบัติต่อพระคริสต์ เห็นได้ชัดว่ามันเป็นการบ่งบอกที่มองเห็นได้ว่าผู้ที่มีเครื่องหมายนี้ได้ถวายความสวามิภักดิ์ต่อสัตว์ร้ายนั้นแล้ว

จุดประสงค์ที่เป็นกลางบอกเหตุอีกประการของเครื่องหมายนี้ก็คือว่า “เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน” ในวันนั้น คนไม่สามารถทำการซื้อขายในรูปแบบใดๆ ได้เลยหากพวกเขาไม่มีเครื่องหมาย ชื่อ

หรือเลขชื่อของสัตว์ร้ายนั้นบนมือหรือหน้าผากของตน อาจเป็นไปได้ว่าการเอ่ยถึงสามอย่างนี้คือ เครื่องหมาย ชื่อ และเลขของสัตว์ร้ายนั้นรวมกันเป็นเครื่องหมายดังกล่าว มันอาจรวมถึงชื่อของสัตว์ร้ายนี้และหมายเลขของมันด้วย

วิว 13:18 ยอห์น โดยพระวิญญูณบริสุทธิได้ให้หมายเหตุแห่งสติปัญญาไว้ว่าในเรื่องนี้จงใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรึกตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก สิ่งแรกที่ต้องการบอกคือ ‘ให้ผู้ที่มิหวัหคคำนวณตัวเลขของสัตว์ร้ายนี้’ สิ่งแรกคือ “เลขของบุคคลผู้หนึ่ง” ตลอดทั่วพระคัมภีร์ ตัวเลขที่เป็นมนุษย์คือ เลขหก มันเป็นตัวเลขที่แสดงถึงความไม่สมบูรณ์แบบ นอกจากนี้เลขของสัตว์ร้ายนี้คือ 666 มีการคาดเดาไม่รู้จบเกี่ยวกับความหมายของเลขชุดนี้ มีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนปรากฏชัดเจน มันคือเลขของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ บางคนคาดเดาว่ามันอาจเป็นหมายเลขประจำตัวหกหลักสามชุด หรืออาจเป็นรูปแบบหนึ่งของรหัสบาร์โค้ดประจำผลิตภัณฑ์สากล (UPC: Universal Product Code) ซึ่งเป็นเลขหกหลักสามชุด ไม่ว่าเครื่องหมายนี้จะมีรูปแบบใดก็ตามเห็นได้ชัดว่ามันจะมีชื่อ สัญลักษณ์ และเลขประจำตัวที่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์มอบให้แก่ชายหญิง และเด็กทุกคนบนพื้นพิภพ **วิวรณ์ 14:9-11** บ่งชี้ว่าใครก็ตามที่รับเครื่องหมายนี้จะต้องพบกับความหายนะโดยอัตโนมัติตลอดกาล ที่น่าสนใจอีกก็คือความเห็นใน **15:2** ที่บอกว่าฝูงชนจำนวนมหาศาลจะไม่ยอมรับเครื่องหมายนี้อันนำไปสู่การพลีชีพของพวกเขา

ในส่วนของเวลาที่ผู้คนรับเครื่องหมายนี้นั้น อาจเป็นไปได้ว่ามันจะยังไม่เกิดขึ้นจนกว่าปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์มีอำนาจเต็มเปี่ยมเหนือผู้คนทั้งโลกแล้ว นี่ดูเหมือนจะเป็นช่วงสามปีครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี

ภาพรวมของวิวรณ์ 14: บทที่สิบสี่ของวิวรณ์เป็นบทสุดท้ายที่เป็นเนื้อหาแทรก ยอห์นเห็นคน 144,000 คนนั้นยืนอยู่บนภูเขาศิโยนกับพระเยซูคริสต์ ท่านเห็นและได้ยินทูตสวรรค์หกองค์ประกาศเรื่องราวใหญ่โต สุดท้ายท่านได้เห็นนิมิตเชิงอุปมาเกี่ยวกับการสู้รบที่อารมาเกดโคน

วิว 14:1 ส่วนที่เป็นเนื้อหาแทรกซึ่งถูกเริ่มต้นในบทที่ 11 (ถึงแม้จะถูกขัดจังหวะเพียงช่วงสั้นๆ โดยการพิพากษาของเสียงแตรคนที่เจ็ด) มาถึงบทสรุปตรงนี้ ดูเหมือนว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่ถูกเปิดเผยในบทนี้เป็นภาพรวมของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงวันสุดท้ายของยุคเจ็ดปี ยอห์นกล่าวต่อไปว่า ข้าพเจ้าได้เห็น และดูเถิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีพระนามของพระบิดาของพระองค์ เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าพระเมษโปดกในที่นี้หาใช่ใครอื่นไม่นอกจากพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงถูกแสดงให้เห็นว่ายืนอยู่บนภูเขาศิโยน

ถึงแม้ว่าภูเขาศิโยนที่อยู่บนโลกตั้งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่ข้อพระคัมภีร์ก็จะกล่าวชัดเจนว่าในกรณีนี้มันเป็นภาพเปรียบถึงสวรรค์ ข้อ 3 จะแสดงให้เห็นว่าพวกเขาอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์และถูกไถ่แล้วจากแผ่นดินโลก

บนหน้าผากของพวกเขาจะมีจารึก “พระนามของพระบิดาของพระองค์” (คือ พระนามของพระเจ้า) เห็นได้ชัดว่านี่คือดวงตราที่ถูกพุดถึงใน 7:3-4 เห็นได้ชัดว่าหลังจากที่พวกเขาได้ทำกรับใช้ของตนสำเร็จแล้วในการประกาศข่าวประเสริฐแก่คนทั่วแผ่นดินโลก พระเจ้าก็อาจทรงอนุญาตให้ปฏิบัติต่อพระคริสต์มาพวกเขาเหมือนพยานทั้งสองนั้น อีกทรรศนะหนึ่งก็เชื่อว่าพวกเขาอาจถูกพาขึ้นไปยังสวรรค์โดยตรงเลยโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ยอห์นจึงได้เห็นพวกเขาในสวรรค์ตอนนี้กับพระเมษโปดก

วิว 14:2 ยอห์นกล่าวต่อไปว่า และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงพวกคิดพิณเขาคู่กำลังบรรเลงอยู่ ท่านได้ยิน (1) เสียงดังจากสวรรค์ ซึ่งบรรยายว่า “ดุจเสียงน้ำมากหลาย” ซึ่งอาจเป็นคำบรรยายถึงเสียงน้ำตกท่าใหญ่หรือคลื่นในทะเลระลอกใหญ่ที่ธาโอม ประเด็นก็คือว่าเสียงที่ท่านได้ยินนั้นเปี่ยมไปด้วยพลังอันท่วมท้น ท่านบรรยายต่อไปว่าเสียงนี้เป็นเหมือน “เสียงฟ้าร้องสนั่น” เสียงฟ้าร้องโดยเฉพาะในระยะใกล้มากๆ ย่อมเป็นเสียงที่ทรงพลังและน่ากลัวจริงๆ เห็นได้ชัดว่าเสียงดังสนั่นที่ท่านได้ยินเป็นเสียงรวมกันของ 144,000 คนนั้นที่ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ประการที่สอง (2) ยอห์นได้ยิน “เสียงพวกคิดพิณเขาคู่กำลังบรรเลงอยู่” คำที่แปลว่า เสียง ในที่นี้คือ

โฝเน คือเป็นเสียงของสิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่มีคำพูดที่บอกโดยตรงว่าพิณเหล่านี้อยู่ในมือของ 144,000 คนนั้นถึงแม้ว่านั่นอาจเป็นไปได้ก็ตาม หากพูดโดยใช้คำพูดสมัยใหม่แล้ว บางทีสิ่งที่ยอห์นได้ยินอาจเป็นเสียงวงดนตรีในสวรรค์ที่บรรเลงดนตรีประกอบการร้องประสานเสียงของ 144,000 คนนั้นขณะที่พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าและพระเมษโปดก นั่นจะเป็นเสียงอันไพเราะก้องกังวานขนาดไหน!

วิว 14:3 คณะนักร้องประสานเสียง 144,000 คนนี้ร้องเพลงราวกับว่า เป็นเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง หน้าสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสิ้น และหน้าพวกผู้เอาวุโส ผู้ที่จะฟังคณะนักร้องประสานเสียงใหญ่โตนี้ก็จะพระที่นั่งของพระเจ้าและพระองค์ผู้ทรงประทับนั่งอยู่บนนั้น สิ่งที่มีชีวิตทั้งสิ้นที่ล้อมรอบพระที่นั่งนั้น และบรรดาผู้เอาวุโสยี่สิบสี่คนที่ล้อมรอบพระที่นั่ง อย่างไรก็ตาม พวกเขาร้องเพลง “ราวกับว่าเป็นเพลงบทใหม่” นี่เป็นเพลงที่ใหม่เสียจนไม่มีใครสามารถเรียนรู้เพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ที่ได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก

ความหมายตรงตัวก็คือ *ไม่มีผู้ใด* สามารถ “เรียนรู้บทเพลงนั้นได้” คำที่แปลว่า *เรียนรู้* (มันธาโน) มีความหมายได้ด้วยว่า ‘เข้าใจ’ อาจเป็นไปได้ว่า ไม่มีผู้ใดสามารถซาบซึ้งกับเนื้อเพลงที่ถูกร้องออกมาได้นอกจากคน 144,000 คนนั้น ประสบการณ์ของพวกเขาจะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ คนเหล่านี้คือยิวที่กลับใจรับเชื่อพระคริสต์ในช่วงยุคเจ็ดปีและได้เจอกับความกริ้วโกรธของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์มากับตัวสามารถร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าได้ในแบบที่คนอื่นไม่สามารถทำได้เลย

เราควรหมายเหตุด้วยว่าพวกเขา “ถูกไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก” ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทั้ง 144,000 คนนี้ถูกไถ่มาพร้อมกัน โดยพระโลหิตของพระเมษโปดก พวกเขาจะถูกไถ่จากแผ่นดินโลกไปยังสวรรค์ด้วย คำที่แปลว่า *จาก* ในที่นี้ (ฮาพอ) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ออกมาจาก’ คน 144,000 คนนี้ได้รับการทรงไถ่ในเวลาใดเวลาหนึ่ง *ออกมาจาก* แผ่นดินโลกโดยพระเมษโปดก นี่สื่อว่ามันอาจเป็นการรับขึ้นแบบพิเศษสำหรับคนเหล่านี้ โดยเฉพาะ ไม่มีการกล่าวถึงเกี่ยวกับการสิ้นสุดของการรับใช้ของพวกเขาและวิธีการที่พวกเขาจากโลกนี้ไปสู่สวรรค์

วิว 14:4 ลักษณะเฉพาะตัวด้านศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณของพวกยิวที่กลับใจเชื่อจำนวน 144,000 คนนี้ถูกกล่าวถึง คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี คำที่แปลว่า **มีมลทิน (มอลูโน)** หมายถึงความไม่บริสุทธิ์ฝ่ายศีลธรรม มันสื่อถึงคนเหล่านั้นที่ทำให้ตัวเองแปดเปื้อนด้วยการล่วงประเวณีและการเล่นชู้ ชายชาวยิว 144,000 คนนี้ไม่ได้ทำบาปในทั้งสองเรื่องนี้ นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเป็นชายหนุ่ม เพราะพวกเขายังไม่เคยแต่งงานและเป็นพรหมจารี ประเด็นสำคัญก็คือว่า คน 144,000 คนนี้จะเป็ชายหนุ่มที่บริสุทธิ์ในทางศีลธรรม

นอกจากนี้ พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ตามเสด็จไปด้วย เราเห็นถึงภาพเปรียบถึงเหล่าศิษย์พวกแรกของพระเยซู พวกเขาติดตามพระองค์ไปในที่ใดก็ตามที่พระองค์เสด็จไปในการรับใช้บน โลกนี้ของพระองค์ คน 144,000 คนนี้ก็จะทำแบบเดียวกันในวิธีที่ไม่มีอธิบายไว้ นี่อาจบอกเป็นนัยถึงการรับใช้ต่อไปของคน 144,000 คนนี้ในอาณาจักรยุคพันปีที่จะมาถึงในไม่ช้าก็ได้

ยอห์นบันทึกต่อไปว่า พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงไถ่จากมวลมนุษย์ เหมือนที่กล่าวถึงไปแล้วในข้อที่แล้ว จากนั้นท่านหมายเหตุไว้ว่า เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก การพูดถึง 144,000 คนนี้ในฐานะเป็นผลแรกอาจเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาเป็นพวกแรกในหมู่มนุษชาติอิสราเอลที่กลับใจรับเชื่อพระคริสต์ พวกเขาจึงเป็นผลแรกของคนกลุ่มดังกล่าวจริงๆ

วิว 14:5 ลักษณะเฉพาะตัวของคน 144,000 นี้ถูกกล่าวถึงเพิ่มเติม ถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นคนบาปเหมือนกับคนอื่นๆ แต่พวกเขาก็ดำเนินชีวิตในทางชอบธรรมเป็นพิเศษ พวกเขาไม่เพียงเป็นคนบริสุทธิ์ในด้านศีลธรรมเท่านั้น แต่ปากเขาไม่กล่าวคำอูบายเลย เพราะเขาไม่มีความผิดต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้าด้วย คำที่แปลว่า **คำอูบาย (ดอลอส)** หมายถึง คำหลอกลวง คนหนุ่มเหล่านี้เป็นคนซื่อตรงจริงๆ คำที่แปลว่า **ไม่มีความผิด (ฮาโมมอส)** มีความหมายด้วยว่า ‘ปราศจากการถูกตำหนิ’ บางคนพยายามตีความคำบรรยายเหล่านี้ให้เป็นเชิงจิตวิญญาณว่าหมายถึง ความชอบธรรมของพระเจ้าที่ทรงถือว่าเป็นของคนที่อยู่ในพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม นั่นก็เป็นจริงอยู่แล้วสำหรับผู้เชื่อทุกคน ตรงนี้ดูเหมือนยอห์นกำลังบรรยายถึงลักษณะเฉพาะตัว

ด้านศีลธรรมและส่วนบุคคลของคนเหล่านั้นที่ถูกเลือกให้เป็นส่วนหนึ่งของพยานทั้ง 144,000 คนนั้น พอสิ้นสุดการรับใช้ของพวกเขาบนแผ่นดินโลก พวกเขาจะถูกพาขึ้นไปยังสวรรค์เพื่อไปปรนนิบัติพระเยซูคริสต์บนสวรรค์นับแต่นั้นเป็นต้นไป

วิว 14:6 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในโลก แก่ทุกชาติ ทุกตระกูล ทุกภาษา และประชากร จนถึงตอนนี้มีเพียงอีกสองครั้งเท่านั้นที่ขอห์นกล่าวว่าตนได้เห็น “ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง” (7:2,8:3) ครั้งแรกก็เป็นตอนที่คน 144,000 คนนั้นได้รับการประทับตรา ครั้งต่อมาก็เป็นตอนที่เริ่มการพิพากษาของเสียงแตรทั้งเจ็ด ขอห์นจะบันทึกแบบเดียวกันนี้อีกสี่ครั้งในบทนี้ เห็นได้ชัดว่าทูตสวรรค์เหล่านี้ไม่เข้าพวกกับกลุ่มใดเลย เราไม่ทราบอะไรมากไปกว่านี้เกี่ยวกับตัวตนของพวกเขา

ในกรณีนี้ ขอห์นกล่าวว่าท่านได้เห็นทูตสวรรค์องค์นี้ “บินอยู่ในท้องฟ้า” คำที่แปลว่า **ในท้องฟ้า** (*เมะซออุรานมา*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ในสวรรค์ชั้นกลาง’ มันหมายถึงฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศซึ่งอยู่เหนือแผ่นดินโลก ณ ที่นั่นเองทูตสวรรค์องค์นี้จะประกาศ “ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในโลก แก่ทุกชาติ ทุกตระกูล ทุกภาษา และประชากร” ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนี้ (ตรงตัวคือ ข่าวประเสริฐอันเป็นนิรันดร์) ย่อมหมายถึงข่าวดีเรื่องความรอดโดยทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์อย่างไม่ต้องสงสัย มันเป็นเรื่องอมตะและคงอยู่ชั่วนิรันดร์จริงๆ จุดประสงค์ตรงตัวของทูตสวรรค์องค์นี้ก็คือ ‘เพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก’ ซึ่งจะรวมถึงคนทุกเชื้อชาติ

ตลอดยุคคริสตจักร ข่าวประเสริฐได้ถูกมอบไว้แก่คริสตจักรเพื่อเป็นพยานรับรองและเพื่อประกาศออกไป ในระยะแรกของยุคเจ็ดปี ข่าวสารเรื่องความรอดถูกสานต่อผ่านทางพยานทั้งสองและจากนั้นก็ผ่านทางนักเทศน์ชาวยิวทั้ง 144,000 คน อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะสุดท้ายของยุคเจ็ดปี ทั่วๆที่มีการตบตาและหลอกลวงใหญ่โตซึ่งเป็นฝีมือโฆษณาชวนเชื่อของพญามารผ่านทางปฏิบัติต่อพระคริสต์ แต่พระเจ้ายังทรงสำแดงพระเมตตาต่อมวลมนุษยชาติที่หลงหาย โดยทรงประทานโอกาสสุดท้ายให้แก่พวกเขาเพื่อที่จะรอดได้ สำหรับคนเหล่านั้นที่กระจัดกระจายไปไกลเกินกว่าอำนาจของปฏิบัติต่อพระคริสต์จะเอื้อมถึง พระเจ้าก็ทรงใช้ทูต

สวรรค์องค์หนึ่งบินไปในท้องฟ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่พวกเขา เราเห็นได้ชัดถึงพระเมตตาและพระคุณอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้าของเรา ขณะที่ระยะสุดท้ายของยุคเจ็ดปีใกล้จะมาถึง พระองค์ก็ทรงเสนอโอกาสสุดท้ายอีกครั้งเดียวที่พวกเขาจะได้ยินข่าวประเสริฐและกลับใจมาหาพระคริสต์ เราไม่ทราบว่ามีมนุษย์จะตอบสนองต่อความพยายามนี้อย่างไร อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าประหลาดใจก็คือว่าพระเจ้าจะทรงประทานโอกาสสุดท้ายให้แก่คนทั่วทั้งโลกของแผ่นดินโลกผ่านทางทูตสวรรค์องค์นี้เพื่อที่พวกเขาจะรอดได้ พระองค์ช่างยิ่งใหญ่เหลือเกิน!

วิว 14:7 ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า "จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว มนุษยชาติถูกสั่งให้ยำเกรงพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เวลาแห่งการพิพากษาของพระองค์ได้มาถึงแล้ว ชาวโลกจะอยู่ท่ามกลางความทุกข์เวทนาใหญ่ยิ่งของยุคเจ็ดปีและบทสรุปอันน่ากลัวของมันก็เกือบจะมาถึงแล้ว นอกจากนี้ คนในโลกยังถูกสั่งด้วยว่า และจงนมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย" ชาวโลกไม่เพียงถูกสั่งให้นมัสการพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังถูกสั่งให้ยอมรับพระองค์ว่าทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างของพวกเขาด้วย กล่าวโดยสรุปก็คือว่า พวกเขาต้องยอมสละทิ้งทฤษฎีวิวัฒนาการซึ่งเป็นเรื่องโกหก กล่าวง่าย ๆ คือ พวกเขาได้รับการทรงเรียกให้กลับใจเสียใหม่ จงยำเกรงพระเจ้า จงถวายสง่าราศีแด่พระองค์ จงนมัสการพระองค์ จงยอมรับพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้สร้าง ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ถูกสื่อออกมาในการกลับใจรับเชื่อพระคริสต์

ดังนั้น ในช่วงวันสุดท้ายของยุคเจ็ดปี พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งให้เที่ยวไปทั่วโลก โดยบินไปในท้องฟ้า และประกาศความรอดผ่านทางพระคริสต์จนคนทั้งปวงได้ยิน ไม่มีมนุษย์คนใดในวันนั้นที่จะพูดได้ว่าตัวเองไม่ได้ยิน พระเจ้าจะทรงประทานโอกาสให้แก่มนุษย์จนวาระสุดท้ายเพื่อที่เขาจะกลับใจใหม่ ไม่มีบันทึกไว้ว่าจะมีกี่คนตอบรับต่อโอกาสที่พระองค์ทรงหยิบยื่นให้

วิว 14:8 ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามไปประกาศว่า "บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว เพราะว่ามันครั้นทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลของ

เธอในการล่องประเวณี" นี่เป็นอีกครั้งที่เราไม่ควรลืมว่าบทนี้เป็นบทเนื้อหาแทรกและมีลักษณะเป็นเอกเทศจากเนื้อหาส่วนที่เหลือซึ่งบันทึกเหตุการณ์หลักๆที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลาของหนังสือเล่มนี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อได้กล่าวเช่นนั้นแล้ว เห็นได้ชัดว่าคำประกาศของทูตสวรรค์องค์นี้บ่งชี้ถึงช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี คำพูดซ้ำๆที่ว่า “ล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว” ก็สื่อถึงความแน่นอนและจุดจบของการล่มจมของบาบิโลน

รูปแบบสุดท้ายในอวสานกาลของบาบิโลนเป็นเรื่องที่คนคาดเดาไปต่างๆนานา แน่แน่นอนที่บาบิโลนเคยเป็นเมืองหนึ่งในประวัติศาสตร์และเป็นแหล่งที่มาของศาสนาที่ยมเท็จทั้งปวง ในทางประวัติศาสตร์แล้วมันเป็นแบบของการเผยแพร่ระบบโลกมาตั้งแต่สมัยน้ำท่วมโลก ในหลายๆด้านแล้วมันก็เป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับนครของพระเจ้าในทางฝ่ายวิญญาณ อย่างไรก็ตาม เราไม่ทราบชัดเจนว่าการสำแดงในคราวสุดท้ายของบาบิโลนจะเป็นเช่นไร

ในประเทศอิรักปัจจุบัน ชาวอิรักกำลังอยู่ในขั้นตอนของการฟื้นฟูสถานที่เก่าแก่ของกรุงบาบิโลนสมัยโบราณให้กลับมามีสภาพเหมือนที่มันเคยเป็นสักช่วงเวลาหนึ่งในอดีต อย่างไรก็ตาม อย่างน้อยก็ ณ จุดนี้ นี่เป็นเพียงการฟื้นฟูทางประวัติศาสตร์และทางโบราณคดีเพื่อเป็นอนุสรณ์ระลึกถึงอดีตเท่านั้น

วิวรณ์ 17 และ 18 จะบรรยายถึงบาบิโลนที่เป็นศาสนาและการเมือง และรูปแบบที่เป็นการพาณิชย์และวัฒนธรรมของมันตามลำดับ ทั้งหมดนี้ดูเหมือนจะบ่งชี้ว่ารูปแบบสุดท้ายของบาบิโลนไม่ใช่ตามตัวอักษรแต่เป็นเชิงสัญลักษณ์มากกว่าซึ่งสื่อถึงสิ่งที่บาบิโลนเป็นมาจนถึงบัดนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า วิวรณ์ 17 ดูเหมือนจะบ่งชี้ถึงการละทิ้งความจริงของโรมและศาสนาที่ยมเท็จซึ่งมีที่ตั้งอยู่ที่นั่น วิวรณ์ 18 ดูเหมือนจะชี้ถึงนครใหญ่ที่เป็นแบบโลกซึ่งทำให้คนทั้งโลกที่เหลือเสื่อมทรามไปผ่านทางอำนาจทางการเงินและอิทธิพลที่ชั่วร้ายของมัน รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้จะถูกนำเสนอในความเห็นของบทที่ 17-18

อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญตรงนี้ก็คือ การประกาศถึงการล่มจมของระบบของโลก ซึ่งถูกนำเสนอในรูปแบบสุดท้ายของบาบิโลน ทูตสวรรค์องค์นี้กล่าวว่านครที่ชั่วร้ายนี้ได้ “ทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเห่าองุ่นแห่งความเดือดดาลของเธอในการล่องประเวณี” ระบบของโลกนี้เป็นผู้สนับสนุนการทำผิดศีลธรรมมาตั้งแต่แรกเริ่มทั้งในฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณ ทุก

ประชาชาติต่างเต็มใจค้ำเหล้าองุ่นที่ทำให้มีเมานั้น พวกเขาจึงจะต้องรับพระพิโรธของพระเจ้า ที่ทรงมีต่อการกระทำนั้น เมื่อบาบิโลนรูปแบบสุดท้ายล่มจม โลกในฐานะที่เป็นระบบหนึ่งก็ ล่มจมไปพร้อมกับมันด้วย ทูตสวรรค์องค์นี้จึงไปประกาศเกี่ยวกับเรื่องนี้

วิว 14:9 และทูตสวรรค์ซึ่งเป็นองค์ที่สามตามไปประกาศด้วยเสียงอันดังว่า "ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน ยอห์น จึงบันทึกข้อความของทูตสวรรค์องค์ที่สามผู้ซึ่งประกาศด้วยเสียงอันดังว่า "ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้าย และรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน" เราไม่ทราบชัดเจน ว่าผู้คนที่ได้ยินคำประกาศนี้ของทูตสวรรค์องค์นี้ในช่วงยุคเจ็ดปีหรือไม่ อย่างไรก็ตาม มันก็จะ สอดคล้องกับพระเมตตาและพระคุณของพระเจ้าซึ่งเราเห็นแล้วจากการที่ทูตสวรรค์องค์แรก ประกาศข่าวประเสริฐนั้นเพื่อที่จะเตือนคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก มีคำเตือนเกี่ยวกับการ ทำสองสิ่งซึ่งเป็นสิ่งที่ยกโทษให้ไม่ได้เลย นั่นคือ (1) การบูชาสัตว์ร้ายนั้นและรูปจำลองของมัน และ (2) การรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ

วิว 14:10-11 มีโทษอันน่ากลัวสี่ประการสำหรับคนเหล่านั้นที่บูชาสัตว์ร้ายนั้น หรือให้ความร่วมมือกับแผนการของมัน (1) ผู้นั้นจะต้องค้ำเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ได้ระคนกับสิ่งใด ที่ได้ตกลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์ ในคำบรรยายอันเห็นภาพเป็น ลางบอกเหตุเช่นนี้ ทูตสวรรค์องค์นี้บรรยายถึงพระพิโรธของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนเหล้าองุ่นที่ ถูกเทใส่ถ้วยโดยไม่เจือจาง ความหมายก็คือ คนเหล่านี้จะเผชิญกับพระพิโรธของพระเจ้าแบบ เต็มๆ พระพิโรธของพระเจ้าซึ่งถูกเก็บงำไว้มาหลายยุคสมัยจะถูกเทออกมาในวันนั้นลงบนคน ทั้งหลายที่ไปจับมือกับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (2) และเขาจะต้องถูกรวมด้วยไฟและกำมะถัน ต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก เราเห็นถึงการลงโทษอัน น่ากลัวที่คนเหล่านี้เผชิญจากข้อเท็จจริงที่ว่าการศึกษาเบื้องต้นของพวกเขาจะมีขึ้นต่อพระ พักตร์พระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธ ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าผู้ที่พิพากษาพวกเขาคือผู้ใด การ ที่พวกเขาปฏิเสธพระคริสต์จะเป็นการประทุบตราความพินาศของพวกเขา

นอกจากนี้ (3) 11 และวันแห่งการทรมานของเขาพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงนรกถึงแม้ไม่มีบอกไว้ก็ตาม คนเหล่านี้ที่ร่วมมือกับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะถูกทรมานตลอดไปเป็นนิรันดร์ในนรกโดยเห็นได้จากวันของพวกเขาที่พลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ (4) และผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายชื่อของมันจะไม่มีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน” สำหรับคนเหล่านั้นที่เพิกเฉยต่อข้อความแห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าและไปเข้าร่วมกับสัตว์ร้ายนั้น พวกเขาจะไม่มีการพักผ่อนเลยตลอดไปเป็นนิรันดร์ พวกเขาจะรับโทษตลอดไปเป็นนิรันดร์อย่างสิ้นหวัง

วว 14:12 ข้อนี้เป็นภาพตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับข้อที่แล้ว นี่แหละคือความอดทนของพวกวิสุทธิชน คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู ในด้านหนึ่งก็คือการพิพากษาอันน่าสยดสยองที่จะตกลงบนคนเหล่านั้นที่เข้าส่วนกับพญามารและพรรคพวกของมัน เมื่อตระหนักถึงการลงโทษนั้นแล้ว ผู้คนของพระเจ้าจึงต้องมีความอดทน พวกวิสุทธิชนของพระองค์คือ คนเหล่านั้นที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์และได้วางใจเชื่อพระเยซูแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผู้คนของพระเจ้ามีเหตุให้อดทนเมื่อพวกเขาตระหนักถึงชะตากรรมของเหล่าชาวโลก นั่นเป็นจริงในทุกวันนี้ และจะเป็นจริงแน่นอนในวันนั้น

วว 14:13 ภาพตรงกันข้ามซึ่งถูกกล่าวถึงในข้อ 12 ดำเนินต่อไป ยอห์นบันทึกว่า ได้ยินเสียงหนึ่งจากสวรรค์ที่สั่งท่านให้เขียนว่า **ตั้งแต่นี้สืบไปคนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข** และพระวิญญูณตร์ว่า **"จริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา และการทำงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป"** ขณะที่เหล่าคนชั่วเผชิญกับพระพิโรธของพระเจ้าตามที่มิบบรรยายไว้ข้างบน ผู้คนของพระเจ้าสามารถตั้งตาคอยพระพรยิ่งใหญ่ได้ แม้กระทั่งในความตายก็ตาม เวลาที่ถูกระบุว่าเป็น**ตั้งแต่นี้สืบไป**น่าจะหมายถึงเวลาที่ยอห์นเขียนหนังสือเล่มนี้และนับแต่นั้นเป็นต้นไป พระวิญญูณตร์บริสุทธ์ก็ทรงยืนยันสิ่งที่ท่านเขียน การตายในพระคริสต์ก็คือการหยุดพักจากความเหนื่อยยากของตน นอกจากนี้การใช้ที่เรากระทำเพื่อพระเยซูคริสต์ในชีวิตนี้ก็จะไม่ถูกลืมในชีวิตหน้าด้วย การงานที่ติดตามพวกเขาไป

ย่อมหมายถึงบำเหน็จต่างๆที่รอคอยคนเหล่านั้นสำหรับการรับใช้ที่พวกเขาได้กระทำเพื่อพระเยซูคริสต์ การเสียชีวิตแบบธรรมชาติหรือการถูกฆ่าตายโดยน้ำมือของคนที่ขมเหงก็ถือว่าเป็นสถานการณ์อันเปี่ยมสุขสำหรับประชากรของพระเจ้า จะไม่มีการทำงานตราครุฑแห่งใดอีกต่อไป บำเหน็จในสวรรค์ก็รอคอยพวกเขาอยู่ คนเหล่านั้นเป็นสุขจริงๆ

วิว 14:14 นิमितสุดท้ายของบทนี้ชี้ให้เห็นชัดเจนถึงตอนจบของยุคเจ็ดปี สงครามที่อารมาเกด โคน และการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ด้วยฤทธิ์เดชและพระพิโรธ ดู 2 เธสะโลนิกา 1:7-10 ยอห์นบรรยายถึงวันที่จะมาถึงนั้น โดยใช้ตำนานโวจาว่า **ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่งประทับบนเมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์ สวมมงกุฎทองคำบนพระเศียร และพระหัตถ์ถือเคียวอันคม** พระเยซูตรัสล่วงหน้าในมัทธิว 24:30 ถึงการที่พระองค์เองจะเสด็จกลับมาในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์ด้วยฤทธานาภาพและด้วยสง่าราศีใหญ่ยิ่ง ในข้อนี้เองพระองค์ทรงเรียกตัวเองว่าบุตรมนุษย์ (นี่เป็นหนึ่งในไม่กี่แห่งนอกเหนือพระกิตติคุณสี่เล่มที่พระเยซูทรงถูกเรียกเช่นนั้น) พระองค์ยังทรงถูกบรรยายด้วยว่าสวม “มงกุฎทองคำ” คำที่แปลว่า **มงกุฎ (สตะพานอส)** หมายถึง มงกุฎของผู้ชนะ เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา มันจะเป็นไปอย่างผู้มีชัยชนะ **วิวรณ์ 19:12** กล่าวถึงพระองค์ด้วยว่าทรงสวมมงกุฎหลายอันถึงแม้ว่าตรงนั้นใช้คำว่า **คือาเดมา** ก็ตาม

ภาพเปรียบเทียบที่แสดงให้เห็นพระองค์ทรงเก็บเกี่ยวในสวนองุ่นแห่งแผ่นดินโลกโดยการขว้างองุ่นลงไปในปีอย่างองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว ตรงนี้บอกว่าพระองค์ทรงถือ “เคียวอันคม” ในพระหัตถ์ของพระองค์ คำที่แปลว่า **เคียว (คระพานอน)** ก็มีความหมายด้วยว่า ขอเกี่ยวลิดแขนงที่ใช้เก็บเกี่ยวพวงองุ่น

วิว 14:15-16 และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหารร้องทูล **พระองค์ ผู้ประทับบนเมฆนั้นด้วยเสียงอันดังว่า "จงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวไปเถิด เพราะว่าถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว"** คำที่แปลว่า **จงใช้** ในที่นี้เป็นความหมายตรงตัวของคำว่า **เพิ่ม โท** ความหมายตรงนี้ก็ คือ การใช้และตัดด้วยเคียวของพระองค์ เวลาแห่งการเก็บเกี่ยวแผ่นดินโลกได้มาถึงแล้ว ดูความหมายที่

คล้ายคลึงกันในมาระโก 4:29 และโยเอล 3:13 คำที่แปลว่า **สุกแล้ว** (เชราฮีโน) มีความหมายตรงตัวว่า ‘แห้งหรือเหี่ยวแล้ว’ นี่สื่อว่าเลยกำหนดเก็บเกี่ยวมาแล้ว ดังนั้นบุตรมนุษย์จึงทรงถูกคะยั้นคะยอโดยทูตสวรรค์องค์หนึ่งในสวรรค์ให้เริ่มการเก็บเกี่ยวของแผ่นดินโลกได้แล้ว เวลาของมันได้มาถึงตั้งนานแล้ว **16 และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้น ได้ทรงวัดเกี่ยวนั้นบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว** คำที่แปลว่า **ถูกเกี่ยวแล้ว** (เชรีโซ) เป็นคำที่น่าสนใจอันมีความหมายตรงตัวว่า ‘ถูกเก็บเกี่ยวแล้ว’ อย่างไรก็ตาม อาจมีความหมายด้วยว่า ‘ตัดลงมา’ หรือ ‘ทำลาย’ เหมือนกับที่พืชผลทางการเกษตรถูกตัดลงมาในฤดูเก็บเกี่ยว ความหมายแบบหลังนี้น่าจะใช้ตรงนี้

วว 14:17 มีบันทึกเกี่ยวกับทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารบนสวรรค์ ถือเกี่ยวอันคมเช่นเดียวกัน ทูตสวรรค์องค์ที่ห้านี้จะถูกกำชับให้เก็บเกี่ยวแผ่นดินโลกในข้อ 18-20

วว 14:18 ทูตสวรรค์องค์ที่หกได้ “ออกมาจากแท่นบูชา” เห็นได้ชัดว่าหน้าที่ของเขา คือ การดูแลไฟของแท่นบูชาแห่งสวรรค์ และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งผู้มีฤทธิ์เหนือไฟ ได้ออกมาจากแท่นบูชา และร้องบอกทูตองค์หนึ่งที่ถือเกี่ยวคมนั้นด้วยเสียงอันดังว่า “ท่านจงใช้เกี่ยวคมของท่านเกี่ยวเก็บพวงองุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกองุ่นนั้นสุกดีแล้ว” เขาร้องเสียงดังบอกทูตสวรรค์องค์ที่ห้าที่ถือเกี่ยวอันคมนั้นว่า “ท่านจงใช้เกี่ยวคมของท่าน” ทูตสวรรค์องค์นี้จึงถูกสั่งให้ตัดพวงองุ่นแห่งแผ่นดินโลกออก ลูกองุ่นเหล่านั้นก็สุกพร้อมหมดแล้ว

วว 14:19 เมื่อได้รับคำสั่งนั้นแล้ว ทูตสวรรค์นั้นก็วัดเกี่ยวบนแผ่นดินโลก และเก็บเกี่ยวผลองุ่นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างลงไป**ในบ่อ**อย่างองุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า ภาพเปรียบเทียบนี้ก็มาถึงจุดสูงสุดของมันแล้ว เถาองุ่นแห่งแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นพรรคพวกของพญามารได้ลงมาตั้งแต่ปฏิบัติต่อพระคริสต์เป็นต้นมา ก็ถูกขว้างลงไป**ใน “บ่อ**อย่างองุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า” บ่ออย่างองุ่นเป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งที่ใช้เพื่อบีบน้ำองุ่นออกมาจากผลองุ่นที่ถูกเก็บเกี่ยวแล้ว ภาพเปรียบเทียบของการทำให้โลหิตของพวกศัตรูของพระเจ้าหลั่งออกจะถูกนำเสนออย่างชัดเจนมากขึ้นในข้อต่อไป ภาพเปรียบเทียบที่สำคัญตรงนี้ก็ คือ พระพิโรธของพระเจ้าที่ถูก

เทออกเหนือแผ่นดินโลกในที่สุด ด้วยพระเมตตาและพระคุณพระองค์ได้ทรงเก็บงำพระพิโรธ
นั้นไว้มาตลอดหลายยุคหลายสมัย อย่างไรก็ตาม ในวันที่จะมาถึงแน่ๆนั้น จะไม่มีพระเมตตา
หรือพระคุณแล้ว พระพิโรธของพระองค์จะโถมทับลงบนมนุษยชาติที่ชั่วร้ายเหมือนกับบ่อย่า
อุงุ่นอันใหญ่

วิว 14:20 รายละเอียดสุดท้ายของอุปไมยนี้ถูกแสดงให้เห็นชัดเจน บ่อย่าอุงุ่นถูกย่ำ
ภายนอกเมือง เมืองที่ถูกพูดถึงนี้คือ กรุงเยรูซาเล็ม อย่างไม่ต้องสงสัย กองทัพต่างๆซึ่งมาจากทั่ว
โลกภายใต้การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ก็รวมตัวกันในภูมิภาคนั้น คำพยากรณ์ของเศคาริ
ยาห์ 14:2-3 กำลังจะสำเร็จแล้ว จุดสูงสุดของยุคเจ็ดปีซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อสงครามที่อาร์มาเกด
โดน คือ การเผชิญหน้าทางทหารที่กินพื้นที่ตั้งแต่ภูเขาเมกิดโด (*ฮารมาเกดโดน*) และที่ราบต่างๆ
ที่อยู่ติดกันที่เรียกว่าเอสตราเอลอนทางเหนือและทางใต้ ไปจนถึงกรุงเยรูซาเล็มและไต่ยาวไปจน
ถึงโบสร่าห์ในประเทศจอร์แดนปัจจุบัน (อิสยาห์ 63:1-6) ในวันนั้นพระเยซูคริสต์จะทรง “ตีโลก
ด้วยตะบองแห่งปากของท่าน และท่านจะประหารคนชั่วด้วยลมแห่งริมฝีปากของท่าน” (อิสยาห์
11:4) พื้นที่ที่อยู่ติดกับเยรูซาเล็มก็จะเผชิญกับการเข่นฆ่าครั้งใหญ่ที่สุดในการประจันหน้าทาง
ทหารครั้งเดียวในประวัติศาสตร์โลก

และโลหิตไหลออกจากบ่อย่าอุงุ่นนั้นสูงถึงบังเหียนม้า ไหลนองไปประมาณสามร้อย
กิโลเมตร ภาพเปรียบเทียบมาถึงตอนจบตรงนี้ คราวนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงแล้ว ในการสงครามฝ่าย
เดียวที่อาร์มาเกดโดน โลหิตของกองทัพต่างๆของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ที่ถูกทำลายจะไหลนอง
สูงถึงบังเหียนม้าเป็นระยะทางไกลถึง 300 กิโลเมตร (ภาษากรีกคือ 1,600 *สทาคิออน*) บางคน
นิยามว่ามันไกลถึง 582 ฟุต บ้างก็ 600 ฟุต (นั่นคือเท่ากับ 176 ไมล์จนถึง 181 ไมล์ตามลำดับ)
นั่นเป็นระยะทางโดยประมาณตั้งแต่ภูเขาเมกิดโดตามเส้นทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม จากนั้นก็ต่อ
ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปจนถึงโบสร่าห์ เราไม่ควรสรุปว่าเลือดจะไหลนองสูงถึงบังเหียน
ม้าไปตลอดระยะทางนั้น แต่สูงถึงขนาดนั้นในสถานที่หลายแห่งตามแนวเส้นทางนั้นมากกว่า
บ่อย่าอุงุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าก็ถูกเหยียบย่ำเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา ดู พระคัมภีร์
ตอนที่สอดคล้องกันในวิวรณ์ 16:13-16 และ 19:11-21

ภาพรวมของวิวรณ์ 15: บทที่สิบห้าของวิวรณ์จริงๆ แล้วก็เป็บบทนำสู่เนื้อหาตอนต่อไป นั่นคือ การพิพากษาของชั้นเจ็ดใบ มันเป็นการกลับมาสู่พัฒนาการตามลำดับเหตุการณ์ของหนังสือเล่มนี้ ในบทนี้ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ซึ่งจะเทขันของตนลงบนแผ่นดินโลก ก็พร้อมที่จะทำเช่นนั้นแล้วขณะที่คณะนักร้องประสานเสียงหมู่ใหญ่แห่งสวรรค์ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

ว 15:1 ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์อีกประการหนึ่ง ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด คือมีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือถ้วยพิบัติเจ็ดอย่าง อันเป็นถ้วยพิบัติครั้งสุดท้าย เพราะว่าพระพิโรธของพระเจ้าสิ้นสุดลงด้วยถ้วยพิบัติเหล่านั้น

หนังสือเล่มนี้กลับมาสู่พัฒนาการตามลำดับเหตุการณ์ซึ่งค้างไว้ตั้งแต่เนื้อหาตอนท้ายๆ ของบทที่ 11 ยอห์นเขียนว่า “ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์อีกประการหนึ่ง ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด” หมายสำคัญที่ท่านได้เห็นอาจเป็นเหตุการณ์สำคัญที่กำลังจะถูกรายถึง ดังนั้น ข้อนี้จึงอาจเป็นภาพสรุปย่อเหตุการณ์ต่างๆ ให้เห็นก่อนซึ่งจะถูกกล่าวถึงอย่างละเอียดในข้อต่อไป นอกจากนี้ หมายสำคัญนี้ยังถูกนำเสนอในแบบที่ “ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด” ด้วย คำหลังนี้แปลมาจากคำกรีก *θαυμαστός* และมีความหมายว่า ‘น่าทึ่ง’ หรือ ‘น่าอัศจรรย์ใจ’ ส่วนหนึ่งของหมายสำคัญนี้ก็คือ “ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือถ้วยพิบัติเจ็ดอย่าง อันเป็นถ้วยพิบัติครั้งสุดท้าย” คำที่แปลว่า *ถ้วยพิบัติ (พลเอก)* ในบริบทนี้ มีความหมายว่า ‘หายนะภัยต่างๆ’ บางทีสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ ยอห์นบันทึกไว้ว่า “เพราะว่าพระพิโรธของพระเจ้าสิ้นสุดลงด้วยถ้วยพิบัติเหล่านั้น” คำที่แปลว่า *สิ้นสุดลง (ทะเลโ)* มีความหมายว่า ‘เสร็จสิ้น’ หรือ ‘ครบถ้วน’ ความหมายโดยรวมก็คือว่า โดยทางทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นี้ พระพิโรธของพระเจ้าที่ทรงมีต่อแผ่นดินโลกก็จะเสร็จสิ้น ภัยพิบัติเหล่านี้เป็นการพิพากษาครั้งสุดท้ายแห่งยุคเจ็ดปี เห็นได้ชัดว่าภัยพิบัติเหล่านี้จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ถือว่าสั้นมากๆ

ว 15:2 นี่ยังเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสวรรค์เหมือนเดิมและน่าจะนำเสนอส่วนที่เป็นหมายสำคัญใหญ่ยิ่งที่ยอห์นเห็นเพิ่มเติมด้วย ท่านจึงกล่าวต่อไปว่า **ข้าพเจ้าเห็นเป็นเหมือนทะเลแก้วปนไฟ** ยอห์นเขียนถึงทะเลแก้วครั้งแรกใน 4:6 และในข้อนั้นท่านก็บรรยายถึงมันว่าอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์ ตรงนี้ยอห์นบรรยายเพิ่มเติมว่าเป็นทะเลแก้ว “ปนไฟ” นี่น่า

จะหมายถึงฟ้าแลบที่เป็นลางบอกเหตุซึ่งเห็นได้ทะลุผ่านทะเลแก้วนั้น ฟ้าแลบดังกล่าวถูกพูดถึงใน 4:5 ตรงนี้มันอาจสื่อถึงการพิพากษาครั้งสุดท้ายที่กำลังจะถูกเทออกเหนือแผ่นดินโลกในไม่ช้าแล้ว กล่าวโดยสรุปก็คือ ยอห์นได้เห็นพายุที่กำลังก่อตัวซึ่งแสดงถึงการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้าก่อนที่มันจะถูกเทลงเหนือแผ่นดินโลก นี่เป็นส่วนหนึ่งของหมายสำคัญใหญ่ยิ่งและน่าประหลาดซึ่งท่านได้เห็นอย่างไม่ต้องสงสัย

ท่านกล่าวต่อไปว่า และบรรดาคนที่มีชัยต่อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และเครื่องหมายของมัน และเลขประจำชื่อของมัน ยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น พวกเขาถือพิณเขาคู่ของพระเจ้า เห็นได้ชัดว่านี่เป็นฝูงชนมหาศาลกลุ่มเดียวกับที่ถูกบรรยายถึงใน 7:9 และ 6:9 พวกเขาเป็นผู้ที่กลับใจรับเชื่อพระเยซูคริสต์ในช่วงยุคเจ็ดปี กระนั้นพวกเขาก็ต้องพลีชีพอันเป็นผลที่ตามมาด้วย พวกเขาจึงถูกบรรยายว่า “มีชัยต่อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และเครื่องหมายของมัน และเลขประจำชื่อของมัน”

หนึ่งในเรื่องที่ขัดแย้งกันเองมากที่สุดของความเชื่อของคริสเตียนปรากฏตรงนี้จริงๆ คนเหล่านี้เป็นผู้ที่ถูกปฏิบัติต่อพระคริสต์มาตาย แต่พวกเขาก็ถูกพบว่าอยู่ในสวรรค์ในฐานะเป็นผู้มีชัยชนะยิ่งใหญ่ สิ่งที่เป็นความพ่ายแพ้ในสายตาของชาวโลกก็มักเป็นชัยชนะสำหรับผู้คนของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของการพลีชีพเพื่อความเชื่อ พวกเขาถูกกล่าวว่าเป็นผู้ถือพิณเขาคู่ของพระเจ้า ดังที่จะกล่าวถึงในข้อต่อไป พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า แม้ไม่ได้มีบอกไว้แต่นี่ก็สื่อว่าพวกเขาบรรเลงดนตรีประกอบด้วยโดยใช้เครื่องสายชนิดนี้ ดังนั้น ฝูงชนจำนวนมหาศาลนี้จึงกลายเป็นคณะนักดนตรีหมู่ใหญ่แห่งสวรรค์ที่บรรเลงดนตรีสรรเสริญพระเจ้า แม้ไม่ได้มีบอกไว้แต่มันก็สื่อว่าพระเจ้าได้ทรงประทานความสามารถอัศจรรย์ในการเล่นเครื่องดนตรีของพวกเขาได้อย่างผู้มีทักษะชำนาญ

วิว 15:3 ยอห์นบรรยายต่อไปถึงการที่พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นั่นจะเป็นการร้องประสานเสียงที่ไพเราะขนาดไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขากร้องเพลงของโมเสส ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดก เพลงของโมเสสน่าจะถูกบันทึกในอพยพ 15:1-19 อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็เสริมท่อนใหม่เข้าไปโดยสรรเสริญการทรงไถ่ของพระเมษโปดกด้วย นี่อาจเป็นเพลงบทใหม่ซึ่งถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 5:9 และ 14:3 เพลงสรรเสริญพระเจ้า

อันยิ่งใหญ่ยังมีเนื้อเพลงด้วยว่า "ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งปวง วิถีทางทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง พวกเขาไม่เพียงสรรเสริญความยิ่งใหญ่ และลักษณะเฉพาะอันน่าอัศจรรย์ของพระราชกิจต่างๆของพระเจ้าเท่านั้น โดยเรียกพระองค์ว่า "ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด" แต่พวกเขายังสรรเสริญพระลักษณะของพระองค์ด้วย นั่นคือ "วิถีทางทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง" ด้วย พระลักษณะของพระเจ้านั้นเปี่ยมด้วยความชอบธรรมและเป็นแก่นแท้ของความจริง นอกจากนี้พระองค์ยังทรงถูกเรียกด้วยว่า "พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งปวง" คำที่แปลว่า วิสุทธิชน (ฮากีออส) มีความหมายตรงตัวว่า 'เหล่าผู้ที่บริสุทธิ์' และหมายถึงประชากรของพระองค์

วิว 15:4 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการจำเพาะพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์ปรากฏแจ้งแล้ว"

คณณักร้องประสานเสียงแห่งสวรรค์นี้ร้องเพลงต่อไปว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์" ตามจริงแล้ว เมื่อมนุษย์ที่บาปหนาเผชิญหน้ากับพระลักษณะอันชอบธรรมและความจริงแท้สูงสุดของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ทางเดียวที่มนุษย์จะทำได้ก็คือ (1) ยำเกรงพระองค์ และ (2) ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์อย่างแท้จริง ไม่มีผู้อื่นอีกที่ได้รับการขนานนามว่าบริสุทธิ์สามครั้ง (อิสยาห์ 6:3 และวิวรณ์ 4:8) ในการที่พวกเขาตั้งตาคอยอาณาจักรยุคพันปีของพระคริสต์ที่จะมาถึงและมองต่อไปยังอาณาจักรนิรันดร์ที่จะตามมาหลังจากนั้นด้วย คณณักร้องประสานเสียงแห่งสวรรค์นี้ร้องเพลงว่า "ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการจำเพาะพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์ปรากฏแจ้งแล้ว"

วันนั้นจะมาถึงก่อนอื่นเลยในยุคพันปีและในอาณาจักรนิรันดร์นั้นที่จะตามมาเมื่อประชาชาติที่เป็นคนต่างชาติทั้งปวงจะมาปรากฏตัวจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อนมัสการ

พระองค์ คำที่แปลว่า การพิพากษา (δικαιωμα) เกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักการเรื่องความชอบธรรม มันสื่อถึง ‘การตัดสินอันชอบธรรม’ ในความหมายเชิงพิจารณาดี เมื่อประชาชาติทั้งหลายในวันนั้นนึกย้อนกลับไปยังการพิพากษาของพระเจ้าที่เกิดขึ้นตลอดยุคเจ็ดปี พวกเขาก็จะตระหนักอย่างชัดเจนถึงลักษณะเฉพาะอันชอบธรรมของการพิพากษานั้นและสรรเสริญพระเจ้า ความชอบธรรมแห่งการพิพากษาของพระองค์ที่ทรงมีต่อชาวโลกที่ชั่วร้ายจึงเป็นที่เข้าใจและปรากฏแจ้งอย่างชัดเจนในวันนั้น

วิว 15:5 หลังจากได้เห็นคณะนักร้องประสานเสียงและคณะนักดนตรีแห่งสวรรค์บนทะเลแก้วนั้นแล้ว (ซึ่งสะท้อนแสงด้วยฟ้าแลบแปลบปลาบแบบเป็นกลางบอกเหตุ) และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดพร้อมกับการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้า ยอห์นจึงกล่าวต่อไปว่า ต่อจากนี้ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระวิหารของพลับพลาแห่งสักขีพยานในสวรรค์เปิดออก มีการพุดถึงพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ พลับพลาที่อยู่บนโลกนี้และพระวิหารหลังต่อๆมาที่กรุงเยรูซาเล็มเป็นเพียงแบบจำลองของพระวิหารของแท้ในสวรรค์ การพุดถึง “พลับพลาแห่งสักขีพยาน” อาจทำให้เรานึกถึงเต็นท์พลับพลาแห่งสักขีพยานซึ่งถูกพุดถึงในกัณฑ์การวิถิ 9:15 และ 17:7 สองคำหลังนี้เป็นชื่ออื่นที่ใช้เรียก ‘พลับพลา’ ที่ถูกบรรยายถึงในหนังสือเบญจบรรณ (ห้าเล่มแรกของโมเสส) ทั้งพระวิหารบนโลกนี้และในสวรรค์ต่างก็เป็น “สักขีพยาน” ของพระเจ้า พระวิหารแต่ละหลังต่างเป็นพยานรับรองความจริงของพระเจ้า

ดังนั้น หลังจากหมายสำคัญอันน่าตกตะลึงที่ยอห์นได้เห็นในสี่ข้อแรกของบทนี้แล้ว ประตูลงพระวิหารหลังนี้ในสวรรค์ก็เปิดออก บางทีอาจด้วยความน่าเกรงขามและพิธีการใหญ่โตด้วย

วิว 15:6 ยอห์นบันทึกว่า และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ถือถ้วยพิบัติทั้งเจ็ด ได้ออกมาจากพระวิหารนั้น เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงสิ่งที่ถูกบรรยายถึงในข้อ 1 ในข้อนั้นยอห์นอาจให้สรุปย่อของสิ่งที่ท่านจะบรรยายอย่างละเอียดตรงนี้และในข้อต่อไป ท่านบรรยายเกี่ยวกับทูตสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ต่อไปว่าพวกเขา^{นุ่งห่มผ้าป่านสีขาวและบริสุทธิ์} และคาดรัดประคดทองคำ นำสังเกตว่าพระเยซูคริสต์เองก็ถูกบรรยายถึงในลักษณะคล้ายคลึงกันในวิวรณ์ 1:13 ข้อต่อไปจะ

เปิดเผยว่าทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดนี้ออกมาจากพระวิหารแห่งสวรรค์โดยมีจุดประสงค์ชัดเจนที่จะเท การพิพากษาอันน่ากลัวของพระเจ้าลงบนแผ่นดินโลก

วิว 15:7 ยอห์นบรรยายต่อไปอีกว่า **และสิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้นได้เอา** **ขันทองคำเจ็ดใบ**เติมด้วยพระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ **ส่งให้แก่ทูตสวรรค์** **ทั้งเจ็ดองค์นั้น** เห็นได้ชัดว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสวรรค์ สัตว์ทั้งสี่ที่ถูกพูดถึงตรงนี้ก็คือ สัตว์ที่ถูกบรรยายถึงเป็นครั้งแรกใน 4:6-8 คุณคำอธิบายโดยละเอียดในข้อเหล่านั้นได้ กล่าวโดยสรุปก็คือ พวกเขาเป็นสิ่งที่มีความมีชีวิตในสวรรค์ซึ่งอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า สัตว์ตัวหนึ่งก้าวออกมาข้าง หน้าและเอาขันทองคำเจ็ดใบให้แก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น คำที่แปลเช่นนั้น (*ฟีอาเล*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ชาม’ หรือ ‘ถาดรองแก้วกันลื่น’ นี่จึงหมายถึงภาชนะที่คล้ายอ่างหรือกะละมัง ขันเหล่านี้ไม่ได้เต็มไปด้วยเครื่องหอม แต่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้าต่างหาก ดังที่กล่าว แล้วในข้อ 1 นี้เป็นการระบายพระพิโรธของพระเจ้าออกมาเป็นครั้งสุดท้ายในยุคเจ็ดปี อาจมีความเกี่ยวข้องกันกับเยเรมีย์ 25:15 ที่มีการพูดถึงถ้วยแห่งพระพิโรธอันรุนแรงของพระเจ้าที่ทรง มีต่อประชาชาติทั้งปวง อิสยาห์ 51:17 ก็พูดถึงถ้วยแห่งความกริ้วโกรธของพระองค์เช่นกัน

ยอห์นไม่ปล่อยให้โอกาสให้ผ่านเลยไปที่จะถวายเป็นพรเสริญและความยิ่งใหญ่แด่ พระเจ้า ท่านจึงพูดถึงพระองค์ว่าทรงเป็น “ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์” เราเห็นชัดเจนถึงความ เป็นนิรันดร์ของพระองค์

วิว 15:8 **และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันซึ่งมาจากสง่าราศีของพระเจ้า และจาก** **ฤทธาานุภาพของพระองค์** มีหลายคนพยายามอธิบายความหมายของการที่พระวิหารหลังนี้เต็มไปด้วย ควันซึ่งมาจากสง่าราศีของพระเจ้า มันอาจเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่แสดงถึงพระพิโรธของ พระองค์ซึ่งถูกระบายออกขณะที่ช่วงสุดท้ายของยุคเจ็ดปีเริ่มต้นขึ้น ไม่ว่าจะในกรณีใด สง่าราศี และฤทธิเดชของพระองค์ก็ถูกเชื่อมโยงกับควันแห่งสวรรค์นี้และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระ วิหารนั้นได้ จนกว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะได้สิ้นสุดลง คำที่แปลว่า **ไม่มีผู้** **ใด** คือ *อออูเตอะอิส* มีความหมายตรงตัวว่า ‘ไม่มีใคร’ ดังนั้น ไม่มีใครสักคน ไม่ว่าจะเป็ นทูต สวรรค์หรือที่ไม่ใช่ทูตสวรรค์ ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ได้

จนกว่าการพิพากษาแห่งชั้นเจ็ดใบซึ่งเป็นการพิพากษาครั้งสุดท้ายนี้จะถูกเทออกเหนือแผ่นดินโลกเสียก่อน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ไม่มีใครสามารถเข้าไปในพระวิหารหลังนั้นได้จนกว่ายุคเจ็ดปีจะสิ้นสุดลง

ภาพรวมของวิวรณ์ 16: ในบทนี้การพิพากษาของ 'ชั้น' ทั้งเจ็ดถูกบรรยายถึง การพิพากษาเหล่านี้เกิดขึ้นติดๆกันอย่างรวดเร็วและมีลักษณะคล้ายกับภัยพิบัติเหล่านั้นที่เกิดขึ้นกับอียิปต์ในหนังสืออพยพ จุดสนใจดูเหมือนจะเป็นความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นกับบรรดาชาวโลกที่ปฏิเสธพระเจ้าในช่วงวันต่างๆของยุคเจ็ดปี บทนี้ปิดท้ายด้วยการพิพากษาสุดท้ายของยุคเจ็ดปี

วิว 16:1 ยอห์นบรรยายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อไป แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า "จงไปเถิด เอาชั้นทั้งเจ็ดใบ ที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้า เทลงบนแผ่นดินโลก" ไม่มีการบอกว่าเสียงที่ท่านได้ยินออกมาจากพระวิหารในสวรรค์นั้นเป็นของใคร อย่างไรก็ตาม เราเชื่อกันโดยทั่วไปว่านั่นเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าเอง พระสุรเสียงนั้นจึงสั่งให้ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดซึ่งถูกบรรยายถึงใน 15:1 ออกไปเทชั้นของตนเหนือแผ่นดินโลก สิ่งที่สำคัญเป็นพิเศษก็คือว่า สิ่งที่อยู่ในชั้นเหล่านั้นถูกบรรยายว่าเป็นพระพิโรธของพระเจ้า ตามที่บทนี้จะเปิดเผยให้เห็น พระพิโรธของพระเจ้าไม่ได้จะมีต่อแผ่นดินโลกเอง แต่จะมีต่อคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกมากกว่า

วิว 16:2 ดังนั้น ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดจึงเริ่มเทชั้นของตนออกตามลำดับ ทูตสวรรค์องค์แรกจึงออกไปและเทชั้นของตนลงบนแผ่นดินโลก และคนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และบูชารูปของมัน ก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองมีทุกซ์เวทนาแสนสาหัส

คำที่แปลว่า แผลร้ายที่เป็นหนอง (คาคอส) มีความหมายว่า 'รุนแรง' หรือ 'เลวร้าย' คำที่แปลว่า มีทุกซ์เวทนา (พอนerosis) มีความหมายด้วยว่า 'เจ็บปวด' ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ สุดท้าย คำที่แปลว่า แผลร้ายที่เป็นหนอง (เฮลคอส) ก็คือ ฝีที่แตกออกมีน้ำหนองไหล อย่างไรก็ตาม ภัยพิบัตินี้เกิดขึ้นกับเฉพาะคนเหล่านั้นที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นพร้อมกับคนเหล่านั้นที่บูชารูปจำลองของมัน ดังนั้น พรรคพวกของพญามารในวันนั้นจะเจ็บปวดเพราะแผลร้ายเป็นฝีที่แตก

ออกเป็นหนองซึ่งน่าเกลียดและแสนเจ็บปวดที่เกิดขึ้นตามร่างกายของพวกเขา ภัยพิบัตินี้มีลักษณะคล้ายกับการพิพากษาที่หกซึ่งเกิดขึ้นกับอียิปต์ในอพยพ 9:10

ว 16:3 **ทูตสวรรค์องค์ที่สองก็เทขันของตนลงในทะเล และทะเลก็กลายเป็นเหมือนเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น** พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าภัยพิบัตินี้เกิดขึ้นได้อย่างไร คำที่แปลว่า **ทะเล (ธาลาซซา)** อาจหมายถึงมหาสมุทรทั่วไปหรืออาจเจาะจงถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียนซึ่งอยู่ติดกับดินแดนปาเลสไตน์ ถึงแม้ว่านี่อาจหมายถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียน แต่ข้อเท็จจริงที่ว่าทูตสวรรค์เหล่านี้ถูกสั่งให้เทขันของตนออกเหนือแผ่นดินโลกก็ น่าจะบ่งบอกถึงมหาสมุทรใหญ่ๆของโลก ด้วยเหตุนี้ มหาสมุทรเหล่านี้จึงกลายเป็น “เหมือนเลือดของคนตาย”

เราควรหมายเหตุไว้ว่า พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าทะเลได้กลายเป็นเลือดของคนตาย แต่เป็นเหมือนเลือดของคนตาย นี่น่าจะหมายถึงสีแดงฉานส่งกลิ่นเหม็นน่าสะอิดสะเอียน พื้นที่บริเวณใกล้ชายฝั่งในพื้นที่เขตร้อนต่างคุ้นเคยกับกระแสน้ำสีแดงซึ่งทำให้ทะเลคูมิสีแดงและทำให้ปลาตายเพราะติดเชื้อจุลินทรีย์ที่มาพร้อมกับกระแสน้ำนั้น เราไม่ทราบชัดเจนว่ามันเป็นเพราะเหตุนี้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ก็คือว่า “บรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลก็ตายหมดสิ้น” แหล่งอาหารหลักสำหรับมนุษยชาติไม่เพียงถูกทำลายเท่านั้น แต่ทะเลก็ส่งกลิ่นเหม็นตลบอบอวลไปทั่วด้วย ในการพิพากษาของเสียงแตรคันที่สองของวิวรณ์ 8:8-9 ทะเลหนึ่งในสามส่วนได้กลายเป็นเลือด เห็นได้ชัดตรงนี้ว่ามหาสมุทรทุกแห่งได้รับผลกระทบทั้งหมด

ว 16:4 **ทูตสวรรค์องค์ที่สามเทขันของตนลงที่แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งปวง และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด** คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนมาที่แหล่งน้ำจืดของแผ่นดินโลกบ้าง คำที่แปลว่า **บ่อน้ำพุ (เฟก)** อาจหมายถึงบ่อน้ำพุและบ่อเก็บน้ำต่างๆ มันหมายถึง น้ำบาดาลซึ่งเป็นน้ำจืด น้ำบาดาลนี้พร้อมกับน้ำจากแม่น้ำและลำธารต่างๆ ล้วนเป็นแหล่งที่มาของน้ำดื่มส่วนใหญ่ ขณะที่ในภัยพิบัติอันก่อนหน้าน้ำของมหาสมุทรต่างๆได้กลายเป็นเหมือนเลือด ตรงนี้น้ำจืดก็กลายเป็นเลือดจริงๆ ดังนั้นภัยพิบัตินี้จึงใกล้เคียงกับการพิพากษาที่เกิดขึ้นกับอียิปต์ในอพยพ 7:19 อย่างมาก นอกจากนี้ ในการพิพากษาของเสียงแตรคันที่สามซึ่งมีกล่าวไว้ใน 8:10-11 หนึ่งใน

สามส่วนของน้ำดื่มของแผ่นดินโลกก็เน่าเสียไป แต่ตอนนี้ น้ำดื่มทั้งหมดก็กลายเป็นเลือด เราไม่ทราบชัดเจนว่ามีการปกป้องเป็นพิเศษในเรื่องนี้สำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นหรือไม่ อย่างไรก็ตาม พวกเขาที่ได้รับการปกป้องจริงๆ ในกรณีของการพิพากษาของชั้นใบแรก เราอาจสันนิษฐานได้ว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมน้ำจืดเป็นพิเศษให้แก่ประชากรของพระองค์ คือ คนอิสราเอล และคนอื่นๆ ที่ได้กลับใจมาหาพระองค์ในช่วงยุคเจ็ดปี ข้อเท็จจริงที่ว่าคนเหล่านี้บางคนมีชีวิตรอดอยู่และเข้าสู่อาณาจักรยุคพันปีซึ่งจะตามมาในไม่ช้าก็บ่งชี้ว่าพระเจ้าทรงมีวิธีพิเศษบางอย่างในการดูแลพวกเขา

วิว 16:5-7 และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำร้องว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะทรงดำรงอยู่ในอนาคต พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม เพราะพระองค์ทรงพิพากษาอย่างนั้น 6 เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำโหดของพวกวิสุทธิชนและของพวกศาสดาพยากรณ์ไหลออก และพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่มด้วยเขาทั้งหลายก็สมควรอยู่แล้ว" 7 และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งอยู่ที่แท่นบูชาร้องว่า "จริงอย่างนั้น พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้ว"

หลังจากนั้นยอห์นก็ได้ยินทูตสวรรค์ที่ทำให้ น้ำดื่มเน่าเสียไปกล่าวว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะทรงดำรงอยู่ในอนาคต พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม เพราะพระองค์ทรงพิพากษาอย่างนั้น" พระเจ้าทรงได้รับการขนานนามว่าทรงเป็นผู้ชอบธรรมในการกระทำเช่นนั้น ความเป็นนิรันดร์ของพระองค์ถูกบ่งบอกอย่างชัดเจนในรูปกาลปัจจุบัน อดีต และอนาคตของคำกริยา 'ทรงดำรงอยู่' พระองค์ทรงเป็นอยู่มาโดยตลอด ทรงเป็นอยู่ในตอนนี้ และจะทรงเป็นอยู่เสมอไป ทูตสวรรค์องค์นี้กล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงพิพากษาชาวโลกที่ไม่ยอมกลับใจใหม่อย่างยุติธรรมแล้ว

ทูตสวรรค์องค์นี้กล่าวต่อไปว่า "เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำโหดของพวกวิสุทธิชนและของพวกศาสดาพยากรณ์ไหลออก และพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่ม ด้วยเขาทั้งหลายก็สมควรอยู่แล้ว" คำที่แปลว่า ทำให้...ไหลออก (เอ็คเซโอ) เป็นคำเดียวกับที่แปลว่า 'เท

ออก' เหมือนกับที่ทูตสวรรค์แต่ละองค์ในบทนี้เท้านของตนอก พรอคพวกของพญามารตลอด
ทุกยุคสมัยและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันนั้นได้เทโลหิตของประชากรของพระเจ้าออกมาแล้ว
พระเจ้าจึงทรงประทานโลหิตให้พวกเขาดื่มในวันนั้น ชาวโลกจึงสมควรอยู่แล้วที่จะได้รับผล
ตอบแทนดังกล่าว จากนั้นยอห์นก็ได้ยินทูตสวรรค์อีกองค์ออกมาจากแท่นบูชาในสวรรค์ร้องว่า
“จริงอย่างนั้น พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์
เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้ว” พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดจึงได้ทรงประทานการพิพากษาอัน
เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้วเหมือนที่พระองค์ทรงกระทำเช่นนี้เสมอ

วิว 16:8-9 ทูตสวรรค์องค์ที่สี่เท้านของตลงที่ดวงอาทิตย์ และทรงให้อำนาจแก่ดวง
อาทิตย์นั้นที่จะคลอกมนุษย์ด้วยไฟ ตลอดยุคเจ็ดปี บรรดาดวงดาวต่างๆ ในท้องฟ้าต่างถูกพระเจ้า
ใช้เพื่อกระทำการพิพากษาต่อชาวโลกที่ชั่วร้ายและไม่ยอมกลับใจใหม่ ตรงนี้ทูตสวรรค์องค์ที่สี่
ถูกสั่งให้ใช้ดวงอาทิตย์เพื่อทำร้ายชาวโลกที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ด้วยความร้อนอันรุนแรงของไฟ
เราอาจสันนิษฐานได้อีกว่า พระเจ้าจะทรงปกป้องดูแลคนเหล่านั้นที่ได้กลับใจมาหาพระองค์ใน
ช่วงยุคเจ็ดปีโดยอาจทรงใช้วิธีต่างๆ ซึ่งไม่มีบรรยายไว้ในที่นี้

**9 ความร้อนแรงกล้าได้คลอกคนทั้งหลาย และพวกเขาพูดหมิ่นประมาทพระนามของ
พระเจ้า ผู้ซึ่งมีฤทธิ์เหนือภัยพิบัติเหล่านั้น และพวกเขาไม่ได้กลับใจและไม่ได้ถวายพระเกียรติ
แด่พระองค์ เราอาจสรุปได้อย่างถูกต้องว่า ความร้อนที่พระเจ้าทรงใช้นั้นเป็นมากกว่าแค่คลื่น
ความร้อนเท่านั้น ในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี อุณหภูมิของโลกนั้นก็จะร้อนเสียจนมนุษย์ถูก
คลอกด้วยความร้อนนั้น ในวันนั้น จะมีภาวะโลกร้อนจริงๆจนถึงขนาดที่แผ่นดินโลกเป็น
เหมือนกับเตาหลอมเลย**

ตลอดสมัยประวัติศาสตร์มนุษย์ พระเจ้าได้ทรงอวยพรแผ่นดินโลกเสมอมาด้วยสภาพอา
กาศสบายๆ อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับดาวเคราะห์ต่างๆที่อยู่ใกล้กับดวงอาทิตย์มากกว่า ในวัน
นั้น ความร้อนจะกลายเป็นสิ่งที่มนุษย์ทนไม่ได้เลย อาจเป็นไปได้ว่า พระเจ้าจะทรงขยับวงโคจร
ของโลกเข้าไปใกล้กับดวงอาทิตย์มากขึ้น แทนที่จะกลับใจมาหาพระเจ้า ชาวโลกในวันนั้นจะ
พูดหมิ่นประมาทพระนามของพระองค์ เห็นได้ชัดว่าชาวโลกในวันนั้นจะรู้เลยว่าภัยพิบัติสุดท้าย

เหล่านี้มาจากไหน นั่นคือ มาจากพระเจ้าเอง อย่างไรก็ตาม พวกเขาที่ไม่ยอมกลับใจใหม่หรือ ถวายเกียรติแด่พระองค์

วิว 16:10-11 สำหรับชาวโลกที่ชั่วร้าย ยังมีมากกว่านี้อีก พุทธสวรรคค์องค์ที่ห้าเท
ชั้นของถนนบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็มีดีไป คนเหล่านั้นได้กีดกันของ
ตนด้วยความเจ็บปวด คำที่แปลว่า **ที่นั่ง** (ชรอนอส) เป็นคำสำคัญ มันเป็นคำที่มักแปลเป็น
'บัลลังก์' ขณะที่ภัยพิบัติต่างๆจนถึงบัดนี้เกิดขึ้นทั่วโลก แต่จุดสนใจตรงนี้ดูเหมือนจะเป็นนคร
ใหญ่ของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ 1 เธสะโลนิกา 2:4 บ่งบอกว่าปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะมีที่นั่งใน
พระวิหารที่อยู่สร้างขึ้นใหม่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เราไม่ทราบชัดเจนว่าตรงนี้หมายถึงกรุงเยรูซาเล็ม
หรือไม่ นอกจากนี้ อาณาจักรของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ก็ถูกความมืดเข้าปกคลุม นี่สื่อว่าถึงแม้ว่า
ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะใช้อิทธิพลของมันไปทั่วโลก แต่มันจะมีประเทศใดประเทศหนึ่งหรือ
กลุ่มของประเทศต่างๆที่ถูกพิชิตเป็นฐานของมัน

ดาเนียล 2, 7 และ 9 ดูเหมือนจะบ่งบอกว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของจักรวรรดิโรมันที่ถูกฟื้นฟู
ขึ้นใหม่ อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงใช้วิธีอัศจรรย์ในการนำความมืดมาสู่ภูมิภาคนี้จนถึงขนาดที่
มนุษย์กีดกันของตนด้วยความเจ็บปวด การพิพากษานี้ก็คล้ายกับภัยพิบัติแห่งความมืดซึ่งเกิดกับ
อียิปต์ตามที่มิบบอกไว้ในอพยพ 10:22 ในประวัติศาสตร์มนุษย์จะไม่เคยมีใครได้ยืนถึงความมืด
แบบนี้มาก่อนซึ่งเลวร้ายจนถึงขนาดที่ทำให้มนุษย์เจ็บปวดอย่างแสนสาหัส

นี่เป็นอีกครั้งที่แทนที่จะกลับใจมาหาพระเจ้า ชาวโลกโดยทั่วไปและอาณาจักรของ
ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์โดยเฉพาะกลับ **11** พุทธหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งสวรรค์ เพราะความเจ็บ
ปวดและเพราะแผลที่มีหนองตามตัวของเขา แต่เขาไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากการประพุดติของ
ตน แผลที่มีหนองซึ่งถูกพุดถึงนี้อาจหมายถึงแผลใน 16:2 หรืออาจเป็นผลลัพธ์ของขัน ใบบที่ห้านี้
ก็ได้

วิว 16:12 เมื่อขันใบบที่หกถูกเทออกมา จุดสนใจก็เปลี่ยนจากภัยพิบัติต่างๆที่เกิดขึ้น
กับบรรดาประชากรของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์มายังการเตรียมพร้อมสำหรับจุดสำคัญสูงสุดของ
ยุคเจ็ดปี พุทธสวรรคค์องค์ที่หกเทชั้นของถนนที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้น

แห่งไป เพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก เราอาจสันนิษฐานได้ว่าภัยพิบัติที่เกิดขึ้นกับแหล่งน้ำจืดของแผ่นดินโลกตามที่กล่าวไว้ใน 16:4-6 เกิดขึ้นเพียงชั่วคราว เพราะเหตุผลหลายประการ (1) มนุษย์ยังมีชีวิตอยู่ต่อไปหลังจากนั้น หากปราศจากน้ำที่ดื่มได้ ชีวิตของมนุษย์บนแผ่นดินโลกก็จะสูญสิ้นไปในเวลาไม่นาน (2) แม่น้ำยูเฟรติสตรงนี้ถูกบรรยายว่ามีน้ำอยู่ข้างใน อย่างไรก็ตาม เมื่อภัยพิบัตินี้เกิดขึ้น น้ำในแม่น้ำนี้ก็แห้งเหือดไป เหตุผลที่มีกล่าวไว้ก็คือว่าเพื่อ “เตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก” ข้อ 16 กล่าวชัดเจนว่าเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับสงครามแห่งอารมาเกด โคนที่กำลังใกล้เข้ามา

บางคนถึงกับสันนิษฐานว่าบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออกนี้คือกองทัพต่างๆที่ถูกบรรยายถึงใน 9:19 อย่างไรก็ตาม กองทัพในข้อนี้ก็มีอำนาจเหนือธรรมชาติอย่างชัดเจนและมีลักษณะของผีปิศาจ บางคนก็สันนิษฐานว่าบรรดากษัตริย์แห่งทิศตะวันออกนี้เป็นกองทัพของประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ นั่นอาจเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม เราเห็นว่าตรงนี้มีมากกว่าหนึ่งประเทศ เพราะว่าบรรดากษัตริย์ถูกพูดถึงในรูปพหูพจน์ บางคนก็คิดว่าบรรดากษัตริย์แห่งทิศตะวันออกนี้คือ ประเทศต่างๆที่อยู่ทางทิศตะวันออกของแม่น้ำยูเฟรติส เช่น อิรัก อิหร่าน หรืออินเดียในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ข้อ 14 ก็พูดถึงกษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกและนั่นย่อมหมายถึงประเทศในแถบตะวันออกไกลทั้งปวง ซึ่งรวมถึงจีนแผ่นดินใหญ่ด้วย จุดจบของยุคเจ็ดปีใกล้จะมาถึงแล้ว เห็นได้ชัดว่ากองทัพต่างๆในวันนั้นต้องกลับไปใช้วิธีการคมนาคมแบบล้าสมัย นั่นคือการเดินเท้า ดังนั้นพวกเขาจึงเดินทางอย่างไม่หยุดหย่อนสู่ความพินาศของคนที่อารมาเกด โคน

วิว 16:13-14 สองข้อนี้เป็นความเห็นแทรกซึ่งถูกใส่เข้ามาเสริมเข้ากับ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับ ขณะเดียวกันยอห์นก็เขียนว่า **และข้าพเจ้าเห็นผีโสโครกสามตนรูปร่างคล้ายงูออกมาจากปากพญานาค และออกจากปากสัตว์ร้ายนั้น และออกจากปากของผู้พยากรณ์เท็จ** มีสิ่งมีชีวิตไม่ใช่มนุษย์ที่น่าเกลียดมากไปกว่างู เราควรหมายเหตุไว้ว่าพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่างูสามตัวออกมาจากพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จนั้น แต่ “ผีโสโครกสามตน” รูปร่างคล้ายงูออกมาจากปากของตรีเอกภาพที่ชั่วร้ายนั้น แน่นอนที่พญานาคนั้นคือ พญามาร (ดู วิวรณ์ 12:9) ด้วยเหตุนี้ ตรีเอกภาพที่ชั่วร้ายแห่งความมืดจึงถูกบรรยายถึงในที่นี้รวมกันในพระคัมภีร์ข้อเดียว

14 ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำการอัศจรรย์ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกคือทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด เกรงว่าจะมีใครสงสัยว่าพญามารสามารถกระทำการอัศจรรย์ได้หรือไม่ เห็นได้ชัดจากข้อพระคัมภีร์ตรงนี้ว่ามันทำได้ คำที่แปลว่า ผีร้าย (คาอีโมน) เป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ ‘demon’ มันหมายถึงเหล่าทูตสวรรค์ที่ล้มลงที่ชั่วร้ายแห่งอาณาจักรของซาตาน ผีโสโครกสามตนนี้ถูกปล่อยออกมาเพื่อจุดประสงค์หนึ่งโดยเฉพาะ นั่นคือ เพื่อบึงใจกษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกเพื่อให้พวกเขารวมตัวกันทำสงคราม “ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” การบรรลุขีดสุดและจุดสำคัญสูงสุดแห่งยุคเจ็ดปีได้มาถึงแล้ว กองทัพที่เหลือของคนทั้งโลกก็ถูกชักจูงโดยทางอิทธิพลของซาตานให้มายังตะวันออกกลางและประเทศอิสราเอล โดยเฉพาะเพื่อทำสงครามครั้งสุดท้าย

แรงจูงใจของกองทัพใหญ่นี้ไม่ปรากฏชัดเจน บางคนเชื่อว่าซาตานใส่ความเกลียดชังในยุคสุดท้ายนี้ที่มีต่อชนชาติอิสราเอลไว้ในจิตใจของพวกเขา โดยโทษพวกเขาว่าเป็นตัวการให้เกิดภัยพิบัติและการพิพากษาต่างๆแห่งยุคเจ็ดปี ดังนั้นพวกเขาจึงรวมตัวกันเพื่อขจัดพวกยิวออกไปให้พ้นจากแผ่นดินโลกทีเดียวให้จบๆ ไป เศคาริยาห์ 12:2-3 และ 14:2 ดูเหมือนจะบ่งชี้เช่นนั้น อีกทฤษฎีหนึ่งก็เชื่อว่าบรรดาผู้นำประเทศเหล่านี้มารวมตัวกันเพื่อทำสงครามกับพระเยซูคริสต์และเอาชนะพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะได้ไม่เข้ามาแทรกแซงกิจการต่างๆของพวกเขาอีกต่อไป ตามที่กล่าวไว้ใน 14:6-7 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้บินไปทั่วแผ่นดินโลกเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์แก่ชาวโลกที่ชั่วร้ายแล้ว

ทั่วหนังสือวิวรณ์ เราสังเกตเห็นว่าคนทั้งโลกทราบดีว่าความทุกข์ทรมานของพวกเขาเกิดมาจากฝีมือใคร นั่นคือ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และพระเมษโปดก ดู วิวรณ์ 6:16-17 และ 16:11 ไม่ว่าจะในกรณีใดก็ตาม พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานรวบรวมบรรดากองทัพจากทั่วโลกให้มายังดินแดนตะวันออกกลางเพื่อทำสงครามครั้งสุดท้ายแห่งยุคสมัย

วิว 16:15 เนื้อหาแทรกยังดำเนินต่อไป ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนจุดสนใจไปเลยก็ตาม เห็นได้ชัดว่าผู้พูดคือ พระเยซูคริสต์ "จงดูเถิด เราจะมาเหมือนขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังให้ดีและ

รักษาเสื้อผ้าของคุณจะเป็นสุข เกือบว่าผู้เหล่านั้นจะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าอายของเขา” ตามที่มีบอกไว้ใน 1 เศสะโลนิกา 5:2, 2 เปโตร 3:10 และวิวรณ์ 3:3 การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการปรากฏตัวแบบไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้าและแบบไม่คาดคิดของขโมย พระองค์จึงตรัสอวยพรให้แก่คนทั้งหลายในวันนั้นที่เฝ้าระวังและดำเนินชีวิตในความบริสุทธิ์ฝ่ายศีลธรรม คนเหล่านั้นที่ถูกบรรยายเช่นนั้นอาจเป็นคนอิสราเอลที่กลับใจเชื่อก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์นิกเดียว ตรงนี้เราเห็นความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนระหว่างการเสด็จกลับมาของพระคริสต์กับสงครามแห่งอารมาเกด โคนซึ่งใกล้จะมาถึงแล้ว

วิว 16:16 ความเห็นแทรกนี้จบลงแล้ว เนื้อหากลับมาต่อเนื่องจากที่ค้างไว้ใน 16:12 และมันให้เขาทั้งหลายชุมนุมที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่า อารมาเกด โคน บรรดา กษัตริย์แห่งทิศตะวันออกไม่เพียงถูกนำพาให้มายังที่นั่นเท่านั้น แต่บรรดากษัตริย์ของคนทั้งโลกด้วย ตามที่บรรยายไว้ข้างบน พญามาร (ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงอนุญาตมันเป็นพิเศษก็ตาม) ชักจูงบรรดากองทัพของคนทั้งโลกให้มายังประเทศอิสราเอลและบริเวณที่อยู่โดยรอบ เศคาริยาห์ 12:2-3 และ 14:2 กล่าวถึงกรุงเยรูซาเล็ม โดยเฉพาะว่าเป็นสถานที่แห่งยุทธศาสตร์ของพวกเขา

คำว่า อารมาเกด โคน ไม่ปรากฏในพระคัมภีร์เดิม คำตรงนี้เป็นคำสังเคราะห์คำฮีบรู ฮาร (ซึ่งหมายถึงภูเขา) และคำฮีบรู เมกิด โค เมกิด โคตั้งอยู่บนขอบที่ราบเอสตราเอลอนและข้างแม่น้ำเมกิด โค ‘ฮาร เมกิด โค’ จึงเป็นภูเขาที่โผล่ขึ้นจากสันเขาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของหุบเขาเยสเรเอลซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานที่ชื่อเมกิด โค ซึ่งอยู่ในประเทศอิสราเอลทางตอนกลางไปทางเหนือในปัจจุบัน สงครามแห่งอารมาเกด โคนจึงดูเหมือนจะขยายจากเมกิด โคในภาคเหนือไปยังกรุงเยรูซาเล็มและยาวต่อไปจนถึงประเทศจอร์แดนในปัจจุบันที่โบสร่าห์ เหมือนกับที่มีบอกไว้ในอิสยาห์ 63:1-6 ดูความเห็นที่เกี่ยวข้องกันได้สำหรับ 14:19-20

วิว 16:17 ฉากสุดท้ายของยุคเจ็ดปีได้มาถึงแล้ว ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทขันของตกลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารแห่งสวรรค์ว่า "สำเร็จแล้ว" นี่เป็นอีกครั้งที่เสียงที่ได้ยินบ่อยๆแต่มองไม่เห็นร้องออกมาจากพระวิหารแห่งสวรรค์อีก

ครั้ง อย่างไรก็ตาม เบาทะเสสำคัญที่ช่วยบ่งบอกว่าเป็นเสียงของใครถูกเปิดเผยตรงนี้ เสียงนี้ออกมา “จากพระที่นั่งแห่งสวรรค์” ด้วย มันจึงน่าจะเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าเอง คำพูดที่ว่า “สำเร็จแล้ว” ถึงแม้ว่าไม่ใช่คำเดียวกันกับที่พระเยซูเปล่งออกมาบนกางเขน (เทเทเลสตาอี) แต่ก็มีความหมายเหมือนกัน คำที่แปลเช่นนั้น (เกาะกอเนน) มีความหมายตรงตัวว่า ‘มันครบถ้วนแล้ว’ (หรือเสร็จสิ้นแล้ว) การพิพากษาต่างๆและภัยพิบัติต่างๆของพระเจ้าที่ทรงมีต่อแผ่นดินโลกบัดนี้ ก็จบลงแล้วพร้อมกับการพิพากษานี้ที่สิ้นสุดลง ยกเว้นการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพื่อทำสงครามที่อารมาเกด โคน ยุคเจ็ดปีก็เกือบจะสิ้นสุดลงแล้ว เหลือแค่ภัยพิบัติอันสุดท้ายเท่านั้น

วิว 16:18-19 และเกิดมีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงและยิ่งใหญ่เช่นนี้เลย

19 มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และบ้านเมืองของนานาชาติก็ล่มจม มหานครบาบิโลนนั้นก็อยู่ในความทรงจำต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะให้นครนั้นดื่มถ้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์

ดังนั้นจึงมี “เสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ” ขณะที่ยุคเจ็ดปีเริ่มต้นขึ้นในวิวรณ์ 4:5 และตอนกลางของยุคเจ็ดปีใน 8:5 ในตอนสิ้นยุคเจ็ดปีมันก็มีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้องและมีฟ้าแลบ นี่สื่อถึงกลางบอกเหตุถึงการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้า ขณะที่กองพลโยธาแห่งสวรรค์ได้รับคำสั่งในรูปแบบที่อาจเหมือนทหารในตอนต้นของยุคเจ็ดปี คราวนี้บรรดากองทัพแห่งสวรรค์ก็ได้รับคำสั่งให้แปรขบวนเพื่อที่จะมาด้วยกันกับพระคริสต์ในการเสด็จกลับมาของพระองค์ตามที่มิบอกล่าวไว้ใน 19:11-14 เสียงเหล่านั้นที่โยหั่นได้ยินอาจเป็นเสียงของเหล่าเจ้าหน้าที่แห่งกองทัพนั้นที่ตะโกนออกคำสั่งเพื่อให้พร้อมสำหรับการยุทธการที่พิพากษา ฟ้าแลบและฟ้าร้องก็สื่อถึงพระพิโรธสุดท้ายที่จะมาถึงของพระเจ้าซึ่งทรงมีต่อแผ่นดินโลก

ขณะเดียวกัน ก็มี “แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงและยิ่งใหญ่เช่นนี้เลย มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน” ขณะที่ยุคเจ็ดปีใกล้จะปิดฉาก แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ก็เกิดขึ้นทั่วแผ่นดินโลก ถึงแม้ว่าผู้บรรยายพระคัมภีร์หลายท่านเสนอว่านครใหญ่นี้เป็นรูปแบบสุดท้ายของบาบิโลน (ซึ่งจะถูก

กล่าวถึงในข้อ 19 และถูกบรรยายในสองบทต่อไป) บางคนก็คิดว่าจริงๆแล้วมันอาจเป็นกรุงเยรูซาเล็ม อย่างไรก็ตาม วิวรณ์ 11:8 ก็พูดถึงกรุงเยรูซาเล็มว่าเป็น “เมืองใหญ่นั้น” เศคาริยาห์ 14:4 พูดถึงการแบ่งแยกครั้งใหญ่ของกรุงเยรูซาเล็มเมื่อพระเยซูทรงวางพระบาทลงบนภูเขามะกอกเทศในการเสด็จกลับมาของพระองค์ มันจะนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในส่วนของสภาพภูมิประเทศของภูมิภาคนั้น อีสยาห์ 40:4 พูดถึงการที่หุบเขาทุกแห่งของภูมิภาคนั้นจะถูกยกขึ้น และภูเขาทุกลูกจะถูกทำให้ต่ำลงเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

คำสันธาน และ หลายตัวดูเหมือนจะบ่งบอกว่า นอกจากนี้แล้ว “และบ้านเมืองของนานาชาติที่ล่มจม มหานครบาบิโลนนั้นก็อยู่ในความทรงจำต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะให้คนนั้นดื่มด้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์” ความรุนแรงของแผ่นดินไหวครั้งสุดท้ายแห่งยุคเจ็ดปีนี้ก็ร้ายแรงเสียจนเห็นได้ชัดว่าเมืองทุกเมืองของบรรดาประชาชาติที่ล่มจม ซึ่งรวมถึงบาบิโลนด้วย อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงทำลายประชาชาติที่ตั้งปวงในการโจมตีครั้งเดียวก่อนการมาถึงของอาณาจักรยุคพันปีของพระคริสต์เพื่อที่จะเริ่มต้นอารยธรรมใหม่หมดซึ่งจะถูกสร้างขึ้นหลังจากนั้นในช่วงการครอบครองของพระคริสต์

บรรดาสถานบันเทิงและร้านรวงแห่งความบาปต่างๆจะถูกทำลายก่อนที่อาณาจักรของพระคริสต์เริ่มต้นขึ้น บาบิโลนไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบสุดท้ายใดของมันก็ตามจะตกอยู่ใต้พระพิโรธจากพระเจ้าเป็นพิเศษในวันนั้น นางได้ดื่ม “ด้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์” ให้เราสังเกตความคล้ายคลึงกันอย่างชัดเจนระหว่างตรงนี้กับใน 14:19 สองบทต่อไปจะลงลึกรายละเอียดในการระบุรูปแบบสุดท้ายของบาบิโลนและการที่พระเจ้าจะทรงทำลายมันให้สิ้นซาก

วิว 16:20 เมื่อแผ่นดินไหวขึ้นหายนะนี้ทำให้บรรดาประชาชาติของโลกสั่นไหว บรรดาเกาะต่างๆก็หนีหายไป และภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดพบ นี่สื่อถึงความเปลี่ยนแปลงขั้นรุนแรงของลักษณะทางธรณีวิทยา ภูมิประเทศ และภูมิศาสตร์ของแผ่นดินโลก หายนะครั้งนี้จะอยู่ในระดับเดียวกับน้ำท่วมโลกซึ่งเปลี่ยนแปลงแผ่นดินโลกไปอย่างรุนแรง อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงทำให้แผ่นดินโลกกลับคืนสู่สภาพที่คล้ายกับสมัยก่อนน้ำท่วมโลกเพื่อที่จะเตรียมพร้อมสำหรับการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ซึ่งใกล้จะมาถึง ภูเขาทั้งหลายตามที่เรา

รู้จักนี้ก็เป็นผลมาจากน้ำท่วมครั้งนั้น คราวนี้ภูเขาทั้งหลายก็จะหกดกลับเข้าไปสู่พื้นผิวของโลก เหมือนเดิม นี่สื่อถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในลักษณะของมหาสมุทรต่างๆด้วยการที่เกาะต่างๆถูกขจัดออกไป ซึ่งจะเป็นโลกที่ต่างไปจากเดิมเลยในวันนั้น ดู อีสยาห์ 40:4 อีกครั้ง

วิว 16:21 ตรงนี้เราเห็นถึงการล้างแค้นของพระเจ้าเป็นครั้งสุดท้ายในยุคเจ็ดปีก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาอย่างผู้มีชัยที่อาร์มาเกดโดน และมีลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก่อนหน้ากระพริบตาห่าดิบก็โลกร่ม คนทั้งหลายจึงพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก

ในสมัยโรมัน เงินหนึ่งตะลันต์มีน้ำหนัก 100 ปอนด์ (มาตราชั่งแบบอังกฤษ) สำหรับทองคำ หนึ่งตะลันต์ก็เท่ากับ 200 ปอนด์ ลูกเห็บที่หนักถึงหนึ่งตะลันต์ (50 กิโลกรัม) ย่อมสร้างความเสียหายได้ถึงขั้นหายนะอย่างแน่นอน ขณะที่แผ่นดินโลกเจ็บท้องใกล้คลอดปฐมบทใหม่เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเจ้าผู้สร้างของมัน พระเจ้าก็ทรงส่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายลงมา นั่นคือ ลูกเห็บซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ 100 ไปจนถึง 200 ปอนด์ เมื่อตกใส่คน ย่อมทำให้คนตายแน่นอน พระคัมภีร์ไม่ได้บ่งบอกชัดเจนว่าพายุลูกเห็บครั้งนี้จะเกิดขึ้นทั่วแผ่นดินโลกหรือเฉพาะบางพื้นที่ แต่มันน่าจะเกิดขึ้นเฉพาะบางพื้นที่เพราะว่ามีผู้รอดชีวิตจากยุคเจ็ดปีซึ่งเข้าสู่อาณาจักรที่จะมาถึง ทั้งๆที่มีการบ่งบอกชัดเจนถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า แต่คนที่เหลือซึ่งอยู่ในโลกก็พูดหมิ่นประมาทพระเจ้าเพราะเหตุภัยพิบัติลูกเห็บและความร้ายแรงของมัน บรรดาคนชั่วมีแต่จะทำให้ใจของตนแข็งกระด้างยิ่งขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับพวกเขา

ยุคเจ็ดปีสิ้นสุดลงแล้ว บทที่ 17 และ 18 เป็นเนื้อหาแทรกซึ่งพูดถึงจุดจบของระบบของโลกซึ่งถูกแสดงออกผ่านทางบาบิโลน ลำดับเหตุการณ์ต่างๆซึ่งเกิดขึ้นตามเวลาจะกลับมาอีกทีใน 19:11 พร้อมกับการปรากฏตัวของพระเยซูคริสต์ด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่ยิ่งในการเสด็จกลับมาของพระองค์

ภาพรวมของวิวรณ์ 17: ตั้งแต่ตอนกลางของบทนี้ไปจนถึงตอนกลางของวิวรณ์ 19 สามารถถือได้ว่ามีลักษณะเป็นเนื้อหาแทรก อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าจุดสนใจของบทนี้คือ

ช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี เหตุการณ์ต่างๆของบทที่ 17 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงตามประวัติศาสตร์และเป็นเหตุการณ์ที่คล้ายๆกันซึ่งเกิดขึ้นตลอดยุคเจ็ดปีด้วย ในบทนี้ย่อหน้าบรรยายถึง ความลึกลับ บาบิโลน และระบบของสัตว์ร้ายนั้นซึ่งสนับสนุนความลึกลับนั้น

วว 17:1 หลังจากเหตุการณ์รุนแรงต่างๆของการพิพากษาของชั้นทั้งเจ็ดใบ ยอห์นก็เขียนว่า ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือชั้นเจ็ดใบนั้น มาหาข้าพเจ้าและพูดว่า "เชิญมาที่นี่เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูการพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย ดังที่ถูกบ่งบอกไว้ หนึ่งในทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดของการพิพากษาของชั้นเจ็ดใบได้เดินเข้าไปหาจอห์น และสั่งให้ท่านเข้ามาใกล้เพื่อที่เขาจะแสดงให้ท่านเห็นการพิพากษาครั้งสุดท้ายซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นกับ "หญิงแพศยาคนสำคัญที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย" ข้อ 3-6 จะให้รายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นเกี่ยวกับหญิงผู้นี้ อย่างไรก็ตาม ข้อ 18 ก็กล่าวชัดเจนว่าจริงๆแล้วหญิงสกปรกผู้นี้ก็เป็นเมืองใหญ่เมืองหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลทั่วโลก หญิงแพศยาคนสำคัญนี้ถูกบรรยายว่านั่งอยู่บน "น้ำมากหลาย" ข้อ 15 จะแสดงให้เห็นชัดเจนว่านี่หมายถึงประชาชนทั้งหลายของโลก ดังนั้น บทที่ 17 จึงนำเสนอเนื้อหาบางส่วนเกี่ยวกับอิทธิพลที่เสื่อมทรามของเมืองที่ขึ้นชื่อนี้ต่อคนในโลก

วว 17:2 ทูตสวรรค์ผู้นี้บอกจอห์นเพิ่มเติมว่าเมืองที่โด่งดังนี้ซึ่งถูกบรรยายว่าเป็นหญิงแพศยาคนสำคัญ มีอิทธิพลต่อบรรดาผู้ปกครองของโลก ในการพูดถึงเมืองที่เสื่อมทรามนี้ ทูตสวรรค์ผู้นี้กล่าวต่อไปว่า คือหญิงที่บรรดาภักษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินโลกก็ได้มัวเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของเธอ" ทูตสวรรค์ผู้นี้ใช้ภาพเปรียบของโสเภณีคนหนึ่งที่ยอมให้ชายทั้งหลายมาทำการผิดศีลธรรมกับนาง ดังนั้น นี่จึงสื่อว่าบรรดาผู้ปกครองของโลกได้จ่ายเงินให้แก่เมืองที่เสื่อมทรามนี้เพื่อตอบแทนบริการที่เมืองนี้มอบให้ หากจะใช้คำสแลงในปัจจุบันก็คือ บรรดาผู้นำของโลกได้ 'ขึ้นเตียง' กับเมืองที่ชั่วร้ายนี้ซึ่งจะถูกเปิดเผยในไม่ช้าว่าเป็น โรมและกรุงวาทีกัน ดังที่จะปรากฏชัดเจนในไม่ช้า เมืองที่เสื่อมทรามนี้มีอิทธิพลมหาศาลในด้านศาสนาต่อคนทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคเจ็ดปี นอกจากนี้ "คนทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินโลกก็ได้มัวเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของเธอ" นี่สื่อว่าเมืองที่ชั่วร้ายนี้มีอิทธิพลอมเมาอย่างมหาศาลผ่านทางศาสนาต่อบรรดาคนทั้งหลายในโลกมาตลอดหลายศตวรรษ

วิว 17:3 แต่ภาพนี้ก็เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น ทูตสวรรค์องค์นั้นได้นำข้าพเจ้า

เข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญูญาณ และข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสี่
แดงเข้มตัวหนึ่ง ซึ่งมีชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปทั้งตัว มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา เรา
ไม่ทราบชัดเจนว่าทำไมยอห์นถึงถูกนำพาไปโดยวิญญูญาณเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร บางคนเสนอ
ว่าการขึ้นเรื่องอำนาจของเมืองที่มีอิทธิพลและเสื่อมทรามนี้ในตอนแรกยังไม่สำคัญเท่าไร บาง
คนก็เชื่อมโยงกับความเชื่อที่ว่าบาบิโลน ซึ่งจะถูกพุดถึงในไม่ช้า ตอนแรกก็อยู่ในทะเลทราย

ไม่ว่าจะในกรณีใดก็ตาม หญิงผู้นี้ย่อมเป็นหญิงคนเดียวกับหญิงแพศยาคนสำคัญซึ่งถูก
บรรยายถึงในสองข้อแรกอย่างไม่ต้องสงสัย เมืองนี้ (ซึ่งถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนหญิงแพศยาคน
หนึ่ง) ถูกบรรยายว่ามีความสัมพันธ์โดยตรงกับ “สัตว์ร้ายสี่แดงเข้มตัวหนึ่ง” (ซึ่งนางก็ขึ้นเตียง
กับมันด้วย) เห็นได้ชัดว่าสัตว์ร้ายตัวนี้เป็นตัวเดียวกับตัวที่ถูกบรรยายถึงในบทที่ 13 ทั้งสองตัวมี
เจ็ดหัวและสิบเขา (เราควรหมายเหตุไว้ว่าคำที่แปลว่า สัตว์ร้าย ตรงนี้ (เชร็ออน) ปกติแล้วก็ถูกใช้
เพื่อบรรยายถึงสัตว์ป่าที่กินเนื้อและดุร้าย ปฏิบัติต่อพระคริสต์และระบบของมันจึงถูกเปรียบว่า
เป็นเหมือนสัตว์ที่ดุร้ายเช่นนี้ สัตว์ทั้งสี่ซึ่งอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าตามที่มิชบรรยายไว้ในบท
ที่ 4 ก็มาจากคำว่า โชออน ซึ่งหมายถึง ‘สิ่งที่มีชีวิต’)

สัตว์ร้ายตรงนี้ถูกบรรยายว่ามี “สี่แดงเข้ม” เราเห็นชัดเจนถึงความเกี่ยวข้องกันระหว่าง
สัตว์ร้ายตัวนี้กับพญานาคสี่แดงในบทที่ 12 เห็นได้ชัดว่าสัตว์ร้ายสี่แดงเข้มตัวนี้คือ ปฏิบัติต่อ
พระคริสต์ผู้ได้รับอำนาจจากพญามาร มันอาจหมายถึงระบบของสัตว์ร้ายนี้ด้วย เมืองทางศาสนา
ที่มีอิทธิพลและเสื่อมทรามนี้ถูกบรรยายว่านั่งอยู่บนมัน ความสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ระหว่างทั้ง
สองจึงถูกสื่ออย่างชัดเจนตรงนี้ นอกจากนี้ หญิงมลทินผู้นี้ (เมืองทางศาสนาที่มีอิทธิพลนี้) ก็
“มีชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปทั้งตัว” นี้สื่อชัดเจนว่าเมืองทางศาสนานี้โดยตัวมันเอง
แล้วก็มีลักษณะที่หมิ่นประมาทพระเจ้า นอกจากนี้ การหมิ่นประมาทส่วนหนึ่งก็ถูกพบอยู่ในชื่อ
บุคคลต่างๆที่มีอยู่ในเมืองนี้ด้วย เป็นไปได้ไหมว่าชื่อต่างๆที่ถูกพุดถึงนี้คือชื่อของ ‘นักบุญ’ ทั้ง
หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ‘มารดาของพระเจ้า’ ตัวตนของ “หัวเจ็ดหัวและสิบเขา” นี้จะถูกพุดถึง
ในข้อ 9 และ 10

วิว 17:4 ยอห์นบรรยายต่อไปเกี่ยวกับหญิงชั่วผู้นี้ (เมืองศาสนาที่มีอิทธิพลนี้) หญิงนั้นนุ่งห่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยเครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุก หญิงนั้นถือถ้วยทองคำที่เต็มด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของตน

ตรงนี้เราเห็นเบาะแสสำคัญๆที่บ่งชี้ตัวตนของเมืองศาสนาที่หมิ่นประมาทพระเจ้านี้ สัญลักษณ์ที่ชัดเจนของผู้นำของเมืองศาสนานี้ก็คือ “สีม่วงและสีแดงเข้ม” นอกจากนี้ ผู้นำของมันยังสวมเครื่องประดับราคาแพงที่เป็น “เครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุก” ด้วย ยิ่งไปกว่านั้น เครื่องหมายที่ชัดเจนของผู้นำของเมืองศาสนานี้ก็คือ “ถ้วยทองคำ” ซึ่งถูกยกชูขึ้น สิ่งที่อยู่ในถ้วยนั้นถูกบรรยายว่าเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งเป็นแบบฉบับของความโสโครกของนาง

แม้ไม่ได้เป็นนักศึกษาที่เก่งกาจในวิชาประวัติศาสตร์ศาสนา เราก็รู้ว่าพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกซึ่งมีกองบัญชาการใหญ่อยู่ที่กรุงโรม มีอิทธิพลทางศาสนาแบบละทิ้งความจริงอย่างมากมายมหาศาลต่อบรรดาผู้นำทางการเมืองของประเทศส่วนใหญ่ของโลกมาตลอดหลายศตวรรษ กษัตริย์และผู้นำนับไม่ถ้วนต่างเคย ‘ขึ้นเตียง’ กับโรมมาหลายร้อยปี ซึ่งทำให้มวลชนมหาศาลมีนเมาไปกับการละทิ้งความจริงซึ่งหมิ่นประมาทพระเจ้าของมัน เครื่องหมายทางการเมืองของผู้นำของมัน คือ พระสันตะปาปาและเหล่าพระคาร์ดินัล ก็คือสีม่วงและสีแดงเข้ม นอกจากนี้เหล่าผู้นำสูงสุดพวกนี้ก็มีक्सวมชุดประจำตัวที่ตกแต่งด้วยเครื่องประดับหุรหุราด้วยเหล่าสงฆ์ที่เป็นประธานของ ‘พระศาสนจักร’ นี้ ไล่ตั้งแต่พระสันตะปาปาลงมา ก็มักชูถ้วยทองคำในพิธีมิสซาโดยอ้างว่าในถ้วยนั้นมีพระโลหิตที่ไหลออกของพระเยซูคริสต์ นี่ไม่ใช่สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนหรือ

ตลอดสมัยพระคัมภีร์เดิม การบิดเบือนและการขายความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการเล่นซู้หรือการล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ การละทิ้งความจริงแบบหมิ่นประมาทพระเจ้าของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกจึงถูกบรรยายถึงในแง่ของ ‘สิ่งน่าสะอิดสะเอียน’ และ ‘ของโสโครกแห่งการล่วงประเวณี’ การละทิ้งความจริงทางศาสนาของโรมถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการทำผิดศีลธรรมในเรื่องการขายบริการทางเพศ นั่นคือ คนมากมายเคยขึ้นเตียงกับนาง นอกจากนี้ ระบบศาสนาที่ละทิ้งความจริงนี้ซึ่งมีศูนย์บัญชาการใหญ่อยู่ที่กรุง

โรมยังมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับปฏิบัติต่อพระคริสต์และพญามารเองด้วย นี่สื่อชัดเจนว่า พระศาสนจักร โรมันคาทอลิกหรือระบบศาสนาหนึ่งซึ่งแตกออกมาจากพวกนั้นจะเป็นหุ้นส่วน สำคัญร่วมกับปฏิบัติต่อพระคริสต์ในยุคเจ็ดปี

วิว 17:5 ยอห์นบรรยายต่อไปอีกว่า **และที่หน้าผากของหญิงนั้นเขียนชื่อไว้ว่า "ความลึกลับ บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่นำ สะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก"**

มีการเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนระหว่างเมืองศาสนาที่ละทิ้งความจริงนี้กับนครบาบิโลน สมัยโบราณ บนหน้าผากของหญิงแพศยาคนสำคัญนี้มีเขียนไว้ว่า “ความลึกลับบาบิโลน” บาบิโลนเป็นเมืองที่ถูกตั้งขึ้นมาภายหลังจากการล่มสลายของหอบาเบลไม่นาน อันที่จริงแล้ว หลายคนเชื่อว่าบาเบลเป็นที่มาของบาบิโลน นอกจากนี้ ก็ยังเป็นบ่อเกิดแห่งศาสนาเทียมเท็จด้วย

ศาสนาลึกลับแห่งบาบิโลนมีแหล่งกำเนิดที่นั่น ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันอย่างเห็นได้ชัด หลายประการกับคำสอนผิดๆของพระศาสนจักร โรมันคาทอลิก ในทางประวัติศาสตร์แล้ว เหล่า ลูกหลานของพวกปุโรหิตของศาสนาลึกลับแห่งบาบิโลนได้ย้ายถิ่นฐานไปยังเมืองเปอร์แกมัมในเวลาต่อมา ในคริสต์ศตวรรษที่สาม พวกเขาที่ย้ายถิ่นฐานไปยังกรุงโรมอีก มีคนเชื่อกันว่าพวกเขา มีอิทธิพลอย่างมหาศาลต่อคริสตจักรที่กรุงโรมโดยสอดแทรกหลักคำสอนแปลกๆของพวกเขา เข้าไปในคริสตจักรที่นั่น

มีการถกเถียงกันมากมายหลายปีเกี่ยวกับว่าจะมีการสร้างบาบิโลนขึ้นมาใหม่บนแม่น้ำยูเฟรติสหรือไม่ในช่วงยุคเจ็ดปี จริงๆแล้วคนอิรักในปัจจุบันก็ได้สร้างเมืองจำลองที่เลียนแบบของเดิมขึ้นบนสถานที่ๆมีซากปรักหักพังของเมืองบาบิโลนไปแล้ว อย่างไรก็ตาม การสร้างขึ้นมาใหม่นี้ ก็ดูเหมือนจะเป็นอนุสรณ์สถานที่ไว้ชีวิตเพื่อรำลึกถึงอดีตมากกว่าที่จะเป็นเมืองที่มีอิทธิพล มหาศาลต่อชาวโลกทั้งในด้านการเมืองและด้านศาสนา อิสยาห์ 13:9-22 ดูเหมือนจะบ่งบอกว่า เมืองบาบิโลนจริงๆจะไม่มีวันถูกสร้างขึ้นมาใหม่อีกเด็ดขาด อย่างไรก็ตาม กรุงโรมพร้อมกับ วาติกันซึ่งอยู่ท่ามกลางมันก็มีอิทธิพลอย่างมากมายมหาศาลต่อคนใน โลกทั้งในด้านการเมือง และในด้านศาสนาอย่างแน่นอน

คำบรรยายของเมืองนี้ที่ว่าเป็น “แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก” ย่อมหมายถึงแหล่งที่มาของการละทิ้งความจริงฝ่ายวิญญาณ และสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่เป็นการบูชารูปเคารพมาตลอดหลายยุคสมัยอย่างไม่ต้องสงสัย อาจมีการอ้างอิงถึงการทำผิดศีลธรรมทางร่างกายจริงๆซึ่งมีที่มาจากการทำผิดเหล่านั้นด้วย

วิว 17:6 ยอห์นเขียนต่อไปอีกว่า และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชน และโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู เห็นได้ชัดว่าเมืองศาสนานี้ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของการละทิ้งความจริงฝ่ายวิญญาณทั้งปวง ไม่ได้หมายถึงเมืองบาบิโลนจริงๆที่ถูกสร้างขึ้นใหม่หรืออะไรอื่น เมืองนั้นและระบบศาสนานั้นที่ยอห์นเขียนถึงได้ทำให้โลหิตของประชากรของพระเจ้าหลั่งไหลมาตลอดหลายยุคสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลหิตของ “ผู้ที่พลีชีพเพื่อพระเยซู”

ถึงแม้คำที่แปลว่า *พวกวิสุทธิชน* อาจหมายถึงพวกวิสุทธิชนในสมัยพระคัมภีร์เดิมได้เช่นกัน (คือ ชนชาติอิสราเอล) ที่บาบิโลนสมัยโบราณเช่นฆ่า แต่ยอห์นก็กล่าวต่อไปถึง “คนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู” นั้นย่อมไม่อาจหมายถึงเมืองบาบิโลนในประวัติศาสตร์ เพราะว่ามันถูกทำลายไปนานแล้วก่อนสมัยพระคริสต์ ตลอดหลายยุคสมัย พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกได้เช่นฆ่าคริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วและเชื่อพระคัมภีร์ไปเป็นจำนวนมหาศาล จนนับไม่หวาดไม่ไหว เพราะพวกเขาไม่ยอมเข้าร่วมกับการหมิ่นประมาทของโรม เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงโรมและพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก เลือดของผู้บริสุทธิ์จำนวนมหาศาลที่หลั่งออกด้วยน้ำมือของมันมีแต่ทำให้พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกมัวเมาและทำการข่มเหงหนักขึ้นไปอีก

ยอห์นจึงออกความเห็นว่ เมื่อข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อัศจรรย์ใจยิ่งนัก เมื่อได้เห็นการนำสะอิดสะเอียนนี้ ยอห์นก็ประหลาดใจเหลือจะกล่าว คำที่แปลว่า *อัศจรรย์ใจยิ่งนัก (θαυμα)* มีความหมายว่า ‘ประหลาดใจ’ หรือ ‘ตกตะลึง’ อาจเป็นไปได้ว่า ยอห์นตระหนักว่าระบบที่ละทิ้งความจริงนี้แสดงตัวว่าเป็นตัวแทนของพระคริสต์บนโลกนี้เหมือนกับที่มันทำเป็นปกติ

วิว 17:7 ทูตสวรรค์ที่สำแดงให้ยอห์นเห็นสิ่งเหล่านี้จึงบอกท่านว่า "เหตุไฉนท่านจึงอัศจรรย์ใจ ข้าพเจ้าจะบอกให้ท่านรู้ถึงความลึกลับของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดหัว และสิบเขาที่เป็นพาหนะของหญิงนั้น ทูตสวรรค์องค์นี้กำลังจะตีความสัญลักษณ์ที่ดูน่าเสนาามาจนถึงตรงนี้ นั่นคือ หญิงผู้นี้และสัตว์ร้ายตัวนี้ที่มีเจ็ดหัวและสิบเขา

วิว 17:8 ทูตสวรรค์องค์นี้เริ่มต้นโดยการอธิบายเกี่ยวกับสัตว์ร้ายตัวนี้ สัตว์ร้ายที่ท่านได้เห็นนั้นเป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และมันจะขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหวเพื่อไปสู่ความพิณาศแล้ว ดังที่ได้บรรยายไว้ใน 13:1-10 สัตว์ร้ายตัวนี้ (ปฏิบัติต่อพระคริสต์) แสร้งทำราวกับว่ามันได้เป็นขึ้นจากตายแล้ว เราเห็นชัดเจนถึงการลอกเลียนแบบพระคริสต์ คำที่แปลว่าเป็นอยู่ในกาลก่อน ก็อยู่ในรูปสมบุรณ์กาล ซึ่งสื่อถึงอดีตกาล ยอห์นเห็นว่ามันมีชีวิตอยู่ กระนั้นอีกไม่นานมันก็จะไม่เป็นอยู่แล้ว นี่สื่อชัดเจนถึงความตาย การพินาศชีพ และจากนั้นก็ความตายในที่สุด มันมาจาก "เหวที่ไม่มีก้นเหว" นั่น ซึ่งบ่งชี้ชัดเจนถึงที่มาแบบซาตานและลักษณะเฉพาะตัวของปฏิบัติต่อพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม สถานะสุดท้ายของมันคือ ความพิณาศ คำที่แปลเช่นนั้น (ฮาโพอะและอือฮา) มีความหมายตรงตัวว่าการทำลายและหมายถึงการทำลายครั้งสุดท้ายในนรก ยอห์นจึงถูกแจ้งให้ทราบถึงจุดจบที่จะมาถึงในไม่ช้าของปฏิบัติต่อพระคริสต์

อัครทูตท่านนี้กล่าวต่อไปว่า และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่งไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกทรงสร้างโลกนั้น ก็จะอัศจรรย์ใจ เมื่อเขาเห็นสัตว์ร้าย ซึ่งได้เป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และกำลังจะเป็น เราได้เห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปฏิกริยาของชาวโลกในวันนั้น คนเหล่านี้ถูกบรรยายว่าไม่มีชื่อจดอยู่ใน "หนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกทรงสร้างโลกนั้น" ดูคำอธิบายเกี่ยวกับหนังสือแห่งชีวิตได้ในวิวรณ์ 13:8

อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ปรากฏชัดเจน ชาวโลกในวันนั้นไม่ได้รับความรอดและจะไม่ได้รับความรอด เมื่อพวกเขาได้เห็นปฏิบัติต่อพระคริสต์และการที่มันหายจากแผ่นดินตายและเป็นขึ้นจากตาย (วิวรณ์ 13:3,12) พวกเขาที่อัศจรรย์ใจไปกับฤทธิ์เดชของมัน นี่อาจเป็นสิ่งที่เท็จซึ่งถูกพูดถึงใน 2 เธสะโลนิกา 2:10-11 นี่เป็นอีกครั้งที่รูปกาลปัจจุบัน อดีต และปัจจุบันถูกนำ

เสนอตามลำดับ นี่สื่อถึงชีวิต ความตาย และชีวิตของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ชาวโลกอัครรรยใจ
ไปกับสิ่งนี้เอง เราไม่ทราบชัดเจนว่าการแก่งตายนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรกันแน่

อาจเป็นไปได้ว่าในการสงครามครั้งใหญ่ในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปี ปฏิปักษ์ต่อพระ
คริสต์ดูเหมือนจะถูกฆ่าอย่างเป็นพิธีการใหญ่โตเพียงเพื่อที่จะฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกที คนอื่นก็
เสนอว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่ถูกบรรยายถึงในดาเนียล 11:40-45 และการรุกรานประเทศอิสราเอล
โดยกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ (รัสเซีย?) เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตและการปรากฏตัวอีกครั้งของ
ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ เหตุการณ์ตรงนั้นเกี่ยวข้องกับคนรัสเซีย (?) ที่เคลื่อนพลลงมาจากทิศ
เหนือในช่วงยุคเจ็ดปีเข้ามาในประเทศอิสราเอลและบดขยี้มันและปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ก่อนที่จะ
จะลงใต้ต่อไปยังอียิปต์ อย่างไรก็ตาม หลังจากมาถึงในอียิปต์แล้ว คนรัสเซีย (?) ก็ได้ยื่นข่าวอัน
น่าตกใจที่ว่าปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ผู้ซึ่งพวกเขาคิดว่าได้ฆ่าตายไปแล้วที่กรุงเยรูซาเล็ม กลับฟื้น
คืนชีพขึ้นมาใหม่แล้ว พวกเขาไปที่ประเทศอิสราเอล กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ (รัสเซีย?) ก็ถูก
พระเจ้าทำลาย (เอเสเคียล 39:4) ถึงแม้ไม่แน่นอน แต่เหตุการณ์นี้ก็ดูเหมือนจะเชื่อมโยงราย
ละเอียดต่างๆ ทางอวกาศกาลที่เกี่ยวข้องกันซึ่งพบในหนังสือเอเสเคียล ดาเนียล และวิวรณ์เข้า
ด้วยกัน

วิว 17:9 ทูตสวรรค์องค์นี้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ถูกบรรยายไปก่อน
หน้าในบทนี้ นี่ต้องใช้สติปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่ ความเห็นเกริ่น
นำของเขาดูเหมือนจะบ่งชี้ว่าคนทั้งหลายที่มีสติปัญญาตามพระคำมกัรจะเข้าใจสิ่งที่เขาจะพูด
“หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่” หญิงนี้ถูกบรรยายว่านั่งอยู่บนน้ำมากหลายซึ่งจะ
ถูกอธิบายในข้อ 15 และถูกบรรยายว่านั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสี่แดงเข้มตัวนั้น ตรงนี้หัวทั้งเจ็ดของ
สัตว์ร้ายตัวนี้ถูกนิยามว่าเป็น “ภูเขาเจ็ดยอด” ข้อ 10 จะนำเสนอข้อมูลเสริมเกี่ยวกับหัวทั้งเจ็ดนี้
อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าจะมีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างภูเขาเจ็ดยอดตรงกับกษัตริย์
เจ็ดองค์ในข้อ 10 ผู้คนทราบกันโดยทั่วไปว่ากรุงโรมตั้งอยู่บนเนินเขาเจ็ดยอด ในทาง
ประวัติศาสตร์แล้วมันก็ได้ชื่อว่าการแห่งเขาเจ็ดยอด (*septem montes*) นอกจากนี้ คำกรีกที่แปล
ว่า ภูเขา (*ออโรส*) บางครั้งก็แปลเป็น ‘เนินเขา’ เห็นได้ชัดว่าตัวตนที่แท้จริงของเมืองของหญิง

ช่วงนี้คือ กรุงโรม มันคือหญิงแพศยาคนสำคัญผู้ซึ่งได้ทำให้คนในโลกมัวเมาไปกับการละทิ้งความจริงทางศาสนาของมัน โดยทำให้พวกเขาด้านชาต่อความจริง

วิว 17:10 อย่างไรก็ตาม ทูตสวรรค์องค์นี้ยังทำให้เราเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับหัวทั้งเจ็ดของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ด้วย และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ ซึ่งห้าองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่ได้เป็นขึ้น และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว จะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง เราจำได้จากบทที่ 13 ว่าสัตว์ร้ายนั้นไม่ใช่คนๆหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นระบบๆหนึ่งด้วย ตรงนี้บ่งบอกว่าระบบนี้มีรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ที่อยู่ลึกมาก โดยย้อนกลับไปยังรุ่งอรุณแห่งระบบโลกเลยแน่นอนที่ไม่มีความคิดเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับกษัตริย์ทั้งเจ็ดองค์นี้ อย่างไรก็ตาม นี่ก็เป็นความเข้าใจของผู้เขียนคนนี้ กษัตริย์เหล่านี้ที่ถูกพูดถึงคือตัวแทนของอาณาจักร จักรวรรดิ และยุคสมัยที่พวกเขาเรื่องอำนาจ

สิ่งที่ถูกนำเสนอตรงนี้คือ เชื้อสายแบบย่อยๆของระบบโลกไล่ตั้งแต่สมัยบาบิโลนโบราณมาจนถึงยุคเจ็ดปี ยอห์นได้รับการบอกว่าในกษัตริย์ทั้งเจ็ดองค์นี้ องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ อีกองค์หนึ่งยังไม่ได้เป็นขึ้น และห้าองค์ได้ล่วงไปแล้ว ยอห์นมีชีวิตอยู่ในช่วงรุ่งเรืองที่สุดของจักรวรรดิโรมัน นั่นน่าจะเป็นกษัตริย์ (หรือราชอาณาจักร) ที่ทูตสวรรค์องค์นั้นบอกว่า กำลังเป็นอยู่ ยอห์นได้มีชีวิตอยู่ในช่วงยุคสมัยดังกล่าวของประวัติศาสตร์ กษัตริย์ (อาณาจักร) ที่เจ็ดที่จะเป็นขึ้นนั้น ก็จะเป็นรูปแบบสุดท้ายของโลกโรมันที่ถูกสร้างขึ้นใหม่อย่างหลวมๆในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปี (นิ้วเท้าสิบนิ้วของปฏิมากรใหญ่ในนิมิตที่ดาเนียลเห็น ในดาเนียล 2:40-43)

กษัตริย์ (ราชอาณาจักร) ห้าองค์นั้นซึ่งล่วงไปแล้วโดยนับมาจนถึงสมัยของยอห์นก็น่าจะเป็นมหาอำนาจโลกต่างๆที่มาก่อนยุคสมัยของโรม เมื่อนับถอยหลังไป อาณาจักรเหล่านั้นก็คือ (5) กรีซ, (4) เปอร์เซีย, (3) จักรวรรดิบาบิโลนในสมัยดาเนียล, (2) มหาอำนาจต่างๆที่ครองโลกก่อนสมัยของดาเนียล เช่น อัสซีเรียและอาณาจักรต่างๆของอียิปต์ด้วยในประวัติศาสตร์โบราณ และสุดท้ายคือ (1) ยุคแห่งคนบาบิโลนดั้งเดิมซึ่งเป็นที่มาของระบบโลกซึ่งถูกพัฒนาขึ้นหลังน้ำท่วมโลก

กษัตริย์ (อาณาจักร) องค์ที่เจ็ดซึ่งยังมาไม่ถึงถูกกล่าวว่าจะดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง รูปแบบสุดท้ายของจักรวรรดิโรมันที่ถูกสร้างขึ้นใหม่อย่างหลวมๆในช่วงยุคเจ็ดปีจะดำรงอยู่น้อยกว่าสาม

ปีครึ่ง มันจะเพ็งก่ตัวขึ้นไม่นานเองตอนที่ปฏิบัติต่อพระคริสต์จะเข้ายึดอำนาจขณะที่มันขึ้นครองโลก เห็นได้ชัดว่าจะมีผู้ขึ้นดำรงตำแหน่งผู้นำของจักรวรรดิโรมันที่ถูกตั้งขึ้นใหม่นี้ อย่างไรก็ตามเขาจะดำรงตำแหน่งผู้นำได้เพียงไม่นาน

วิว 17:11 ทูตสวรรค์องค์นี้แจ้งให้ยอห์นทราบต่อไปว่า สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็นนั่นก็เป็นที่นี่แปด แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะไปสู่ความพินาศ พอถึงตอนกลางของยุคเจ็ดปี ปฏิบัติต่อพระคริสต์เองซึ่งเป็น “สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็น” จะสถาปนาตัวเองเป็นผู้ครอบครองโลก ซึ่งจะเป็นองค์ที่แปดในลำดับจักรวรรดิที่ขึ้นครอบครองโลกโดยไล่ตามประวัติศาสตร์แล้ว แม้กระนั้น จุดจบก็คือ ความพินาศ นั่นคือการถูกทำลายในนรก

วิว 17:12-13 ทูตสวรรค์องค์นี้บอกให้ยอห์นทราบต่อไปอีกว่า เขาทั้งสิบเขาที่ท่านได้เห็นนั่นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้เสวยราชสมบัติ แต่จะรับอำนาจอย่างกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้นหนึ่งชั่วโมง คนเหล่านี้น่าจะเป็นผู้นำของสมาพันธ์สิบประเทศของจักรวรรดิโรมันที่ถูกฟื้นฟูขึ้นใหม่อย่างหลวมๆตามที่มิกกล่าวล่วงหน้าไว้โดยดาเนียลในดาเนียล 2:40-43 และ 7:24 พวกเขาจะได้ขึ้นครอบครองเพียงหนึ่งชั่วโมง (นั่นคือ เวลาสั้นมากๆ) อาจเป็นไปได้ว่า ปฏิบัติต่อพระคริสต์ชักจูงให้พวกเขาสนับสนุนมัน พอทำได้แล้วมันก็ยึดอำนาจของพวกเขามาเป็นของมันเอง นี่น่าจะเป็นส่วนหนึ่งของวิธีที่มันผงาดขึ้นสู่การครอบครองโลก

นอกจากนี้ 13 กษัตริย์ทั้งหลายนั้นมีน้ำพระทัยอย่างเดียวกัน และทรงมอบฤทธิ์และอำนาจของตนไว้แก่สัตว์ร้ายนั้น สมาพันธ์สิบประเทศนี้ ซึ่งน่าจะเป็นประเทศยุโรปต่างๆ ก็รวมกันเป็นหนึ่งและพวกเขาก็มอบอำนาจครอบครองของพวกเขาให้แก่ปฏิบัติต่อพระคริสต์

วิว 17:14 ทูตสวรรค์องค์นี้กล่าวต่อไปอีกว่า กษัตริย์เหล่านี้จะกระทำสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงชนะพวกเขา นี่น่าจะหมายถึงสงครามแห่งอารมาเกดโคนซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า รูปแบบสุดท้ายของสมาพันธ์โรมัน (ยุโรป) นี้จะเป็นพันธมิตรกับปฏิบัติต่อพระคริสต์ โดยนำไปสู่การรุกรานประเทศอิสราเอลเพื่อทำสงครามครั้งสุดท้ายที่อารมาเกดโคน

พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระเมษโปดก ถูกบรรยายในที่นี้ว่า เพราะพระองค์ทรงเป็น
เจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ในรูปแบบที่
คล้ายกับคำพูดที่มีบันทึกไว้ใน 19:16 มีการพูดถึงคนเหล่านั้นที่กลับมาพร้อมกับพระคริสต์เพื่อ
ทำสงครามกับปฏิกิริยาต่อพระคริสต์ และผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้นเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียก และ
ทรงเลือกไว้ และเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อ” บางคนตีความว่าบรรดากองทัพแห่งสวรรค์ซึ่งถูกบรรยายถึง
ใน 19:14 ที่กลับมาพร้อมกับพระเยซูคริสต์ที่อาร์มาเกด โคนคือ พวกทูตสวรรค์ อย่างไรก็ตาม
ตรงนี้เราเห็นชัดเจนว่าคนเหล่านี้คือผู้ที่ (1) พระองค์ได้ทรงเรียก, (2) ได้ทรงเลือกไว้ และ (3)
เป็นผู้ที่สัตย์ซื่อ คำบรรยายดังกล่าวไม่สอดคล้องกับทูตสวรรค์ แต่สอดคล้องกับคริสตจักร
มากกว่า เราอาจกล่าวได้ว่าเฉพาะคนเหล่านั้นที่เป็นของยุคคริสตจักรซึ่งได้พิสูจน์ตัวเองว่าเป็นผู้
ที่สัตย์ซื่อจะได้รับสิทธิพิเศษในการกลับมาในกองทัพแถวหน้าพร้อมกับพระเยซูคริสต์ นอกจากนี้
นี้ วิวรรณ์ 19:14 ก็บรรยายถึงพวกเขาว่าสวม “ผ้าป่านเนื้อละเอียด ขาวและสะอาด” ซึ่งเป็น
ลักษณะเฉพาะตัวอันเป็นเอกลักษณ์ของคริสตจักร นี่สื่อชัดเจนอีกครั้งถึงคริสตจักรในสวรรค์ใน
ช่วงยุคเจ็ดปี ซึ่งกลับมาพร้อมกับพระคริสต์ตอนที่พระองค์ปรากฏพระองค์ในฤทธิ์เดชและสง่า
ราศีใหญ่ยิ่ง นี่จึงสื่อชัดเจนอีกครั้งถึงทรรคนะที่เชื่อเรื่องการรับขึ้นก่อนยุคเจ็ดปี

วว 17:15 ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงบรรยายให้ยอห์นฟังต่อไปว่า "น้ำมากหลายที่ท่าน
ได้เห็นหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น ก็คือชนชาติ มวลชน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ ในข้อ 1 ของบทนี้
หญิงแพศยาคนสำคัญถูกบรรยายว่านั่งอยู่บนน้ำมากหลาย ตรงนี้กล่าวชัดเจนว่าน้ำมากหลายคือ
บรรดาประชาชาติของแผ่นดินโลก คือ ทะเลแห่งมวลมนุษยชาติ อิทธิพลและความยิ่งใหญ่ของ
โรมตลอดหลายศตวรรษจึงยิ่งใหญ่จริงๆ

วว 17:16 ถึงแม้ว่าระบบศาสนาของโรมกับปฏิกิริยาต่อพระคริสต์จะมีสถานะใกล้
ชิดกันดูจะดูน่าหงันเหลือเกิน แต่ด้วยเหตุผลกลใดก็ไม่ทราบ เขาสิบเขาที่ท่านได้เห็นอยู่บนสัตว์
ร้าย จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น จะกระทำให้นางโดดเดี่ยวอ้างว้างและเปลือยกาย และจะ
กินเนื้อของหญิงนั้น และเผานางเสียด้วยไฟ บางทีหลังจากที่ได้ขึ้นครองโลกและได้ตั้งตัวเป็น
พระเจ้าแล้วด้วยความช่วยเหลือของผู้พยากรณ์เท็จ ปฏิบัติต่อพระคริสต์ก็อนุญาตให้เหล่าผู้ได้

บังคับบัญชาชาวยุโรปของมัน ซึ่งก็คือ กษัตริย์ทั้งสิบของมัน ทำลายระบบศาสนาที่ละทิ้งความจริงของโรมครั้งเดียวพอ นี่สื่อถึงการทำลายอิทธิพลของโรมในยุโรปจนสิ้นซากและน่าจะสื่อถึงความพินาศสูญสิ้นของกรุงวาติกันเองด้วย

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคำพูดที่ว่าพวกเขาทำให้นางเปลือยกายและกินเนื้อของนางนั้นมีความหมายแฝงอยู่ อาจเป็นไปได้ว่าความเปลือยเปล่าของนางก็คือ การเผยให้เห็นถึงความว่างเปล่าและความหลอกลวงของระบบของนาง การกินเนื้อของนางอาจเป็นการเตือนความจำแบบเหน็บแนมถึงหลักคำสอนที่คงอยู่มานานของโรมเรื่องการเปลี่ยนแปลงสารัตถะ (transubstantiation) ในพิธีมิสซาของมัน ไม่ว่าจะในกรณีใด ปฏิบัติกษัตริย์ต่อพระคริสต์ก็หันมาเล่นงานพันธมิตรของมันทันทีที่มันไม่จำเป็นต้องใช้บริการของนางอีกต่อไป มันอาจแต่งตั้งตัวเองเป็นพระเมสสิยาห์ของพวกยิวที่กรุงเยรูซาเล็ม จากนั้นก็ทำลายโรมในฐานะคู่แข่งไปเสีย

วิว 17:17 ทูตสวรรค์องค์นี้บอกความเห็นต่อไปว่า เพราะว่าพระเจ้าทรงคลางใจเขาให้กระทำตามพระทัยของพระองค์ โดยการทรงทำให้พวกเขามีความคิดอย่างเดียวกัน และมอบอาณาจักรของเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึงจะสำเร็จตามพระวอนะของพระเจ้า พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้กษัตริย์ยุโรปสิบชาตินี้กระทำพันธมิตรกับปฏิบัติต่อพระคริสต์ โดยให้ประเทศเหล่านั้นตกเป็นของมันจนกว่าจะถึงเวลาที่พระวอนะของพระเจ้าจะสำเร็จอย่างเหมาะสม จากการกระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พระเจ้าก็ทรงกระทำกิจในประเทศเหล่านี้เพื่อทำให้คำพยากรณ์สำเร็จและเพื่อที่จะบรรลुพระประสงค์ของพระองค์ด้วย

วิว 17:18 เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัยว่าตัวตนของหญิงนี้ซึ่งถูกบรรยายไปก่อนหน้านั้นในบทนี้ว่าเป็นใคร ทูตสวรรค์องค์นี้จึงแจ้งให้ยอห์นทราบ ว่า และผู้หญิงที่ท่านเห็นนั้นก็คือนครใหญ่ ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก” ดังที่ได้บรรยายไปอย่างระมัดระวังตลอดบทนี้แล้ว ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเมืองนี้คือ กรุงโรม และอิทธิพลของมันที่ถูกใช้ผ่านทางวาติกัน วาติกันได้ใช้อิทธิพลและอำนาจมหาศาลของมันเหนือกษัตริย์และประชาชาติมากมายเหลือเกิน มาตลอดหลายศตวรรษ ทั้งหมดนี้จะมาถึงจุดจบในช่วงยุคเจ็ดปี

ภาพรวมของวิวรณ์ 18: บทนี้สานต่อเนื้อหาเกี่ยวกับการล่มจมของบาบิโลน ขณะที่บทที่ 17 มีเนื้อหาเกี่ยวกับบาบิโลนที่เป็นศาสนาและการเมือง บทที่ 18 ก็มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่อาจเรียกได้ว่าเป็นบาบิโลนที่เป็นการพาณิชย์และที่เป็นวัฒนธรรม จริงๆแล้วมันก็คือการสิ้นสุดลงของระบบโลกนั่นเอง โดยเฉพาะความเย่อหยิ่ง ความมั่งมี และอิทธิพลของโลก พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นช่วงเวลาใดเลยในยุคเจ็ดปี แต่มันเป็นภาพรวมซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์อื่นๆที่เกิดขึ้นในตอนนั้นมากกว่า

วิว 18:1 บทนี้เริ่มต้นด้วยการที่ยอห์นบันทึกว่า ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไป พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าทูตสวรรค์ที่มีอำนาจและรัศมีใหญ่ยิ่งนี้เป็นใคร บางคนเสนอว่านี่คือพระเยซูคริสต์ อย่างไรก็ตาม ซึ่งก็มีไม่มีข้อพิสูจน์ที่ชัดเจน เพราะคำที่แปลว่า ทำให้...สว่าง (โฟทีไซ) ถูกผันให้อยู่ในรูปอดีตกาล จึงแปลได้ว่า ‘และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไปในตอนนั้น’ พระเยซูยังทรงเป็นความสว่างของโลกอยู่ในตอนนี้

วิว 18:2 คำประกาศของทูตสวรรค์องค์นี้น่าตกใจ พอๆกับที่มันดังก้องกังวานและชัดเจน ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า "บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว คำประกาศนี้สอดคล้องกันอย่างใกล้ชิดกับคำประกาศของอิสยาห์ในอิสยาห์ 2:19 โดยคุณในข้อนี้ได้ ขณะที่คำพยากรณ์ของอิสยาห์กินระยะเวลายาวนาน แต่คำประกาศของทูตสวรรค์องค์นี้พูดถึงเหตุการณ์ต่างๆซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า เรื่องของเรื่องก็คือว่า บาบิโลนมหานครกำลังจะล่มจม ข้อเท็จจริงที่ว่ามันถูกกล่าวซ้ำก็เน้นย้ำความเป็นจริงและความแน่นอนของสิ่งที่กำลังจะเกิด

คำถามหนึ่งจึงเกิดขึ้นมาว่า ยอห์นกำลังเขียนถึงกรุงบาบิโลนจริงๆซึ่งถูกฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ หรือท่านกำลังเขียนถึงเมืองหนึ่ง (หรือแม้แต่ระบบหนึ่ง) ในยุคสุดท้ายซึ่งเป็นแบบของทุกสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากรากเหง้าของบาบิโลนสมัยโบราณ ทรรศนะหลังนี้ดูเหมือนจะสอดคล้องไม่เพียงกับเนื้อหาเท่านั้น แต่กับประวัติศาสตร์ด้วย

ทูตสวรรค์องค์นี้บรรยายถึงบาบิโลนต่อไปว่า มันกลายเป็นที่อาศัยของผีปิศาจ เป็นที่คุ้ม
ข้างของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นทรงของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด การล่มสลาย
ของระบบ วัฒนธรรม และสังคมของคนชั่ว ซึ่งถูกแสดงเป็นแบบในเมืองใหญ่นี้ ถูกเปรียบเทียบ
เป็นเหมือนกับที่อยู่อาศัยในอนาคตสำหรับพวกสมุนของซาตาน มันถูกบรรยายว่าเป็นที่คุ้มข้าง
สำหรับผีปิศาจดังกล่าว วลีหลังที่พูดถึง “นกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด” ก็สื่อถึงพวก
วิญญาณชั่วเหล่านี้ในรูปของสัญลักษณ์ นกที่ไม่สะอาดและน่าเกลียดอาจหมายถึงนกแร้งที่บิน
วนเวียนอยู่เหนือซากสัตว์ก็ได้

เมื่อระบบโลกถูกทำลายในเมืองที่เป็นตาน้ำของมัน นี่ก็สื่อว่าอันที่จริงแล้วมันจะกลายเป็น
เป็นที่คุ้มข้างสำหรับพวกผีปิศาจซึ่งถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์โดยนกแร้ง ซึ่งเป็นนกแห่งความตายที่
น่าเกลียด บทที่ 19 จะบันทึกว่าสัตว์ร้ายนั้นและผู้พยากรณ์เท็จถูกโยนทิ้งลงไปในบึงไฟโดยตรง
บทที่ 20 จะบันทึกเกี่ยวกับการที่ซาตานถูกล่ามโซ่ไว้เป็นเวลาหนึ่งพันปีในแหวนที่ไม่มีกั้นเหวนั้น
เห็นได้ชัดว่าตลอดยุคพันปีนั้น พวกผีปิศาจที่เหลือในอาณาจักรของซาตานจะถูกล่ามโซ่ไว้ในที่
คุ้มข้างฝ่ายวิญญาณแห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่บนสถานที่ๆเป็นบาบิโลนกรุงเก่า หรือไม่กี่เมืองที่ถูกบาบิโลน
แสดงเป็นแบบในตอนท้ายของยุคเจ็ดปี

วิว 18:3 เราได้เบาะแสเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวตนของบาบิโลนยุคสุดท้ายนี้ ยอห์น
เขียนว่า เพราะว่ประชาชาติทั้งปวงได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลในการล่วงประเวณีของ
นครนั้น และบรรดาภักษัตริย์บนแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่ง
แผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น "

เนื้อความตรงนี้อาจแปลแบบถอดความได้ว่า ‘เพราะว่าทุกประชาชาติได้มีส่วนร่วมใน
การผิดศีลธรรมของนาง และพวกเจ้านายของแผ่นดินโลกได้เกี่ยวพาราสินาง และบรรดาพ่อค้า
แห่งแผ่นดินโลกได้ถูกทำให้ร่ำรวยขึ้นด้วยอำนาจแห่งเศรษฐกิจของนาง’ คำที่แปลว่า **ทรัพย์
ฟุ่มเฟือย (สเตรนอส)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘กำลังแห่งความมั่งมี’ ในคำศัพท์สมัยใหม่กว่า
ความหมายก็คือ ‘เศรษฐกิจ’ ของประเทศหนึ่งนั่นเอง เห็นได้ชัดว่ายอห์นไม่ได้เขียนถึงผู้หญิงที่
ทำผิดศีลธรรมคนหนึ่ง แต่เขียนถึงระบบหนึ่งที่ชั่วช้าซึ่งแพร่หลายไปทั่วโลกต่างหาก ซึ่งถูก

แสดงเป็นแบบโคยนครใหญ่แห่งยุคสุดท้าย ดูเหมือนว่าบาบิโลนที่ย่อหั้นเขียนถึงนี้เป็นระบบของโลกซึ่งมาพร้อมกับค่านิยม หลักปรัชญาและวัฒนธรรมที่ผิดศีลธรรมของมัน

บรรดาผู้ปกครองทั้งหลายของโลกต่างได้รับอิทธิพลจากความเสื่อมทรามทางเศรษฐกิจทางจิตวิญญาณซึ่งมีลักษณะที่ผิดศีลธรรมของระบบนี้ของมัน นอกจากนี้ องค์กรและนักธุรกิจทั้งหลายของโลกก็ร่ำรวยขึ้นเพราะอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกและเมืองใหญ่ (หรือประเทศใหญ่) ของมันด้วย ดูเหมือนจะเห็นได้ชัดว่าบาบิโลนของวิวรณ์ 18 นี้หาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากระบบโลกนั้น ซึ่งถูกแสดงเป็นแบบในเมืองใหญ่เมืองหนึ่ง (หรือประเทศใหญ่ประเทศหนึ่ง) ในยุคสุดท้าย

วิว 18:4 ทรรศนะนี้ยังถูกสนับสนุนเพิ่มเติมโดยคำประกาศต่อไป และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า "ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น มีอีกเสียงหนึ่งซึ่งไม่ระบุว่าเสียงของใครร้องออกมาจากสวรรค์ เพราะเหตุที่เสียงนั้นเรียกผู้ฟังคำประกาศของท่านว่า "ชนชาติของเรา" เราจึงอาจสรุปได้ว่าจริงๆ แล้วนั่นเป็นเสียงของพระเจ้าพระบิดาหรือไม่กี่ของพระเยซูคริสต์ หากเรายอมรับทรรศนะที่ว่านี่เป็นบทเหนือหาแทรก ซึ่งให้เราได้เห็นเหตุการณ์ต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นในยุคเจ็ดปีจากมุมมองเสริม จึงคำกำชับที่ให้ออกมาจากบาบิโลนซึ่งเป็นระบบของโลกก็เป็นสิ่งที่ประชากรของพระเจ้าทุกคนในยุคเจ็ดปีต้องตั้งใจฟัง ไม่ว่าเขาจะเป็นยิวที่เชื่อหรือเป็นคนต่างชาติก็ตาม ในหนังสือของผู้พยากรณ์ต่างๆ ในพระคัมภีร์เดิมมีคำสั่งแบบที่คล้ายกันนี้หลายครั้ง เช่น อีสยาห์ 48:20, 52:11

ความพินาศของบาบิโลนซึ่งถูกพยากรณ์ในหนังสืออีสยาห์และเยเรมีย์น่าจะหมายถึงความพินาศของบาบิโลนสมัยโบราณซึ่งได้เกิดขึ้นแล้วจริงๆ ในสมัยของดาเนียลและหลังจากนั้น อย่างไรก็ตาม ความพินาศของบาบิโลนสมัยโบราณน่าจะเป็นภาพแสดงให้เห็นล่วงหน้าและเป็นแบบของความพินาศครั้งสุดท้ายของระบบที่แพร่หลายไปทั่วโลกซึ่งถูกแพร่กระจายไปโดยมันและกินเวลาไปจนถึงสิ้นยุคเจ็ดปีเลย เรื่องนี้ถูกบรรยายในวิวรณ์ 18 คำสั่งที่ให้ประชากรของพระเจ้าแยกออกจากโลกก็สอดคล้องกันอย่างใกล้ชิดกับสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกำชับให้เปาโลเขียนใน 2 โครินธ์ 6:17-18 แม้กระทั่งในขณะนี้ก็ตาม เมื่อผู้คนของพระเจ้าไปเกลือกกลั้ว

กับโลก พวกเขาจำเป็นต้องมีส่วนในความบาปต่างๆของโลกและรับผลที่ตามมาของมันในท้ายที่สุดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คำกำชับที่ให้แยกออกจากโลกไม่เพียงสะท้อนให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้นแต่สะท้อนให้เห็นถึงพระเมตตาของพระองค์ด้วย พระเจ้าทรงทราบดีถึงอิทธิพลที่ชวนให้เสื่อมเสียของมันและการพิพากษาอันร้ายแรงที่จะมีมาเหนือมันด้วย

ว 18:5 คำสั่งเพิ่มเติมช่วยทำให้เราได้ทราบตัวตนของผู้พูดนี้ เพราะวาบาปของนครนั้นกองสูงจนถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจำความชั่วช้าแห่งนครนั้นได้ ดูเหมือนจะเห็นได้ชัดว่าผู้พูดคือสมาชิกองค์หนึ่งของตรีเอกานุภาพ ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่พระบิดา นี่จึงอาจเป็นพระบุตร พระองค์ตรัสว่ากลิ่นเหม็นน่าแห่งความบาปของโลกได้โชยขึ้นไปถึงสวรรค์แล้วและพระเจ้าไม่ได้ทรงลืมมันเลย

ว 18:6 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจึงทรงทูลขอต่อพระบิดาในสวรรค์ว่า นครนั้นได้ให้ผลอย่างไร ก็จงให้ผลแก่นครนั้นอย่างนั้น และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้อยที่นครนั้นได้ผสมไว้ก็จงผสมลงเป็นสองเท่าให้นครนั้น คำที่แปลว่า ให้ผล (อาพอดิโคมิ) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ตอบแทน’ น่าสนใจตรงที่ว่าพระราชบัญญัติของโมเสสกำหนดเรื่องการตอบแทนสองเท่าสำหรับความบาปหลายอย่าง ดู อพยพ 22:4, 7, 9 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงขอให้พระบิดาทรงตอบแทนชาวโลกด้วยการพิพากษาสองเท่าซึ่งสมกับการกระทำที่ชั่วช้าของพวกเขา ท่านใช้ภาพเปรียบเทียบของการพิพากษาที่ถูกเทออกจากถ้วยอีกครั้งในกรณีนี้ พระเจ้าทรงถูกขอให้เทออกเป็นสองเท่าสำหรับสิ่งที่โลกเทให้พระเจ้าและประชากรของพระองค์ นี่ย่อมหมายถึงภาพรวมของยุคเจ็ดปี ซึ่งจะเป็นวันแห่งพระพิโรธของพระเจ้าจริงๆ พระพิโรธอันชอบธรรมของพระเจ้าได้ถูกเก็บงำไว้มาตลอดหลายยุคหลายสมัย ในช่วงยุคเจ็ดปีจะถูกเทออกเป็นสองเท่าให้แก่ชาวโลกที่ชั่วช้า

ว 18:7 พระเจ้าทรงถูกขออีกว่า นครนั้นได้เย่อหยิ่งจองหองและมีชีวิตอย่างหุรหุรามากเท่าใด ก็จงให้นครนั้นได้รับการทรมานและความระทมทุกข์มากเท่านั้น ระบบโลกซึ่งมีรากเหง้าอยู่ในบาบิโลนสมัยโบราณและถูกแสดงเป็นแบบในเมืองใหญ่/ประเทศใหญ่ในยุคสุดท้ายของมันได้เย่อหยิ่งจองหองมานานแล้ว (ตรงนี้ถูกเรียกเหมือนเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง) ความ

หมายของการมีชีวิตอย่างหรูหราที่สื่อถึงความมั่งคั่ง ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงถูกขอให้พิพากษา ระบบโลกด้วยการทรมานและความระทมทุกข์ตามความเยอหยิ่ง ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และการโอ้อวดในสิ่งนี้ของมัน คำพูดต่อไปนี้น่าสนใจ เพราะท่านครั้นนั้นทรงตั้งใจว่า 'เราดำรงอยู่ใน ตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย' นี่เป็นการอ้างอิงถึงอิสยาห์ 47:8-9 โดยตรงซึ่งพูดถึงความเยอหยิ่งของบาบิโลนสมัยโบราณ

“ฉะนั้น เจ้าผู้รักความเปลือยเปลือย จงฟังเรื่องนี้ คือผู้นั่งอย่างไรกั้วล ผู้คิดในใจของคนว่า "ข้านี้แหละ และไม่มีผู้ใดอื่นอีก ข้าจะไม่นั่งอยู่เป็นหญิงม่าย หรือรู้จักการสูญเสียลูก" ทั้งสอง เรื่องนี้จะมาถึงเจ้าในขณะเดียวกันในวันเดียว คือความที่ต้องพรากจากลูกและความเป็นหญิงม่าย จะมาถึงเจ้าอย่างเต็มขนาดทั้งที่มีวิทยาคมเป็นอันมาก และอาณาภาพใหญ่ยิ่งในเวทมนตร์ของ เจ้า" (อิสยาห์ 47:8-9) เห็นได้ก่อนข้างชัดเจนว่าบาบิโลนสมัยโบราณได้สำแดงความโอหังของมันจนถึงขนาดที่พระเจ้าตรัสล่วงหน้าผ่านทางอิสยาห์ถึงความพินาศที่จะมาถึงของมัน คำพยากรณ์นั้นถูกกล่าวถึงอีกครั้งพร้อมกับความพินาศของทายาทรุ่นสุดท้ายของบาบิโลน นั่นคือระบบของโลกในช่วงยุคเจ็ดปี

วิว 18:8 จุดจบของเมืองใหญ่นี้ของโลกในช่วงยุคเจ็ดปีถูกกล่าวถึงล่วงหน้า เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติต่างๆของนครนั้นจะเกิดขึ้นในวันเดียว ความตาย และความระทมทุกข์ การกัันดารอาหาร และไฟจะเผาผลาญนครนั้นให้พินาศหมดสิ้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานครนั้น ทรงอาณาภาพยิ่งใหญ่มาก" ความพินาศของนครใหญ่นี้ของระบบของโลกจึงมีผลแล้ว ณ ช่วงเวลาหนึ่งในขณะที่มีการพิพากษาหลายอย่างของยุคเจ็ดปี นครนี้ซึ่งเป็นแบบของโลก และทั้งหมดที่มันแสดงถึงจะถูกทำลาย มันจะเกิดขึ้นในวันเดียว มันจะทั้งความตาย ความระทมทุกข์ และการกัันดารอาหารไว้เบื้องหลัง

นครนี้ซึ่งเป็นแบบของความมั่งคั่งอันชั่วร้ายของโลกมานานจะถูก “ไฟเผา..ให้พินาศหมดสิ้น” เราคงได้แต่เดาว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นโดยระเบิดนิวเคลียร์ในช่วงสงครามของการพิพากษาของตราประทับทั้งเจ็ดหรือเกิดจากอุกกาบาตไฟลูกที่ตกจากท้องฟ้าซึ่งถูกบรรยายถึงในการพิพากษาของเสียงทั้งเจ็ด อย่างไรก็ตาม ในวันนั้นนครใหญ่นี้ของเศรษฐกิจของโลกและ

อิทธิพลที่ชั่วช้าเลวทรามของมันจะถูกทำลาย เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัย ข้อพระคัมภีร์นี้ก็กล่าวชัดเจนว่าผู้ใดทรงอยู่เบื้องหลังทั้งหมดนี้ “เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานั้น ทรงอำนาจยิ่งใหญ่” ประเด็นสำคัญของวิวรณ์ 18 ก็คือ ความพินาศของระบบโลกในช่วงยุคเจ็ดปี มันจะถูกแสดงเป็นแบบในความพินาศของนครใหญ่ของมัน (และอาจเป็นประเทศใหญ่ของมันด้วย) ในวันนั้น

วิว 18:9 คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนมาพูดถึงมุมมองจากแผ่นดินโลกและปฏิกิริยาของพวกคนใหญ่คนโตของระบบของโลกเมื่อพวกเขาได้เห็นความพินาศของมัน ยอห์นเขียนถึงปฏิกิริยาของบรรดาผู้ปกครองโลกเมื่อระบบของพวกเขาถูกทำลายไปจากใต้ฝ่าเท้าของพวกเขา บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และได้มีชีวิตอย่างหรูหราด้วยกันนั้น เมื่อได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้น ก็จะพิลาปรั้าให้คร่ำครวญเพราะนครนั้น บรรดาผู้ปกครองของโลกซึ่งได้เต็มใจมีส่วนในความเสื่อมทรามทางศีลธรรมของโลกและได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการนั้นก็จะพิลาปรั้าให้เมื่อได้เห็นความพินาศของมัน คนเหล่านี้ซึ่งได้ขายวิญญาณของตนแก่พญามารเพื่อแลกกับความเพลิดเพลินฝ่ายเนื้อหนังและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจซึ่งถูกเสนอโดยระบบของโลกก็จะแสดงความเสียใจเมื่อพวกเขาได้เห็นความพินาศของมันในช่วงยุคเจ็ดปี ขณะที่การพิพากษาต่างๆถูกปล่อยออกมาเพื่อทำลายโลก ตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของมันซึ่งได้สร้างความมั่งคั่งและราคาแพงก็ถูกทำลายไปต่อหน้าต่อตาพวกเขา

วิว 18:10 น่าสนใจเพิ่มเติมตรงที่ว่าบรรดาผู้ครอบครองของโลกมารวมตัวกันเป็นครั้งคราวในนครใหญ่ของโลกนี้ พวกเขาจึงยืนอยู่แต่ห่างๆเพราะกลัวภัยแห่งการทรมานของนครนั้น และจะกล่าวว่า "อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย บาปโชนมหานครที่ยิ่งใหญ่ นครที่แข็งแกร่ง เพราะเจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น" ตรงนี้สื่อด้วยว่านครใหญ่ของโลกนี้ยังเป็นที่รวมตัวกันของบรรดาผู้นำทางการเมืองของโลกด้วย เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่อยู่ในนครนี้ตอนที่มันถูกทำลาย แต่ก็ทราบดีถึงเรื่องที่ยังถูกทำลาย พวกเขาจึงร้องไห้คร่ำครวญให้กับความพินาศของมัน อีกครั้งที่ความพินาศของมันถูกกล่าวถึงว่าเกิดขึ้นในชั่วโมง

เดียว หากนั่นไม่ใช่การทำลายล้างด้วยระเบิดนิวเคลียร์ มันก็ต้องเป็นอะไรที่คล้ายๆกันอย่าง
แน่นอน

วิว 18:11-13 เราเห็นบันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับการที่บรรดาองค์กรยักษ์ใหญ่ของโลกต่างร้องไห้คร่ำครวญให้กับความพินาศของนครใหญ่นี้ การลงทุนและการค้าขายหลักทรัพย์ของเศรษฐกิจโลกก็มีศูนย์กลางอยู่ที่นครใหญ่นี้เอง บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลกจะร้องไห้คร่ำครวญเพราะนครนั้น เพราะที่ไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว เมื่อศูนย์กลางที่เป็นเหมือนเส้นประสาททางการเงินของโลกถูกทำลาย เหล่าผู้นำทางธุรกิจของโลกก็คร่ำครวญเพราะพวกเขาไม่สามารถขายสินค้าของตนได้อีกต่อไป

กิจกรรมทางเศรษฐกิจของโลกถูกบรรยายในแง่ที่คนรู้จักดีในศตวรรษแรก คำที่แปลว่า **สินค้า (กอมอส)** มีความหมายด้วยว่า ‘สินค้าโภคภัณฑ์’ หรือ ‘ผลิตภัณฑ์’ หากจะใช้คำศัพท์ในแบบสมัยใหม่กว่า ดังนั้นยอห์นจึงกล่าวถึงสินค้าโภคภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ต่างๆของเศรษฐกิจโลกซึ่งถูกขัดจังหวะโดยการถูกทำลายของเศรษฐกิจโลก **12** สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำ เงิน เพชร พลอยต่างๆ ไช้มุก ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด บรรดาภาชนะที่ทำด้วยงา บรรดาภาชนะไม้ที่มีราคาแพง ภาชนะทองสัมฤทธิ์ ภาชนะเหล็ก ภาชนะหินอ่อน **13** อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กำยาน เหล้าองุ่น น้ำมัน ยอดแป้ง ข้าวสาลี สัตว์ต่างๆ แกะ ม้า รถรบ และทาส และชีวิตมนุษย์

เศรษฐกิจของโลกไล่ตั้งแต่เงิน (ทองคำและเงิน) ไปจนถึงเพชรพลอยต่างๆ ไปจนถึงสินค้าโภคภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ทุกรูปแบบต้องหยุดชะงักหมด ที่น่าสนใจก็คือความเห็นเกี่ยวกับ “ทาสและชีวิตมนุษย์” ถึงแม้ว่าการค้าทาสไม่ใช่ส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจของชาติตะวันตกในปัจจุบันอีกต่อไปแล้ว แต่มันก็เป็นเช่นนั้นมาตลอดหลายยุคสมัย นอกจากนี้ การค้าทาสก็ยังถูกปฏิบัติอยู่ในประเทศแถบเอเชียและประเทศโลกที่สามบางประเทศ โดยเฉพาะในธุรกิจค้ากาม “ชีวิตมนุษย์” ถูกซื้อและขายผ่านทางหลักปรัชญาที่ชั่วร้ายต่างๆซึ่งถูกเผยแพร่ผ่านทางสื่อหลายแขนงของโลก ระบบเศรษฐกิจของโลกที่เสื่อมทรามและแพร่หลายเหลือเกินในทุกวันนี้จึงถูกบรรยายถึงอย่างชัดเจน

วิว 18:14 คราวนี้ยอห์นเปลี่ยนมาพูดถึงแง่มุมของผู้บริโภคของเศรษฐกิจโลกบ้าง และผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็ล่องพ้นไปจากเจ้าแล้ว ถึงสารพัดอันวิเศษยิ่งและ หูหรรษาที่พินาศไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบมันอีกเลย เราอาจแปลแบบถอดความได้ว่า ‘และผลิตภัณฑ์ต่างๆที่เจ้าปรารถนาเหลือเกินก็ไปจากเจ้าแล้ว และทุกสิ่งซึ่งเป็นของสังคมที่ฟูฟาก็จะไม่มีให้เจ้าอีกต่อไป’ ผลิตภัณฑ์ทุกอย่างที่เป็นความสะดวกสบายและเทคโนโลยี นั่นคือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆของสังคมที่พุ่งเพื่อจะจากไปหมด คนส่วนใหญ่ในโลกมีชีวิตอยู่เพื่อความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้กลายเป็นพระเจ้าของพวกเขาไปแล้วจริงๆ ทรายใดที่ตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจต่างๆยังเป็นแง่บวก ผู้คนก็มีความสุข โดยเฉพาะเมื่อมันเกี่ยวข้องกับพวกเขาโดยตรง ในช่วงยุคเจ็ดปี เศรษฐกิจโลกซึ่งได้นำความมั่งคั่งและความสะดวกสบายเข้ามา ก็จะถูกทำลาย

วิว 18:15-16 นอกจากนี้ บรรดาผู้นำทางเศรษฐกิจ เหล่าผู้มีอิทธิพลแห่งวงการธุรกิจ และบรรดาเจ้าของกิจการต่างๆของโลกจะพิลาปร่ำไห้เมื่อระบบการพาณิชย์ของตนถูกทำลายจนราบเป็นหน้ากลอง บรรดาพ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของเหล่านั้น จนเป็นคนมั่งมีเพราะนครนั้น จะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวภัยจากการทรمانของนครนั้น พวกเขาจะร้องไห้คร่ำครวญด้วยเสียงดัง เมื่อระบบเศรษฐกิจของโลกซึ่งถูกแสดงเป็นแบบโดยนครใหญ่นี้ถูกทำลาย จะมีความโศกเศร้าอย่างขมขื่น โดยคนเหล่านั้นที่ร่ำรวยขึ้นโดยมัน 16 ว่า "อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ที่ได้นุ่มนวลผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม ที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุกนั้น ตรงนี้มีการใช้สัญลักษณ์ที่แสดงถึงความพุ่งเฟ้อในศตวรรษแรก หากจะแปลแบบถอดความโดยใช้คำพูดปัจจุบันก็จะได้ว่า ‘อนิจจา อนิจจาเอ๋ย ให้กับมหานครนั้นที่ชนชั้นสูงของมันแต่งกายด้วยแพชั่นล้ำสุดและประดับกายด้วยเครื่องเพชรราคาแพง’ ทั้งหมดนี้จะถูกทำลายสิ้น โดยเฉพาะบรรดาผู้นำที่มีอิทธิพลและเยอหยิ่งของมัน

วิว 18:17-19 อีกเบาะแสหนึ่งซึ่งช่วยบอกเราถึงตัวตนของมหานครนี้ก็คือปรากฏตรงนี้ นครใหญ่นี้ซึ่งมีอิทธิพลต่อคนในโลกผ่านทางวัฒนธรรมและสังคมที่เสื่อมทรามของมัน นครที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก นครที่เป็นที่ตั้งแห่งกิจกรรมทางการเมือง

ของโลก ยังเป็นเมืองท่าที่สำคัญด้วย อีกครั้งที่มีคนได้ยินเสียงร่ำไห้คร่ำครวญเพราะเหตุความ
พินาศนับพันของนครใหญ่นี้ เพียงในชั่วโงมเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พินาศสูญไป
สิ้น" และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเล ก็ได้ยืน
อยู่แต่ห่างๆ 18 และเมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นควันไฟที่ไหม้ครนนั้นก็ร้องว่า "นครใดเล่าจะเป็น
เหมือนมหานครนี้"

บรรดาผู้ที่ทำการค้าทางทะเลกับนครใหญ่นี้ต่างร้องไห้คร่ำครวญเมื่อได้เห็นความพินาศ
นับพันของมัน เราเห็นถึงความโศกเศร้าของพวกเขาที่ต้องสูญเสียรายได้ของตนไปผ่านทางการ
ใช้คำพูดแบบตะวันออกกลาง 19 และเขาทั้งหลายก็ไปรยผงคลีลงบนศีรษะของตน พลากร้องไห้
คร่ำครวญว่า "อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น อันเป็นที่ซึ่งคนทั้งปวงที่มีเรือกำปั่นเดินทะเล
ได้กลายเป็นคนมั่งมีด้วยเหตุจากสิ่งของมีค่าของนครนั้น เพราะภายในชั่วโงมเดียวนครนั้นก็เป็นที่
ที่รกร้างไป" ศูนย์กลางใหญ่แห่งความมั่งคั่งและระบบเศรษฐกิจของโลกซึ่งรวมถึงธุรกิจการ
ขนส่งทางทะเลด้วยต่างถูกทำลายสิ้น เมื่อใช้สำนวนภาษาแบบตะวันออกกลางเพื่อบรรยายถึง
ความทุกข์โศกของตน (ไปรยผงคลีลงบนศีรษะของตน) บรรดาพ่อค้าที่ทำธุรกิจกับเมืองนี้ต่างก็
ร่ำไห้คร่ำครวญที่ต้องสูญเสียธุรกิจการค้าของตนไป

บาบิโลนที่เป็นการพาณิชย์ในยุคสุดท้ายคืออะไรกันแน่ บางคนเสนอมันเป็นเมืองหนึ่ง
ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่บนสถานที่ๆเคยเป็นเมืองบาบิโลนสมัยโบราณ อย่างไรก็ตาม แม้ประเทศอิรัก
ประสบความสำเร็จแล้วในการสร้างเมืองจำลองเพื่อแสดงถึงเมืองบาบิโลนสมัยโบราณ แต่มันก็
ไม่น่าจะมีอิทธิพลต่อคนทั้งโลกเหมือนที่บรรยายไปแล้วในบทนี้ นครและประเทศที่เป็นผู้
กำหนดฝีเท้าของโลกในยุคสุดท้ายจะเป็นเมืองหรือประเทศที่ทำให้ศีลธรรมของโลกเสื่อมทราม
ผ่านทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่นิยมของมันและการไร้ซึ่งศีลธรรมของมัน มันจะเป็นเมืองที่บรรดา
ผู้นำทางการเมืองของโลกมารวมตัวกันเป็นครั้งคราว เห็นได้ชัดว่ามันเป็นศูนย์กลางสำคัญของ
เศรษฐกิจของโลก เป็นเมืองท่าที่สำคัญแห่งหนึ่งและเป็นศูนย์กลางแห่งการขนส่งทางทะเลทั่ว
โลก

เป็นไปได้ไหมว่าบาบิโลนทางเศรษฐกิจซึ่งถูกบรรยายถึงในที่นี้หาใช่เมืองอื่นใดไม่ นอกจากเมืองนิวยอร์กซิตี้ ซึ่งเป็นคาน้ำแห่งวัฒนธรรมอเมริกัน ที่นั่นมีสำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติ ที่นั่นมีตึกเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ โดยยังไม่ต้องพูดถึงศูนย์กลางทางการเงินที่ทรงอำนาจที่สุดของโลกคือ ตลาดวอลล์สตรีท ด้วยซ้ำ ที่นั่นเป็นที่มาของวัฒนธรรมป๊อปที่เสื่อมทรามคือ ละครบรอดเวย์ และย่านไทม์สแควร์อันโด่งดังในเรื่องหยาบซ้ำ ซึ่งทำให้โลกเสื่อมทรามไปด้วยวัฒนธรรมป๊อป ที่ว่านิวยอร์กซิตี้เป็นเมืองท่าที่สำคัญแห่งหนึ่งนั้นก็เป็นเรื่องที่ปฏิเสธไม่ได้เลย มันเป็นศูนย์กลางแห่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจของโลก น่าสนใจตรงที่ว่าหนึ่งในซานเมืองของมันมีชื่อว่า เวสต์บาบิโลน (West Babylon) นี่เป็นเรื่องบังเอิญหรือไม่? บางทีอาจจะใช่ก็ได้ แต่ข้อมูลโดยรวมของเมืองนี้ในปัจจุบันก็ตรงกับลักษณะคำบรรยายเกี่ยวกับบาบิโลนทางเศรษฐกิจของวิวรณ์ 18 ไม่ว่าจะในกรณีใด ในช่วงยุคเจ็ดปี ระบบเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของโลกพร้อมกับนครใหญ่ของมันก็จะถูกทำลาย

วิว 18:20 คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปที่สวรรค์และปฏิกิริยาของมันบ้างแล้ว เมืองสวรรค์ พวกอัครทูตอันบริสุทธิ์ และพวกศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย จงรำเรงยินดีเพราะนครนั้นเกิด เพราะพระเจ้าทรงแก้แค้นต่อนครนั้นให้ท่านทั้งหลายแล้ว คนเหล่านั้นที่อยู่ในสวรรค์แล้ว โดยเฉพาะบรรดาอัครทูตและผู้พยากรณ์ทั้งหลายที่ทนทุกข์ด้วยน้ำมือของชาวโลกก็ได้รับการแก้แค้นแล้วตอนนี้ พวกเขาจึงถูกสั่งให้รำเรงยินดีเมื่อได้เห็นความล่มจมของศัตรูเก่าของตน

วิว 18:21 ด้วยเหตุนี้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก ก็ได้ยกหินก้อนหนึ่งเหมือนหินโมใหญ่ทุ่มลงไปในทะเลแล้วว่า "บาบิโลนมหานครนั้นจะถูกทุ่มลงโดยแรงอย่างนี้แหละ และจะไม่มีใครเห็นนครนั้นอีกต่อไปเลย ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่งทุ่มหินก้อนหนึ่งเหมือนหินโมใหญ่ลงไปในทะเล ทูตสวรรค์องค์นี้กล่าวว่า รูปแบบสุดท้ายของบาบิโลนและระบบโลกของมันก็จะถูกทำลายในรูปแบบที่คล้ายกันนี้ โดยจะไม่ถูกพบเห็นอีกเลย

วิว 18:22 อิทธิพลและกิจกรรมอื่นๆของนครที่น่าหมิ่นนี้ก็จะถึงคราวสิ้นสุดลงเช่นกัน และจะไม่มีใครได้ยินเสียงนักคิดพิณเขาอู๋ นักเล่นมโหรี นักเป่าปี่ และนักเป่าแตร ในเจ้าอีกต่อไป และในเจ้าจะไม่มีช่างในวิชาช่างต่างๆอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงมโหรีในเจ้าอีกต่อไป

ไป ธุรกิจบันเทิงของนครที่ชั่วช้านี้ซึ่งมีอิทธิพลต่อชาวโลกเหลือเกินก็จะถูกทำลาย คำที่น่าสนใจคือ ช่าง และวิชาช่าง รากคำของคำที่แปลเป็นสองคำนี้ก็คือ *เทคเน* ซึ่งเป็นที่มาของคำว่า ‘เทคโนโลยี’ ในปัจจุบัน ในสมัยโบราณคำนี้ก็หมายถึงช่างฝีมือจริงๆ

เราเห็นชัดเจนเหลือเกินถึงความสัมพันธ์ของคำๆนี้กับเทคโนโลยีในปัจจุบัน นี่สื่อชัดเจนว่า ‘เทคโนโลยี’ ของบาบิโลนยุคสุดท้าย (ระบบของโลกและนครใหญ่ของมัน) จะถูกขัดจังหวะอย่างฉับพลัน พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่ามันเป็นเช่นนี้ได้อย่างไรและเพราะเหตุใด การพิพากษาต่างๆของยุคเจ็ดปีอย่างน้อยก็ น่าจะทำลายการผลิตและการส่งกระแสไฟฟ้าซึ่งคนไม่รู้จักคุณค่าเหลือเกิน เทคโนโลยีส่วนใหญ่ต่างต้องพึ่งกระแสไฟฟ้าทั้งสิ้น วลีที่พูดถึงเสียง โม่แป้งย่อมหมายถึงอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐาน ระบบเศรษฐกิจของโลกพร้อมกับความบันเทิงและธุรกิจเทคโนโลยีทั้งหลายของมันจะฝืดเคืองจนกระทั่งหยุดลงในที่สุด

วิว 18:23 เราเห็นว่าชีวิตประจำวันก็ถูกทำให้สับสนวุ่นวายด้วย และในเจ้าจะไม่มีแสงประทีปส่องสว่างอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในเจ้าอีกต่อไป เพราะวาระบรรดาพ่อค้าของเจ้าได้เป็นคนใหญ่โตแห่งแผ่นดินโลกแล้ว อย่างน้อยมีการสื่อถึงการหยุดชะงักของชีวิตปกติในนครใหญ่แห่งยุคสุดท้ายของโลก นั่นคือ บาบิโลนที่ฉาวโฉ่ นี่อาจสื่อถึงการไม่มีไฟฟ้าใช้ในเมืองนั้นด้วย การจัดงานต่างๆ เช่น งานแต่งงาน ในเมืองนั้นก็ยุติลงด้วย ที่น่าสนใจคือ อดีตกาล (กาลไม่สมบูรณ์ในภาษากรีก) ของกิจกรรมทางการพาณิชย์ในนครนั้น เมื่อพระเจ้าทรงหมดความอดทนกับระบบของโลกและนครใหญ่นั้น ชีวิตปกติก็จะมีในนครนั้นอีกต่อไป มันจะกลายเป็นที่คุมขังของผีปิศาจดังที่กล่าวไว้ในข้อ 2 จริงๆ เราไม่ทราบชัดเจนว่านี่คือลูกหลานในยุคสุดท้ายของบาบิโลนสมัยโบราณหรือเป็นเมืองโบราณนั้นจริงๆ สิ่งที่ชัดเจนก็คือการพิพากษาของพระเจ้าที่มีลักษณะละเอียดครบถ้วน ไม่มีอะไรเหลือเลยเมื่อพระองค์ทรงหมดความอดทน

นี่เป็นอีกครั้งที่มีการกล่าวถึงอิทธิพลที่เสื่อมทรามของทั้งบาบิโลนในสมัยโบราณและบาบิโลนในยุคสุดท้าย และโดยวิถยาคมของเจ้าได้ล่อลวงบรรดาประชาชาติให้ลุ่มหลง คำที่แปลว่า วิถยาคม (*ฟารมาเคะเฮีย*) หมายถึงการใช้เวทมนตร์คาถาและการใช้ยาเสพติดชนิดต่างๆของ

มัน ระบบโลกตลอดหลายยุคสมัยและในยุคสุดท้ายนี้อย่างแน่นอนไม่เพียงหลอกลวงบรรดา ประชาชาติของแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่ยังทำให้ประชาชาติเหล่านั้นเสื่อมทรามไปด้วยอิทธิพล ต่างๆที่ชั่วร้ายของมันอีกด้วย เรื่องที่สำคัญไม่น้อยที่สุดก็คือ การค้ายาเสพติด

วิว 18:24 เช่นเดียวกับที่โลหิตของประชากรของพระเจ้าได้ถูกทำให้ไหลออกเป็น ประจำโดยบาบิโลนในรูปแบบศาสนา (คริสตจักรแห่งโรมที่ละทิ้งความจริง) บาบิโลนแห่งทาง โลก (ระบบของโลก) ก็มีความผิดในเรื่องนี้มาตลอดเช่นเดียวกัน และในนครนั้นเขาได้พบโลหิต ของพวกศาสตาศาพยากรและผู้พิพากษา และบรรดาคนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก" จากบาบิโลนในหลากหลายรูปแบบตลอดหลายยุคสมัย ทั้งที่เป็นศาสนาและที่เป็นทางโลก รากเหง้าแห่ง จุดสนใจของพวกมันก็เหมือนกัน นั่นคือ ความเกลียดชังที่มีให้กับประชากรที่แท้จริงของพระเจ้า ทั้งศาสนาเทียมเท็จต่างๆที่ถือกำเนิดขึ้นมาจากบาบิโลนสมัยโบราณและระบบโลกที่เป็นการ พานิชย์อันสกปรกโสโครกในหลากหลายรูปแบบ ต่างทำให้โลหิตของประชากรของพระเจ้า ไหลออก ถึงแม้จะสำแดงตัวออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่บาบิโลนที่เป็นศาสนาและที่เป็น แบบของโลกต่างก็มีเป้าหมายเดียวกันมาตลอด นั่นคือ การถอนรากถอนโคนงานของพระเจ้า และประชากรของพระเจ้าให้สิ้นซาก จงสรรเสริญพระเจ้าที่วันนั้นกำลังจะมาถึงเมื่อบาบิโลนใน ทุกรูปแบบของมันจะถูกทำลาย

ภาพรวมของวิวรณ์ 19: เนื้อหาส่วนต่อไปนี้อยู่ที่นั่นเป็นบทโคลงเมกซ์ของหนังสือเล่มนี้ บทนี้ขึ้นต้นด้วยคำสรรเสริญพระเจ้า มีการบรรยายถึงงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก จากนั้น ก็มีการนำเสนอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง ยอห์นให้รายละเอียดแบบคลุมเครือเกี่ยวกับผลลัพธ์ของสงครามที่อารมาเกด โคนรวมถึงความพินาศของ ปฏิบัติต่อพระคริสต์และผู้พยากรณ์เท็จด้วย

วิว 19:1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกึกก้องของฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า "อาเลลูยา ความรอด สง่าราศี พระเกียรติ และฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้ เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา

บางคนถือว่าบทนี้เป็นบทเนื้อหาแทรก อย่างไรก็ตาม เนื้อหาส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้ก็คือเหมือนเกิดขึ้นตามลำดับเหตุการณ์ โดยต่อเนื่องจากความพิพาทล่มจมของบาบิโลน หลังจากการเปิดเผยเกี่ยวกับการพิพากษาระบบโลกซึ่งถูกแสดงเป็นแบบในบาบิโลน ภาพเหตุการณ์ก็เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง “ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกึกก้องของฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า อาเลลูยา ความรอด สง่าราศี พระเกียรติ และฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา” ที่นี่ยังหมายถึงความเห็นของยอห์นที่ว่า “ฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์”

ในวิวรณ์ 4 และ 5 ผู้ที่ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าคือ ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนและเหล่านักร้องประสานเสียงที่เป็นทูตสวรรค์ ตรงนี้คือ “ฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์” นี้อาจรวมถึงเหล่าวิสุทธิชนในพระคัมภีร์เดิม ในข้อ 7 คนกลุ่มนี้กล่าวถึงคริสตจักรในฐานะเป็นบุคคลที่สาม คนเหล่านี้อาจเป็นฝูงชนจำนวนมากมหาศาลที่ได้รับความรอดและพลีชีพในช่วงยุคเจ็ดปีก็ได้ พวกเขา น่าจะเป็นทุกคนที่ได้รับการไถ่ในสวรรค์โดยไม่รวมคริสตจักรซึ่งสรรเสริญพระเจ้าเช่นนี้

คำว่า *อาเลลูยา* จริงๆแล้วก็ยังเป็นคำฮีบรูซึ่งไม่ได้ถูกแปล หากแต่ใช้แบบทับศัพท์เลย ในภาษาฮีบรูคำนี้แปลว่า ‘ท่านทั้งหลายจงสรรเสริญพระเจ้าเถิด’ มีเพลงสดุดี 15 บทที่ขึ้นต้นหรือลงท้ายด้วยคำๆนี้ คณะนักร้องประสานเสียงแห่งสวรรค์นี้สรรเสริญสิ่งในบทเพลงนี้: (1) ความรอด, (2) *สง่าราศี*, (3) *พระเกียรติ* และ (4) *ฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรา*

วิว 19:2 คณะนักร้องแห่งสวรรค์หมู่ใหญ่นี้ร้องเพลงต่อไปอีกว่า ‘**เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรม** พระองค์ได้ทรงพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น ที่ได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการล่วงประเวณีของนาง และ พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์’” การพิพากษาของพระเจ้านั้นเที่ยงตรงและชอบธรรมจริงๆ นี้ถูกสำแดงในการที่พระองค์ทรงพิพากษา “หญิงแพศยาคนสำคัญ” ผู้นั้น นั่นคือ ระบบโลก ซึ่งถูกแสดงเป็นแบบในรูปแบบสุดท้ายของบาบิโลน เพราะฉะนั้นคนที่ชั่วช้าในยุคสุดท้ายนี้ได้ทำให้บรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินโลกเสื่อมทรามไปด้วยอิทธิพลที่ต่ำทรามของนาง ในที่สุดพระเจ้าจึงทรงทำลายมันเสียและระบบโลกที่มันเป็นตัวแทน

ในการทรงทำเช่นนั้น พระองค์ก็ได้ทรงแก้แค้นให้แก่โลหิตของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ที่ถูกฆ่าตายมาตลอดหลายยุคสมัยด้วยน้ำมือของระบบของโลก

ว 19:3 คณะนักร้องประสานเสียงหมู่ใหญ่นี้ร้องอีกครั้งว่า "อาเลลูยา `ควันไฟที่เกิดจากนครนั้นพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์" นี่เป็นการอ้างอิงย้อนกลับไปยัง 18:18 และการที่บาบิโลนยุคสุดท้ายถูกไฟเผา เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าจะทรงยอมให้ควันไฟที่เกิดจากนครที่ชั่วร้ายนี้พุ่งขึ้นจากซากปรักหักพังของมันตลอดยุคพันปีเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจถึงการพิพากษาของพระองค์ที่ทรงมีต่ออดีตระบบโลกที่ชั่วร้ายนี้

ว 19:4 ด้วยเหตุนี้ พวกผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่นั้น ก็ได้ทรุดตัวลงนมัสการพระเจ้า ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นและร้องว่า "เอเมน อาเลลูยา" ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนซึ่งถูกบรรยายถึงในบทที่ 4 และ 5 ได้ทรุดตัวลงหน้าพระที่นั่งพร้อมกับสิ่งที่มีชีวิตทั้งสี่ที่อยู่รอบพระที่นั่งนั้น เขาเหล่านั้นนมัสการพระเจ้าร่วมกัน โดยอาจเป็นเหมือนการร้องโต้สลับกับฝูงชนที่ถูกไถ่แล้วหมู่ใหญ่ด้านบน การตอบสนองของพวกเขา นั้นเรียบง่ายพอๆกับที่มันลึกลับซึ่ง เพื่อที่จะสรรเสริญพระเจ้า พวกเขาทำได้แต่เพียงร้องว่า "เอเมน อาเลลูยา!"

ว 19:5 และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า "ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา" ไม่มีการบอกว่าเสียงนั้นเป็นของใคร แต่เห็นได้ชัดว่านี่น่าจะเป็นทูตสวรรค์ที่มีตำแหน่งสูง คำสั่งของเขานั้นเรียบง่าย "ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และผู้ที่ยำเกรงพระองค์ จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา" ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อยก็ได้รับคำสั่งให้ทำเช่นนั้นด้วย กาลสุคปลายแห่งยุคสมัยได้มาถึงแล้ว

ว 19:6 นอกจากสิ่งเหล่านี้แล้ว ท่านก็เขียนต่อไปอีกว่า แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจเสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่นว่า "อาเลลูยา เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่ การตอบสนองของคณะนักร้องแห่งสวรรค์ เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อย พร้อมกับทูตสวรรค์ทุกระดับชั้น ต่างส่งเสียงดุจฝูงชนเป็นอันมากในสวรรค์ เสียงของพวกเขาที่รวมกันก็เหมือน "เสียงน้ำมาก

หลาย” ภาพเปรียบเทียบนี้ก็เหมือนกับเสียงกระหึ่มของน้ำตกทุกสายของแผ่นดินโลก การประสานเสียงของเพลงสรรเสริญพระเจ้าในสวรรค์ก็ยิ่งใหญ่เหลือเกิน มันยังถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับ “เสียงฟ้าร้องสนั่น” ด้วย นี่เป็นอีกครั้งที่ภาพเปรียบเทียบนี้ใช้สิ่งต่างๆของแผ่นดินโลก

การตอบสนองเป็นเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าจากคำสั่งของทูตสวรรค์องค์นี้ก็เหมือนกับเสียงฟ้าร้องที่ดังสนั่นจนพื้นพิภพสะเทือนสะท้าน พระเยซูคริสต์กำลังจะเข้าครอบครองแผ่นดินโลกแล้ว พระองค์กำลังจะเสด็จกลับมาด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่ยิ่งแล้ว วันของพระคริสต์กำลังใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้น ผู้คนที่รวมตัวกันในสวรรค์จึงร้องว่า “อาเลลูยา เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่” คำที่น่าสนใจคือ **ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด (พันทอคราทอร์)** แปลได้เป็น ‘ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์’ การปกครองและการครอบครองของพระคริสต์บนแผ่นดินโลกกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว

วิว 19:7 คราวนี้ภาพเหตุการณ์เปลี่ยนมาพูดถึงงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดกบ้าง ข้อ 7-10 ของบทนี้อาจเป็นเนื้อหาแทรก เหตุการณ์นี้อาจถูกนำเสนอเป็นเหมือนความจริงที่สอดคล้องกันกับเนื้อหาหลักที่เกิดขึ้นตามลำดับเหตุการณ์ หากเป็นเช่นนั้นจริง เวลาและสถานที่ที่มีงานเลี้ยงสมรสนี้ก็อาจจะเกิดขึ้นในสวรรค์ขณะที่ยุคเจ็ดปีกำลังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก อย่างไรก็ตาม หากเนื้อหาต่อไปนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อไปตามลำดับเวลา เราก็อาจสันนิษฐานได้ว่า เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกเพื่อต้อนรับการมาถึงของยุคพันปี ทรรศนะแบบก่อนยุคพันปีซึ่งมีลักษณะเป็นการแบ่งยุคต่างๆแบบดั้งเดิมก็เชื่อว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสวรรค์อาจในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี ไม่ว่าจะในกรณีใด ที่มีบันทึกไว้ก็คือ คำประกาศถึงงานสมรสที่จะเกิดขึ้นระหว่างคริสตจักรกับเจ้าสาวของนาง นั่นคือ พระเยซูคริสต์ บางคนก็เสนอว่ายุคพันปีคือ งานเลี้ยงสมรสและอันนิมุนสำหรับพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์

เหล่านักร้องในสวรรค์ร้องว่า ขอให้เราทั้งหลายร่วมยินดีและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่าถึงเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และมเหสีของพระองค์ก็ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว งานสมรสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมาในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตกำลังจะมีขึ้นแล้ว กลุ่มนักร้องในสวรรค์จึงชักชวนกันให้มีความร่วมยินดีและถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

เพราะเหตุใดล่ะหรือ? “เพราะว่าถึงเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และเมหีของ พระองค์ก็ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว” ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเมษโปดกคือพระเยซูคริสต์ (ดู ยอห์น 1:29) เมหีของพระองค์ก็หาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากคริสตจักรที่รวมตัวกันในสวรรค์ เปาโล กล่าวชัดเจนว่านี่คือคริสตจักรใน 2 โครินธ์ 11:2 และเอเฟซัส 5:25-32 พระเยซูคริสต์จะทรงเป็น อันหนึ่งอันเดียวกับเจ้าสาวของพระองค์อย่างเป็นทางการในพิธีสมรสแห่งยุคสมัย ธรรมเนียม ของพวกยิวที่ว่างานแต่งงานมีขึ้นในบ้านของเจ้าบ่าวก็สนับสนุนทรรศนะที่ว่า เหตุการณ์สำคัญนี้ จะเกิดขึ้นในสวรรค์ก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

ว 19:8 คริสตจักรถูกบรรยายถึงในลักษณะที่ไม่ถูกสงวนไว้สำหรับใครอื่นว่า และทรงโปรดให้เมหีสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็น ความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน" ในภาพเปรียบเทียบอันตระการตานี้ ความชอบธรรมที่ถูกถือให้เป็นของวิสุทธิชน (คริสตจักร) ถูกบรรยายว่าเป็นเหมือน “ผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาว” ที่น่าสนใจคือคำที่แปลว่า สะอาด (καθαρος) คำนี้มักถูกแปลเป็น ‘บริสุทธิ์’ ถึงแม้ว่าความบาป ของเราเหมือนสีแดงเข้มและแดงอย่างผ้าแดง แต่พระองค์ได้ทรงชำระล้างเราในพระโลหิตของ พระเมษโปดกและทำให้เราขาวเหมือนหิมะแล้ว ถึงแม้ว่าเราเป็นผู้ชอบธรรมในตำแหน่งของเรา ในพระคริสต์แล้ว แต่เราก็มีหน้าที่ในการดำเนินชีวิตในทางที่บริสุทธิ์และสะอาดในระหว่างนี้ ด้วย

ว 19:9 ผู้ที่พูดตรงนี้ถูกระบุในข้อ 10 ว่าเป็นเพื่อนผู้รับใช้และเป็นพี่น้องฝ่าย วิญญาณด้วยกันกับยอห์น เขาอาจเป็นหนึ่งในผู้อาวุโสดังที่ระบุไว้ใน 7:13 ก็ได้ ไม่ว่าจะในกรณี ใด และทูตสวรรค์องค์นั้นสั่งข้าพเจ้าว่า "จงเขียนไว้เถิดว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญ มาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก" ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าผู้ใดบ้างที่ได้รับเชิญ บางคนถือทรรศนะที่ว่าคำเชิญนี้มีมาถึงมนุษยชาติที่ยังอยู่ในยุคสมัยนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่หนังสือวิวรณ์ ถูกเขียนถึง หากเป็นเช่นนั้นจริง มันก็ยังเป็นคำเชิญที่เปิดรับคนทั้งหลายให้มาถึงพระคริสต์อยู่ เหมือนกับที่คำเชิญสุดท้ายของหนังสือเล่มนี้ถูกบันทึกไว้ใน 22:17 บางคนก็ถือทรรศนะที่ว่า พอ ถึงตอนนี้คริสตจักรก็รวมตัวกันในสวรรค์แล้วและคำเชิญนี้ก็มาถึงคนทั้งหลายที่จะมาเป็นแขก

ในงานเลี้ยงสมรสนี้ คนเหล่านี้จึงน่าจะเป็นชนชาติอิสราเอลที่กลับใจรับเชื่อ คำอุปมาหลายเรื่อง
ของพระเยซูเกี่ยวกับงานเลี้ยงสมรสในมัทธิว 22:1-14 และ 25:1-13 ก็สนับสนุนทฤษฎีนี้
ปัญหาเดียวที่เกิดกับทฤษฎีหลังนี้ก็คือว่า หากงานเลี้ยงสมรสนี้มีขึ้นในสวรรค์ในช่วงยุคเจ็ดปี
ชนชาติอิสราเอลส่วนใหญ่ก็ยังอยู่บนแผ่นดินโลกอยู่ นี่จึงทำให้บางคนเชื่อทฤษฎีที่ว่างานเลี้ยง
สมรสจริงๆนั้นจะเกิดขึ้นในช่วงยุคพันปี

เจ้าบ้านของยอห์นจึงออกความเห็นที่ "ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระคำรัสแห่งพระเจ้า" คำ
ที่แปลว่า พระคำรัส (ลอกอส) มักถูกแปลเป็น 'พระวจนะ' ดังนั้นคำพูดนี้จึงอาจแปลใหม่ได้ว่า
'ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้า'

วิว 19:10 แล้วข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่าน
ได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่าน และพวกพี่น้องของท่าน
ที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนั้นเป็น
หัวใจของการพยากรณ์"

ยอห์นจึง "ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน" เจ้าบ้านผู้นี้ของท่านจึงกำชับ
ท่านว่า "อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำ
พยานของพระเยซู" เห็นได้ชัดว่าบุคคลผู้นี้ไม่ใช่ทูตสวรรค์เพราะเขาบอกยอห์นว่าเขาเป็นเพื่อน
ผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเจ้าและเป็นพี่น้องฝ่ายวิญญาณของท่านคนหนึ่งที่ยึดถือคำพยานของพระ
เยซู ไม่มีที่ใดเลยในพระคัมภีร์ที่พวกทูตสวรรค์ถูกนำเสนอว่าเป็นพี่น้องฝ่ายวิญญาณหรือเป็น
พยานของพระคริสต์ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างบน นี่อาจเป็นหนึ่งในผู้อาวุโสเหล่านั้นที่อยู่หน้า
พระที่นั่งซึ่งถูกมอบหมายให้พ่ายยอห์นที่วิวชมรอบๆสวรรค์ ดู วิวรณ์ 7:13 เขาไม่ยอมรับการ
นมัสการ เขาบอกยอห์นว่า "จงนมัสการพระเจ้าเถิด"

ความเห็นทั้งท้ายของเขานั้นน่าสนใจ "เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของ
การพยากรณ์" ความหมายตรงนี้ค่อนข้างคลุมเครือ บางคนเชื่อว่าคำพยากรณ์ทุกอย่างสุดท้ายแล้ว
ก็พุ่งเป้าไปที่พระเยซู หรือคำพยานเกี่ยวกับพระเยซูเป็นแก่นแท้ของคำพยากรณ์ บางคนก็เสนอ
ว่าคำพยานของพระเยซูก็เป็นจุดสนใจสำคัญของคำพยากรณ์ทุกอย่าง ทั้งสองทฤษฎีก็เกี่ยวข้อง

กันอย่างใกล้ชิด ความจริงที่สำคัญตรงนี้ก็คือนั่นคือว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นหัวใจของคำพยากรณ์ทุกอย่าง พระองค์ทรงเป็นกุญแจที่ไขสู่ความเข้าใจคำพยากรณ์เช่นคำพยากรณ์ในหนังสือวิวรณ์ เป็นต้น คนที่ยังไม่รอดก็ไม่อาจเข้าใจหนังสือที่ลึกลับเล่มนี้ เคล็ดลับที่ช่วยให้เราเข้าใจมันก็คือคำพยานของพระเยซู นั่นคือ การมารู้จักพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จากนั้นทุกสิ่งก็จะเริ่มชัดเจนยิ่งขึ้น

วิว 19:11 ภาพเหตุการณ์เปลี่ยนอีกครั้ง ไปอย่างมาก หากเนื้อหาหน้าหน้าเป็นเนื้อหาแทรก เนื้อหาส่วนที่เหลือนี้ก็ไม่ใช่ว่าเนื้อหาแทรกอย่างแน่นอน การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่ยิ่งก็มาถึงแล้ว เราไม่ทราบชัดเจนว่าข้อนี้กำลังเขียนจากมุมมองที่ท่านเห็นบนแผ่นดินโลกหรือนี่ยังเป็นมุมมองในสวรรค์อยู่ อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าท่านกำลังเขียนจากมุมมองของแผ่นดินโลกและมองขึ้นไปยังสวรรค์ ท่านจึงเขียนว่า แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้นมีพระนามว่า "สัตย์ซื่อและสัตย์จริง" พระองค์ทรงพิพากษาและกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม

ข้างเป็นภาพที่ตรงกันข้ามกับการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ในตอนนั้นพระองค์เสด็จมาด้วยความถ่อมใจและความอ่อนแอในรูปของทารกน้อย พระองค์เสด็จมาในตอนนั้นด้วยพระคุณและความอ่อนสุภาพโดยเสนอพระองค์เองต่อชนชาติอิสราเอลโดยการจีลูกลา เมื่อพระองค์เสด็จมาด้วยฤทธานุภาพ มันจะเป็น "ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนอง" บรรดาศัตรูของพระองค์ (2 เธสะโลนิกา 1:8) เมื่อถึงตอนนั้นพระองค์จะทรงขี่ม้าขาว ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของผู้พิชิตที่เปี่ยมด้วยชัยชนะ พระนามของพระองค์ถูกกล่าวว่าเป็น "สัตย์ซื่อและสัตย์จริง" นอกจากนี้พระองค์ก็เสด็จมาเพื่อพิพากษาและกระทำสงครามด้วย อย่างไรก็ตาม การแก้แค้นนี้จะเป็นไปด้วยความชอบธรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวที่บ่งบอกถึงตัวตนของพระองค์ พระองค์ทรงขี่ม้าข้ามฟ้าสวรรค์มาด้วยชัยชนะใหญ่ยิ่งก่อนที่จะทรงเข้าพบกับบรรดากองทัพของโลกที่มารวมตัวกันที่อารมาเกดโดน

วิว 19:12-13 ข้อนี้บรรยายต่อไปอีกว่า พระเนตรของพระองค์ดูจะเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใด

รู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง 13 พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ "พระวาตะของพระเจ้า" ในรูปแบบที่ชวนให้นึกถึงวิวรณ์ 1:14 พระเนตรของพระองค์ถูกบรรยายว่าเป็นเหมือนไฟซึ่งอาจบ่งบอกถึงพระพิโรธอันชอบธรรมของพระองค์ คำที่แปลว่า มงกุฏ (คืออาเดมา) หมายถึงมงกุฏของกษัตริย์ ข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์จะทรงสวมมงกุฏหลายอันก็อาจเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่ว่าพญานาคนั้นสวมมงกุฏบนหัวทั้งเจ็ดของมัน (12:3) และสัตว์ร้ายนั้นสวมมงกุฏบนหัวทั้งสิบของมัน (13:1) พระเยซูในฐานะเป็นจอมกษัตริย์ก็ทรงยิ่งใหญ่กว่าคนทั้งปวงและทรงสวมมงกุฏหลายอัน ซึ่งบ่งบอกว่าพระองค์ทรงอยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง

ทั่วพระคัมภีร์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกขนานนามด้วยหลายชื่อ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา พระองค์จะทรงมีนามหนึ่งซึ่งตอนนี้ยังไม่ถูกเปิดเผย เราไม่ทราบว่าจะพระนามนี้ถูกเขียนไว้ตรงไหน อย่างไรก็ตาม คนทั้ง 144,000 คนก็มีพระนามของพระบิดาเขียนอยู่บนหน้าผากของพวกเขา พวกสมุนของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ก็มีชื่อของมันหรือเครื่องหมายของมันอยู่บนหน้าผากของพวกเขา และหญิงแพศยาคนสำคัญแห่งวิวรณ์ 17 ก็มีชื่อของนางเขียนอยู่บนหน้าผากของนาง (17:5) อาจเป็นไปได้ว่าพระเยซูทรงมีพระนามใหม่ซึ่งยังไม่ถูกเปิดเผยเขียนอยู่บนหน้าผากของพระองค์ เราจะเห็นในตอนนั้น

นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือดด้วย ในความเห็นของผู้เขียน แทบจะไม่มีข้อสงสัยเลยว่าเลือดนั้นมาจากไหน ซึ่งน่าจะเป็นพระโลหิตอันมีค่ามากของพระองค์เอง (บางคนกลับเสนอว่ามันคือเลือดของพวกศัตรูของพระองค์ที่กระเด็นมาเปื้อนฉลองพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงมีชัยต่อพวกเขา มีการอ้างอิงไปยัง อิสยาห์ 63:1 หรือวิวรณ์ 14:20) อย่างไรก็ตาม คำที่แปลว่า จุ่ม (บัพโต) ก็ช่วยเปิดเผยให้เห็น ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่าจุ่มเหมือนในการย้อมผ้า นอกจากนี้มันยังเป็นรากคำของคำว่า บัพติศมา ซึ่งถูกใช้ทับศัพท์เป็นคำว่า 'ให้บัพติศมา' ด้วย ฉลองพระองค์ที่พระเยซูทรงสวมตอนที่พระองค์เสด็จกลับมาที่ถูกจุ่มในเลือด นั่นคือ พระโลหิตของพระองค์เอง เพื่อเป็นคำพยานอันทรงพลังเกี่ยวกับฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ของมันให้ทั้งบรรดาผู้ที่ถูกไถ่และพวกศัตรูได้รับรู้ด้วย เกรงว่าจะมีคนสับสน ยอห์นจึงบันทึกว่า "และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ "พระวาตะของพระเจ้า" บางคนเสนอว่านี่อาจเป็นพระนามนั้นที่

ถูกพูดถึงในข้อ 12 อย่างไรก็ตาม นั่นก็ไม่น่าจะใช่เพราะว่าพระเยซูทรงถูกเรียกเช่นนั้นอยู่แล้วใน ยอห์น 1:1 นี่เป็นอีกครั้งที่มีการนำเสนอพระนามที่ชัดเจนอีกอันขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ว 19:14 พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพียงผู้เดียว เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้า ปานเนื้อละเอียด ขาวและสะอาด ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป เห็นได้ชัดว่ากองทัพ เหล่านั้นคือคริสตจักร เพราะคำบรรยายแบบเดียวกันนี้ “ผ้าปานเนื้อละเอียด ขาวและสะอาด” ก็ ถูกใช้เพื่อบรรยายถึงคริสตจักรในข้อ 8 เราจะกลับมาพร้อมกับพระองค์โดยขี่ม้าขาวเช่นกัน นี่ เป็นอีกครั้งที่คริสตจักรซึ่งมีชัยชนะถูกนำเสนอภาพว่าอยู่ในสวรรค์ก่อนการเสด็จกลับมาของ พระคริสต์เมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี นี่จึงเป็นการสื่อถึงการรับขึ้นก่อนยุคเจ็ดปีอย่างชัดเจน (ดังที่ได้กล่าว ไปแล้วในคำอธิบายของ 11:15 ทรศนะที่เรียกว่า ‘กลางยุคเจ็ดปี’ ซึ่งเชื่อมโยงกับแตรคันที่เจ็ด ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นแตรคันสุดท้ายจริงๆแล้วก็เกิดขึ้นตอนสิ้นสุดยุคเจ็ดปี จึงฟังดูไม่มีเหตุผลเลยที่ จะถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์เพียงเพื่อที่จะวกกลับมาพร้อมกับพระคริสต์ในทันทีในตอนนั้น) โคลโลสี 3:4 ก็พูดถึงคริสตจักรที่ปรากฏตัวพร้อมกับพระองค์ในสง่าราศีเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา เช่นกัน

ว 19:15 ยอห์นเขียนต่อไปอีกว่า มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น วิวรรณ์ 1:16 ก็พูดถึง พระแสงสองคมที่อยู่ในพระโอษฐ์ของพระองค์ ซึ่งน่าจะเป็นคำเปรียบเพื่อหมายถึงพระวจนะ ของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร ดู ฮีบรู 4:12 การอ้างอิงถึง อีสยาห์ 11:4 ที่ว่า “ท่านจะตีโลก ด้วยตะบองแห่งปากของท่าน และท่านจะประหารคนชั่วด้วยลมแห่งริมฝีปากของท่าน” น่าจะ หมายถึงเหตุการณ์เดียวกัน ดูเหมือนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ได้เสด็จกลับมาและเข้าสู่รับ ประบมือกับกองทัพของพญามาร โดยตรง แต่พระองค์ทรงสั่งทหารพวกมันโดยลมพระโอษฐ์ของ พระองค์และโดยพระวจนะที่พระองค์ทรงเหย้าออกมามากกว่า นอกจากนี้ และพระองค์จะทรง ครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก ในการทำให้เพลงสดุดี 2:9 สำเร็จ พระองค์เสด็จกลับมาเพื่อที่จะใช้ กำลังเข้ายึดครองบรรดาประชาชาติของโลกนี้ ดู วิวรรณ์ 2:27 และ 12:5 ด้วย ดังที่ได้กล่าวไว้ใน 11:18 เหล่าประชาชาติจะมีความโกรธแค้น (ดู เพลงสดุดี 2:1-9 ด้วย) แต่ในฐานะที่ทรงเป็นจอม

กษัตริย์และจอมเจ้านาย พระเยซูจะทรงยึดอำนาจครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก นับแต่นั้น พระองค์จะทรงครอบครองด้วยความชอบธรรมที่ไม่โอนอ่อนเลย จะไม่มีการยอมทนต่อความบาป ความเสื่อมทรามและความชั่วช้าอีกต่อไป ในวันนั้นคนเหล่านั้นที่กบฏจะถูกบดขยี้ด้วยคทาเหล็ก

ตามที่มีบรรยายไว้อย่างไรเพราะในวิวรณ์ 14:15-20 พระองค์จะทรงเหยียบป้อมย่างหนึ่งแห่ง พระพิโรธอันเฉียบขาดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด วันแห่งพระพิโรธของพระเจ้าได้มาถึงขีดสุดแล้ว ในวันนั้นมันจะถูกเทออกมาด้วยความเฉียบขาด พระพิโรธอันชอบธรรมของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ซึ่งผู้คนกล่าวคำหมิ่นประมาทและเยาะเย้ยมานานจะถูกเทออกมาจนหมดในวันนั้นเหนือชาวโลกที่ชั่วช้าและเกลียดชังพระคริสต์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา เช่นเดียวกับที่พวกองุ่นถูกคั้นเอาน้ำองุ่นในป้อมย่างหนึ่ง โลหิตของเหล่าคนชั่วก็จะถูกคั้นออกจากตัวพวกเขาเช่นกัน โดยพระพิโรธอันเฉียบขาดของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระพิโรธของพระองค์จะถูกสำแดงออกมาผ่านทางพระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์ทรงแก้แค้นคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้าด้วยเปลวเพลิง

วิว 19:16 เกรงว่าจะมีใครสงสัย พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า "พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง" พระนามนี้ที่ไม่มีใครเทียบมีจารึกไว้ที่ฉลองพระองค์และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ "พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง" ในวันนั้นการปกครองและการครอบครองของพระองค์เหนือกษัตริย์และเจ้านายทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะเริ่มขึ้น จงสรรเสริญพระเจ้าที่ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปและต่อเนื่องไปตลอดกาล

วิว 19:17-18 ขณะเดียวกัน ยอห์นก็เขียนว่า แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศแก่คนทั้งปวงที่บินอยู่ในท้องฟ้าด้วยเสียงอันดังว่า "จงมาประชุมกันในการเลี้ยงของพระเจ้ายิ่งใหญ่ 18 เพื่อจะได้กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนมีบรรดาศักดิ์ เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชน ทั้งไทและทาส ทั้งผู้น้อยและผู้น้อย" ความหมายตรงนี้ก็คือน่า ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่งในชั้นบรรยากาศของฟ้าสวรรค์

และตรงกับแนวของดวงอาทิตย์ด้วยประกาศด้วยเสียงอันดัง บรรดานกที่กินซากสัตว์ก็ถูกเรียกมายังที่ราบเอสตราเอลอนและบริเวณโดยรอบเพื่อจัดการเก็บกวาดซากศพ (มีการเรียกฝูงนกมาในแบบคล้ายๆกันในเอเสเกียล 39:17 ช่วงเวลาที่ว่าอาจเป็นหรือไม่เป็นช่วงเดียวกัน แต่เห็นได้ชัดว่ามันเป็นตอนอวสานกาลและเกี่ยวข้องกับยุคเจ็ดปี) และนั่นจะไม่ใช่งองซากศพแบบธรรมดาๆ บรรดานกที่กินซากศพแห่งท้องฟ้า คือ อีแร้ง เหยี่ยว อินทรี และนกกินซากอื่นๆจะถูกเรียกมาจากทั้งสี่มุมของแผ่นดินโลกเพื่อย้ายถิ่นฐานมายังประเทศอิสราเอล ที่นั่นพวกมันจะได้กินเนื้อของบรรดากษัตริย์

บรรดาประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี กษัตริย์และผู้นำของประชาชาติทั้งหลายที่รวมตัวกันที่อารมาเกด โคนจะถูกประหารพร้อมกันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ เหล่านายพลและทหารในกองทัพที่มารวมตัวกันก็จะประสบชะตากรรมเดียวกัน พวกเขาจะถูกประหารสิ้นทุกคนที่น่าสนใจก็คือซากศพในตอนนั้นจะรวมถึงศพของม้าของกองทัพที่มาถูกรานเหล่านี้ด้วย นี่ทำให้บางคนสงสัยว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่จะหลงเหลืออยู่ในวันนั้นหรือไม่ อาจเป็นไปได้ว่าภัยพิบัติและการพิพากษาต่างๆของยุคเจ็ดปีได้ทำลายโครงสร้างพื้นฐานต่างๆของโลกจนยานพาหนะเดียวที่จะยังใช้ได้ก็คือ ม้า

วิว 19:19-20 นอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้แล้ว ยอห์นยังเขียนอีกว่า และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งพลรบของกษัตริย์เหล่านั้น มาประชุมกันจะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้า และกับพลโยธาของพระองค์ กองทัพทั้งหลายที่มารวมตัวกันซึ่งมาจากประชาชาติต่างๆของแผ่นดินโลกถูกบรรยายว่าพวกเขาพร้อมแล้วที่จะลงสู้กับพระเยซูคริสต์ ช่างเป็นความพยายามที่เปล่าประโยชน์เสียจริงๆ! ดูวิวรณ์ 16:13-15 และเศคาริยาห์ 12:2-3 และ 14:1-4 ไม่ว่ากองทัพเหล่านี้จะมีอาวุธยุทโธปกรณ์สมัยใหม่หรือเหลือแค่อาวุธพื้นๆ พวกเขาก็จะถูกฆ่าตายหมดโดยลมพระโอษฐ์ของพระองค์

20 สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยผู้พยากรณ์เท็จ ที่ได้กระทำการอัครรรยต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้การอัครรรยนั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบุขารูปของมัน สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถูกทิ้งทั้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน ปฏิบัติต่อพระ

คริสต์และผู้พยากรณ์เท็จซึ่งเป็นเพื่อนคู่กายของมันจะถูก “ทิ้งทิ้งเป็น” ลงในบึงไฟ เดิมทีนรกถูกเตรียมไว้สำหรับพญามารและพวกสมุนของมัน เห็นได้ชัดว่าคนแรกที่จะถูกโยนลงไปนั่นก็คือปฏิบัติต่อพระคริสต์ผู้ซึ่งได้รับพลังจากซาตานเอง

น่าสนใจอีกตรงที่ว่า ‘การรับใช้’ ของผู้พยากรณ์เท็จนี้ถูกกล่าวว่าเป็นการล่อลวง ความถนัดของซาตานตลอดทุกยุคสมัยก็คือ การหลอกลวงมนุษยชาติ นี่จะเป็นจุดแข็งของมันด้วยในยุคเจ็ดปี คำที่แปลว่า กำมะถัน (เชรื่อฮอน) มีที่มาไม่ชัดเจน ในความหมายด้านหนึ่งของคำนี้ มันถูกเชื่อมโยงกับการเผาเครื่องหอมอันบริสุทธิ์หรือแม้แต่ไฟจากสวรรค์ ไฟแลบก็ถูกเชื่อกันว่าเป็นไฟจากพระเจ้าเช่นกัน มันทิ้งกลิ่นที่เชื่อกันว่าเป็นกลิ่นกำมะถันไว้ (เดี๋ยวนี้เป็นที่รู้จักในชื่อ โอโซน) ดังนั้นนี่จึงเป็นกำมะถันที่ลุกไหม้ แต่จะกล่าวไปแล้ว มันอาจหมายถึงลาวาที่หลอมเหลวก็ได้ ไม่ว่าจะในกรณีใดปฏิบัติต่อพระคริสต์และผู้พยากรณ์เท็จก็ถูกทิ้งให้รับโทษที่นั่นตลอดไปเป็นนิรันดร์เมื่อสิ้นสุดสงครามที่อารมาเกด โคน เห็นได้ชัดว่าพวกมันข้ามการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวไปเลย

วิว 19:21 ส่วนคนที่เหลือของกองทัพของปฏิบัติต่อพระคริสต์ที่มารวมตัวกันที่อารมาเกด โคน และคนที่เหลืออยู่นั้น ก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ผู้ทรงฆ่านั้นเสีย และนกทั้งปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิ่ม พวกเขาเช่นกันจะถูกประหารด้วยพระแสงแห่งพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา นั่นคือ พระวณะของพระเจ้า หรือลมพระโอษฐ์ของพระองค์ พวกเขาที่จะเป็นอาหารให้กับพวกนกกินซากศพที่มารวมตัวกันด้วยสงครามที่อารมาเกด โคนจึงสิ้นสุดด้วยประการฉะนี้ ระบบโลกซึ่งถูกแสดงเป็นแบบในบาบิโลน ได้ถูกทำลายแล้ว พระเยซูคริสต์ได้เสด็จกลับมาแล้วด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง อาณาจักรที่เรารอคอยมานานของพระองค์กำลังจะเริ่มต้นขึ้นซึ่งเป็นที่ๆความชอบธรรมจะดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์และพระองค์จะทรงปกครองและครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์

ภาพรวมของวิวรณ์ 20: หลังจากสิ้นสุดยุคเจ็ดปีแล้ว จุดสนใจก็อยู่ที่การจองจำซาตานยุคพันปี และการสงครามครั้งสุดท้ายกับ โลกและมา โลก บทนี้ปิดท้ายด้วยการที่ซาตานถูกโยน

ทิ้งลงไปในบึงไฟตลอดไปเป็นนิรันดร์ จากนั้นก็เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว

วิว 20:1 ยุคเจ็ดปีสิ้นสุดลงแล้ว และภาพเหตุการณ์ใหม่ก็ปรากฏ ยอห์นเขียนว่า แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้น และถือโซ่ใหญ่ ไม่มีการระบุว่าทูตสวรรค์องค์นี้เป็นใคร อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าสนใจคือการพูดถึง “โซ่ใหญ่” ในมือของทูตสวรรค์องค์นี้

วิว 20:2 ทูตสวรรค์องค์นี้จึงได้จับพญานาค ซึ่งเป็นภูตคัมภีร์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน และล่ามมันไว้พันปี เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัยว่าพญานาคซึ่งถูกพูดถึงหลายครั้งในหนังสือเล่มนี้เป็นใคร ยอห์นจึงกล่าวชัดเจนว่ามันก็คือซาตานนั่นเอง ชื่อสี่ชื่อของซาตานจึงถูกกล่าวถึงตรงนี้ มันจึงถูกล่ามไว้พันปี นั่นจะเป็นช่วงเวลาอันเปี่ยมสุขขนาดไหน ปฏิบัติ ผู้ล่อลวง ผู้ทำลาย และผู้ชั่วร้ายจะถูกกักขังไว้ตลอดยุคพันปี

วิว 20:3 นอกจากนี้ ทูตสวรรค์องค์นี้ผู้ถือโซ่ใหญ่ยังทิ้งมันลงไปในเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้น แล้วได้ลั่นกุญแจประตูปะทิตรา เพื่อไม่ให้มันล่อลวงบรรดาประชาชาติได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปี คำที่แปลว่า เหวที่ไม่มีกั้นเหว คือ *อับยัสซอส* ซึ่งเป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *abyss* เป็นที่เชื่อกันว่ามันเป็นสถานที่ของคนตาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันเป็นที่อาศัยของผีปิศาจ พญามารจึงถูกกักขังไว้ (‘ลั่นกุญแจ’) และการกักขังมันก็ถูกประตูปะทิตราไว้ด้วย การประตูปะทิตราให้ชนให้เลิกถึงการใช้ตราประทับของชาวโรมัน ตราประทับของโรมก็ประกอบไปด้วยสิทธิอำนาจของรัฐบาลโรม วิบัติจึงมีแก่ผู้ใดก็ตามที่ไปเปลี่ยนแปลงตราประทับดังกล่าว ผู้ที่ฝ่าฝืนก็มีโทษถึงตาย ความหมายตรงนี้น่าจะเป็นว่าตราประทับแห่งสิทธิอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดได้ถูกประทับเหนือที่คุมขังของซาตานเกรงว่าผีปิศาจตนใดจะพยายามปลดปล่อยมันออกมา ฤทธานุภาพของพระเจ้าจึงรับรองการกักขังซาตานไว้

การกักขังมันจะดำเนินต่อไป “จนครบกำหนดพันปี” แล้วหลังจากนั้นจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง จุดประสงค์ของการปล่อยมันออกมาจะถูกพูดถึงในข้อ 7-9 ที่น่าจะหมายถึงเหตุไว้ก็คือว่า ภารกิจของพญามารตลอดทุกยุคสมัยก็คือการล่อลวงบรรดาประชาชาติ พระเยซูคริสต์

ว่ามันเป็นผู้มูสาและเป็นพ่อของการมูสา การหลอกลวงเป็นธุรกิจและการค้าของมันมาตั้งแต่วันที่หนึ่ง มันยังเป็นอย่างนี้มาจนถึงทุกวันนี้ จงสรรเสริญพระเจ้าที่มันจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำเช่นนั้นได้ในช่วงยุคพันปี

วิว 20:4 ยอห์นจึงเขียนว่า **ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรงมอบให้เป็นผู้ที่จะพิพากษา** พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าใครนั่งอยู่บนบัลลังก์เหล่านี้ หรือบอกว่าทรงมอบให้ผู้ใดเป็นผู้ที่จะพิพากษา เป็นที่เชื่อกันว่าพระเจ้าพระบิดาและพระบุตร ทรงอยู่ในฐานะดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม คุณเหมือนว่าบัลลังก์ที่ถูกบรรยายถึงนี้มีไว้สำหรับผู้อื่นอีกนอกจากพระเจ้าพระบิดาและพระบุตรแล้ว ในวิวรณ์ 5:10 เหล่าผู้อาวุโสแห่งยุคคริสตจักรประกาศว่า “และเราทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก” เนื้อหาส่วนหลังของข้อนี้พูดถึงคนเหล่านั้นที่พลีชีพในยุคเจ็ดปีซึ่งได้ครอบครองกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี ข้อ 6 ของบทนี้พูดถึงคนเหล่านี้ที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกว่าพวกเขาได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี ใน 22:5 เหล่าผู้รับใช้ของพระเมษโปดกก็ถูกกล่าวว่าได้ครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์ คุณเหมือนว่าเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปีและเริ่มการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ สิ่งแรกที่ถูกกระทำก็คือ การสถาปนาการปกครองโดยมนุษย์ขึ้นมาใหม่ การปกครองดังกล่าวจะอยู่ในรูปของระบอบกษัตริย์ โดยมีพระคริสต์ทรงเป็นประมุขและคนเหล่านั้นที่ได้ปรนนิบัติพระองค์อย่างสัตย์ซื่อในยุคนี้ก็จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ไต่บังคับบัญชาที่มีอำนาจครอบครองทั่วแผ่นดินโลกด้วย

ยอห์นกล่าวต่อไปว่า **และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ** เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวณะของพระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน **และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา** จุดสนใจเปลี่ยนไปอยู่ที่คนเหล่านั้นที่กลับใจรับเชื่อพระคริสต์ในยุคเจ็ดปี โดยพวกเขาไม่ยอมร่วมมือกับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ พวกเขาจึงต้องพลีชีพ โดยถูกตัดศีรษะ เราควรหมายเหตุไว้ว่าคนเหล่านี้ถูกพูดถึงในแบบที่แตกต่างจากคริสตจักรซึ่งได้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระคริสต์แล้วในงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก ดู วิวรณ์ 19:7-8 เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านั้นที่พลีชีพในช่วงยุคเจ็ดปี ถึงแม้ว่าได้รับความรอดและอยู่ในสวรรค์แล้วก็ตาม แต่พวกเขาก็ไม่ได้ถูกถือว่าเป็นส่วน

หนึ่งของคริสตจักร พวกเขาเป็นคนละพวกกับคริสตจักร กระนั้น มีการเขียนถึงพวกเขาไว้ว่า **คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี** ถึงแม้ว่าพวกเขา มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ในแบบที่แตกต่างไปจากที่คริสตจักรมีกับพระองค์ แต่พวกเขาก็ จะได้รับบำเหน็จเป็นตำแหน่งที่ประกอบด้วยสิทธิอำนาจและยศศักดิ์ในช่วงยุคพันปีเช่นกัน

วิว 20:5 **ยอห์นจึงบันทึกว่า แต่คนอื่นๆที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี** คำพูดนี้มีความคลุมเครือนิดหน่อย แต่เห็นได้ชัดว่า นี่หมายถึงคนตายที่ไม่ได้เป็นคนชอบธรรม นั่นคือ บรรดาคนที่ไม่รอดตลอดทุกยุคสมัย คนเหล่านี้จะถูกจัดการในการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวซึ่งถูกบรรยายไว้ในตอนท้ายของบทนี้ คำที่แปลว่า **กลับมีชีวิต** (อนาซาโอ) มีความหมายว่า ‘ฟื้นฟูก่อนใหม่’ หรือ ‘ฟื้นตัว’ และสื่อถึงการเป็นขึ้นจากตายอยู่ข้าง

ยอห์นจึงออกความเห็นแบบลึกลับไว้ว่า **นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก** คนตายเหล่านั้นที่ถูกพูดถึงก่อนหน้านี้ในข้อนี้ไม่ได้ถูกชุบให้เป็นขึ้นตลอดระยะเวลาพันปี พระพรมีแก่คนเหล่านั้นที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกตามที่กล่าวในข้อต่อไป ด้วยเหตุนี้ ดูเหมือนว่าตรงนี้ยอห์นกำลังพูดถึงคนเหล่านั้นในข้อ 4 ผู้ซึ่งจะได้ครอบครองกับพระคริสต์ คนเหล่านี้คือผู้ที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก **วิวรณ์ 11:18** ซึ่งตามลำดับเหตุการณ์แล้วก็อยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน พูดถึงช่วงเวลาของคนตายที่เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับการประทานบำเหน็จ นี่น่าจะเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกเช่นกัน ในกรณีหลังนี้ มันน่าจะเป็นการฟื้นขึ้นจากตายของเหล่าวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์เดิมเมื่อถึงรุ่งอรุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้า คนเหล่านี้พร้อมกับคริสตจักรและบรรดาวิสุทธิชนที่พลีชีพในยุคเจ็ดปีต่างมีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกทั้งสิ้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การฟื้นจากความตายครั้งแรกก็คือ ทุกคนที่ถูกไถ่จากทุกยุคสมัยไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนในยุคสมัยใดก็ตาม

วิว 20:6 **ยอห์นกล่าวต่อไปในเรื่องนี้ ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์** ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น ทุกคนที่มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขจริงๆ พวกเขาเป็นวิสุทธิชนของพระเจ้า คือ เป็นผู้บริสุทธิ์ สิ่งที่น่าสนใจก็คือคำว่า **บริสุทธิ์** (*ฮาเกออส*) ก็แปลได้ด้วยว่า ‘วิสุทธิชน’ คนเหล่านี้ซึ่งถูกไถ่แล้ว

ตลอดทุกยุคสมัย ไม่ว่าจะเป็นวิสุทธิชนในพระคัมภีร์เดิม คริสตจักรแห่งพระคัมภีร์ใหม่ หรือผู้พลีชีพในยุคเจ็ดปี ทุกคนต่างมีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกทั้งสิ้น คนเหล่านี้จึงไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองซึ่งถูกบรรยายต่อไปในบทนี้ (20:14) ว่าเป็นบึงไฟ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คนเหล่านี้จึงถูกไถ่แล้วและมีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกจะไม่ต้องประสบกับบึงไฟเลย จงสรรเสริญพระเจ้า คนเหล่านี้เป็นสุขจริงๆ

แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี วิสุทธิชนเหล่านี้ที่ถูกไถ่ซึ่งเป็นขึ้นจากตายแล้วทั้งจากสมัยพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่จะมีส่วนในการรับใช้ด้านต่างๆในยุคพันปี บางคนจะรับใช้เป็นปุโรหิตของพระเจ้าและพระคริสต์และทุกคนจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดยุคพันปี คำที่แปลว่าครอบครอง (*บาสิเลอู โอ*) เป็นคำที่น่าสนใจ มันมาจากคำที่แปลว่า ‘กษัตริย์’ (*บาสิเลออส*) เห็นได้ชัดว่าการปกครองของยุคพันปีจะเป็นระบอบกษัตริย์โดยมีพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์เป็นเจ้านาย นอกจากนี้ บรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ก็จะครอบครองร่วมกับพระองค์ด้วย คำนี้มีความหมายด้วยว่าผู้ว่าประจำจังหวัด

พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวชัดเจนว่าพระเยซูคริสต์จะทรงแบ่งโลกในทางการเมืองในตอนนั้นอย่างไร อย่างไรก็ตามสิ่งที่ชัดเจนก็คือว่าคนเหล่านั้นที่ปกครองภายใต้การนำของพระองค์จะเป็นเหล่าวิสุทธิชนของทุกยุคสมัย ความเป็นไปได้ในช่วงนี้ชวนให้เรานึกถึงคำอุปมาเกี่ยวกับเงินสิบมินาที่พระเยซูตรัสไว้ในลูกา 19:11-24 ในข้อนี้เองที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของเราตรัสถึงสิทธิอำนาจหลายระดับที่ทรงมอบไว้ในอาณาจักรที่จะมาถึง ซึ่งจะขึ้นอยู่ด้วยความสัตย์ซื่อในการรับใช้ในขณะนี้ ความเป็นไปได้ดังกล่าวก็เป็นเรื่องอันเปี่ยมสุขจริงๆ คนทั้งหลายที่รับใช้พระเยซูคริสต์อย่างสัตย์ซื่อในยุคนี้ก็สามารถตั้งตาคอยตำแหน่งต่างๆที่ประกอบด้วยยศศักดิ์และสิทธิอำนาจในการครอบครองร่วมกับพระองค์ในอาณาจักรที่จะมาถึงของพระองค์ได้

วิว 20:7-8 ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะปล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้ 8 และมันจะออกไปล่อลวงบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นที่ซื่อของแผ่นดินโลก คือโกลกและมาโกลก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล

หนึ่งในปริศนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระคัมภีร์อยู่ตรงนี้ “ครั้นพ้นปีล่วงไปแล้ว ก็จะปล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้” พระเจ้าทรงยอมให้เป็นเช่นนั้นเพราะเหตุใด ยอห์นกล่าวต่อไปโดยกล่าวว่าพญามาร “จะออกไปล่อลวงบรรดาประชาชาติทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก” พระเจ้าทรงอนุญาตให้มันใช้ลูกไม้เก่าๆของมันอีกครั้ง นั่นคือ การล่อลวงบรรดาประชาชาติ คำที่แปลว่า ทิศ (โกนีอา) ก็มีความหมายด้วยว่า ‘มุม’ ความหมายก็คือว่าซาตานจะได้รับอนุญาตให้ออกไปล่อลวงทั้งสี่มุมของแผ่นดินโลก นั่นคือ เหนือ ตะวันออก ใต้ และตะวันตก คือคนทั้งโลก

คำถามที่ปรากฏอีกครั้งก็คือว่า พระเจ้าทรงยอมให้เป็นเช่นนั้นเพราะเหตุใด นี่อาจเป็นเหตุผล ตลอดสมัยประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ก็ตั้งแต่สวนเอเดนเป็นต้นมา มนุษยชาติก็ต้องเผชิญกับการทดลองหลากหลายรูปแบบโดยมันผู้ชั่วร้าย ในยุคพันปีจะมีคนที่เกิดมาซึ่งไม่เคยเจอกับการทดลองและการล่อลวงที่พี่น้องของพวกเขาตลอดทุกยุคสมัยเคยประสบ

เราควรหมายเหตุไว้ว่า จะมีคนส่วนน้อยที่เป็นมนุษย์ธรรมดาซึ่งมีชีวิตรอดจากยุคเจ็ดปี และพวกเขาจะได้รับอนุญาตให้ออกลูกหลานได้อยู่ในช่วงยุคพันปี บรรดาวิสุทธิชนที่เป็นขึ้นจากตายจะปกครองและครอบครองเหนือคนเหล่านี้นี่เอง คนเหล่านี้เองที่จะต้องเผชิญกับการทดลองและการล่อลวงของซาตาน เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้คนเหล่านี้ตัดสินใจว่าจะกลับใจรับเชื่อพระองค์หรือติดตามพญามาร มนุษย์คนอื่นๆตั้งแต่สมัยอาดัมและเอวาจนถึงยุคพันปีต่างเคยต้องตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวกันแล้วทั้งนั้น

บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในยุคพันปีจะประสบกับช่วงเวลาหนึ่งพันปีแห่งความชอบธรรมและพระพรจากพระเจ้า ซึ่งไม่เคยมีมนุษย์ในยุคใดเคยประสบมาก่อนเลย ซาตานจะถูกขังไว้ ความบาปจะถูกยับยั้งไว้ สภาพของสิ่งต่างๆบนแผ่นดินโลกจะใกล้เคียงกับสภาพในสวรรค์ตอนที่ลูซิเฟอร์กบฏต่อพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจะทรงให้คนเหล่านี้เสมอภาคกับพี่น้องของพวกเขาตลอดทุกยุคสมัย พวกเขาเช่นกันจะเผชิญกับโอกาสที่จะกบฏต่อพระเจ้าหรือเลือกที่จะสัตย์จริงและสัตย์ซื่อต่อพระองค์ต่อไป น่าเสียดายที่บางคนจะเลือกที่จะยอมรับการล่อลวงของพญามาร เหมือนกับที่เอวากระทำในสวนเอเดน พวกเขาจะร่วมมือกับซาตานและกบฏต่อพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้ซาตานจะชักจูงพวกเขาไปยังสถานที่แห่งหนึ่งที่มีชื่อว่า “โลกและมาโลก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล” เราไม่ทราบ

ชัดเจนถึงความหมายของ “โกกและมาโกก” มาโกกถูกพูดถึงในช่วงที่เกิดเป็นประชาชาติต่างๆ หลังสมัยน้ำท่วมโลก (ปฐมกาล 10:2) กอกและมาโกกถูกบรรยายไว้อย่างละเอียดว่ารุกราน อิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปีในเอเสเคียล 38

ในทางประวัติศาสตร์และในทางภูมิศาสตร์แล้ว กอกและมาโกกเป็นชนชาติที่อยู่ทางทิศเหนือของอิสราเอลและถูกเชื่อกันว่าเป็นบรรพบุรุษของรัสเซีย หรืออย่างน้อยก็เป็นคนเอเชียซึ่งอยู่ในบริเวณทะเลดำและทะเลแคสเปียน อย่างไรก็ตาม บริบทตรงนี้ก็เกิดขึ้นหลังยุคพันธปี ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวบรรดาประชาชาติอย่างที่เรารู้จักในตอนนี้จะถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่ต้องสงสัย อาจเป็นไปได้ว่าสถานที่ๆเกิดการกบฏดังกล่าวต่อพระเจ้าตั้งอยู่ในภูมิภาคที่ในสมัยพระคัมภีร์เดิมคือ กอกและมาโกก นั่นคือ รัสเซียได้ นำเสรีาตรงที่ว่าจำนวนของคนเหล่านี้ที่ไปอยู่ฝ่ายพญามารในการกบฏครั้งสุดท้ายของมันต่อพระเจ้าจะ “มากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล”

วิว 20:9 ยอห์นจึงบันทึกไว้ว่า และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกวิสุทธิชน และเมืองอันเป็นที่รักนั้นไว้ การกบฏต่อพระเจ้าครั้งสุดท้ายนี้ โดยมนุษย์ที่บาปหนาผู้ซึ่งน่าจะรู้ดีว่าใครก็มารวมตัวกันจาก “ทั่วแผ่นดินโลก” คำที่แปลว่า ยกขบวน (อานาบาอีโน) มีความหมายด้วยว่า ‘ปรากฏขึ้นมา’

ความหมายก็คือว่า การกบฏครั้งนี้เกิดขึ้นมาจากทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก พวกเขาจึงมาจากทั้งสี่ทิศเพื่อมาล้อม “กองทัพของพวกวิสุทธิชน และเมืองอันเป็นที่รักนั้นไว้” เห็นได้ชัดว่านี่คือกรุงเยรูซาเล็ม ในยุคพันธปีอันเป็นเมืองหลวงของโลกและเป็นที่ตั้งแห่งพระที่นั่งของพระคริสต์ ในยุคพันธปี นี้เชื่อว่าบรรดาคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าในโลกนี้พร้อมกับคนเหล่านั้นที่ได้ปกครองและครอบครองในนามของพระคริสต์เข้าไปหลบภัยในบริเวณกรุงเยรูซาเล็มในยุคพันธปี ซึ่งอาจเป็นประเทศอิสราเอลในยุคพันธปี เหล่าคนชั่วของโลกได้ล้อมคนเหล่านี้ไว้ในการกบฏต่อพระคริสต์และอาณาจักรของพระองค์

ช่างเป็นความเห็นที่น่าเศร้าเกี่ยวกับความเสื่อมทรามของจิตใจมนุษย์ คนเหล่านี้มีชีวิตอยู่ภายใต้พระพรโดยตรงและความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันธปี โดยรู้จักแต่ความสมบูรณ์พูนสุขของพระเจ้า ไม่มีความเจ็บป่วย และอาจไม่มีความตายด้วย กระนั้นคนมากมายก็เลือกที่จะกบฏต่อพระเจ้าของตนโดยไปเข้าร่วมกับพญามารในการกบฏครั้งสุดท้าย

ของมันต่อพระเจ้า เช่นเดียวกับที่ลูซิเฟอร์ได้ล่อลวงพวกทูตสวรรค์ในสง่าราศีก่อนที่พวกเขาจะ
ล้มลงและได้ล่อลวงอาดัมและเอวาในแดนสวรรค์ของพวกเขา มันก็ล่อลวงคนจำนวนมหาศาลที่
อาศัยอยู่ในแดนสวรรค์ของพระเจ้าเป็นเวลาหนึ่งพันปี

อย่างไรก็ตาม การพิพากษาพวกเขาที่ทั้งรุนแรงและรวดเร็ว แต่ไฟได้ตกลงมาจากพระเจ้า
ออกจากสวรรค์ เผาผลาญคนเหล่านั้น ความพยายามอย่างสิ้นหวังของซาตานที่จะกบฏก็ถูก
พระเจ้าทำลาย นอกจากนี้ คนเหล่านั้นที่หลงกลคิดตามการหลอกลวงของพญามารก็ถูกไฟจาก
พระเจ้าเผาผลาญ ความพินาศของพวกเขาก็ถูกฉีกตราไว้เป็นนิรันดร์

วิว 20:10 จุจบของซาตานมาถึงในที่สุด ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูก
โยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จที่อยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมาน
ทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิรันดร์ อีกครั้งที่เราเห็นว่ากลวิธีของพญามารถูกกล่าวว่าเป็น
เป็นการล่อลวง อย่างไรก็ตาม บัดนี้มันก็ถูกโยนทิ้งลงไปในบึงไฟตลอดไปเป็นนิรันดร์แล้ว ดังที่
กล่าวไว้ใน 19:20 มันตาม ไปสมทบกับสัตว์ร้ายนั้นและผู้พยากรณ์เท็จซึ่งไปรออยู่ที่นั่นก่อนแล้ว
คำที่แปลว่า **ทนทุกข์ทรมาน** (*บาซานิโซ*) ก็มีความหมายด้วยว่า ‘ทำให้เจ็บปวด’ หรือ ‘รังควาน
หรือทำให้เป็นทุกข์’ ถึงแม้ว่าจะไม่มีกลางวันหรือกลางคืนในนรก แต่ยอห์นก็ใช้คำที่เราคุ้นเคยนี้
เพื่อบรรยายถึงความทุกข์ทรมานอันไม่รู้จบและไม่มีวันสิ้นสุดที่พญามารจะต้องได้รับ “ตลอด
ไปเป็นนิรันดร์” วลีหลังนี้มีความหมายตรงตัวว่า ‘ไปจนตลอดทุกยุคสมัย’ พญามารผู้ที่เป็นแบบ
อย่างของความชั่วและเป็นผู้ยุยงให้เกิดความชั่วมาตลอดทุกยุคสมัยบัดนี้ก็เผชิญกับความชั่ว
ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ในยุคต่อๆ ไปไม่รู้จบมันจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็น
นิรันดร์ จงสรรเสริญพระเจ้า!

วิว 20:11 คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปที่การพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้าสำหรับ
เหล่าคนที่ไม่รอดของทุกยุคสมัยบ้าง ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้
ประทับบนพระที่นั่งนั้น และแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็อันตรธานไปจากพระพักตร์พระองค์
และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย เห็นได้ชัดว่าช่วงเวลาเหตุการณ์
สำคัญนี้เกิดขึ้นเป็นช่วงหลังจากการสู้รบกับ โกกและมา โกกพร้อมกับความพ่ายแพ้ในที่สุดของ

ซาตาน ยอห์นบันทึกว่าคนได้เห็น “พระที่นั่งใหญ่สีขาว” ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งนั้นหาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากพระเยซูคริสต์ ในยอห์น 5:22 พระเยซูทรงบรรยายว่าพระบิดา “ได้ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร” เห็นได้ชัดอีกว่าพระองค์ประทับที่นั่นด้วยพระพิโรธใหญ่ยิ่ง เพราะว่าแม้แต่แผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็หนีไปและหาที่ซ่อนไม่พบเลย

จักรวาลที่เป็นอยู่นี้เข้าใจถึงการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวที่กำลังจะเกิดขึ้น เห็นได้ชัดว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในสวรรค์และอาจเป็นที่เดียวกับที่มีบรรยายไว้ในวิวรณ์ 4:2, 6 และ 15:2 ด้วย นั่นคือ พระที่นั่งของพระเจ้า บัดนี้มันได้ถูกเปลี่ยนเป็นบัลลังก์พิพากษาครั้งสุดท้ายในประวัติศาสตร์แล้ว

วิว 20:12 ยอห์นกล่าวต่อไปว่า ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า ถึงแม้ไม่มีบอกไว้ แต่เห็นได้ชัดว่านี่เป็นการเป็นขึ้นจากตายของคนทั่วไป (หรือการเป็นขึ้นจากตายครั้งสุดท้าย) ที่ในการฟื้นขึ้นจากความตายครั้งนี้ บรรดาคนที่ไม่รอดจากทุกยุคทุกสมัยก็ถูกนำตัวมาอยู่ต่อหน้าการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้า คนเหล่านี้ซึ่งได้รอคอยการพิพากษาในฮาเดสซึ่งเป็นสถานที่ชั่วคราวแห่งการทรมานมาโดยตลอด ก็ถูกเรียกตัวมาเพื่อรับโทษชั่วนิรันดร์ของตน ยอห์นบรรยายถึงพวกเขาว่าเป็น “บรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อย” คนตายที่ไม่เชื่อพระเจ้าทั้งหลายตั้งแต่สมัยคาอินจนถึงการกบฏของโคกและมาโคกถูกบังคับให้ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์ผู้ทรงพิพากษา ทั้งคนใหญ่คนโตและผู้น้อยทั้งหลายจากทุกยุคสมัย ซึ่งเป็นคนตายที่ไม่ได้รับการทรงไถ่ตั้งแต่กษัตริย์ไปจนถึงทาสต่างมายืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าทีละคนๆ ทั้งคนรวยและคนมีชื่อเสียงของโลกนี้ไปจนถึงคนที่ไม่มีการรู้จักต่างถูกเรียกตัวให้มาปรากฏตัว

และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต ในการพิจารณาคดีอันน่าอัศจรรย์นี้ บันทึกต่างๆจะถูกนำออกมา หลักฐานจะถูกนำเสนอ นอกจากนี้หนังสืออีกเล่มก็ถูกเปิดออกด้วย คือ “หนังสือแห่งชีวิต” เห็นได้ชัดว่าในหนังสือเล่มนี้คือบันทึกชั่วนิรันดร์ในสวรรค์ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับทุกคนที่เคยมีชีวิตอยู่และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของพระเจ้าในเรื่องการทรงไถ่ เฉพาะผู้ที่ได้รับความรอดแล้วเท่านั้นถึงจะมีชื่อเขียนอยู่ในหนังสือ

เล่มนั้น ซึ่งเป็นบันทึกเกี่ยวกับผู้ที่ถูกไถ่แล้วจากทุกยุคทุกสมัย นั่นจะเป็นหนังสือที่แสนมหัศจรรย์ขนาดไหน

และผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ เราไม่ควรลืมว่านี่ไม่ใช่การพิพากษาเพื่อที่จะกำหนดว่าคนเหล่านี้จะได้ไปสวรรค์หรือไปนรก นั่นเป็นข้อสรุปที่บรรลุไปตั้งนานแล้ว พวกเขาได้ใช้เวลาในสถานที่ชั่วคราวแห่งการพิพากษาไปแล้ว นั่นคือ ฮาเดส แทนที่จะเป็นเช่นนั้น นี่กลับเป็นการรับฟังการตัดสินโทษครั้งสุดท้ายซึ่งในการรับฟังครั้งนี้เหล่าคนชั่วจากทุกยุคสมัยจะต้องรับโทษตลอดไปเป็นนิรันดร์ตามระดับของการลงโทษในบึงไฟ หลักเกณฑ์ของการพิพากษาโดยรวมในครั้งนี้จะขึ้นอยู่กับสิ่งที่ถูกเขียนไว้ในหนังสือต่างๆ และสิ่งที่ถูกเขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้นก็เป็น “ตามที่เขาได้กระทำ” นี่สื่อถึงการกระทำที่บาปหนาในชีวิตของแต่ละคน พวกเขาไม่เคยเลือกที่จะถูกทำให้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เลย พวกเขาไม่เคยได้รับการชำระในพระโลหิตของพระเมสสิยาห์เลย พวกเขาได้ปฏิเสธข้อเสนอแห่งความรอดอันมีค่าประเสริฐของพระเจ้า พวกเขาไม่เคยเลือกที่จะยอมรับการยกโทษของพระเจ้าผ่านทางพระโลหิตที่ไหลออกของพระคริสต์ ด้วยเหตุนี้เอง หลักเกณฑ์เดียวที่เหลือที่จะใช้พิพากษาพวกเขาก็คือความบาปที่สะสมมาตลอดชั่วชีวิตของพวกเขา บันทึกเกี่ยวกับความบาปเหล่านี้จึงถูกเขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น

วิว 20:13 เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัยเกี่ยวกับขอบเขตแห่งความเป็นสากลของการพิพากษาครั้งนี้ ยอห์นจึงบันทึกว่า **ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น คนที่ไม่รอดจากทุกยุคสมัยซึ่งตายในทะเลก็ถูกนำตัวมาจากที่นั่นเพื่อรับการพิพากษา ในแบบเดียวกัน คนทั้งหลายที่ตายบนบกก็ถูกส่งคืน โดยความตาย (ชานาโทส) คำหลังนี้สื่อถึงคนเหล่านั้นที่ถูกฝังไว้ในหลุมศพ**

คำที่แปลว่า **นรก (ฮาเดส)** เป็นสถานที่ที่ทุกๆ ไปของคนตายที่ล่วงลับไปแล้ว บางครั้งก็อาจหมายถึงหลุมศพ อย่างไรก็ตาม มันน่าจะหมายถึงสถานที่แห่งการพิพากษาชั่วคราวซึ่งเป็นทีี่ทุกคนที่ไม่รอดเข้าไปอยู่ทันทีหลังจากเสียชีวิต ในลูกา 16:23 พระเยซูทรงบรรยายถึงการที่เศรษฐี “อยู่ในนรก” เป็นทุกข์ทรมานยิ่งนัก คำตรงนั้นก็เป็นที่ **ฮาเดส** เช่นกัน พระเยซูทรงบรรยายตรงนั้นว่า

มันเป็นสถานที่ที่มีไฟและการทรมาน ประเด็นสำคัญก็คือว่าคนตายที่เป็นคนอธรรม ไม่ว่าพวกเขาจะตายที่ไหน ตอนนี้ก็อยู่ในฮาเดสและรอคอยการพิพากษาอยู่ และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน

คนตายที่เป็นคนชั่วจากทุกยุคสมัยจะถูกทำให้เป็นขึ้นจากฮาเดสโดยไม่สำคัญว่าพวกเขาได้ตายที่ทะเลหรือบนบกก็ตาม พวกเขาทุกคนจะถูกพิพากษาตามการกระทำของตนตามที่มีบันทึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น นี่หมายถึงการกำหนดระดับของความผิดในแบบที่ยุติธรรมจริงๆ หลักฐานก็มีอยู่ต่อหน้าแล้วเกรงว่าจะมีใครคัดค้านชะตากรรมของตน คนเหล่านี้ถูกพิพากษาตามหลักฐานที่พบว่ามีเขียนอยู่ในหนังสือเหล่านั้นซึ่งเป็นบันทึกเกี่ยวกับความบาปชั่วชีวิต เห็นได้ชัดว่าพวกเขาได้รับโทษตามสัดส่วนของระดับความบาปของพวกเขาในวันนั้น ถึงแม้ว่าไม่มีบอกไว้ตรงนี้ แต่ก็มีหลักฐานที่อื่นในพระคัมภีร์ที่พูดถึงการลงโทษในระดับต่างๆ ในนรก พระเยซูคริสต์หลายครั้งเกี่ยวกับบางคนที่ได้รับ “พระอาชญาอย่างยิ่ง” กว่าคนอื่น (มัทธิว 23:14, มาระโก 12:40 และลูกา 20:47)

วิว 20:14 ในรูปแบบที่คล้ายๆ กับมัทธิว 25:41 แล้วความตายและนรกก็ถูกผลักทิ้งลงไป**ในบึงไฟ** นี่แหละเป็นความตายครั้งที่สอง คนเหล่านั้นที่ได้ตายไปโดยปราศจากพระคริสต์ในความบาปของตนเองและถูกปรับโทษแล้ว ก็ “ถูกทิ้งลงไป**ในบึงไฟ**” คำที่แปลว่า **ทิ้ง** (*βαλω*) มีความหมายว่า ‘ขว้าง’ หรือ ‘โยน’ หลังจากถูกตัดสินโทษโดยพระเยซูคริสต์ที่พวกเขาปฏิเสธพระเมตตา พระคุณ และความจริงของพระองค์ บรรดาคนตายที่ไม่รอดจากทุกยุคสมัยก็จะถูกทิ้งทีละคนลงไป**ในบึงไฟ**จริงๆ

เห็นได้ชัดว่าฮาเดส (*นรก*) ก็เป็นคนละที่กับ**บึงไฟ** เราอาจอธิบายความแตกต่างนี้ได้โดยใช้ระบบศาลยุติธรรมของอเมริกา ก่อนอื่นผู้ที่กระทำผิดก็ถูกกักขังในคุกประจำเขตจนกว่าจะถึงเวลาพิจารณาคดีและตัดสินโทษเขา ในเวลานั้นเองเขาก็จะถูกตัดสินให้รับโทษในทัณฑสถานระยะยาว เมื่อคนไม่รอดตาย เขาก็ไปยัง ‘ฮาเดส’ ทันที นั่นคือ สถานที่แห่งการพิพากษาชั่วคราว จนกว่าจะถึงการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว เมื่อถึงตอนนั้นพวกเขาก็จะต้องรับโทษตลอดไปเป็นนิรันดร์**ในบึงไฟ**ตามระดับของการลงโทษที่พระเยซูคริสต์ทรงถือว่ายุติธรรม พระวิญญาณ

บริสุทธิ์จึงทรงบรรยายว่านี่เป็น “ความตายครั้งที่สอง” คนเหล่านั้นที่มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรก นั่นคือ คนเหล่านั้นที่ได้รับความรอด จะไม่ต้องประสบกับความตายครั้งที่สองเลย (20:6) จงสรรเสริญพระเจ้า!

วิว 20:15 เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัยอีกถึงจุดจบและขอบเขตของการพิพากษาครั้งนี้ ขอห์นจึงเขียนว่า **และผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในปีไฟ** คนเหล่านั้นที่ไม่เคยปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งความรอดของพระเจ้า นั่นคือ ความเชื่อในพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระคริสต์ ก็จะไม่พบชื่อของตนในหนังสือแห่งชีวิต พวกเขาจึงจะถูก “ทิ้งลงไปในปีไฟ”

ดังนั้น ซาตาน ความบาป และบรรดาคนบาปก็จะถูกกำจัดไปให้พ้นจากพระราชกิจของพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์ อิทธิพลของพวกเขาจะไม่ถูกพบอีกเลย พวกเขาต้องรับโทษตลอดชีวิตนิรันดร์ในสถานที่แห่งการลงทัณฑ์ไม่รู้จบโดยไม่ได้รับการปล่อยตัวเลย สำหรับคนเหล่านั้นที่หลงหาย นี่ก็เป็นเรื่องที่น่ากลัวจริงๆ สำหรับคนเหล่านั้นที่รู้จักพระคริสต์ นี่ก็เป็นเรื่องแสนวิเศษ ดังนั้นเราจึงควรออกไปประกาศและนำวิญญาณคนให้มาถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ตราบใดที่ยังกลางวันอยู่ กลางคืนกำลังจะมาแล้วซึ่งจะเป็นเวลาที่สายเกินไป

ภาพรวมของวิวรณ์ 21: บทต่อไปซึ่งเป็นบทก่อนบทสุดท้ายนี้ในพระคัมภีร์มีคำบรรยายเกี่ยวกับฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่โดยตามมาด้วยคำบรรยายที่ชัดเจนยิ่งกว่าเกี่ยวกับกรุงเยรูซาเล็มใหม่

วิว 21:1 บทที่แล้วปิดท้ายด้วยการสิ้นสุดลงของยุคพันปีและการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว แผ่นดินโลกได้ทำหน้าที่ของมันเสร็จเรียบร้อยแล้วและเวลาอย่างที่เรารู้จักก็สิ้นสุดลงแล้ว ขอห์นจึงเขียนว่า **ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว** ท่านไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการเสื่อมสลายของจักรวาลที่มีอยู่ตอนนี้ รายละเอียดบางตอนถูกพูดถึงใน 2 เปโตร 3:10,12 อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนจะชัดเจนว่าแผ่นดินโลกถูกทำลาย เราทราบน้อยไปอีกเกี่ยวกับ

ฟ้าสวรรค์ที่ถูกทำลายและถูกสร้างขึ้นมาใหม่ คำที่แปลว่า **ท้องฟ้า** (*อออูรานอส*) มักหมายถึงฟ้าอากาศที่อยู่เหนือเรา นั่นคือ ชั้นบรรยากาศและอาจหมายถึงชั้นอวกาศที่มีดวงดาวต่างๆด้วย ข้อเท็จจริงที่ว่าข้อหั้นพูดถึง “ท้องฟ้าเดิม” (ท้องฟ้าอันแรก) ก็สนับสนุนความเชื่อเรื่องท้องฟ้าที่เป็นชั้นบรรยากาศซึ่งคนสมัยโบราณเชื่อว่าเป็น ‘สวรรค์ชั้นแรก’ นั่นดูเหมือนจะเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้

เราไม่ทราบชัดเจนว่านี่รวมถึงฟ้าสวรรค์ที่เป็นชั้นอวกาศหรือแม้แต่สวรรค์ชั้นที่สาม ซึ่งเป็นที่อยู่ของพระเจ้าด้วยหรือไม่ ข้อต่อไปพูดถึงกรุงเยรูซาเล็มใหม่ที่ “เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้าและจากสวรรค์” ซึ่งสื่อว่าสวรรค์ชั้นที่สามยังคงอยู่ หากทฤษฎีนี้เชื่อว่าพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งใหม่หมด ซึ่งรวมถึงสวรรค์ชั้นที่สามด้วย ซึ่งก็ต้องเป็นเพราะว่าทั้งจักรวาลได้ถูกความบาปทำให้แปดเปื้อนไป โดยเฉพาะแผ่นดินโลกและชั้นบรรยากาศของมันซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ของพญามารมาตลอดหลายยุคสมัย อย่างน้อยซาตานก็มีอิทธิพลต่อสวรรค์ชั้นที่สามด้วยซึ่งเป็นที่มั่นกบฏต่อพระเจ้า ท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่จะสวยงามงดงามมากยิ่งขึ้นกว่าขนาดไหน!

ความเห็นสุดท้ายที่บอกว่า “ทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว” ค่อนข้างเป็นปริศนา อาจเป็นไปได้ว่าในแผ่นดินโลกใหม่จะไม่มีทะเลอีกต่อไป คำที่แปลว่า **ทะเล** (*ธาลัสซา*) ถึงแม้จะหมายถึงทะเลโดยทั่วไปแต่มันก็หมายถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียนโดยเฉพาะ นี่อาจแปลว่าจะไม่มีทะเลเมดิเตอร์เรเนียนอีกต่อไปแล้วในวันนั้น อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีแรกก็น่าจะใช่มากกว่า

สิ่งที่จะตามมาคือ คำบรรยายเกี่ยวกับสถานะชั่ววันรันคร์ อาณาจักรนิรันคร์ของพระเจ้า และสิ่งที่เราจะเรียกโดยทั่วไปว่า ‘สวรรค์’ ซึ่งจะไม่ใช่แค่ที่สถิตของพระเจ้า (คือ สวรรค์) เท่านั้น แต่จะรวมถึงแผ่นดินโลกที่เป็นเหมือนอุทยานสวรรค์ด้วย สองบทต่อไปจะเน้นเรื่องสถานที่และเวลาอันเปี่ยมสุขนี้

วิว 21:2 ข้อหั้นจึงเขียนต่อไปว่า **ข้าพเจ้า** คือข้อหั้น ได้เห็นเมืองบริสุทธิ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้าและจากสวรรค์ **กรุงนี้** ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี นครหลวงแห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก นั่นคือ กรุงเยรูซาเล็มใหม่ กำลังจะถูกบรรยายถึงในไม่ช้า น่าสนใจตรงที่ถูกบรรยายว่า “เลื่อนลอยลงมาจาก

พระเจ้าและจากสวรรค์” เห็นได้ชัดว่ากรุงเยรูซาเล็มใหม่ ‘ถูกก่อสร้าง’ โดยพระเจ้าในสวรรค์ จากนั้นมันก็เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์สู่แผ่นดิน โลกใหม่

ในการเปรียบเทียบที่ไม่น่าใช้เรื่องบังเอิญ กรุงเยรูซาเล็มใหม่ถูกบรรยายว่า “จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี” ข้อ 9-10 กล่าวชัดเจนว่ากรุงเยรูซาเล็มใหม่เป็นที่อยู่ของมเหสีของพระเมษโปดก นั่นคือ คริสตจักร พระเยซูตรัสว่า “ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีคฤหาสน์หลายแห่ง” คฤหาสน์เหล่านี้จะอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เหมือนกับเจ้าสาวที่แต่งตัวในชุดขาวที่สวยงามและบริสุทธิ์มาเสนอตัวต่อเจ้าบ่าว กรุงเยรูซาเล็มใหม่ก็ถูกบรรยายถึงในลักษณะเดียวกัน นั่นคือ งดงามและบริสุทธิ์อย่างน่าตะลึง

ขณะที่มิติของกรุงนี้ถูกบรรยายต่อไปในบทนี้ บางคนก็สันนิษฐานว่ามันลอยอยู่เหนือแผ่นดินโลกใหม่ในฐานะเป็นนครหลวงชั่วคราว ซึ่งจะเป็นที่สถิตของพระเจ้าพระบิดาและพระบุตร ดู 21:22-23

วิว 21:3 ยอห์นจึงบันทึกเกี่ยวกับเสียงประกาศอันดังที่ท่านได้ยินหลังจากนั้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า "ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา เราไม่ทราบชัดเจนว่าคำประกาศนี้มีขึ้นเมื่อไร อาจมาถึงยอห์นตอนที่ท่านได้เห็นเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นหรือไม่ หรือท่านได้ยินคำประกาศนี้ตอนที่กรุงเยรูซาเล็มใหม่เลื่อนลอยลงมา หากเป็นกรณีหลัง นี่ก็สื่อว่ายังมีสถานที่ๆเรียกว่าสวรรค์อยู่นอกจากกรุงเยรูซาเล็มใหม่แล้ว ทางเลือกก็คือว่าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในวันนั้น โดยมีกรุงเยรูซาเล็มใหม่เป็นเมืองหลวงของทั้งสอง

อย่างไรก็ตาม คำประกาศจากสวรรค์นี้ก็กล่าวชัดเจนว่า “พลับพลาของพระเจ้า” จากที่นั่นจะมากับมนุษย์แล้ว นี่สื่อว่าจะมีอารยธรรมมนุษย์ในแผ่นดินโลกใหม่นอกจากคริสตจักรที่ได้รับสง่าราศีแล้วและชนชาติอิสราเอลที่เป็นขึ้นจากตายแล้ว อีกทฤษฎีหนึ่งก็เชื่อว่ามนุษย์ที่ถูกพุดถึงนี่ก็คือผู้ที่ถูกไถ่แล้วจากทุกยุคสมัยที่ตอนนี้อยู่ในสวรรค์แล้ว ไม่ว่าจะในกรณีใด ในวันนั้นพระเจ้า “จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา

และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา” นี่สื่อชัดเจนถึงความสนิทสนม การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และสามัคคีธรรมกับพระเจ้าซึ่งจะมีขึ้นในวันนั้นซึ่งพวกเราทุกคนนี้รู้จักแต่เพียงผิวเผินเท่านั้น

วิว 21:4 ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกๆหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” นี่สื่อว่าในสวรรค์ใหม่และกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งเป็นสวรรค์อย่างที่เราคิดกัน ทุกวันนี้ จะมีน้ำตาอยู่เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเซ็ดมันออกไป อาจเป็นไปได้ว่าเหล่าผู้ที่ถูกไถ่แล้ว จากทุกยุคสมัยได้เห็นการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวซึ่งเพิ่งผ่านพ้นไป ในการพิจารณาคดีอันน่ากลัวนั้น คนมากมายที่พวกเขารักและเพื่อนๆของพวกเขาจะถูกทิ้งลงไปในปีนัง นั่นย่อมทำให้ผู้เชื่อหลังน้ำตาอย่างแน่นอน (ดู วิวรณ์ 7:17 และอิสยาห์ 25:8) อย่างไรก็ตาม พระกรุณาคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจาก็จะเซ็ดน้ำตาทุกหยดออกไปในวันนั้น

เมื่อกรุงเยรูซาเล็มมาถึง จะไม่มีความตายอีกต่อไป ความบาปจะเป็นสิ่งที่เคยมีในอดีต ด้วยเหตุนี้ ความตายจึงจะไม่มีอยู่อีกต่อไป ชัยชนะได้มีขึ้นแล้วในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ บัดนี้ความเป็นจริงของชัยชนะครั้งนั้นจะเกิดขึ้นจริงทั้งหมด ในแบบเดียวกัน “ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป” เพราะความบาปเป็นเรื่องในอดีตแล้ว ผลลัพธ์อันขมขื่นของมันทั้งหมด นั่นคือ ความคร่ำครวญ ความเจ็บปวด และความตาย จะไม่มีอีกต่อไป นั่นจะเป็นวันที่ดีขนาดไหน! ดู อิสยาห์ 65:17 ด้วย ในข้อนั้นผู้พยากรณ์อิสยาห์บอกว่าแม้แต่สิ่งเก่าก่อน นั่นคือ ความบาปและสิ่งน่าเกลียดต่างๆที่ตามมา จะไม่แม้แต่เข้ามาในความคิดของเราอีกต่อไป

วิว 21:5 ดังนั้นสิ่งที่รอคอยอยู่เบื้องหน้าจึงถูกสรุปย่อไว้ตรงนี้ พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า "ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่" และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงเขียนไว้เถิด เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์จริงและสัตย์ซื่อ" ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงสร้างทุกสิ่งใหม่หมด ยอห์นจึงถูกสั่งให้เขียนลงไปเช่นนั้นเพราะว่าสิ่งที่ท่านได้ยินนั้นก็เป็คำ “สัตย์จริงและสัตย์ซื่อ” จริงๆ

วิว 21:6 เสียงนั้นจากสวรรค์จึงกล่าวแก่ยอห์นว่า พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "สำเร็จแล้ว เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจาก บ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย เสียงนั้นซึ่งถูกพุดถึงเป็นครั้งแรกในข้อ 3 เห็นได้ชัดว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเยซูคริสต์ คูวิวรณ์ 1:8 ด้วย องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงกลับมาใช้คำ เปรียบเทียบฝ่ายวิญญาณซึ่งมีอยู่ที่พระคัมภีร์ นั่นคือ น้ำแห่งชีวิต คู อีสยาห์ 55:1, ยอห์น 4:10, วิวรณ์ 7:17, 22:1 และ 17 พระองค์เองทรงเป็นน้ำฝ่ายวิญญาณอันเปี่ยมสุขนั้นและทรงประทาน ให้แก่ผู้ที่ขอโดยที่เขาไม่ต้องเสียอะไรเลย มันคือแก่นแท้แห่งชีวิตฝ่ายวิญญาณที่มีอยู่ในพระองค์ เท่านั้น

วิว 21:7 ในลักษณะที่คล้ายกับพระสัญญาเหล่านั้นที่ทรงมีต่อคริสตจักรทั้งเจ็ดใน บทที่ 2 และ 3 พระเยซูทรงสัญญาว่า ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งสารพัดเป็นมรดก และเราจะ เป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา นี่เป็นข้อความที่พระองค์ตรัสแก่คนในยุค ปัจจุบันนี้พร้อมกับพระสัญญาที่ว่าเมื่อประชาชนของพระเจามีชัยต่อโลก เนื้อหนังและพญามาร ในชีวิตนี้ พวกเขาที่จะได้สิ่งสารพัดเป็นมรดกในวันนั้น นี่สื่อว่าความบาปในชีวิตนี้อาจทำให้ผู้ เชื่อเสียหรือไม่ได้รับบำเหน็จเต็มจำนวนในวันนั้น นอกจากนี้ พระเยซูทรงสัญญาว่าเมื่อเรามี ชัยชนะในชีวิตคริสเตียนของเราในตอนี้ พระองค์ก็จะทรงเป็นพระเจ้าของเราและเราจะ เป็นบุตรของพระองค์ในตอนนั้นด้วย นี่สื่อถึงพระพรเต็มจำนวนทั้งในตอนนี้และในตอนนั้นสำหรับ การมีชัยชนะอย่างสัตย์ซื่อต่อโลก เนื้อหนังและพญามาร

วิว 21:8 ในทางกลับกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสรุปย่อว่า แต่คนขลาด คน ไม่เชื่อ คนที่น่าสะอิดสะเอียน ฆาตกร คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และ คนทั้งปวงที่พุดมุสนั้น จะได้รับส่วนของตนในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน นั่นคือความ ตายครั้งที่สอง"

คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระคริสต์ ดังที่มีสรุปไว้ในรายการความบาปต่างๆด้านบน ก็ตั้งตา คอยการรับโทษในบึงไฟได้ คำที่แปลว่า คนขลาด (*เดอะอีลอส*) มีความหมายค่อนข้างคลุมเครือ ในด้านหนึ่งมันอาจหมายถึงคนที่ 'น่าสะพรึงกลัว' แต่มันก็มีความหมายด้วยว่า 'คนขี้ขลาด' หาก

เป็นในกรณีแรก มันก็เข้ากันกับบริบทโดยหมายถึงคนที่ใช้ความรุนแรงหรือเป็นคนชั่ว ในทางกลับกัน หากนี่เป็นความหมายแบบที่สอง มันอาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่เพราะความขี้ขลาดไม่เคยกล้าใจรับเชื่อพระคริสต์เลย นี่จึงจะเป็นเช่นนั้นสำหรับบางคนในยุคเจ็ดปีที่ต้องยอมแลกด้วยชีวิตสำหรับการกลับใจรับเชื่อพระคริสต์ พวกเขาคนขี้ขลาดก็จะไม่ได้รับอันตรายอะไร

รายการของความบาปต่างๆของคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระคริสต์ก็ถูกสรุปย่อว่าเป็นคนไม่เชื่อและเป็นคนที่น่าสะอิดสะเอียน คำที่แปลเช่นนั้น (*เบคะลูช โช*) มีความหมายว่า ‘น่ารังเกียจ’ มันย่อมาหมายถึงเหล่าคนชั่ว คนบาปในแบบอื่นๆก็ถูกสรุปว่าเป็น “ฆาตกร คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ” คำที่แปลว่า *คนใช้เวทมนตร์ (ฟารมาเคออส)* ถึงแม้ความหมายตรงตัวคือการใช้ยา แต่สุดท้ายแล้วมันก็หมายถึงการใช้เวทมนตร์คาถา ในสมัยโบราณการใช้เวทมนตร์คาถาก็ใช้ยาหลอนประสาทในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม โลกและวิถีปฏิบัติที่ชั่วช้าของมันจึงถูกสรุปย่อในที่กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเสริมความบาปประเภทสุดท้ายเข้าไปด้วยเกรงว่าจะมีผู้ใดไม่ยอมรับว่าตนมีความผิดในความบาปต่างๆด้านบน นั่นคือ “คนทั้งปวงที่พุดมุสา” เหมือนกับที่การฆาตกรรมครั้งเดียวก็ทำให้คนอื่นๆหนึ่งเป็นฆาตกร การโกหกครั้งเดียวก็ทำให้คนอื่นๆหนึ่งเป็นคนพุดมุสาเช่นกัน ไม่เคยมีใครที่เกิดมาบนแผ่นดินโลกที่ไม่เคยโกหก

ประเด็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรานั้นก็ชัดเจน ทุกคนล้วนมีความผิด ไม่สำคัญว่าความบาปของพวกเขาจะชัดเจน โง่งเง้งหรือปิดซ่อนคลุมเครือ เช่น การโกหก เป็นต้น คนทั้งปวงที่อยู่นอกพระคริสต์จะพบว่าตัวเองต้องรับโทษ “ในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน นั่นคือความตายครั้งที่สอง”

ดังนั้น หลังจากได้สรุปย่อเกี่ยวกับสง่าราศีแห่งกรุงเยรูซาเล็มใหม่และสวรรค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจึงทรงสรุปย่อเกี่ยวกับจุดจบของคนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในความบาปของตนต่อไปไม่ว่าความบาปนั้นจะร้ายแรงสักปานใดก็ตาม มันคือความตายครั้งที่สองและบึงไฟ ทางเลือกทั้งสองนั้นก็ชัดเจนอยู่แล้ว

วิว 21:9 หลังจากนั้น ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบ อันเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดประการนั้น ได้มาพูดกับข้าพเจ้าว่า "เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้า

จะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก" แน่นอนที่มเหสีของพระเมษโปดกหาใช่ใครอื่นนอกจากคริสตจักรที่ถูกไถ่แล้ว มีชัยชนะและได้รับสง่าราศีแล้วในสวรรค์ การรวมตัวกันอย่างเปี่ยมสุขของเราในวันนั้นในฐานะคริสตจักรสากลจะเป็นดังเจ้าสาวของพระคริสต์

วิว 21:10 เห็นได้ชัดว่ามุมมอง ณ จุดนี้เป็นมุมมองจากแผ่นดินโลก ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญูญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเมืองใหญ่นั้น คือกรุงเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์ ซึ่งกำลังลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัยกรุงเยรูซาเล็มใหม่ (ซึ่งถูกกล่าวด้วยว่ามีขนาดใหญ่และบริสุทธิ์) เป็นที่อยู่ของมเหสีของพระเมษโปดก นั่นคือ คริสตจักร พวกเราทุกวันนี้เป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มใหญ่ที่จะรวมตัวกันในสวรรค์สักวันหนึ่งในฐานะเป็นมเหสีของพระองค์ นั่นจะเป็นสิทธิพิเศษขนาดไหน ยอห์นบรรยายถึงกรุงอันเปี่ยมสุขนี้อีกครั้งว่า “ลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า” ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้จะบรรยายถึงความยิ่งใหญ่ของกรุงนี้

วิว 21:11 ยอห์นบรรยายถึงกรุงเยรูซาเล็มใหม่ต่อไปว่า เมืองนั้นประกอบด้วยสง่าราศีของพระเจ้า ไสสว่างดุจพลอยมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับพลอยหยกอันสุกใสเหมือนแก้วผลึก แนวคิดเรื่องสง่าราศีที่พระคัมภีร์ทั้งเล่มและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระเจ้านั้นสื่อถึงแสงอันสว่างจ้า กรุงเยรูซาเล็มใหม่จึงมีรัศมีเจิดจรัสขณะที่ลอยลงมาจากสวรรค์ การกล่าวว่ามันจะเป็นกรุงแห่งความสว่างอันเจิดจ้าก็เป็นคำพูดที่ถูกต้อง นอกจากนี้ความสว่างของกรุงนี้ยัง “ใสสว่างดุจพลอยมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับพลอยหยกอันสุกใสเหมือนแก้วผลึก” พลอยหยกเป็นอัญมณีที่ไม่มีสีใดสีหนึ่งโดยเฉพาะ แต่มีสีหลายเฉดสีเหมือนรู้เบาะแสสำคัญก็คือว่า แสงพลอยหยกของกรุงนี้ “สุกใสเหมือนแก้วผลึก” นี้อาจหมายถึงความสว่างจ้าของเพชรอันบริสุทธิ์ ในด้านหนึ่งแล้วมันสุกใสเหมือนแก้วผลึก แต่เมื่อแสงส่องทะลุผ่านมัน มันก็มีสีรุ้งหักเหออกมาเหมือนออกมาจากแก้วปริซึม นั่นอาจเป็นสิ่งที่ยอห์นหมายถึงในการที่ท่านพุดถึงความสว่างของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ สง่าราศีของพระเจ้าถูกหักเหออกมาจากภายในกรุงนั้นเหมือนกับความสุขไสของเพชรเม็ดโตที่สุดเท่าที่เคยมีมา

วิว 21:12-13 ยอห์นบรรยายถึงกรุงนี้ต่อไปว่า เมืองนั้นมีกำแพงสูงใหญ่ มีประตู
สิบสองประตู และที่ประตูมีทูตสวรรค์สิบสององค์ และที่ประตูนั้นจารึกเป็นชื่อตระกูลของ
ชนชาติอิสราเอลสิบสองตระกูล 13 ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู
ทางด้านใต้มีสามประตู ทางด้านตะวันตกมีสามประตู

กรุงเยรูซาเล็มใหม่จะเป็นกรุงที่มีกำแพงใหญ่โตมากๆ มันจะมีรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสโดย
มีสามประตูแต่ละด้าน แต่ละประตูจะมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งเฝ้าอยู่และเห็นได้ชัดว่าประตูแต่ละ
บานจะมีชื่อแต่ละตระกูลของชนชาติอิสราเอลจารึกไว้เหนือนั้น นั่นเป็นเรื่องน่าสนใจเพราะว่า
กรุงเยรูซาเล็มใหม่จะเป็นที่อยู่ของคริสตจักร ถึงแม้ไม่ได้มีบอกไว้อย่างเฉพาะเจาะจง แต่นี่ก็สื่อ
ถึงความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนระหว่างคริสตจักรและชนชาติอิสราเอล ตามจริงแล้วคริสตจักร
ก็มีพื้นฐานอยู่บนรากฐานทางประวัติศาสตร์และศาสนศาสตร์ที่ถูกวางไว้ในชนชาติอิสราเอล
สมัยพระคัมภีร์เดิม นอกจากนี้คริสตจักรก็ถือกำเนิดออกมาจากศาสนายิวและเป็นเช่นนั้นจริงๆที่
พระวิหารของพวกยิวในวันเพ็นเทคอสต์

วิว 21:14 นอกจากนี้แล้ว และกำแพงเมืองนั้นมีฐานสิบสองฐาน และที่ฐานนั้นจารึก
ชื่ออัครทูตสิบสองคนของพระเมสสิยาห์ อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในเอเฟซัส 2:20 ว่าคริสตจักรตั้ง
อยู่บนรากฐานของพวกอัครทูต โดยมีพระเยซูคริสต์เป็นศิลามุมเอก ด้วยเหตุนี้ฐานของกำแพง
ของกรุงเยรูซาเล็มใหม่จะมีสิบสองราก โดยมีชื่อของอัครทูตทั้งสิบสองคนเขียนอยู่ที่ฐานเหล่านั้น
นี้อาจหมายถึงหินที่เป็นรากฐานสิบสองแถว (หรือสิบสองชั้นติดต่อกัน) ฐานเหล่านี้จะถูก
สาธยายเพิ่มเติมในข้อ 19-20

วิว 21:15-16 ยอห์นบันทึกเกี่ยวกับการที่ทูตสวรรค์องค์นี้วัดขนาดกรุงนี้ต่อไป
เหมือนกับที่นักสำรวจที่ดินจะกระทำ ทูตสวรรค์องค์ที่พูดกับข้าพเจ้านั้น ถือไม้วัดทองคำเพื่อจะ
วัดเมือง และวัดประตูและกำแพงของเมืองนั้น ทูตสวรรค์ที่ถูกพูดถึงในข้อ 9 มีไม้วัดทองคำ เรา
จำได้ในบทที่ 11 ว่า 'ไม้้อ' เป็นอุปกรณ์สมัยโบราณที่นักสำรวจที่ดินใช้เพื่อวัดขนาด มันก็คง
เหมือนกับไม้หลายขนาดใหญ่ ถึงแม้ไม้้อนี้อาจมีขนาดยาวกว่าเยอะ

ดังนั้นทศวรรคองค์นี้จึงพบว่า 16 เมื่อนั้นเป็นที่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างยาวเท่ากันและท่าน
เอาไม้วัดเมื่อนั้น ได้สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร กว้างยาวและสูงเท่ากัน เมื่อนี้มีรูปทรงสี่เหลี่ยม
จัตุรัส ยอห์นพบว่ามันมีขนาด “สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร” (หรือ “หมื่นสองพันสทาคีออน”) คำที่
แปลว่า สทาคีออน เป็นหน่วยวัดหนึ่งภาษากรีก คนเชื่อกันว่ามันมีขนาดยาวถึง 582 ถึง 600 ฟุต
หรือหนึ่งในแปดของไมล์แบบโรมัน ในทางปฏิบัติแล้ว สทาคีออน ก็มีขนาดประมาณ 600 ฟุต
นั่นจึงคิดเป็นความยาวประมาณ 1,350 ถึง 1,500 ไมล์ โดยขึ้นอยู่กับว่าจะใช้หน่วยวัดอะไร
สำหรับหนึ่งสทาคีออน

สิ่งที่ไม่ชัดเจนก็คือว่าหมื่นสองพันสทาคีออนนี้เป็นความยาวของด้านหนึ่งของเมืองนี้
หรือเป็นเส้นรอบวงของเมืองนี้ การตีความแบบดั้งเดิมและตามยุคสมัยก่อนข้าง โอนเอียงไป
ทางการตีความแบบแรก อย่างไรก็ตาม การที่คนๆหนึ่งวัดขนาดของเมืองนี้ก็อาจเอนเอียงไป
ทางการตีความแบบที่สองก็ได้ ซึ่งในกรณีดังกล่าว เมืองนี้ก็จะมีความยาวด้านหนึ่งประมาณ 325
ถึง 350 ไมล์โดยขึ้นอยู่กับหน่วยวัดที่ใช้สำหรับหนึ่งสทาคีออน บางคนก็เสนอว่าตัวเลขพวกนี้มี
ไว้เพื่อบ่งบอกถึงความใหญ่โตมหึมาของเมืองนี้มากกว่าที่จะเป็นขนาดที่เฉพาะเจาะจง อย่างไรก็ตาม
ข้อเท็จจริงที่ว่ายอห์นวัดขนาดและได้ตัวเลขพวกนี้ออกมาก็ดูจะขัดแย้งกับทฤษฎีดังกล่าว
ไม่ว่าจะในกรณีใดก็ตาม เมืองนี้ก็มีขนาดมหึมา โดยใหญ่โตกว่าเมืองใดที่โลกนี้เคยรู้จัก

ยอห์นกล่าวต่อไปว่าเมืองนี้ “กว้างยาวและสูงเท่ากัน” มีคนคาดเดาไปต่างนานาเกี่ยวกับ
รูปทรงของเมืองนี้ บางคนสันนิษฐานว่ามันเป็นรูปทรงลูกบาศก์ บ้างก็รูปทรงพีระมิด อันที่จริง
มันก็อาจเป็นได้ทั้งสองแบบก็ได้ อย่างไรก็ตาม มันอาจเป็นตึกแบบ ‘ตึกระฟ้า’ ในเมืองก็ได้ซึ่งมี
ความสูงเท่ากับความยาว โดยมี ‘เส้นขอบฟ้า’ แบบแปลกๆที่เมืองส่วนใหญ่มี นี่น่าจะเป็นสิ่งที่
ยอห์นกำลังจะสื่อ แน่แน่นอนยกเว้นยอห์นแล้ว ตาไม่เคยเห็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้
สำหรับคนเหล่านั้นที่รักพระองค์ นั่นจะเป็นสถานที่ๆยิ่งใหญ่ตระการตาและงดงามสักเพียงใด

วิว 21:17 ยอห์นกล่าวต่อไปว่า ท่านวัดกำแพงเมืองนั้น ได้เจ็ดสิบสองเมตร ตาม
มาตรวัดของมนุษย์ ซึ่งคือมาตรวัดของทศวรรคองค์นั้น อีกครั้งที่มิติที่ระบุนี้ไม่ชัดเจน มันอาจ
เป็นความสูงของกำแพงหรืออาจเป็นความกว้างของมันก็ได้ แต่มันน่าจะเป็นความสูงของกำแพง
มากกว่า ไม่ว่าจะในกรณีใด ขนาดก็คือ 144 ศอก หรือประมาณ 216 ฟุต นั่นเป็นความสูง

ประมาณตึกยี่สิบชั้น นั่นถือว่าเล็กเมื่อเทียบกับความสูงโดยรวมของเมืองนี้ แต่ก็ถือว่าสูงมากๆ เมื่อเทียบกับกำแพงเมืองใดๆที่เคยถูกสร้างมา ถึงแม้ว่ายอห์นเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องและใช้มาตรวัดของมนุษย์ แต่เห็นได้ชัดว่าท่านได้รับความช่วยเหลือจากทูตสวรรค์องค์นี้ที่ไปเป็นเพื่อนท่านด้วย นี่เป็นอีกครั้งที่ว่าเลขสิบสองเป็นรากที่สองของ 144 เห็นได้ชัดว่านี่สอดคล้องกับชื่อของ อัครทูตทั้งสิบสองคนที่ถูกพบที่ฐานของกำแพงนั้น เห็นได้ชัดว่าแต่ละแถวหรือชั้นของกำแพงนี้มีขนาด 12 สอก โดยน่าจะเป็นความสูง

วิว 21:18 เช่นเดียวกับตัวเมืองนี้เอง กำแพงเมืองนั้นก่อด้วยพลอยหยก และเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ สุกใสดูแก้ว เมืองนี้ไม่เพียงถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนพลอยหยกเท่านั้น แต่กำแพงเมืองเองก็ถูกเปรียบเช่นนั้นด้วย นอกจากนี้เมืองนี้ก็ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือน “ทองคำบริสุทธิ์ สุกใสดูแก้ว” นี่หมายถึงทองคำที่บริสุทธิ์เสียจนมันดูเหมือนจะโปร่งแสง เมืองนี้จึงเปล่งประกายออกมาไม่ใช่แค่ด้วยแสงของเพชรที่เปล่งออกมาจากสง่าราศีของพระเจ้าที่อยู่ภายในเมืองนี้เท่านั้น แต่ยังเปล่งแสงทองคำออกมาด้วย นั่นจะเป็นภาพอันน่าตื่นตาขนาดไหน!

วิว 21:19-20 ยอห์นบรรยายต่อไปว่า ฐานของกำแพงเมืองนั้นประดับด้วยเพชรพลอยทุกชนิด คำที่แปลว่า **ประดับ** (*คอสเมะ โอ*) มีความหมายว่า ‘ประดับประดา’ หรือ ‘ทำให้สวย’ นี่ไม่ได้หมายความว่าฐานของกำแพงนี้ถูกสลักไปด้วยเพชรพลอยต่างๆที่มีขนาดเล็ก แต่แต่ละแถวของฐานประกอบไปด้วยเพชรพลอยโปร่งแสงก้อนมหึมามากกว่าดังที่กล่าวไว้ด้านล่าง

ฐานที่หนึ่งเป็นพลอยหยก ที่สองไพฑูรย์ ที่สามหินควอตซ์โปร่งแสง ที่สี่มรกต 20 ที่ห้าโกเมน ที่หกทับทิม ที่เจ็ดเพชรสีเขียว ที่แปดพลอยเขียว ที่เก้าบุษราคัม ที่สิบหยก ที่สิบเอ็ดพลอยสีแดง ที่สิบสองเป็นพลอยสีม่วง ฐานทั้งสิบสองแถว (ชั้น) ของกำแพงนี้ถูกสาธยายว่าเป็นเพชรพลอยสิบสองชนิดที่แตกต่างกัน เพชรพลอยแต่ละชนิดก็มีสีต่างๆของสีรุ้ง ในทางประวัติศาสตร์แล้วเพชรพลอยแต่ละชนิดที่ถูกเอ่ยถึงนี้ประกอบด้วยมากกว่าหนึ่งเจดสี แต่เมื่อรวมกันแล้ว พวกมันก็แสดงถึงสีของสายรุ้งจากสีแดง เหลือง เขียว ฟ้า และม่วงแบบโปร่งแสง ไม่ต้องสงสัยเลยว่า

พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเราจะทรงจัดเรียงและออกแบบสี่เหล่านี้อให้มีความสวยงามแบบลึมหายใจ
เลยทีเดียว

วิว 21:21 ประตู่ทั้งสี่ประตู่เป็นไข่มุกสี่ประตู่ละเม็ด ประตู่ละเม็ด นี้แปลว่า
แต่ละบานของประตู่ทั้งสี่ประตู่จะเป็นไข่มุกก่อนมหิมา เราจะไม่เห็นวัสดุราคาถูกในเมืองนี้
เลย ไม่มีการพูดถึงขนาดของประตู่เมืองนี้ กระนั้น เมื่อพิจารณาเมืองที่มีขนาดใหญ่โตนี้แล้ว
ประตู่เหล่านี้ก็ต้องมีขนาดใหญ่มหิมาเช่นกัน

จากนั้นยอห์นก็บันทึกเกี่ยวกับสิ่งที่อาจเป็นหนึ่งในจุดเด่นที่น่าประทับใจมากที่สุด และ
ถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ ไสรวางกับแก้ว นี่เป็นอีกครั้งที่มีการบรรยายถึงทองคำที่
บริสุทธิ์เสียจนมัน โปรงใส ที่น่าสนใจคือคำว่า ถนน เป็นคำเอกพจน์ คำที่แปลเช่นนั้น (*พลาเทอะ
เอีย*) มีความหมายตรงตัวว่า ทางกว้างทางหนึ่ง มันจึงเป็นถนนคนเดินสายหนึ่ง ในเมืองต่างๆ
สมัยโบราณ เป็นเรื่องปกติที่จะมีถนน ‘สายหลัก’ เส้นเดียวที่ทอดยาวจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้าน
หนึ่งของเมือง เราไม่ทราบชัดเจนว่านั่นจะเป็นความหมายสำหรับตรงนี้ด้วยหรือไม่

วิว 21:22-23 ขณะที่จนถึงจุดนี้ ยอห์นบรรยายถึงบริเวณรอบนอกของเมืองนี้มา
ตลอด คราวนี้ท่านจะให้ข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับภายในของเมืองนี้บ้าง ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระ
วิหารในเมืองนั้นเลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษ
โปดกทรงเป็นพระวิหารในเมืองนั้น ในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรนิรัน
ดรและเป็นสิ่งที่เราเรียกกันโดยทั่วไปว่า ‘สวรรค์’ ไม่มีพระวิหารในนั้น ข้อนี้บอกเราว่า “องค์
พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษโปดกทรงเป็นพระวิหารในเมือง
นั้น” ที่น่าสนใจก็คือความหมายตรงตัวของคำที่แปลว่า พระวิหาร (*นาออส*) ความหมายแบบ
เรียบง่ายที่สุดคือ ‘ที่สถิตอยู่ของพระเจ้า’ กรุงเยรูซาเล็มใหม่เองเป็นที่สถิตอยู่ของพระเจ้าและ
พระเมษโปดก ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีพระวิหารแยกต่างหาก

23 เมืองนั้นไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าสง่าราศีของพระเจ้า
เป็นแสงสว่างของเมืองนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นความสว่างของเมืองนั้น เพราะว่าเทว
สภาของพระเจ้าจะสถิตอยู่ในเมืองนั้น ความเจิดจรัสแห่งความสว่างของพระองค์ทั้งสองจึง

แทรกซึมและทะลุทะลวงไปทั่วทั้งเมืองจนไม่จำเป็นต้องมีดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์เพื่อให้
ความสว่างในเมืองนี้ ความหมายก็คือว่าพระเจ้าเองทรงให้ความสว่างแก่เมืองนี้และพระเมษ
โปดกก็ทรงเป็นความสว่างของเมืองนั้น เพราะคุณสมบัตินี้ที่โปร่งแสงของเมืองนี้ สง่าราศีแห่ง
ความสว่างของพระองค์ทั้งสองก็แทรกซึมไปทั่วทั้งเมือง พระเยซูจะทรงเป็นความสว่างของโลก
ในวันนั้นจริงๆ

ว 21:24 นี่เป็นอีกครั้งที่ มีการบ่งชี้ชัดเจนว่าจะมีอารยธรรมมนุษย์บนแผ่นดินโลก
ใหม่ ยอห์นกล่าวต่อไปว่า บรรดาประชาชาติที่รอดแล้วจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของเมือง
นั้น และบรรดาภคัตริย์ในแผ่นดินโลกจะนำสง่าราศีและเกียรติของตนเข้ามาในเมืองนั้น นี่สื่อว่า
กรุงเยรูซาเล็มใหม่อยู่ใกล้กับแผ่นดินโลกใหม่ แต่อาจไม่ได้ตั้งอยู่เหนือมันจริงๆ เนื่องจากกรุงนี้
ลอยอยู่เหนือแผ่นดินโลก กรุงนี้จึงให้แสงสว่างแก่แผ่นดินโลก ยอห์นเขียนถึง “บรรดา
ประชาชาติของแผ่นดินโลก” ในวันนั้น นี่สื่อว่าจะมีชีวิตมนุษย์ดำเนินต่อไปในแผ่นดินโลกใหม่
พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราชัดเจนว่ามันจะเป็นเช่นนั้นไปได้อย่างไร เราคงทำได้เพียงคาดเดาว่า
พวกเขาถูกนำไปอยู่บนแผ่นดินโลกใหม่ได้อย่างไรและพวกเขามาจากไหน บรรดาประชาชาติ
เหล่านี้มีภคัตริย์และพวกเขาก็นำสง่าราศีและเกียรติของตนเข้ามาในกรุงเยรูซาเล็มใหม่เพื่อที่จะ
นมัสการพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขาวงศ์อย่างเห็นได้ชัด มีสิ่งหนึ่งที่แน่นอนก็คือ จะไม่มีความบาป
หรือความเปื้อนในแผ่นดินโลกใหม่ซึ่งคงอยู่ชั่วนิรันดร์และได้รับพระพรนั้นเลย จะมีสภาพ
ของแดนสวรรค์ในวันนั้นอย่างแท้จริงตลอดไปเป็นนิรันดร์

ว 21:25-26 นอกจากนี้แล้ว ประตูเมืองทุกประตูจะไม่ปิดเลยในเวลากลางวัน
ด้วยว่าจะไม่มีเวลากลางคืนในเมืองนั้นเลย 26 และคนทั้งหลายจะนำสง่าราศีและเกียรติของ
บรรดาประชาชาติเข้ามาในเมืองนั้น ในเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบสมัยโบราณ ประตูจะถูกปิด
ตอนกลางคืนเพื่อป้องกันการโจมตีจากภายนอก อย่างไรก็ตามในวันนั้นประตูเมืองนี้จะไม่มีการ
ปิดเลย อันบ่งบอกถึงสันติภาพนิรันดร์ซึ่งจะครอบครอง นอกจากนี้ ในตอนนั้นจะไม่มีการ
อีกต่อไปแล้ว นี่จึงสื่อว่าจะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพักผ่อนและจะไม่มีความเหนื่อยล้าด้วย
พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเราจะทรงนำเสนอโลกที่สมบูรณ์แบบในทุกด้านของมัน มีการพูดถึงอีกครั้ง

ว่าประตูของเมืองนี้จะเป็นทางเข้าสำหรับประชาชาติทั้งหลายที่จะนำสง่าราศีและเกียรติของตน มาถวายพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์ ข้อเท็จจริงที่ว่าบรรดาประชาชาติถูกบรรยายถึงว่ามีสง่าราศีและเกียรติก็สื่ออยู่แล้วถึงความรุ่งเรืองและความยิ่งใหญ่ของอารยธรรมในวันนั้น

วิว 21:27 สุดท้าย ยอห์นกล่าวชัดเจนถึงเหตุผลที่อาณาจักรนิรันดร์นั้นมีความยิ่งใหญ่ สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดก็ตามที่กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน หรือพุดมูสาจะเข้าไปในเมืองไม่ได้เลย เว้นแต่เฉพาะคนที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้ จะไม่มีความบาปใดได้รับอนุญาตหรือมีอยู่เลย จะไม่มีความบาปในรูปแบบใดๆ ซึ่งเสื่อมทรามและเป็นมลทินในวันนั้นเลย มีแต่คนเหล่านั้นที่มีชื่อเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกใหม่นั้น มีแต่คนเหล่านั้นที่มีความบริสุทธิ์จะได้รับอนุญาตให้อยู่ได้ ความบาปและคนบาปทั้งปวงถูกกำหนดให้ไปอยู่ในบึงไฟเมื่อถึงกาลสิ้นสุดของแผ่นดินโลกใบเก่าที่ถูกความบาปครอบงำ นี่ไม่น่าหมายความว่าบรรดาคนบาปจะหลบๆ ซ่อนๆ อยู่ที่ไหนสักแห่งภายนอกอาณาจักรนิรันดร์นั้น โดยถูกขัดขวางมิให้เข้าไป แต่น่าจะหมายความว่าคนเหล่านั้น ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้วมากกว่า ดังนั้น สง่าราศีและเกียรติของยุคนั้นจึงคงอยู่ตลอดไปทุกชั่วยุคสมัย

ภาพรวมของวิวรณ์ 22: บทสุดท้ายในพระคัมภีร์ให้คำบรรยายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพต่างๆ ในอาณาจักรนิรันดร์นั้น มันปิดท้ายด้วยการที่พระเยซูเองทรงสัญญาเกี่ยวกับพระพรต่างๆ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะเสด็จมาโดยเร็ว สุดท้ายมีคำเตือนห้ามมิให้ตัดแต่งหรือเพิ่มเติมพระวจนะของพระเจ้า

วิว 22:1 หลังจากได้บรรยายถึงโครงสร้างของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ในบทที่แล้วไปแล้ว คราวนี้ยอห์นให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของมัน ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำบริสุทธิ์ที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วผลึก ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก มีหลายสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับแม่น้ำสายนี้ (1) สิ่งแรกก็คือ ความบริสุทธิ์ของแม่น้ำสายนี้ ความหมายตรงตัวก็คือว่า แม่น้ำแห่งชีวิตสายนี้มีลักษณะใสแจ้ว จะไม่มีมลพิษในวันนั้น

เลย (2) แม่น้ำสายนี้ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและพระเมษโปดกโดยตรง เห็นได้ชัดว่านี่อยู่ข้างในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ (3) มีชื่อว่าแม่น้ำแห่งชีวิต พระคัมภีร์ไม่ได้บอกชัดเจนว่าแม่น้ำนี้มีไว้เพื่ออะไร อย่างไรก็ตาม ใน 21:6 พระเยซูตรัสถึงการให้น้ำดื่มแก่คนเหล่านั้นที่กระหายจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิต ใน 22:17 มีการพูดถึงน้ำแห่งชีวิตอีกครั้งและเห็นได้ชัดว่าตรงนั้นซึ่งมีความหมายฝ่ายวิญญาณ มีหลายสิ่งที่คล้ายๆกันกับเอเสเคียล 47:1-5 อย่างไรก็ตาม ในข้อนั้นแม่น้ำนั้นก็ถูกบรรยายว่าอยู่ในยุคพันปี

วิว 22:2 นี่เป็นอีกครั้งที่มีการพูดถึง ‘ถนน’ ของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ท่ามกลางถนนในเมืองนั้นและริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุกๆเดือนและใบของต้นไม้เหล่านั้นสำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย คำที่แปลว่า ท่ามกลาง (*เมะซอส*) มีความหมายแบบพื้นที่ที่สุดว่า ‘ตรงกลาง’ นี่สื่อถึงการที่แม่น้ำแห่งชีวิตในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ไหลลงมาตรงกลางของ ‘ถนน’ นั้น นี่อาจหมายความว่าถนนสายหลักของเมืองนี้เป็นเหมือนถนนในสวนสาธารณะที่มีแม่น้ำแห่งชีวิตไหลผ่ากลางและ ‘ถนน’ นั้นก็กลายเป็นสองข้างทางโดยอยู่คนละฝั่งของแม่น้ำสายนี้ มีการเอ่ยถึงต้นไม้แห่งชีวิตด้วย ซึ่งถูกกล่าวในรูปเอกพจน์ แต่ในขณะที่เดียวกันมันก็อยู่ทั้งสองฟากของแม่น้ำนี้อาจเป็นไปได้ว่าถนนสองฟากของ ‘ถนน’ สายหลักนี้ซึ่งทอดยาวตามแนวแม่น้ำแห่งชีวิตมีต้นไม้แห่งชีวิตปลูกไว้เป็นแนวยาวตลอดทั้งเส้น ถึงแม้ว่าต้นไม้แบบนี้มีชนิดเดียวเท่านั้น แต่มันอาจมีต้นไม้แบบนี้หลายต้นอยู่ตลอดทั้งสองฟากของแม่น้ำสายนี้ก็ได้

ต้นไม้ที่แปลกประหลาดที่สุดนี้ออกผลสิบสองชนิด ผลใหม่ของมันจึงออกมาทุกเดือนที่น่าสนใจก็คือมีการเอ่ยถึง ‘เดือน’ ในอาณาจักรนิรันดร์นั้น เห็นได้ชัดว่าจะมีหน่วยวัดเวลาแบบมาตรฐานในอาณาจักรนั้น นอกจากนี้ใบของต้นไม้แห่งชีวิตนี้ยังมีไว้เพื่อรักษาบรรดาประชาชาติให้หายด้วย คำที่แปลว่า รักษาให้หาย (*เชราพะเอีย*) สามารถมีความหมายได้ว่า ‘บริการ’ หรือ ‘ประโยชน์’ มันดูเหมือนไม่สอดคล้องกันที่จะมีความเจ็บป่วยซึ่งต้องมีการรักษาให้หายในสวรรค์

ที่น่าสนใจอีกก็คือการพูดถึง *บรรดาประชาชาติ* ในวันนั้น นี่สื่ออีกครั้งว่าจะมีประชาชาติต่างๆในอาณาจักรนิรันดร์นั้น คุณคำอธิบายสำหรับ 21:24 ดูเหมือนว่าผลของต้นไม้แห่งชีวิตพร้อม

กับแม่น้ำแห่งชีวิตเป็นอาหารและบ่อน้ำพุแห่งชีวิตสำหรับมนุษยชาติในสวรรค์ซึ่งถูกนำไปอยู่บนแผ่นดินโลกใหม่ในอาณาจักรนิรันดร์นั้น แม้แต่ใบของต้นไม้เหล่านั้นก็มีไว้เพื่อประโยชน์ของประชาชาติเหล่านั้น เราจำได้ว่าต้นไม้แห่งชีวิตถูกพูดถึงในปฐมกาล 2:9 และ 3:22, 24 ด้วย อาจเป็นได้ว่าชีวิตที่ไม่รู้สิ้นสุดนั้นมีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิตถึงแม้ว่าอาดัมและเอวาไม่เคยได้กินผลของมันเลยก็ตาม อย่างไรก็ตาม ต้นไม้อันเปี่ยมสุขนี้จะมีอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มใหม่

วิว 22:3 นอกจากนี้ เมื่อวันนั้นมาถึงจะไม่มีการสาปแช่งใดๆอีกต่อไป การสาปแช่งที่ถูกพูดถึงนี้เห็นได้ชัดว่าหมายถึงการสาปแช่งที่ความบาปนำมาสู่แผ่นดินโลกในเวลาที่ยอดล้มลงในความบาป ในแผ่นดินโลกใหม่ จะไม่มีการสาปแช่งอีกต่อไป ดู ปฐมกาล 3:17 ปัญหาทุกอย่างของแผ่นดินโลกนี้ล้วนมีที่มาจากการสาปแช่งซึ่งเกิดขึ้นเพราะความบาปของอาดัม การสาปแช่งนี้ก็ไล่ตั้งแต่ความเจ็บป่วยและความตายไปจนถึงวัชพืชที่มีหนามแหลม ไปจนถึงสัตว์ที่กินเนื้อ จะไม่มีสิ่งเหล่านี้ในสวรรค์เลย

พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ในเมืองนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วใน 22:1 พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกตั้งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์ที่นั่นในเวลานั้น แน่แน่นอนที่เหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ก็คือคนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดจากทุกยุคสมัย ไม่ว่าจะเป็นชนชาติอิสราเอลที่ถูกไถ่หรือคริสตจักรที่ได้ชัยชนะในสวรรค์ ในวันนั้น เราจะได้รับอภิสิทธิ์ในการปรนนิบัติรับใช้พระองค์เสมอไป

วิว 22:4 นอกจากนี้เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และพระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา ถึงแม้ว่ามนุษย์ที่บาปหนาในเนื้อหนังที่เต็มไปด้วยความบาปไม่มีทางเห็นพระเจ้าได้ แต่ยุคใหม่ที่กำลังจะมาถึง ในวันนั้นเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์จะสลัดทิ้งร่างกายที่เต็มไปด้วยความบาปเพื่อรับเอาร่างกายที่ถูกชุบให้เป็นขึ้นใหม่ซึ่งบริสุทธิ์และเปี่ยมด้วยสง่าราศี ธรรมชาติอันบาปหนาของพวกเขา คือเนื้อหนัง จะถูกฝังพร้อมกับกายเก่าของพวกเขา ในสวรรค์พวกเขาจะเป็นผู้บริสุทธิ์และชอบธรรมไปพร้อมๆกัน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าประชาชนของพระเจ้าในวันนั้นจะเห็นพระเยซูหน้าต่อหน้า ดู 1 ยอห์น 3:2 คำถามก็คือว่าเราจะได้เห็นพระเจ้าเองหรือไม่ อย่างไรก็ตาม นั่นก็ถูกสื่อไว้ด้วย ไม่ใช่แค่ตรงนี้เท่านั้นแต่ในมัทธิว

5:8 และฮีบรู 12:14 ด้วย นอกจากนี้ในวันนั้น “พระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผาก เขา” เหมือนกับที่บรรดาผู้รับใช้ของซาตานในช่วงยุคเจ็ดปีมีเครื่องหมายของมันอยู่ที่หน้าผากของพวกเขา ในสวรรค์บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าก็จะมีพระนามของพระเจ้าอยู่ที่หน้าผากของพวกเขาเช่นเดียวกัน

วิว 22:5 สภาพเพิ่มเติมของวันอันเปี่ยมสุขนั้นถูกบรรยายถึง **กลางคืนจะไม่มีที่นั่น** เขาไม่ต้องการแสงเทียนหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่เขา ในปัจจุบัน ปราภฏการณ์ที่เป็นกลางคืนเป็นตัวแบ่งเขตของแต่ละวัน เนื่องจากในตอนนั้นจะไม่มีกลางคืน วันอย่างที่เรา รู้จักกันนี้จะอยู่ในอีกมิติที่ไม่ได้ถูกบรรยายถึง เวลาอย่างที่เรา รู้จักก็จะอยู่ในอีกมิติอย่างแน่นอน (อย่างไรก็ตาม เดือนก็ถูกพูดถึงในข้อ 2 ของบทนี้) ดังนั้นมันจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้แสงเทียนเพราะว่าไม่มีกลางคืนที่นั่น นอกจากนี้ ที่นั่นไม่จำเป็นต้องมีแสงจากดวงอาทิตย์ด้วย “เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่เขา” เป็นความจริงที่พระเจ้าทรงเป็นความสว่างและในพระองค์ไม่มีความมืดเลย คุณคำอธิบายของ 21:23

ที่น่าสนใจก็คือคำพูดอันลึกซึ้งที่ว่า **และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์** เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้คือ ‘บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์’ ในข้อ 3 อีกครั้งที่คนเหล่านี้น่าจะเป็นเหล่าผู้ที่ถูกไล่ไ้จากทุกยุคสมัยผู้ซึ่งจะครอบครองร่วมกับพระคริสต์ในอาณาจักรนิรันดร์นั้น ดู ดาเนียล 7:27, วิวรรณ์ 1:6, 5:10, 20:4 นอกจากนี้คำอุปมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเกี่ยวกับตำแหน่งต่างๆที่ประกอบด้วยสิทธิอำนาจในอาณาจักรนั้น (ลูกา 19:12-26 และมัทธิว 25:14-28) ก็น่าจะนำมาประยุกต์ใช้ได้จริงตรงนี้ด้วย ความจริงที่สำคัญกว่าก็คือว่าคนเหล่านั้นที่ขณะยังมีชีวิตอยู่ได้ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์อย่างสัตย์ซื่อก็จะได้รับบำเหน็จในวันนั้นพร้อมกับตำแหน่งที่ประกอบด้วยสถาบรรดาศักดิ์และสิทธิอำนาจในอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์ ในวันนั้นพวกเขาจะได้ครอบครองร่วมกับพระองค์ เห็นได้ชัดว่าบรรดาข้าแผ่นดินในอาณาจักรนั้นก็จะเป็เหล่ามนุษยชาติที่ถูกสร้างขึ้นใหม่บนแผ่นดินโลกใหม่

วิว 22:6 เนื้อหาตอนนี้ก็ใกล้จะถึงบทสรุปแล้วเมื่อย้อนหวนบันทึกความเห็นทั้งท้ายของทูตสวรรค์องค์นี้ และทูตสวรรค์องค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า "ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งพวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์สำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า" จุดเริ่มต้นแห่งบทสรุปได้มาถึงแล้ว ทูตสวรรค์องค์นี้รับรองว่าทุกสิ่งที่ยอห์นได้เห็นและได้ยินล้วนเป็น "คำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง" วลีที่ตามมา "และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งพวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์สำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า" ดูเหมือนจะบ่งบอกถึงหนังสือวิวรณ์ทั้งเล่ม ในการที่ทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ยอห์น พระเจ้าก็ทรงให้เหล่าผู้รับใช้ของพระองค์จนถึงทุกวันนี้ทราบถึงสิ่งที่ "จะอุบัติขึ้นในไม่ช้า" ถึงแม้ว่าเวลาได้ผ่านพ้นไปจากมุมมองของมนุษย์แล้ว แต่ในพระคำริของพระเจ้า สิ่งต่างๆที่ถูกเปิดเผยในหนังสือวิวรณ์ก็กำลังจะเกิดขึ้นแล้ว หากสิ่งเหล่านั้นใกล้จะเกิดขึ้นในสมัยของยอห์น มันจะยิ่งใกล้จะเกิดขึ้นในตอนนี้อีกกว่าสักเท่าใด

วิว 22:7 คำพยากรณ์ส่วนใหญ่ของหนังสือเล่มนี้ได้จบลงแล้ว ตั้งแต่ตรงนี้ไปจนถึงตอนจบของหนังสือเล่มนี้จึงเป็นความเห็นทั้งท้าย เห็นได้ชัดว่า ขณะที่ทูตสวรรค์องค์นี้ให้ความเห็นทั้งท้ายแก่ยอห์น องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเราก็ตรงแทรกเข้ามาและตรัสว่า "ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็เป็นสุข" พระองค์ตรัสพระสัญญาที่สำคัญสองประการ (1) พระองค์ทรงสัญญาว่าจะเสด็จมาโดยเร็ว คำที่แปลเช่นนั้น (ทาคุ) อาจหมายถึงรูปแบบที่พระองค์จะเสด็จกลับมาบ่อยๆกับวิธีที่พระองค์จะเสด็จกลับมาด้วย มันจะเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาเดียว ในพระบิดาเดียว ระยะเวลาของการเสด็จกลับมาของพระองค์คือ ตอนที่คริสเตียนถูกรับขึ้นไป จากนั้นเจ็ดปีต่อมาพระองค์ก็จะทรงปรากฏพระองค์ด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

พระสัญญาประการที่สอง (2) คือพระพรสำหรับคนที่ถือรักษา "คำพยากรณ์ในหนังสือนี้" คำที่แปลว่า คำ ตรงนี้คือ ลอกอส ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงตรัสว่า พระพรจะมีแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังถ้อยคำต่างๆที่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้ (มีการสื่อถึงการคลำใจในด้านถ้อยคำอีกครั้ง

ผ่านทางคำว่า ‘คำ’) เท่าที่เป็นไปได้พระสัญญานี้ก็ครอบคลุมถึงพระคัมภีร์ทั้งเล่ม พระเยซูทรง
ทราบว่าเป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของสารบบพระคัมภีร์ มันเป็นหินที่วางอยู่ยอดบนสุดของพระ
คัมภีร์ พระองค์จึงทรงเน้นย้ำพระสัญญาข้อหนึ่งที่ถูกพบอยู่ทั่วพระคัมภีร์ มีพระพรสำหรับคนทั้ง
หลายที่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า พระสัญญาข้อนี้เองถูกพบอยู่ในคำขึ้นต้นของหนังสือเล่มนี้
ใน 1:3

วอ 22:8-9 ยอห์นจึงยืนยันคำพยากรณ์ส่วนตัวของคุณเกี่ยวกับทุกสิ่งที่คุณได้เห็นและได้
เห็น ข้าพเจ้า คือยอห์น เป็นผู้ได้เห็นและได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้ และครั้งข้าพเจ้าได้ยินและได้
เห็นแล้ว ท่านจึงเปลือยตัวลงจะนมัสการแทบเท้าทูตสวรรค์ที่ได้สำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่
ข้าพเจ้า จากนั้นท่านก็ถูกทูตสวรรค์องค์นี้ตำหนิโดยทันที 9 แต่ท่านห้ามข้าพเจ้าว่า "อย่าเลย
ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านคือพวกศาสดา
พยากรณ์ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด"

นี่เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ผู้นำทางของยอห์น โดยเฉพาะตั้งแต่ 21:9 เป็นต้นมา เป็นหนึ่งใน
ทูตสวรรค์ที่ถือขันเจ็ดใบแห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายในยุคเจ็ดปี ตรงนี้ทูตสวรรค์องค์นี้แจ้งให้
ยอห์นทราบว่าเขาไม่ได้เป็นเพียงเพื่อนผู้รับใช้พระเจ้าคนหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นพวกพี่น้องของท่าน
คือพวกศาสดาพยากรณ์ และพวกที่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าด้วย คำถามหนึ่งจึงเกิดขึ้นมาว่า
“ทูตสวรรค์บางคนที่ถูกเอ่ยถึงตลอดหนังสือเล่มนี้จริงๆแล้วก็คือบรรดาผู้พยากรณ์ในพระคัมภีร์
เดิมที่พระเจ้าทรงใช้การในช่วงยุคเจ็ดปีเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จหรือไม่?”

คำว่า **ทูตสวรรค์** (อังกะลอกอส) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้นำสาร’ หรือ ‘ทูตผู้แทน’
เหมือนกับที่พวกทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรทั้งเจ็ดในบทที่ 2 และ 3 ไม่ใช่สิ่งที่มีชีวิตในสวรรค์
อย่างเห็นได้ชัด แต่เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งนั้น ทูตสวรรค์ตรงนี้ก็อาจเป็นผู้นำ
สารแห่งสวรรค์คนหนึ่ง แต่ไม่ได้มาจากเผ่าพันธุ์ของสิ่งที่มีชีวิตในสวรรค์ที่เรียกกัน โดยทั่วไปว่า
‘ทูตสวรรค์’ ดูเหมือนว่าเขาเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่งที่เคยอยู่ในสวรรค์แล้วและเป็นผู้ที่พระเจ้า
ทรงใช้ให้ทำหน้าที่นี้ คำสั่งของเขาที่มีต่อยอห์นนั้นชัดเจน “จงนมัสการพระเจ้าเถิด!” เขาไม่
ยอมรับการนมัสการใดๆเลย

วิว 22:10 ผู้แทนแห่งสวรรค์ท่านนี้จึงกำชับยอห์นว่า "อย่าประทับตราปิดคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว ตรงข้ามกับคำสั่งที่ให้แก่ดาเนียล (ดาเนียล 12:4 และ 10) ยอห์นได้รับคำสั่งมิให้ประทับตราคำพยากรณ์ที่ถูกเปิดเผยแก่ท่านแล้ว ยอห์นได้รับทราบว่ "ใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว" คำที่แปลว่าใกล้ คือ *เอ็กกุส* ความหมายก็คือว่า ช่วงเวลาของสิ่งทั้งปวงที่ได้ถูกพยากรณ์ไปแล้วใกล้จะเป็นจริงแล้ว เราจำได้ว่าพันปีขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่เป็นเหมือนวันเดียว ความจริงที่สำคัญกว่าก็คือว่า เวลานั้นจะใกล้เข้ามามากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด

วิว 22:11 จุดสนใจตรงนี้เปลี่ยนจากเนื้อหาที่เป็นคำพยากรณ์กลับมาสู่ปัจจุบัน คำเตือนต่อไปนี้มีไว้สำหรับผู้ที่ยินดีฟัง คราวนี้ผู้พูดคือพระเยซูซึ่งทรงเตือนว่า **ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป** ความหมายตรงตัวตรงนี้ก็คือ 'ผู้ที่เป็นคนอธรรม ก็ให้เขาเป็นคนอธรรมต่อไปอีก ผู้ที่ลามก ก็ให้เขาเป็นคนลามกต่อไปอีก ฯลฯ' กล่าวแบบถอดความก็คือว่า 'ผู้ที่เป็นคนอธรรม ก็จงเป็นอย่างนั้นต่อไป ผู้ที่ลามก ก็ให้เป็นอย่างนั้นต่อไป ผู้ที่ชอบธรรม ก็ให้เป็นอย่างนั้นต่อไป และผู้ที่บริสุทธิ์ ก็ให้เป็นอย่างนั้นต่อไป'

เพราะเหตุที่จุดจบของชีวิตและของยุคทั้งหลายใกล้เข้ามาแล้ว พระเยซูจึงทรงเตือนให้ทุกคนระวังตัวไว้ไม่ว่าเขาจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม เพราะเขาจะอยู่ในสถานะนั้นตลอดไปเป็นนิรันดร์สำหรับคนทั้งหลายที่ใช้ชีวิตในความบาปซึ่งกำลังจะเข้าสู่รั้นครัลกาล พวกเขาจะอยู่ในสภาพโสมมของตนตลอดไปเป็นนิรันดร์ สำหรับคนทั้งหลายที่กำลังจะเข้าสู่รั้นครัลกาลในฐานะคนชอบธรรมและบริสุทธิ์ในพระคริสต์ พวกเขาจะมั่นใจอยู่ในสภาพนั้นตลอดไปเป็นนิรันดร์เช่นกัน เวลานั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้ว พระคริสต์กำลังจะเสด็จกลับมาแล้ว

เหตุฉะนั้นจงระวังไว้ เมื่อพันปีก่อนแห่งอวสานกาลเริ่มเดินหน้า การกลับใจใหม่ก็จะเป็นเรื่องยากแล้ว ขณะที่ยุคสมัยนี้ใกล้จะถึงจุดจบของมัน สถานะฝ่ายวิญญาณของมนุษยชาติก็จะอยู่ในสภาพที่พวกเขาเข้าสู่รั้นครัลกาลตลอดไป สำหรับคนทั้งหลายที่ยังใช้ชีวิตในความบาปต่อไป พวกเขาจะอยู่ในสภาพนั้นตลอดไปในนรก สำหรับคนทั้งหลายที่เป็นคนบริสุทธิ์และชอบธรรมในพระคริสต์ พวกเขาจะคงอยู่ในสภาพนั้นตลอดไปในสวรรค์เช่นกัน

วิว 22:12 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงกระษัยนกระษัยขอให้ผู้คนกลับใจมาหาพระองค์ "ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน คำที่แปลว่า โดยเร็ว (ทาธุ) มีความหมายว่า 'อย่างรวดเร็ว' หรือ 'อย่างฉับพลัน' มันไม่เพียงสื่อถึงเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์เท่านั้น (ในไม่ช้า) แต่สื่อถึงอาภักปกริยาแห่งการเสด็จมาของพระองค์ด้วย (อย่างฉับพลัน)

พระเยซูยังตรัสถึงการที่บำเหน็จของพระองค์มาพร้อมกับพระองค์ด้วย คำที่แปลเช่นนั้น (มิสรอส) หมายถึง 'ค่าตอบแทนอันสมน้ำสมเนื้อกับบริการที่ได้รับ' คำนี้ยังถูกแปลเป็น 'ค่าจ้าง' ด้วย นี่น่าจะหมายถึงบำเหน็จในรูปแบบต่างๆที่ทรงสัญญาไว้สำหรับการรับใช้พระคริสต์อย่างสัตย์ซื่อในชีวิตนี้ 'มีเพียงชีวิตเดียว อีกเดี๋ยวก็กัผ่าน มีแต่สิ่งที่ทำเพื่อพระคริสต์ จะคงอยู่ชั่วกาลปาวสาน' นี่อาจหมายถึงการพิพากษาที่บัลลังก์ของพระคริสต์ซึ่งใกล้จะมาถึงแล้ว ไม่ว่าจะในกรณีใด บำเหน็จต่างๆของพระองค์ในวันนั้นก็มีสัญญาไว้สำหรับทุกคน "ตามการกระทำของทุกคน" แน่่อนที่เราไม่ได้รับความรอดโดยการประพฤตติดี แต่จะมีบำเหน็จสำหรับการรับใช้พระคริสต์อย่างสัตย์ซื่อสักวันหนึ่ง โดยขึ้นอยู่กับการงานที่เราได้กระทำเพื่อพระองค์หลังจากที่เราได้รับความรอดแล้ว นอกจากนี้ น่าสนใจที่พระเยซูตรัสถึง 'การกระทำ' มันคือสิ่งที่เราได้กระทำเพื่อพระคริสต์ในชีวิตคริสเตียนที่จะได้รับค่าตอบแทนในวันนั้น

วิว 22:13 เหมือนกับที่พระเยซูได้ทรงสำแดงพระองค์เองแก่ยอห์นในตอนต้นของหนังสือเล่มนี้ (1:8, 17) พระองค์ก็ทรงประกาศอีกครั้งว่า เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย" (ดูคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ในวิวรณ์ 1:8,17) อีกครั้งที่เราเห็นถึงความเป็นนิรันดร์ของพระองค์ พระองค์ผู้ทรงสภาพอยู่นิรันดร์ใกล้จะเสด็จกลับมาตามที่ได้ทรงสัญญาไว้แล้ว

วิว 22:14 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเน้นย้ำพระสัญญาพื้นฐานที่สุดข้อหนึ่งในพระคัมภีร์ คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นสุข การประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้นำมาซึ่งความรอด แต่เมื่อเราได้กลายเป็นบุตรคนหนึ่งของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระคริสต์ พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะประทานพระพรให้สำหรับการที่เราเชื่อฟัง

พระสัญญาเรื่องพระพรสำหรับการเชื่อฟังก็มีอยู่ที่พระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม เรื่องนี้ถูกอธิบายอย่างละเอียดในเลวีนิติ 26 และพระราชบัญญัติ 28 มันถูกเน้นย้ำตรงนี้อีกครั้งเมื่อใกล้จะถึงตอนจบของพระคัมภีร์แล้ว พระเจ้าทรงอวยพรสำหรับการเชื่อฟังพระวาระของพระองค์ นั่นเป็นพระสัญญาของทั้งพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ มันยังมีผลบังคับใช้เหมือนเดิมจนถึง ณ เวลานี้

จากนั้นพระเยซูก็ประยุกต์ใช้พระสัญญาของพระองค์อย่างเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในเมืองนั้นโดยทางประตู นี่อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่ในชีวิตนี้ได้กลับใจมาหาพระคริสต์และได้วางใจพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด หรือมันอาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังก็ได้ ไม่ว่าจะในกรณีใด ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ คนเหล่านี้ก็จะมีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิตและในการเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มใหม่ ดูเหมือนว่าหลักการเรื่องความเชื่อฟังจะพบพระพรแม้กระทั่งในอาณาจักรนิรันดร์นั้นด้วย ไม่ว่าจะในตอนนีหรือตอนนั้น พระเจ้าก็ทรงสัญญาแล้วว่าพระองค์จะทรงอวยพรผู้ที่เชื่อฟังพระวาระของพระองค์

ว 22:15 จากนั้นพระเยซูก็ตรัสอย่างเป็นทางการเป็นลาบบอกเหตุว่า ด้วยว่าภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนตร์ คนล่วงประเวณี ฆาตกร คนไหวรูปเคารพ คนใดที่รักและกระทำการมูสา นี้ก็อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่จะใช้เวลาชั่วชีวิตในนรก พวกเขาจะอยู่นอกขอบเขตของฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ (นั่นคือ สวรรค์) ในตะวันออกกลางสมัยโบราณ สุนัขมักเป็นสัตว์กินซากเนื้อซึ่งเป็นที่เกลียดชังของคนทั่วไป หากกล่าวโดยใช้คำพูดปัจจุบันแล้ว พวกมันก็คงเหมือนกับพวกหนูที่อยู่ตามท่อในเมือง คำว่าสุนัขนี้ถูกใช้เป็นคำเปรียบเพื่อหมายถึงเหล่าคนชั่วจากทุกยุคสมัยซึ่งสรุปได้เป็นคนใช้เวทมนตร์ คนล่วงประเวณี ฆาตกร และคนไหวรูปเคารพ ในความบาปเหล่านี้มันก็คือการเล่นของ การทำผิดศีลธรรม การใช้ความรุนแรง และความบาปของวิญญาณผ่านทางการไหวรูปเคารพ เมื่อฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ (นั่นคือ สวรรค์) มาถึง คนบาปทุกชนิดก็ต้องรับโทษอยู่ห่างไกลออกไปในบึงไฟ โดยจะไม่ได้ขึ้นมามีอิทธิพลอีกเลย นี่สื่ออีกครั้งถึงคำเตือนให้คนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในความบาปกลับใจเสียใหม่ หรือไม่ก็ต้องพินาศในบึงไฟนั้น เวลานั้นใกล้จะถึงแล้ว

วิว 22:16 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจึงตรัสว่า "เราคือเยซูผู้ใช้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานลำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อคริสตจักรทั้งหลาย ทูตสวรรค์ที่ถูกพุดถึงนี้จริงๆแล้วจึงอาจเป็นยอห์นก็ได้ อีกครั้งที่คำที่แปลว่า **ทูตสวรรค์** (อังกะลอกอส) มีความหมายตรงตัวว่า 'ผู้นำสาร' หรือ 'ทูตผู้แทน' ผู้ที่รับคำพยานแห่งคำพยากรณ์ของหนังสือวิวรณ์ก็คือ 'คริสตจักรทั้งหลาย' นี้อยู่รวมถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งซึ่งถูกเอ่ยถึงในตอนต้นของหนังสือเล่มนี้ด้วย มันยังรวมถึงคริสตจักรทั้งหลายที่เชื่อพระคำภีร์ตลอดทุกยุคสมัยจนถึงทุกวันนี้ด้วย น่าสังเกตว่าพระเยซูไม่ได้ทรงส่งหนังสือเล่มสุดท้ายนี้ของพระคำภีร์ไปถึง 'พระศาสนจักร' แต่ส่งไปถึง 'คริสตจักรทั้งหลาย' คริสตจักรที่มีลักษณะเป็น 'คริสตจักรสากล' ไม่ว่าจะแบบอิวาเจนเจลิคหรือไม่ใช่อิวาเจนเจลิคนั้นไม่เป็นที่รู้จักในพระคำภีร์ใหม่แต่อย่างใด คริสตจักรนั้นมีลักษณะเป็นคริสตจักรท้องถิ่นเสมอ คริสตจักรท้องถิ่นเป็นจุดศูนย์รวมแห่งพระราชกิจของพระเจ้าในยุคนี้ นอกจากนี้ คริสตจักรทั้งหลายไม่เพียงเป็นผู้รับพระคำภีร์เท่านั้น แต่ยังเป็นผู้พิทักษ์รักษาพระคำภีร์ด้วยในฐานะเป็นหลักและรากแห่งความจริง

พระเยซูจึงทรงนำเสนอพระนามอื่นๆของพระองค์เอง เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส" ในวิวรณ์ 1:5 พระเยซูทรงได้ชื่อว่าเป็น "รากของดาวิด" ตรงนี้พระองค์ทรงถูกบรรยายถึงในฐานะเป็นรากของดาวิด นั่นคือเป็นต้นกำเนิดของดาวิด และในขณะเดียวกันก็เป็นเชื้อสายของดาวิดด้วย อันหลังนี้หมายถึงการเป็นทายาทกษัตริย์ในราชวงศ์ของดาวิด นี่จึงเป็นการนำเสนอความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์

พระเยซูยังทรงเรียกตัวเองด้วยว่า "ดาวประจำรุ่งอันสุกใส" เราระลึกถึงสง่าราศีของพระองค์ทุกเช้าในดาวประจำรุ่งที่ขึ้นเหนือเส้นขอบฟ้าก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น ชื่อที่พุดถึงพระคริสต์ในฐานะเป็นดาวมีอยู่ทั่วพระคำภีร์ ไล่ตั้งแต่กัณฑ์คาราวิตี 24:17 ไปจนถึง 2 เปโตร 1:19 จนถึงวิวรณ์ 2:28

วิว 22:17 เมื่อพิจารณาถึงการเสด็จกลับมาตามที่ทรงสัญญาไว้ของพระเยซู (และคำเตือนที่มีอยู่ในข้อ 11 และ 15) องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ตรัสคำเชิญสามครั้งให้ผู้คนมาหาพระองค์ พระวิญญูณและเจ้าสาวตรัสว่า "เชิญมาเถิด" และให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า "เชิญมาเถิด"

และให้ผู้ที่กระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังเสนอคำเชิญอย่างต่อเนื่องในขณะนี้ให้ผู้คนมาหาพระคริสต์ เจ้าสาว คือ คริสตจักรก็เชิญชวนให้คนเข้ามาอย่างต่อเนื่องเช่นกัน นอกจากนี้ ผู้ใดก็ตามที่ได้ยินข่าว ประเสริฐแล้วก็ถูกกำชับให้พูดว่า “เชิญมาเถิด” เช่นกัน สำหรับคนทั้งหลายที่กระหายฝ่าย วิญญาณ สารที่ส่งไปถึงพวกเขาก็คือ *เชิญมาเถิด*

คำเชิญนี้ขอมชวนให้เรานึกถึงคำเทศนาเกี่ยวกับผู้ที่เป็ความสุขทั้งหลายที่พระเยซูตรัสว่า “บุคคลผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรม ผู้นั้นเป็ความสุข เพราะว่าเขาจะได้อิ่มบริบูรณ์” (มัทธิว 5:6) ยอห์น 7:37 ก็อาจอยู่ในเกณฑ์นี้เช่นกัน “ในวันสุดท้ายของเทศกาลซึ่งเป็วันใหญ่ นั้น พระเยซู ทรงยืนและประกาศว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย ผู้นั้นจงมาหาเราและดื่ม” สุดท้าย คำเชิญที่ว่า ‘เชิญมาเถิด’ ก็มีไปถึง ‘ผู้ใดที่มีใจปรารถนา’ ด้วย ความหมายของวลีนี้ก็คือ ‘ผู้ใดก็ตามที่เต็มใจ’ น้ำแห่งชีวิตมีให้แก่ผู้นั้น โดยที่เขาไม่ต้องเสียอะไรเลย

ความรอดในพระคริสต์จึงถูกแสดงให้เห็นอย่างงดงามว่าเป็นน้ำแห่งชีวิต ซึ่งมีให้เปล่าๆ และถูกหยิบยื่นให้แก่ทุกคนที่ประสงค์ที่จะยอมรับมัน เราเห็นถึงด้านของมนุษย์ในเรื่องของความรอด เรื่องของความประสงค์ (เจตจำนง) เป็เรื่องที่สำคัญมาก คนๆหนึ่งจะไม่ได้รับน้ำแห่งชีวิตจนกว่าเขาจะ *ประสงค์* ที่จะหันมาพึ่งพระคริสต์และรับพระองค์เป็พระผู้ช่วยให้รอด นี้ เกี่ยวข้องกับเรื่องของการกลับใจใหม่ซึ่งเป็ส่วนสำคัญของความเชื่อที่ช่วยให้รอด มันเริ่มต้นที่ใจที่ *ประสงค์* ที่จะหันมาหาพระเจ้า จากนั้นมันก็ถูกสมทบด้วยความเชื่อในพระผู้ช่วยให้รอด

วิว 22:18-19 องค์พระผู้เป็เจ้าของเราตรัสคำเตือนที่เป็กลางบอกเหตุเกี่ยวกับการเข้าไปเปลี่ยนแปลงพระวณะของพระเจ้าที่เป็ลายลักษณ์อักษร ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยิน คำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้แก่ผู้นั้น การต่อเติมเพิ่มเติมเข้ากับพระคัมภีร์เป็การกระทำผิดที่ร้ายแรงจริงๆ คนมากมายได้กระทำเช่นนั้น โดยการให้หนังสือศาสนาของตัวเองมีความน่าเชื่อถือเท่ากับพระคัมภีร์ นี้ทำให้เรานึกถึงหนังสืออริทธรรมและคัมภีร์มอรมอน ภัยพิบัติต่างๆที่พบอยู่ทั่ว หนังสือวิวรณ์จะเกิดแก่คนเหล่านั้นที่ตัดแต่งต่อเติมพระวณะของพระเจ้า ถึงแม้ว่าบริบททั่วโลก

เคียงของ “หนังสือนี้” ย่อมหมายถึงหนังสือวิวรณ์เท่านั้น แต่เราก็เห็นถึงการประยุกต์ใช้ที่ครอบคลุมถึงสารบบพระคัมภีร์ทั้งเล่มเช่นกัน

ในทำนองเดียวกันพระเยซูทรงเตือนว่า 19 และถ้าผู้ใดตัดข้อความออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้นมีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และที่มีอยู่ในเมืองบริสุทธินั้น และจากสิ่งที่มีเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ไปเสีย คำแข็งสาปสำหรับการไปเปลี่ยนแปลงพระคัมภีร์ถูกขยายเพิ่มเติม การตัดเนื้อหาบางส่วนของพระคัมภีร์ออกไป (ไม่ใช่แค่จากหนังสือวิวรณ์เท่านั้น แต่หมายถึงพระคัมภีร์ทั้งเล่มด้วย) จะนำมาซึ่งผลที่ตามมาอันร้ายแรง คนเหล่านั้นที่ได้ตัดบางข้อหรือเนื้อหาบางตอนออกไปจากพระคัมภีร์โดยอ้างเรื่องการวิจารณ์ต้นฉบับ (textual criticism) ก็นำพาชีวิตตัวเองให้ไปอยู่ในภาวะเสี่ยงเหลือเกิน พระเยซูทรงเตือนเกี่ยวกับการที่คนเหล่านั้นจะถูกตัดออกไปจากการมีส่วนร่วมในหนังสือแห่งชีวิตและในเมืองบริสุทธินั้น

หากเราเชื่อว่าความรอดนั้นเมื่อได้มาแล้วก็คงอยู่ถาวรไม่หลุดหาย ความหมายตรงนี้ก็อาจคล้ายคลึงกับการพุดหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิตี ซึ่งเป็นความบาปที่อภัยให้ไม่ได้ การไปเปลี่ยนแปลงพระคัมภีร์ โดยเฉพาะการตัดเนื้อหาบางส่วนของพระคัมภีร์ออกไป ก็เป็นการทำให้ตัวเองตกอยู่ในสถานะที่เขาไม่อาจได้รับความรอดได้ นอกจากนี้ พระพรทั้งหมดที่ได้ทรงสัญญาไว้ซึ่งมีเขียนอยู่ในหนังสือวิวรณ์ก็จะถูกเอาไปจากบุคคลเช่นนั้นด้วย การเข้าไปเปลี่ยนแปลงพระคัมภีร์ก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายจริงๆ

วิว 22:20 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราตรัสความเห็นสุดท้ายซึ่งมีบันทึกไว้ พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า "แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว" เห็นได้ชัดว่าผู้พุดคือพระเยซู คำพยานสุดท้ายและพระสัญญาสุดท้ายที่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์คือ “แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว” นี่เป็นครั้งที่สามแล้วในบทสุดท้ายนี้ของพระคัมภีร์ที่พระเยซูทรงสัญญาว่าจะเสด็จมาโดยเร็ว ดู 22:7 และ 12 อีกครั้งที่พระสัญญานั้นบ่งบอกถึงเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมาพุดกับวิธีที่พระองค์จะเสด็จกลับมา มันเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ เมื่อพระองค์เสด็จมาเพื่อรับผู้เชื่อขึ้นไป มันจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเหมือนฟ้าแลบ เราจึงควรเตรียมตัวให้พร้อมไว้ เอเมน นี่น่าจะเป็นการตอบ

สนองของยอห์นเมื่อท่านกล่าวว่า เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด ในการ
ตอบสนองต่อพระสัญญาของพระเยซูที่จะเสด็จมาโดยเร็วนั้น ยอห์นพูดได้แต่เพียงว่า “เอเมน
พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด” นั่นควรเป็นคำอธิษฐานของเราเสมอไปด้วยเช่น
กัน

วว 22:21 หนังสืออันยิ่งใหญ่ที่พูดถึงอวสานกาลนี้ก็ปิดท้ายด้วยคำทูลขอของยอห์น
ว่า ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
เอเมน ในรูปแบบที่คล้ายคลึงกับจดหมายฝากหลายฉบับของเปาโล ยอห์นผู้เป็นอัครทูตทูลขอ
พระคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราให้แก่ผู้อ่านของท่านและปิดท้ายเนื้อหาทั้งหมดด้วยคำว่า
เอเมน ขอให้เป็นอย่างนั้น!